

www.mhp.org.tr

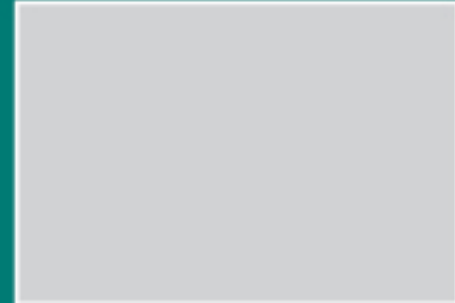
SİYASİ HAYAT VE NORMALLEŞME SÜRECİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

SİYASİ HAYAT VE NORMALLEŞME SÜRECİ

DEVLET BAHÇELİ

SİYASİ HAYAT VE NORMALLEŞME SÜRECİ

boş

Milliyetçi Hareket Partisi, iş işten geçmeden, ayrılma ve kırılma yaşanmadan, herkesi, vatan ve millet sevgisi etrafında, siyasi kaygıların üstünde, bir gönül birliğine ve kucaklaşmaya davet etmektedir.

22 Nisan 2008

Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

boş

İÇİNDEKİLER

1 Nisan 2008	7
8 Nisan 2008	31
15 Nisan 2008	57
22 Nisan 2008	79
29 Nisan 2008	101
6 Mayıs 2008	123
13 Mayıs 2008	149
20 Mayıs 2008	173
3 Haziran 2008	197
10 Haziran 2008	219
17 Haziran 2008	247
24 Haziran 2008	271
1 Temmuz 2008	295

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

1 NİSAN 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerimle ve saygılarımla selamlıyorum.

İçine girdiğimiz siyasi kriz ortamının derinleştiği ve gerilimin ağırlaştığı sancılı bir haftayı daha geride bırakmış bulunuyoruz.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kapatılması için dava açılmasının üzerinden onyediy gün geçmiştir.

Anayasa Mahkemesi dün Cumhuriyet Başsavcısı'nın iddianamesini kabul etmeyi kararlaştırmış, böylece dava süreci başlamıştır.

Kapatma davasının siyasi sonuçlarının daha fazla hissedileceği ve AKP'nin hükümet ve Meclis düzeyindeki bütün tasarruflarının tartışmaya açılacağı ve sorgulanacağı çok nazik bir döneme girilmiştir.

Karşı karşıya olduğumuz tehlikeler, artık kamuoyunun gözleri önünde cereyan etmekte ve maalesef sorunlar giderek ağırlaşmaktadır.

Oysa bu süreç,

- Stratejik ve jeopolitik açıdan istikrar ve huzura,
- Sosyal ve siyasal dengeler açısından güçlü iktidara ve
- Milli geleceğimiz açısından ise birlik ve beraberliğe acilen ve en çok ihtiyacımız olduğu bir dönemdir.

Türkiye'nin böyle bir noktaya gelmiş olması her bakımdan büyük bir talihsizliktir.

Bütün temennimiz bugünkü krizin bir Anayasa krizine ve rejim bunalımına dönüşmemesidir.

Ancak, karşımızdaki tablo bu konuda iyimser olmaya fazla yer bırakmamaktadır.

√ Siyaset kurumu, istikrarı ve hukuku esas alan çözümler üreterek krizi aşma yönünde çaba gösterme dirayetini ve basiretini gösterememiştir.

√ Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında çözüm yönünde demokratik süreçler ve mekanizmalar harekete geçirilememiş, bunun için gereken diyalog kanalları açılmamıştır.

√ Tıkanan ve kilitlenen siyaset kurumu, gelişmelerin peşinde sürüklenmekte ve bunun sonucu başlı başına bir kriz unsuru haline gelmektedir.

√ Kapatma davası sonrası çalkantı ve gerilim döneminde, karşıt tutumları giderek kemikleşmekte yeni bir gerginlik ve çatışma ortamının direniş mevzileri her geçen gün güçlenmektedir.

√ Ortak aklın ve iyi niyetin yerini, siyasi miyopluk ve çıkar hesabı almış, gemlenemeyen siyasi ihtirasların çatıştığı bir cepheleşme sürecine girilmiştir.

√ Parlamenter demokratik rejimin geleceğini tehdit eden bu hayati sınav karşısında siyaset kurumu etkisiz ve hareketsiz kalmış, varlık sebebi olan demokrasiyi koruma refleksini göstermemiştir.

√ İçine girdiğimiz bu kriz sarmalının sağduyu rehberliğinde en az zararla aşılması noktasından giderek uzaklaşmaktadır.

√ Türkiye çok ağır tahribatı olacak siyasi bir depremin öncü sarsıntılarını yaşamaktadır.

Bugün bütün ağırlığı ile yaşadığımız siyasal gelişmeler partimiz için bir sürpriz olmamış, daha önceki uyarılarımız çerçevesinde yaptığımız tahminler ne üzücü ki bir bir gerçekleşmeye başlamıştır.

Uzunca süreden beri, muhtemel olayları öngörerek kamuoyunun ve siyasetin defalarca dikkatini çeken Milliyetçi Hareket Partisi'nin, bu hassasiyetlerinde ne kadar haklı olduğu son gelişmelerle bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bugün artık iyice belirginleşen yol haritasında tanık olduğumuz gibi, AKP ve CHP'nin tehlikeli yolları tercih edebileceğine dair kaygılarımıza geçmişte yer vermiş, bu yoldaki ısrarların çok ağır bir veballe sonuçlanabileceğini önceden önemle vurgulamıştık.

22 Temmuz seçimlerinden sonra 70 milletvekili ile TBMM’de temsil edilen Milliyetçi Hareket Partisi, sorumlu muhalefet anlayışı ile son beş yılda üzerimize çöken sisleri dağıtmaya çalışmış, yapıcı ve çözüm getiren yaklaşımı ile kutuplaşma ile gerilen Türkiye’nin tansiyonunu düşürmeyi hedeflemiştir.

Ancak, maalesef yaşanan gelişmeler, Milliyetçi Hareket Partisi’nin attığı adımların karşılık bulmadığı, basit ve günlük hesaplarla heba edildiği yeni bir siyasal münakaşa ortamını doğurmuştur.

Daha düne kadar, partimizin Meclis çatısı altında gerginlikleri azaltmak için yürüttüğü uzlaştırmacı siyasete karşı çıkanlar, eleştirenler ve destek vermeyenler, partimizi hafife alanlar, karalayanlar, nihayet bugün bizim çizgimize bir nebze olsun yaklaşabilmişlerdir.

Değerli Milletvekilleri,

Bu tehlikeli gidişatın önüne geçilmesi için demokrasi dayanışması ruhuyla ve ortak aklın rehberliğinde bir kriz yönetiminin bütün unsurlarıyla hayata geçirilmesi Türkiye’nin en önemli ve öncelikli sorunudur.

Gelişmeler kaygılarımızda ne kadar haklı olduğumuzu bir kez daha ortaya koymuş, yaşananlar uyarılarımızın dikkate alınmadığını bütün açıklığı ile göstermiştir.

Dileğimiz ve gayretimiz; kişisel zıtlaşma ve inat ile demokrasimizin küçük siyasi hesaplara ve ihtiraslara kurban edilme-

den, siyaset bir kördüğüm haline getirilmeden, ülkemizin bu badireden kurtulmasıdır

Burada herkese derece derece görev ve sorumluluk düşmektedir. Ancak, âdet savma kabilinden sağduyu ve uzlaşma çağrılarınıyla sorumluluğu herkese keyfi şekilde ve seyyanen paylaşmak, meselenin özünü anlayamamanın dışında ucuz bir idarei maslahatçılık olacaktır.

Bu süreçte kimin nerede durduğu ve ne yapmak istediğinin çok iyi tespit edilmesi bu bakımdan büyük önem taşımaktadır.

Bu tespit doğru biçimde yapılmadan, adı ve adresi konulmamış anonim sağduyu ve uzlaşma çağrılarınıyla bir sonuç alınmayacağı bir gerçektir.

Sağduyu, doğru ve yanlış ayırma yeteneği ve doğru yargı yapma gücü olarak tanımlanmaktadır.

Bu açıdan bakıldığında, özellikle TÜSİAD ve TOBB'un, AKP yönetiminde yıkım ve tahribat yılları olarak geçen son beş yılda, bu tanıma uygun olarak ne yaptıkları sorusunu kendilerine sormaları ahlaki bir yükümlülük olacaktır.

Ekonomik ve Sosyal Konsey üyesi olan kuruluşların, bu alanlarda yaşanan felaketler karşısında, sağduyuyu ne kadar hatırladıkları da, aynı şekilde sorgulanması gereken bir husustur.

• Herkes şu hususlar üzerinde çok iyi düşünmeli, önyargıları ve suya-sabuna dokunmadan ortalama konuşma alışkanlıklarını bırakarak bunlardan doğru sonuçları çıkarmaya çalışmalıdır.

√ Bu konuda adım atması ve inisiyatif alması gereken sadece ve sadece siyaset kurumudur. Yargı bu sürecin dışındadır.

√ Krizden çıkış arayışlarının yegâne adresi Türkiye Büyük Millet Meclisi'dir.

- Meclis'te sahip olduğu çoğunluk nedeniyle bu süreçte tek başına belirleyici konumda olan AKP'dir.

- Bu bakımdan gerilimi azaltma yönünde somut adımlar atarak çözüm arayışları sürecini başlatmak ilk planda Sayın Başbakan'ın görevidir.

√ Aleyhine kapatma davası açılan ve kendisini meşruiyet içinde hukuki yollarla savunmak durumunda olan da AKP'dir.

- Bu nedenle, Sayın Başbakan somut çıkış yolu olarak neyi öngördüğünü, muhalefetin desteğini hangi konuda aradığını, geliştirdiği hangi yöntemi tartışmamızı istediğini ve bundan neyi amaçladığını bütün yönleriyle açık ve dürüst olarak ortaya koymak zorundadır.

• Konunun siyasi ve hukuki çerçevesinin bunlar olduğunu aklı başında herkes görebilecektir.

• Ancak Sayın Başbakan bütün bunlar yokmuş gibi fevri hareket etmekte; bir çözüm sürecinin önünü açmak için makul bir yaklaşımla ortaya çıkamamaktadır.

Sayın Erdoğan'ın kapatma davası sonrası sergilediği tavır bu bakımdan anlaşılabilir değildir.

• Konunun özünden sürekli kaçan Sayın Başbakan mutlak haklılık psikolojisi içine girmiştir.

√ Buna göre herkes haksız, herkes hatalı ve herkes kendisine tezgâh kurmaktadır.

√ Kendisinin bu noktaya gelinmesinde hiçbir hatası ve sorumluluğu bulunmamaktadır.

√ Böyle bir savunma mekanizması geliştiren Sayın Başbakan, etrafına ördüğü sorumsuzluk duvarı içinde özeleştiriyi yapmamakta, gerçekleri ve tehlikeleri görememektedir.

√ Milletvekili dokunulmazlığını bugüne kadar arkasına saklanacağı bir koruma zırhı olarak gören Sayın Başbakan, şimdi de aynı amaçla milli irade kalkanına sığınmaya çalışmaktadır.

“Arkamda halk desteği var, önümden çekilin” diyen Başbakan, meşruiyet sınırlarını tanımama ve her istediğini yapma konusunda açık çek istemekte ve bunun hakkı olduğunu iddia edebilmektedir.

√ Bunun doğal bir sonucu olarak, kendisi bir kenara çekilmekte ve bu krizden çıkış yollarını bulma sorumluluğunun, bunu yarattığını vehmettiği çevrelere ait olduğu düşüncesindedir.

√ Son olarak Bulgaristan’da “Ben ne yanlış yaptım ki geri adım atayım” demesi bunun bir tezahürü olarak görülecektir.

√ Sayın Başbakan’ın “Eğer muktedir olsaydım kapatma davasını önlerdim” sözleri de, aynı psikolojinin bir yansıması olmuştur.

- Bu sözün anlamı, Sayın Başbakan'ın bilinç altında yargıya müdahale etme niyetini taşıdığını, ancak gücü olmadığından bunu yapamadığıdır.

- Bu söz bilinçli olarak söylendiyse, bu aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın siyasi meşruiyetini kaybettiğinin ve eğer imkan bulursa Anayasa suçu işlemeye hazır olduğunun açık bir ikrarı olacaktır.

• Bu ruh hali sağlıklı bir durum değildir.

√ Bu psikoloji, kendisi ve partisi için çıkmaz bir sokağın adresidir.

√ Önümüzdeki siyasi krizden en az hasarla çıkılabilmesi eğer hala mümkün olabileceyse, bunun için ilk önce bu ruh hali ve kafa yapısının süratle değişmesi elzemdir.

√ Sayın Başbakan'ın şimdi sükûnete, sağlıklı düşünmeye ve soğukkanlı bir vicdan muhasebesi yapmaya ihtiyacı bulunmaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Sayın Basın Mensupları,

• AKP'nin bu süreçte sergilediği tavır, kontrolsüz ve pusulasız bir tepki dalgası şeklinde tecelli etmiştir.

√ AKP yöneticilerinin gazetelere yansıyan beyanları, yargı sürecinin “cihat ve kıyamet” anlayışıyla değerlendirildiğini göstermektedir.

√ Bu süreci demokrasi taraftarları ve karşıtları arasında son savaş olarak gördüğü anlaşılan AKP'nin, her yolu meşru ve mübah sayan bir anlayışla bütün imkânlarını cepheye sürme hazırlığında olduğu anlaşılmaktadır.

√ Bunun için milli irade ile yargı karşı karşıya getirilmekte, basın üzerinden yargıya adeta cihat ilan edilmektedir.

• Yargı süreçlerini basın vasıtasıyla etki altında bırakmak için başlatılan kampanya son dönemde hız kazanarak sürdürülmektedir.

√ Bu baskı kampanyası zaman zaman tehdit niteliğine dönüşmekte, yargı organları alenen hedef haline getirilmektedir.

√ Bağımsız yargı ağır bir kuşatma altına alınmıştır.

• Bu kapsamda;

- AKP'nin, meşru olup olmadığına bakmaksızın, her yolla kendini savunma hakkının doğduğu,

- Yargı darbesini boşa çıkarmak için gerekirse ülke dışından müdahalelerin meşru sayılabileceği ve,

- AKP'nin, AB ve ABD'nin desteğini alarak yargıya karşı mücadele etmesi gerektiği gibi hezeyanlar gazete sütunlarında hayasızca dile getirilebilmektedir.

√ AKP'nin kontrolü altındaki basın vasıtasıyla başlatılan bu kampanyada, basın üzerinden Yüce Mahkeme yargılanmak istenmektedir.

√ Bunların hukuk devleti ve demokrasi anlayışıyla, basın ahlaki ve sorumluluğuyla bağdaşmadığı açıktır.

• AKP’li Bakanların da ön planda rol aldığı yargıyı etkileme seferberliğinde Avrupa Birliği sopası da bir tehdit silahı olarak kullanılmakta ve kapatma davası sürdürülürse AB sürecinin askıya alınacağı şantajıyla yargıya gözdağı verilmektedir.

√ Bu konuda da Avrupa Birliği’ne sığınan ve yardım isteyen AKP’nin imdat çağrısına beklenen cevap gecikmemiştir.

AB sözcüleri “Türkiye’de yargıya güvenilemeyeceği, yargı reformunun şart olduğu” ve “kapatma davasının Türkiye’nin Anayasal çerçevesinde değişiklik gerektirebilecek bir sistem hatası bulunduğunu gösterdiği” yolunda yakışsız beyanlarda bulunmuşlardır.

√ Avrupa Birliği, PKK’nın sözcülüğünü yapan etnik bölücü Partilerin de kapatılmamasını istemektedir. AKP aleyhine açılan dava konusundaki sözde hassasiyeti de, Türkiye’de demokrasinin güçlenmesi aşkından ziyade, her istediklerini yaptırıkları bir taşeronu kaybetme telaşından kaynaklanmaktadır.

√ AKP bu tutumuyla, bu krizi TBMM çatısı altında aşmak yerine, çareyi Türkiye’yi her vesileyle aşağılayan Avrupa Birliği’nin koruyucu kanatları altına sığınmakta bulunduğunu göstermiştir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

• Ana muhalefet Partisi CHP’nin bu konudaki tutumu ve kendisi için belirlediği savunma çizgisi artık bütün yönleriyle bilinmektedir.

√ Türkiye'nin ortak değeri ve devletin temel taşlarından birisi olan laiklik ilkesini bir cephe hattı olarak gören bu yaklaşım, siyasi gündemdeki sorunları ve bunların çözüm imkânlarını münhasıran bu pencereden değerlendirmektedir.

√ Siyasi partilerin kapatılması konusundaki tutumu da buna göre şekillendirilmiştir.

√ Böyle bir yaklaşım içinde olan ana muhalefet partisi, yaşadığımız siyasi krizden çıkış yolları arayışlarına peşinen kapalı ve karşı olduğunu beyanlarıyla ortaya koymuştur.

• Terörü ve şiddeti meşru bir siyasi araç olarak gören ve etnik bölücülüğün siyasi merkezi olarak faaliyet gösteren PKK maşası siyasi partinin tutumu hakkında değerlendirme yapmak ise yersiz ve gereksizdir.

√ Bunların yegâne amacı, hiçbir Anayasal ve yasal engel ve müeyyide olmaksızın serbestçe melanet icra etmek imkânına kavuşmaktır.

√ Bu parti, amaçlarının bir kısmını, milletvekili dokunulmazlığı konusunda Sayın Başbakan'ın verdiği garanti ile gerçekleştirmiştir.

√ Terörü destekleyen partilerin kapatılmaması ve sorumluların cezalandırılmaması hedefine de AKP'nin dümen suyunda yakında ulaşacakları ümit ve beklentisi içine girmişlerdir.

√ AKP kapatma davasını düşürmek amacıyla kendisi için özel Anayasal düzenleme yaparsa, bu parti de bundan yararlan-

nacak ve terörün siyasi araç olarak kullanılması ve etnik bölücülük meşru siyasi faaliyet haline gelecektir.

Yaşadığımız süreçte bu partinin hesabı budur.

Bu yöndeki bir Anayasa değişikliği için Meclis'te AKP ile işbirliğine hazırdır.

- Milliyetçi Hareket Partisi'ne gelince, bu konudaki tutumunu ilk günden ve çok açık bir biçimde ortaya koyan ve somut çıkış yolu öneren yegâne parti olduğunu herkes kabul edecektir.

- Önerimiz çok açıktır: Bu da, siyasi partilerin kapatılarak cezalandırılması dışında, bundan sorumluluğu olduğu tespit edilen yöneticilere yaptırım uygulanmasıdır.

Bu yöntem, demokratik hukuk devleti ilkesine aykırı olmayacağı gibi, çağdaş ceza hukukunun evrensel normu olan cezaların şahsiliği ilkesine de uygun, makul bir çözüm olacaktır.

- Bizim bu konudaki yegâne telaşımız demokrasiye sahip çıkmak ve demokratik rejimin yara almasını önlemek olmuştur.

Bunun dışında bizim şahıslarla bir meselemiz yoktur.

Bu bakımdan AKP yöneticilerinin bu önerimizi doğru anlamalarını ve değerlendirmelerini beklediğimizi samimiyetle ifade etmek isterim.

- Konuya şahıslar penceresinden değil, ilkeler ve Türkiye açısından bakan Milliyetçi Hareket, hukuka ve Anayasa'ya göl-

ge düşürmeyecek, adalet duygularını yaralamayacak ve kamu vicdanını rahatsız etmeyecek bir yaklaşımı ortaya koymuştur.

Bunu eksik ve yetersiz bulabilirsiniz. Kendi özel amaçlarınızı bakımından uygun olmayacağını düşünebilirsiniz.

√ Ancak, Milliyetçi Harekete bu konuda yön veren düşüncelerin samimiyetinden şüphe etmeye, önerimizin unsurlarını saptırarak yanlış biçimde kamuoyuna takdim etmeye kimsenin hakkı yoktur.

√ Bu çerçevede, Milliyetçi Hareketin ömür boyu siyasi yasak cezasını düşündüğü yolunda basına maksatlı olarak yansıtılan asılsız haberlerin siyasi ahlakla bağdaştırılması mümkün değildir.

√ Ömür boyu siyasi yasak hiçbir zaman gündemimizde olmamıştır.

• AKP’li bazı Bakanların ve bu zihniyetin basındaki temsilcilerinin, MHP’nin önerisini çarpıtarak, bunun “Verin Genel Başkanınızı, alın Partinizi” anlamına geldiğini söylemeleri de, önerinin amacını anlamadıklarını veya bilinçli olarak saptırma-ya çalıştıklarını göstermektedir.

Önerimizin amacı, açılmış olan bir davada Parti kapatılması yerine ara yaptırımlar uygulanabilmesi için bireysel sorumluluğu belirlemede Mahkemeye yeni değerlendirme kriterleri vermek, yeni bir yorum alanı ve imkânı sağlamaktır.

Bize hâkim olan düşünceleri tahrif ederek ve konuyu kişiselleştirerek Milliyetçi Hareket'in bu samimi çabasına gölge düşürmeye çalışanlara şunları hatırlatmak isterim:

- Bizim dürüst ve ilkeli siyaset anlayışımızda mağduriyetten siyasi kazanç sağlamaya yer yoktur. Biz Sayın Başbakan ve AKP ile sandık başında hesaplaşacağız.

- **Sayın Genel Başkanınız sizin olsun. Biz kendisini alıp da ne yapacağız!**

- Kapatma davası iddianamesinde suçlanan Genel Başkanınız ve Partiniz, bu süreçte savunmasını yapar ve aklanırsa, biz bundan demokrasi adına sadece memnuniyet duyarız.

- Sizler de şarkı nakaratlarına uygun olarak yolunuza devam edersiniz.

- Bizim sizin Genel Başkanınızla ve sizlerle beraber yürüdüğümüz ve bundan sonra da yürüyeceğimiz bir yol vardır.

• Milliyetçi Hareket iyi niyetli bir yaklaşımla yapıcı bir öneride bulunmuş ve bunun tartışılmasını istemiştir.

- Bunu tenkit edenlerin, bunu yetersiz bulanların yapması gereken, bulanık suda balık avlamak ve gölge oyunu oynamak yerine, kendilerinin somut bir düşüncesi varsa bunu dürüst ve açıkça ortaya koymaktır.

• Bu noktada, açıkladığımız, görüşler arasında farklılıklar bulunduğunu, iki hafta önce söylediklerimizle şimdi söylediklerimizin farklı şeyler olduğunu iddia eden Sayın Başbakan'a buradan seslenmek istiyorum:

√ Sayın Başbakan bizim siyasi ve fikri çizgimizde hiçbir devirde kırılma ve sapma olmamıştır. İnanığımızı söylemiş, söylediğimize inanmış ve bunun arkasında da sonuna kadar durmuşuzdur.

√ Siyasi Parti kapatılması konusunda söylediklerimiz, bunu duymak ve anlamak isteyenler için, çok açıktır, berraktır ve her yönüyle tutarlıdır.

√ Bizim beyanlarımız ayaküstü söylenen sözler değildir. Tümü kamuoyu önünde dile getirilmiş ve yazılı metne bağlanmıştır.

15 Mart 2008 tarihli yazılı basın açıklamamız ile 18 ve 25 Mart 2008 tarihli Grup konuşmalarımızın metinleri herkesin istifadesine açıktır.

√ Bu bakımdan, tutarsızlık gibi ithamlarda bulunmadan önce yapmanız gereken, bu metinleri iyi okumanız ve doğru anlamaya çalışmanızdır.

• Bu kapsamda önemli bir konuya daha temas etmek ve Sayın Başbakan'a bununla ilgili son beyanlarına açıklık getirmesi çağrısında bulunmak istiyorum.

- Sayın Başbakan, Bulgaristan'da basınla yaptığı sohbet toplantısında başörtüsü konusunda MHP'nin çağrısı üzerine kendilerinin de adım atmak zorunluluğunun doğduğunu söyleyerek, anlaşılması güç bir savunma telaşı içine girdiği görüntüsünü vermiştir.

- Geçtiğimiz Pazar günü Partisinin Kadın Kolları toplantısında konuşan Sayın Başbakan, kapatma davası ile ilgili olarak, başörtüsü konusunda MHP'nin verdiği desteğin görmezden gelindiğini, bu ikircikli yaklaşımı tarihin affetmeyeceğini belirtmiştir.

Bir ibret vesikası olan bu sözlerinin ne anlama geldiğini ve neyi amaçladığını açıklığa kavuşturmasını beklediğimizi buradan Sayın Başbakan'a hatırlatmak isterim.

Sayın Başbakan bu beyanlarının akla getirdiği şu sorulara cevap vermek durumundadır:

√ Bu sözler, başörtüsü konusunda istemeden ve isteksiz olarak bir adım atmak zorunda kaldığınızın ve bundan şimdi pişmanlık duyduğunuzun bir ifadesi olarak mı görülmelidir?

- Sayın Başbakan, durum bu ise yapmanız gereken, dolaylı yollara sapmadan, sözü eğip bükmeden, dürüstçe ortaya çıkıp bunu açıkça söylemek ve geçmişe dönük olarak günah çıkarmaktır.

√ MHP'nin desteğinin görmezden gelindiğini söylemenizin ve buna ikircikli bir yaklaşım olarak değerlendirmenizin amacı ve muhatabı da tam anlaşılamamıştır.

- Kim neyi görmezden gelmiştir?

- Bu sözleriniz, bu çevrelere bir davetiye, bir suç duyurusu olarak mı anlaşılmalıdır?

- Bu çevrelerin bu ihbarın gereğini ne şekilde yerine getirmesini istiyorsunuz?

Sayın Başbakan, sizden beklenen bu davetin konusunu ve muhatabını açıklamanızdır. Bunun siyasi ahlakın asgari bir icabı olacağını dikkatinize getirmek isterim.

Biliniz ki, her kararımız siyasal tarihimizin, ilkelerimizin ve duruşumuzun kırılmayan çizgisine uygun olarak alınmaktadır. Milletimizi her türlü sorununu çözmeye yönelik olarak aldığımız kararların, vardığımız mutabakatların ve verdiğimiz sözlerin dün olduğu gibi bugün de arkasında olduğumuzu, buradan bir kez daha kararlılıkla ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

• Önümüzdeki zor süreçte kriz ortamından çıkış arayışlarında ana hatlarıyla dikkatinize getirdiğim bu siyasi ve hukuki gerçekler esas alınacak ve çözümler bunların çizdiği çerçeve içinde bulunacaktır.

√ Bunun, hukuk devleti ve demokrasinin vazgeçilmez bir gereği olduğunu herkes kabul etmelidir.

√ Bulunacak çözümlerin meşru, hukuki ve ahlaki olması, adalet duygusunu ve milli vicdanı zedelememesi ve Anayasa'ya gölge ve şaibe düşürmemesi temel bir ilkedir.

√ Hukuk ve meşruiyet zemininde sürdürülecek çözüm arayışlarında yargı önünde başlamış olan hukuki süreçlerin dışardan müdahalelerle etkilenmeye çalışılmaması esastır.

√ Bu çerçevenin dışında aranacak formüller demokratik sayılamayacak, hukukun üstünlüğü ilkesiyle ve siyasi ahlakla bağdaşmayacaktır.

√ Sağduyu ve uzlaşma çağrıları ve krizi aşma arayışlarının meşruiyet temeli, bu parametreler içinde kalınmasına bağlıdır.

• Bu ilkeler ışığında bakıldığında, basın ve yayın organlarında tartışılan bazı uzlaşma formülleri ve senaryoların meşru, hukuki ve ahlaki sayılmasının mümkün olmayacağı görülmektedir.

Bununla ilgili olarak şu hususları herkesin dikkatine önemle getirmek isterim.

√ Anayasa mahkemesindeki kapatma davasının ve Yüce Mahkemenin önünde bulunan ve henüz karara bağlanmayan diğer konuların, siyasi bir pazarlık denkleminin parçası olması hiçbir şart altında düşünülemeyecektir.

√ Her iki süreç kendi mecrasında seyredecek, Yüce Mahkeme bu konularda bir hüküm verecektir.

√ Bunun aksini düşünmek, hukuk ve siyaseti bir takasın unsuru olarak görmek ve bunları ucuz bir meta olarak masaya sürmek çok çirkin, gayri ahlaki ve gayri meşru bir pazarlık olacaktır.

Böyle bir sakat anlayış; yargının bağımsızlığı, hukukun üstünlüğü, kuvvetler ayrılığı ve demokratik hukuk devleti ilkelerinin açıkça katledilmesi anlamına gelecektir.

√ Bu söylediklerimiz, bunun dışında kalan yargı süreçleri ve soruşturma aşamasındaki çete operasyonları için de bütünüyle geçerlidir.

Bunu herkes böyle bilmeli ve böyle bir zeminde uzlaşma arayışına girmenin demokrasiye ve hukuk devletine ihanet olacağını ve bunun da çok ağır bir bedeli ve mukabeleyi karşılına çıkaracağını unutmamalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Dile getirdiğim bu gerçekler ve yukarda özetlediğim hukuki ve siyasi çerçeve ve parametre içinde bulunacak çözümün odağı, Anayasa'nın 68. ve 69. maddeleri ile milletvekili dokunulmazlığına ilişkin düzenlemeler olmak durumundadır.

• Bu çerçeve içinde yapılacaklar da bellidir. Bunun için önümüzde iki alternatif yol ve tercih bulunmaktadır.

√ Bunlardan birincisi, partilerin cezalandırılması yerine, bireysel sorumluluk ve siyasi yaptırım odaklı yeni bir Anayasal ve yasal çerçevenin hayata geçirilmesidir.

√ İkinci yol ise, devletin temel ilkelerine, ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı fiil ve eylemlerin tümünü cezasız bırakmak ve terör ve bölücülük dahil bu esaslara aykırı faaliyetleri, siyasi partiler ve yöneticileri için meşru hale getirecek zorlamalarla Anayasal düzenin temellerine dinamit koymaktır.

• Meclis çoğunluğuna sahip Adalet ve Kalkınma Partisi'nin önündeki tercihler bunlardır.

- Sayın Başbakan şimdi bunlardan birini seçecektir.

• Bu gerilim yüklü ortamı rahatlatmak ve basiretli bir kriz yönetimi ile Türkiye'yi bu girdabın dışına çıkarmak görev ve sorumluluğu şimdi Sayın Başbakan'ın ve AKP'nin omzundadır.

Bu konulardaki düşüncelerini son iki hafta içinde bütün yönleriyle ortaya koymuş ve gereken telkin ve uyarılarda bulunmuş olan Milliyetçi Hareket siyasi bakımdan vicdan huzuru içindedir.

√ Siyasi partilerin cezalandırılması yerine, bireysel sorumluluğu olanlara siyasi yaptırım uygulanmasının adil ve hakkaniyete uygun bir yaklaşım olacağı düşünülüyorsa, Milliyetçi Hareket Partisi bu süreci iyi niyetle tartışmaya açmıştır.

√ Bu yaklaşım kabule şayan bulunmuyorsa, Sayın Başbakan bunun somut gerekçelerini dürüstçe Türk milletine anlatmalı ve kendisinin ne düşündüğünü ve bunun hangi hukuki ve ahlaki ilkelere dayandığını bütün açıklığıyla ortaya koymalıdır.

Milliyetçi Hareket, Sayın Başbakan'ın hukuk, meşruiyet ve hakkaniyet çerçevesindeki somut önerilerini değerlendirecek ve bu konudaki tutumunu gerekçeleriyle birlikte kamuoyuyla paylaşacaktır.

√ Sayın Başbakan, bütün bu ilkelere aykırı olarak devleti yıkmak, ülkeyi bölmek ve Cumhuriyet'in temellerini tahrip etmek için açık çek anlamına gelecek ve bu eylem ve faaliyetlerin önünü açarak suç işleme ruhsatı ve cezasız kalma imtiyazı

sonucunu doğuracak Anayasal zorlama yolunu seçerse, bunu Türk milletine izah etmek durumunda kalacaktır.

Bu düzenlemeleri hayata geçirmesi de, PKK temsilcisi DTP ile Meclis içinde yapacağı ittifaka ve referandum zorlamasını göze almasına bağlı olacaktır.

Türkiye'yi çok büyük sarsıntılara ve bölünmelere sürükleyecek referandumda bu güç birliği cephesinin alacağı sonuç ve bu sürecin Türkiye için ortaya çıkaracağı tehdit ve tehlikeler de tarihin ve milletin şahitliğinde yaşanarak görülecektir.

Bu konudaki son sözümüz şudur:

Sayın Başbakan iyi düşününüz ve artık bir karar veriniz.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi partimizin kurucusu ve ilk Genel Başkanı, Türk milliyetçilerinin bilge lideri, büyük devlet ve siyaset adamı Alparslan Türkeş Bey'in aramızdan ayrılışının 11. yıldönümü, 4 Nisan 2008 Cuma günüdür.

Bu vesile ile kalplerimizdeki yeri, gönlümüzdeki sevgisi hiç değişmeyecek olan Başbuğ'umuz Alparslan Türkeş Bey'i bir kez daha saygı ve minnetle yâd ediyorum. Merhum liderimizin kabrinin nur, mekânının Cennet olmasını Cenâb-ı Allah'tan diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

8 NİSAN 2008

boş

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım Basınımızın Muhterem Temsilcileri

Hepinizi en içten dileklerim ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi, Türk Polis Teşkilatı'nın kuruluşunun 163. yıldönümünün bütün yurttta kutlandığı bir haftanın içindeyiz.

Ülkemizde emniyet, asayiş ve kamu düzeninin sağlanmasında temel kurumlardan birisi olan polis teşkilatımızın, gelişen eğitim seviyesi, büyüyen teşkilat yapısı ve artan nitelikli personel sayısı ile milletimizin esenliği için yaptığı başarılı ve zorlu görevler her türlü takdirin üzerindedir.

Güzel yurdumuzun her köşesinde, aziz milletimizin fertleriyle kaynaşarak heyecanla görev yapan, bu özellikleri ile de devlet ile toplum arasında güvenilir bir bağ ve irtibat noktası olan Türk Polisinin, kutlu vatan hizmetini üstün bir başarı ile sürdüreceğine olan inancımı huzurunuzda belirtmek istiyorum.

Bu vesile ile Türk Polis Teşkilatının 163.ncü kuruluş yıldönümünü kutlarken, emniyet şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan

rahmet, gazilerimize şifalar diliyor, tüm emniyet teşkilatı mensuplarına ve muhterem ailelerine mutluluk ve esenlikler temenni ediyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin kapatılması davası, siyasi gündemi ve gelişmeleri belirleyen ve yönlendiren temel konu olma niteliğini korumaktadır.

- Bu konu etrafındaki tartışmaların yoğunlukla sürdüğü ortamda, yönü ve tutumunu hala belirleyemeyen yegâne siyasi partinin davanın muhatabı AKP olmasının, anlaşılması kolay bir olgu olduğu söylenemez.

√ Sayın Başbakan ve arkadaşlarının kriz şartlarının oluşması karşısında, kafa karıştırmayı geçerli bir çözüm yöntemi olarak gördükleri anlaşılmaktadır.

√ İfratla tefrit arasında gidip gelen AKP yöneticileri komplo teorileri ve senaryolarına takılıp kalmaktan kurtulup, önümüzdeki sancılı dönem hakkında somut bir perspektif ve makul bir yol haritası geliştirememişlerdir.

√ Bu sürecin, sağduyunun rehberliğinde, hukuki ve siyasi meşruiyet sınırları içinde kalacak ve kamuoyunu rahatlatacak şekilde yürütülmesi için gerekli siyasi anlayış ve duruş ortaya konulamamıştır.

- İstanbul sermayesi ve medyasının son uzlaşma çağrıları ve girişimleri de, bu yönde bir hareketlenmeyi sağlamakta yetersiz kalmıştır.

Türkiye'nin bugünkü kriz ortamına sürüklenmesinde büyük sorumluluğu olan gerilim denkleminin iki ucunu bir araya getirmeyi amaçlayan bu girişimler “romantik talepler” olarak görülmenin ötesinde bir karşılık bulamamıştır.

√ AKP'nin sözcülüğü ve avukatlığı görevini üstlenen basın ve yayın organlarındaki gönüllülerin, kapatma davası sonrası başlattıkları kampanyanın üslup düzeyi, her geçen gün düşmekte ve yargıyı hedef alan hakaretlerin dozu giderek artmaktadır.

√ Darbe sürecinden, karşı darbe için harekete geçilmesinden ve halk kitlelerinin patlamaya hazır bir barut fıçısına döndüğünden dem vuran bu cihat kampanyası, hukuka ve kanunlara meydan okuyan bir pervasızlık boyutlarına taşınmıştır.

√ Sayın Başbakan susmakta, medyadaki sadık kalemleri kin kusmaktadır.

• Bu kampanyadaki bazı köşe yazarlarınının MHP'nin izlediği siyaset konusunda ahkâm kesmeleri ve önümüzdeki dönemde ne yapması gerektiği konusunda fetva vermeye kalkışmaları ibretle izlenmektedir.

√ Önemli bir kısmı Milliyetçi Hareket'in fikri yapısına ve Türk milliyetçiliğine çok yabancı olan ve milliyetçiliği kendi sakat siyasi zihniyetleri için bir hasım olarak gören bu çevrelerin, şimdi bu konuda Milliyetçi Hareket'e yol göstermeye kalkışmaları tam bir saygısızlık örneğidir.

√ Bizim bu konudaki ilkemizin demokrasiyi korumak düşüncesinden mülhem olduğu çok iyi bilinmelidir.

Siyasi partilerin halk tarafından tasfiye edilmesi gerektiği, yargı yoluyla kapatmanın geçerli bir çözüm olmayacağı hakkındaki düşüncemiz de bu ilkemizin doğal bir sonucu olarak görülmelidir.

√ Bu konuda tutarlı bir siyasi duruşu olmayanlarla aramızdaki temel fark; onların, şahısları ilkelerin önüne geçirmelerinde ve mutlak bireysel sorumsuzluğu demokrasi icabı olarak göstermeye çalışmalarında yatmaktadır.

√ Milliyetçi Hareket bu konuda ne düşündüğünü, önümüzdeki nazik süreçte ne yapılması gerektiğini yapıcı ve samimi bir anlayışla bütün açıklığıyla ortaya koymuştur.

√ MHP'ye yol göstermek için gayret sarfeden bu çevreler çok iyi bilmelidir ki, bizim kalemlerini iktidarın emrine veren, siyasi güç karşısında çıkar hesabıyla köle olan, ilkeli ve dik duruşu hiçbir dönemde bir erdem olarak görmeyen akıl hocalarına ihtiyacımız yoktur.

Değerli Milletvekilleri

• Gelineen bugünkü nokta, siyasi bir çıkmaza girildiğini göstermektedir. Bunun aşılabilmesi, AKP hükümetinin krizi sağlıklı biçimde yönetecek ve tahribatı sınırlı tutacak bir anlayışı ortaya koymasına bağlıdır.

• Ancak Sayın Başbakan'ın milli iradeyi yargıya karşı bir silah olarak kullanmak niyetinde olduğuna ve Avrupa Birliği'ne sarılmayı kurtuluş olarak gördüğüne işaret eden son beyanları, bu konuda ümitli ve iyimser olmaya mahal bırakmamaktadır.

• 1960 öncesine yollama yaparak, “Yeter söz de karar da milletin” sloganını kullanan Sayın Başbakan, seçimlerde aldığı oyları herkese gözdağı vermek için bir tehdit aracına çevirmek yanlışına düşmüştür.

√ Ankara’da korku senaryoları üretildiğini söyleyerek hedef saptırmaya çalışan Sayın Başbakan, bugünkü kriz ortamına sürüklenmesinde hiçbir sorumluluğu bulunmadığı saplantısından kurtulamamıştır.

√ Sayın Başbakan, bütün kusur ve hataları başkalarının sırtına yükleyerek aklanabileceği gibi nafile bir hesap ve çaba içine girmiştir.

• AKP yönetiminin bu süreçte Avrupa Birliği’nin baskı ve müdahalesinden medet umması, her yönüyle hazin ve acınacak bir ibret vesilesi olmuştur.

- Son dönemde AB temsilcilerinin AKP’li bakanların teşvi-kiyle Türk hukuk sistemine ağır hakaretler yönelmesi ve Anayasal düzenin kökten değişmesi çağrılarında bulunması, AKP için onur ve itibar kaynağı sayılmayacaktır.

- Avrupa Birliği Adalet Divanı’nın, PKK’nın terör örgütü olarak kabul edilmemesi konusunda aldığı son kararlar, AB’nin Türk adaletini hedef tahtası haline getirmesinin aynı zamana rastlaması, AB’nin ikiyüzlülüğünü bir kere daha gözler önüne sermiştir.

√ Sayın Başbakan ve AKP yetkililerinin kapatma davasını haksız bulmaları anlaşılabilir bir durumdur.

Ancak, Türkiye'ye tepeden bakan, Türk milletini hor ve hakir gören Avrupa Birliği komiserlerinin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne ve kurumlarına alenen hakaret etmeleri karşısında sessiz kalmalarının, bu hakaretlere çanak tutmalarının anlaşılabilir ve kabul edilebilir bir yönü bulunmamaktadır.

√ Bunu yapanların, bırakın demokrat ve muhafazakâr olmayı, Türkiye'yi sevme iddiasında bulunmaya dahi hakları ve yüzleri olamayacaktır.

√ Siyasi ihtirasları uğruna, Türkiye'nin onurunun ve haysiyetinin hedef alınmasına göz yumanların, siyasi geleceğini kurtarmak telaşıyla demokrasinin geleceğini ateşe atanların, "demokrasi yıldızı" olarak anons edilmeleri ve milli irade havariliği yapmaları, kara bir mizah örneği olarak kalmaya mahkûmdur.

• Sayın Başbakan, içine girilen krizden çıkış yollarının, Brüksel'in kapılarında ve Avrupa Birliği'nin koridorlarında değil, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında aranacağı ve bulunabileceği gerçeğini biran önce kavramalı ve buna uygun olarak somut adımlar atmalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin önümüzdeki süreçte Avrupa Birliği'ne bir can simidi olarak sarılacağı ve bu amaçla Brüksel'in dayatmalarının gereğini yerine getirecek bir hazırlık içinde olduğu görülmektedir.

Son günlerde, AB 10. Uyum Paketi'nin yakında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulacağı ve bundan ayrı bir Anayasa

değişikliği paketinin de hazırlandığı yolundaki AKP kaynaklı haberler yoğunluk kazanmıştır.

Dün yapılan Bakanlar Kurulu Toplantısı'ndan sonra hükümet sözcüsü tarafından yapılan açıklamadan, Türklüğe hakareti düzenleyen 301. madde ile ilgili değişiklik teklifinin her an Meclis gündemine girebileceği anlaşılmıştır.

Kriz ortamından çıkış için kendisi başlı başına bir kriz ve gerginlik kaynağı olan dayatma paketlerinden medet ummak, AKP'ye hakim olan zihin bulanıklığı ve pusulasızlığının bir göstergesidir.

• Avrupa Birliği komiserlerinin “artık sabrımız taşı” diyerek Türkiye'yi tehdit ettiği bir dönemde, 301. maddeyi böyle bir kriz ortamında gündeme getirmek AKP için siyasi iflas anlamına gelecektir.

Bu yola sapma hazırlığı içinde olan Sayın Başbakan şu soruların cevabını Türk milletine vermek zorundadır:

√ Türklüğe hakaretin serbest bırakılmasını kim ve hangi amaçla istemektedir?

√ Ermeni Soykırımını yalanının serbestçe seslendirilmesi ve buna haklılık kazandırılması sonucunu doğuracak böyle bir zillete katlanılmasını, Türkiye'den talep edenlerin sinsî amaçları ile AKP'nin emellerinin örtüşüyor olmasının ahlaki bir izahı nasıl bulunacaktır?

√ PKK terör örgütü ve etnik bölücülerin de Türklük değerlerine hakaretin serbest olmasını istemeleri karşısında, Sayın

Başbakan bu ihanet odakları ile hangi fikri ve siyasi çizgide buluşmakta ve bunu nasıl açıklamaktadır?

√ Avrupa Birliği, PKK, etnik bölücüler ve Ermenistan'ın oluşturduğu cephenin baskı ve dayatmalarıyla Türk tarihine, Türklük değerlerine ve Türk milletine hakaretin önünün açılması, AKP'ye nasıl bir şeref ve itibar kazandıracaktır?

• Sayın Başbakan, Türkiye'nin önüne bir demokrasi çitası olarak büyük bir hayasızlıkla çıkarılan bu konuda, sürekli edebiyatını yaptığı milli iradenin yegâne kaynağı olan Türk Milleti'ne hesap vermekten kaçamayacaktır.

√ 301. madde Meclis'in önüne getirilirse, AKP'li 339 milletvekili Türk Milletinin ve şerefli Türk tarihinin huzurunda bir onur ve haysiyet imtihanıyla karşı karşıya kalacaklardır.

√ Kimseye bırakmadıkları, muhafazakârlık, demokratlık ve mukaddesatçılığın gerçek yüzü ise bu imtihan sonucunda ortaya çıkacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Meclis zemininde her imkânı kullanarak buna sonuna kadar karşı çıkacak ve AKP'nin temsilcisi olduğu bu sakat ve şaibeli zihniyetle ülke çapında bir kamuoyu oluşturma süreci başlatacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

AKP'nin hazırladığı demokratikleşme ve Anayasa değişiklikleri paketinde yer alması düşünülen diğer bazı hususlar da, Türkiye'de yaşanan gerginlik ve siyasi krizi daha da derinleştirecek niteliktedir.

Anadilde eğitim, yerel yönetimlere yetki devri ve milli kimlik ve vatandaşlık tanımlarına ilişkin hükümler etnik bölücülüğün hain amaçlarına hizmet edecek ve Türkiye’yi çok tehlikeli bir çatışma ortamına sürükleyecektir.

Temel hak ve özgürlükler alanının genişletilmesinin, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü zedeleyerek mümkün olamayacağı ortadadır.

AKP, Türkiye’yi bölmenin, etnik tahriklerle milli birliğini yıkmaya çalışmanın ve bu yolla iç çatışma kışkırtıcılığı yapmanın, demokratik hak ve özgürlüklerle savunulamayacağını hâlâ anlayamamıştır.

Üniter-millî devlet ve tek millet esası bakımından tartışma yaratacak zorlamalar ve “Anayasal vatandaşlık” gibi zırvalarla Türk milli kimliğiyle oynanmaya çalışılması, iç huzur ve güvenliği tehlikeye düşürecek ve AKP’yi altından kalkamayacağı çok ağır bir vebalin altında bırakacaktır.

Türkiye’yi içine soktuğu siyasi krizden çıkarmak için sağduyu yerine AB’ne sarılan Sayın Başbakan’ın, topyekün bir devlet, rejim ve toplumsal krize davetiye çıkarması Türkiye’ye yapılabilecek en büyük kötülük olacaktır.

Sayın Başbakan kendini kurtarma telaşıyla bu yola saparsa, bu kez de partisini, Türkiye Cumhuriyeti’nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı fiil ve eylemlerin odağı haline getirmekte de önemli bir mesafe katedecektir.

Bu durumda, Türkiye’nin böyle bir karanlık ortama sürüklenmesini önlemek için çaba gösterenlere de, Sayın Başbakan

ve yol arkadaşlarına “kendi düşen ağlamaz” atasözünün derin anlamını hatırlatmak kalacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde, toplumun her kesiminde kaygı uyandıran ekonominin genel durumu hakkındaki görüş ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Türkiye'yi tehdit eden ciddi gelişmelerin yaşandığı ve gerilimin tırmandığı günümüzde, Türk ekonomisinde de alarm zilleri çalmaya başlamış, yıllardır sürdürülen sanal başarıların artık sonuna gelindiği ortaya çıkmıştır.

Her gün, ekonomik ve sosyal kriz kâbusları ile uyanan Başbakan ve hükümeti, bu çok yüksek risk ortamında, yıllardır yanlış politikalarla mahkûm ettiği sıcak para ile ekonomimizi dengede tutan güç odakları tarafından adeta rehin alınmış durumdadır.

Bu sarmalın sonunda, yavaşlayan büyüme ve artan işsizlik, çoğalan yoksulluk ve nihayetinde büyük bir siyasi, sosyal ve ekonomik bunalım ile karşılaşmak artık kaçınılmaz bir akıbet olacaktır.

Yıllardır AKP'nin teslim politikalarını göz ardı ederek, tavi zi küreselleşme; teslimiyeti çağdaşlık; yozlaşmayı evrenselleşme, yoksulluğu gelişme olarak maskeleyen yandaşları da hükümeti terk etmek üzeredir.

Ne yazık ki, AKP iktidarının altıncı yılında namuslu insanlarımızın yoksulluk, ümitsizlik ve korkuya sevk edildiği karanlık bir ülke haline gelen Türkiyemiz;

√ Yabancı mallara ardına kadar açık, yerli üreticiyi tamamen çaresiz bırakan korumasız bir pazar ortamı,

√ İthalatın artmasına, yerli üretimin körelmesine neden olan bastırılmış bir döviz kuru ve aşırı değerlenmiş Türk lirası,

√ Girdiği “yoğun bakım” şartlarında, mahkûm olduğu sıcak paradan beslenen sermaye piyasasında artan yabancı ağırlığı,

√ Serbest pazar, küresel sermaye ve tam rekabet adı altında bir takım iktisadi gerekçelerle milli varlıkların satılması,

√ Bütün bunların kaçınılmaz sonucu olan, aşırı borçlanma, yabancılara satış, bankacılık sektöründe ve medyada yabancılaşma,

√ Açlıkla boğuşan milyonlara karşılık, dünyanın en büyük ikinci ekonomisi olan Japonya’dan daha fazla dolar milyarderi üreten çarpık ve adaletsiz bir sistem,

√ Üretmeden tüketme ve ürettiğinden fazlasını harcama döngüsüne saplanmış bir ekonomik garabet,

√ Yoksullaşmış kitleler, borçlanmış esnaf, küçülen sanayici, terk edilen tarım ve artan işsizlik, gerçeği ile yüz yüzedir.

İktidarını yabancı güçlerin siyasi, ekonomik, mali destek ve himayelerine bağlayan AKP Hükümeti’nin artık milli karar alma imkânı kalmamış, ekonominin güdümü tamamen yabancı unsurlara geçmiştir.

Bugün AKP hükümetinin düştüğü ekonomik sarmalda Başbakan Erdoğan’ın önünde iki seçenek kalmıştır.

Birincisi, ekonomik krizi olabildiğince öteleyebilmek için dayandığı yabancı güçlere ve kaynaklara, tam teslimiyetçi ilave manevralar yapmak,

İkincisi ise, birinci tedbirlerin de çare olmadığı noktada, gelen ekonomik buhranın faturasını başkalarına kesmek için, partisine yönelik sanal tehditler ve komplolar yaratmak ve gerekçeler uydurmaktır.

Başbakan'ın son konuşmalarında, kalkınma masalına devam etmek istediği dikkate alınırsa, ikinci seçenekten önümüzdeki günlerde yararlanacağı, ekonomideki başarısızlığına baha ne olarak, partisine yönelik kapatma davasının mağduriyetini kullanacağı anlaşılmaktadır.

Başbakan şimdiden, millete hizmetin önlenemeyeceğini söyleyerek, sanki hizmeti önleyen birileri varmış gibi hayali düşmanlarla savaşılmaya başlamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Önceki tecrübelerden, gelişmekte olan ülkelerde faizin düştüğü, ucuz ve bol finansman kaynaklarının hızla riskli yatırımlara yöneldiği dönemlerin sonunda, bir kriz halinin ortaya çıktığı bilinen bir vakıadır.

Geçtiğimiz yıl içinde, ABD gayrimenkul piyasasında başlayan ve büyüyerek bankacılık sistemine yayılan dengesizlik; en büyük tüketici olan ABD'ye mal ve hizmet satarak ayakta duran küresel ekonomiyi bunalımın içine sürüklemiştir.

Bu hadisenin başlattığı gelişmelere paralel olarak yaşanan, bankacılık sistemindeki tıkanıklıklar ile kredi mekanizmasındaki aksamalardan reel sektör ziyadesiyle etkilenmiş ve daralma yaşanmaya başlamıştır.

Bu gün karşımızdaki gerçek durum, 2002 yılından itibaren ortaya çıkan küresel ekonomik düzenin artık sonuna geldiğini, küresel saadet zincirinin kopmuş bulunduğunu göstermektedir.

Dış piyasalarda yaşanan bu çalkantı ve dengesizlik halinin; son beş yıldır yüksek yabancı sermaye çekerek cari açığını finanse etmiş olan Türkiye ekonomisini ağır biçimde etkilemesi kaçınılmazdır.

Yaklaşık 39 milyar dolar sınırında bir cari açık veren Türkiye için, ilk tehlike küresel kaostan etkilenerek döviz fiyatlarının artmasıdır. Bu olumsuz durum, yabancı yatırımcıların piyasadan çıkmak için döviz talebiyle başlayacak ve bu eğilim krizin açığa çıkmasına neden olabilecektir. Nitekim yabancı yatırımcı bu tehlikeyi görmüş ve paralarını peyderpey alıp Türkiye'yi terk etmeye başlamıştır.

Buna paralel olarak vatandaşlarımızın, tasarruf amaçlı olarak tekrar dövize dönüş yapmaları halinde sorunların daha da ağırlaşması ve bir panik havasının doğma ihtimali artmış bulunmaktadır.

Muhterem Milletvekilleri,

1991, 1994, 1999 ve 2001 yıllarında; küresel ekonomik şoklar, depremler, toplumsal bunalım ve terör olayları gibi sebeplerle, yurtdışından finansman akışının kesildiği dönemlerde ekonomimizin durakladığı ya da küçüldüğü bilinen gerçeklerdir.

Ülkemizdeki tasarrufların yetersizliği, kendi kaynaklarımızla milli ekonominin finanse edilmesini sağlamaktan uzaktır. Bu güçlüğü ilave olarak, AKP iktidarının güvenden ve istikrardan yoksun siyasi yönetimi; iç tasarrufların önemli bir bölümünün yurtdışında tutulmasına neden olmuştur.

Bu olumsuzlukların yanı sıra, küresel ekonomik sisteme sirayet eden finansal açmaz karşısında, Başbakan Erdoğan ve AKP hükümetinin sergilediği basiretsizlik ve vurdumduymazlık, sorunları içinden çıkılmaz hale getirmeye başlamıştır.

Gelişmeler, küresel bolluk döneminin sonuna gelindiğini, daralma, küçülmenin önümüzdeki aylara, yıllara sirayet edeceğini işaret etmektedir.

Dünyanın başka ülkelerindeki ekonomik büyümenin gerileyeceği, hatta duracağı dikkate alındığında, Türkiye'nin de büyümede sorun yaşayacağını, ticaret hacminde büyük bir daralma olacağını öngörmek takdir edersiniz ki bir kehanet olmayacaktır.

Ancak, bu gelişmeler karşısında, Başbakan Erdoğan'ın, yaklaşan krizin kokusunu nihayet aldığını, kriz anı gelmeden,

bahane üretmeye, istismar ve mazlum edebiyatının yeni örneklerine sığınmaya çalıştığını ortaya koymaktadır.

Mukadder bir çarpışma ile sonuçlanacak bu sürecin önündeki tehlikeleri gören bütün kurum ve kuruluşlar, şimdi uyarı üstüne uyarılar yapmakta, gelişmelere kulaklarını tıkayan AKP hükümetine alarm zillerini çalmaktadırlar.

Bu gerçekler ortada iken, Başbakan meseleyi siyasi polemikle çözeceğini zannederek, sahte başarı ve gelişme hikâyeleri okumaya devam etmektedir.

Hatta hakkındaki dava ile AKP'nin başarı masalı arasında bir bağ kurarak komplo teorileri üretmekte, AKP'siz bir Türkiye'de ekonominin çökeceği, sözde istikrarın bozulacağı gibi bir şantaj ve bahaneye çaresizce sığınmaktadır.

Bir panik halini yaşamaya başladığı anlaşılan Başbakan'ın ağzından bu gidişatla, küresel krizin bile AKP karşıtlarınca çıkartıldığını işitmek, hatta ekonomik krizin muhalefetin tuzağı olduğunu duymak, hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Sayın Başbakan, bu çıkışları ile muhtemel ekonomik buhranı görmüş, gerekçelerini ve sebeplerini hükümet dışı faktörlere şimdiden yükleyerek, faturalarını başkalarına ödetmek için siyasi bir manevraya başlamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bilindiği üzere, hükümetin, enflasyonla mücadele amacıyla, 1 Ocak 2006'dan itibaren uygulamaya başladığı "açık enflasyon hedeflemesine" rağmen yükseliş durdurulamamış ve

enflasyon tekrar iki haneli rakamlara ulaşmıştır. Bu kapsamda, yılın ilk altı ayı için yüzde 2 zam alan işçi ve memurumuz enflasyona ezdirilmiştir.

Bu gelişmeler üzerine bir hükümet üyesinin, enflasyonda yıllık yüzde 4'lük hedefin gerçekçi olmadığını söylemesi ve yüzde yüz yanıldıklarını itiraf etmesi; AKP'nin kendi izlediği politikalarında bile, Bakanlar Kurulu'nun bazı üyelerinin nezdinde tutarlılığını ve inandırıcılığını kaybetmiş olduğunun göstergesi olmuştur.

Enflasyonla ilgili tutturulamayan hedefin nihai sonucu ise, bundan önce olduğu gibi, IMF'ye yeni bir mazeret mektubunun hazırlanarak, AKP tarafından yeni bir yol haritasının talep edilmesi olacaktır.

Özellikle, bundan sonra gıda ve enerji fiyatlarında yaşanacak artışlar, küresel belirsizlikler ve kısa vadede döviz kuru üzerindeki gelişmeler enflasyonun yükseliş eğilimini güçlendirecek temel faktörler olarak görülmektedir.

Bunun yanı sıra, mal ve hizmet fiyatlarındaki artıştan kaynaklanan enflasyona ilave olarak, varlık fiyatlarından kaynaklanan enflasyon artışına da önümüzdeki dönemde şahit olunacağı anlaşılmaktadır.

Bu vahim gelişmenin en üzücü neticesi ise, asgari düzeyde hayatını devam ettirebilmek için, gelirinin dörtte birini gıdaya harcamak zorunda olan milyonlarca vatandaşımızın yeni dönemde gerçek bir açlık tehlikesi ile karşılaşması olacaktır.

Hükümetin önleyemeyeceği artık iyice anlaşılan enflasyon artışının sonunda, başta dar gelirli vatandaşımız olmak üzere

toplumun bütün kesimlerinin refah düzeyi düşecek ve satın alma güçleri kaçınılmaz olarak daha da zayıflayacaktır.

Bugün karşımızdaki acı gerçek, yıllardır sıkılan kemerlere, çekilen sıkıntılara, milyonlarca vatandaşımızın fedakârlıklarına rağmen, enflasyonun yeniden dirilmiş olmasıdır. Hükümet bu konuda başarısız olmuştur ve bunun asla mazereti yoktur.

Enflasyonun yükselmeye başladığı, küresel dalgalanma ile cari açığın birleşerek belirsizliklerin yoğunlaştığı ve alınmayan tedbirlerin yaklaşan bir buhranı işaret ettiği bu dönemde, uluslararası bir derecelendirme şirketinin, Türkiye ekonomisinin görünümüyle ilgili notu negatife çevirmesi dikkate değer bir gelişme olarak görülmelidir.

Hükümetin ekonomiyle ilgili üç bakanının basın toplantısıyla sözde olumlu buldukları milli gelir rakamlarını gerekçe göstererek, Türkiye'nin kredi notu artışını hak ettiğini söylemelerinin ardından henüz birkaç haftalık bir süre geçmiş olması dikkat çekicidir.

AKP hükümeti, şayet bu uyarıya da küresel kriz karşısında gösterdikleri aymazlık ve laubalilikle yaklaşırsa, korkarız ki, biriken enerji bulacağı ilk çatlaktan boşalacak ve ekonomide vahim gelişmeleri ardı ardına tetikleyecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan ile AKP hükümetinin ısrarla saklamaya çalıştığı gerçekler ve bu ilkesiz ve beceriksiz kadroların resmet-

tiği karanlık Türkiye tablosunun ekonomik görüntüsü ne yazık ki şöyledir:

√ Son beş yıllık dönemde ihracat büyük oranda artmıştır, doğrudur. Ancak, ithalatta yüzde 230 ve dış ticaret açığında ise yüzde 306 oranında çok daha büyük artış yaşanmıştır.

- Geçtiğimiz yıllarda ülkemiz, döviz fiyatının düşük seyretmesi sonucunda; ucuz ve kalitesiz ara malların pazarı olmuş, yerli üreticimiz bu durumla rekabet edemeyerek iş yerlerini kapatma aşamasına gelmiştir.

- Artan ithalat ise aynı zamanda cari işlemler açığını Gayri Safi Yurtiçi Hâsılanın yüzde altısına yaklaştırarak finansal piyasalarda kırılğanlığı arttırmıştır.

√ Düşürüldüğü iddiasıyla övünülen borç stokunda ise gerçekler Başbakan'ın iddia ettiği gibi değildir.

- Geçtiğimiz yıl toplam kamu borç stoku 2002'ye kıyasla yüzde 38 oranında, toplam net dış borç stoku ise yüzde 90 düzeyinde artmıştır. 2007 yılında merkezi yönetim iç borç stoku ise, 2002'ye kıyasla yüzde 70,3 yükselmiştir. Yani iddia edildiğinin aksine, hem oran olarak, hem de miktar olarak borç stoku artış göstermiştir.

√ Özel sektörün borcu ise 2002 yılına göre; 2007 yılında yüzde 266 oranında artmıştır. Borçlanma artık özel sektör üzerinden yapılmaktadır. Dış borcun önemli kısmının özel sektöre ait olması, muhtemel buhranın büyüme ve istihdam üzerinde ciddi tesirler yaratacağını göstermektedir.

• Özel sektör borç tutarını, toplam borç stokundan ısrarla ayrı tutmaya çalışan Başbakan Erdoğan'a; iftihar ettikleri ihracattaki özel sektör payının yüzde 148'e ulaştığını da bu vesileyle hatırlatmak isterim.

√ “Bizim önceliğimiz insanımızın mutluluğudur, huzurudur” diyen Başbakan Erdoğan; bankalara bireysel kredi borcunu ödeyememiş vatandaşlarımızın sayısının 2007 yılında, 2003 yılına göre yüzde 1914 oranında artmış olması karşısında mutluluktan ne anladığını da kamuoyuna izah etmek durumundadır.

√ 2003 yılında kredi kart borcunu ödeyemeyen 23.850 kişiye 2007 yılında tam 188.371 kişi eklenmiştir. Kredi kartı ve tüketici kredisi borçları da 2002 yılından bu zamana kadar, yüzde 1452 oranında büyümüştür.

√ 2007 yılında protesto edilen senet sayısı, 2002'ye oranla yüzde 194 oranında artmış, senet miktarı ise yüzde 600 oranını geçmiştir.

√ Karşılıksız çek miktarı son beş yılda yüzde 432 oranında artmış ve 2002 yılından, 2007 yılı sonuna kadar 39 milyar 502 milyon YTL'lik çek karşılıksız çıkmıştır. Bu rakamlar iflasla sonuçlanan ticari ilişkilerin giderek arttığını, işletmelerin birer birer kapandığını, binlerce kişinin borç batağına sürüklendiğinin işaretidir.

√ Bizzat Başbakan Erdoğan tarafından söz verilmesine rağmen, çiftçilerimizin destekleme ödemelerini alamadıklarına dair feryatlar hükümet tarafından maalesef işitilmemektedir.

√ Geçtiğimiz beş yıl boyunca, özellikle uluslararası konjonktürün etkisiyle ve yurtdışı kaynakların finansmanı ile sağlanan göreceli ekonomik büyüme bir vakıadır. Ancak, 2007 yılına ait yüzde 4,5'e gerileyen büyüme rakamı bu sürecin sona erdiğini ispat etmektedir.

- Bu sonuçla 2007 yılında büyümede bir önceki yıla göre yüzde 34,7 oranında düşüş yaşanmış, böylelikle son beş yılın en düşük rakamı ortaya çıkmıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Herhangi bir üretim faaliyetine dayanmadan, sadece hesap yönteminin değiştirilmesi ile aşağı çekilen genel nüfus sayımı sonucunda milli gelirde sanal bir yükseliş olmuştur.

Hükümetin övünerek yaptığı bu hesaba göre, dört kişilik bir ailenin her bireyine yılda 9333 dolar, ailenin tamamına ise 37.300 dolar gelir girmesi gerekmektedir. Oysa ki bu tamamen bir aldatmacadır ve inanılacak tarafı yoktur.

Görüldüğü kadarıyla, Sayın Başbakan, kendisinin, ailesinin ve yakınlarının gelirlerindeki göz kamaştırıcı artışlarla, vatandaşın gelirindeki sözde artışı birbirine karıştırmaya başlamıştır.

Kişi başına gelir rakamı, bu haliyle basit bir aritmetik ortalama olmaktan öteye bir anlam taşımamaktadır. Zira, milli geliri büyük, ancak gelir dağılımı bozuk olan bir ekonomide; hesaplama sistemindeki oynamalarla ulaşılan kişi başına düşen gelir rakamı yanıltıcı bir sonuç olacaktır.

Toplam geliri, toplam nüfusa bölerek elde edilen bu sanal paylaşımın sonunda; vatandaşta olmayan, işçiye, köylüye, me-

mura, emekliye yansımayan bu serveti kimlerin gasbettiği ortaya çıkarılmalı ve iktidar bu adaletsizliğin siyasi hesabını mutlaka vermelidir.

Bu aşamadan sonra, Başbakan Erdoğan'ı da, hükümetini de;

√ Ne, sahte rakam oyunları ile sürdürmeye çalıştığı zenginlik masalı,

√ Ne, yılların ihmalini örtmek için sorumluluğunu küresel dalgalanmaya bağlamaya çalışması,

√ Ne, artık kendinden önceki yılların “enkaz edebiyatına” sığınma kurnazlığı,

√ Ne, yaptığı yanlışlarla partisini sürüklediği siyasal krizlerle, ekonomik başarısızlığa kılıf arama çabaları,

√ Ne de, salonlara doldurduğu yandaşlarının “Türkiye seninle gurur duyuyor” sloganları kurtaramayacaktır.

Milliyetçiler için, küreselleşmeyi kutsayan, batı başkentlerini saygın bulan, yabancı sermayedarla övünen; buna karşılık milli kaynakları israf eden, milli girişimcinin önünü tıkayan, milli sermayeyi değersizleştiren bu zihniyetin yaptıkları asla ve asla kabul edilmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Özellikle son aylarda, yurdumuzun çeşitli yörelerinde meydana gelen toplu veya münferit olaylara fail arayan mihrakların, ilk aklına gelen adresin Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Gençlik olduğu, üniversitelerde meydana gelen bazı hadiseler ile bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Yıllardan beri, ısrarla ve her fırsatta partililerimizi ve ülkücü gençliği sokaktan uzak durmaya, tuzaklara karşı uyanık olmaya yönelik çağrılarımız kamuoyu tarafından izlenmekte ve bilinmektedir.

Buna rağmen, İmralı Canisi'nin sözde doğum gününü kutlamak adına yapılan provokasyonlardan yola çıkarak, çatışmanın, kavganın ve kargaşanın hiçbir şekilde muhatabı olmayan Milliyetçi Hareket mensuplarını bir kavganın tarafı gibi göstermeye yönelik alçakça girişimleri şiddetle ve nefretle kınıyorum.

Bu son gelişmelerden, milliyetçilerin milli meselelerin çözümünde demokratik inisiyatif almaya başlamalarının, içte ve dıştaki çeşitli güç odaklarını rahatsız ettiği ve bu nedenle partimizi hedef aldıkları anlaşılmaktadır.

Ülkemizi kutuplaştırma ve cepheleştirme kampanyalarının yoğunlaştığı son günlerde düğmeye basılmış gibi adeta ortak akılla hareket eden Milliyetçi Hareket Partisi aleyhtarlığı, medyaya kadar bütün abartılarıyla yansımış bulunmaktadır.

Özellikle, son yıllarda Kandil dağından üniversite amfilerine ve yurtlarına kadar öğrenci maskesiyle inmiş bulunan PKK'lı hainleri göz ardı ederek, yaşanan münferit olayları Türk milliyetçilerine mal etme ve suçlu gibi gösterme konusundaki maksatlı girişimler hız kazanmıştır.

Huzurunuzda, yaşanan olayların mutlaka milliyetçilerle ilişkilendirilmesine yönelik sinsi ve zorlama gayretlerin beyhude çabalar olduğunu ve partimizle hiçbir ilgisinin olamayacağını kamuoyuna duyuruyorum.

Milliyetçi-ülkücü hareket, kardeş kavgasına ve ayrımcılığa sürüklenmek istenen milletimizin birlik ve kucaklaşma adresi olacak, başka başkentlerde yazılmış parçalanma senaryolarının figüranı olmayacaktır.

Tahrik ve tertipler ne derece büyük olursa olsun, Milliyetçi Hareket mensupları demokratik tepkiler haricinde hiçbir girişime alet olmayacak, hiç kimsenin milliyetçilerin yüksek hassasiyetinin istismarına da fırsat vermeyecektir.

Kurulduğu yıllardan bu yana milli hassasiyetlerin simgesi, Türklük sevgisinin timsali olan milliyetçi-ülkücü hareketin vatanseverlik refleksini sınamaya çalışanların niyetlerini bir kez daha sorgulamalarını ve bu sinsi emellerini gözden geçirmelerini umuyorum.

Bu olaylar karşısında muhtemel tahriklerin devamının gelebileceği düşüncesiyle, başta siyasi iktidar olmak üzere, valileri, üniversite rektörlerini, gerekli tedbirleri almaları konusunda acilen göreve davet ediyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 NİSAN 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Basın Mensupları,**

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum,

Bilindiği gibi, dünden itibaren, miladi takvimle Nisan ayının yirmisine rastlayan, Yüce Peygamberimizin dünyaya gelişi “Kutlu Doğum Haftası” etkinlikleri ile kutlanmaya başlanmıştır.

İnanıyorum ki, kutlamaların kültürel zenginliği ile milyonlarca Müslüman tarafından paylaşılacak manevi iklim, onların mutlaka daha iyiye, doğruya ve yüksek ahlaka erişmelerine imkân tanıyacaktır.

Bu vesile ile yüce peygamberin yüksek şahsiyeti ve kutlu mesajlarının gönüllerde anlam bulmasını diliyor, Türk ve İslam alemi ile insanlık için huzur, barış ve kardeşlik getirmesini temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Milletimizi ayakta tutan manevi yapının zayıflaması, giderek çözülen değer yargıları, geleneksel ilişkiler ve güzel ahlakın

zayıflama eğilimi toplumun bütün kesimlerine yansımakta, suçların ve suçluların artışı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türkiye bugün en hunhar cinayetlerin işlenmeye başlandığı, en aşağılık suçların tırmandığı bir ülke haline gelmiştir.

Artan suçlar, özellikle büyük kentlerde halkımızın günlük yaşantısını ve moral değerlerini derinden etkileyecek boyutlara ulaşmıştır.

Geleceğimizin teminatı olmaları gereken çocuklarımız ve kadınlarımız başta olmak üzere, toplumun her kesimi, yayılan suçların ve artan suçluların açık hedefi haline gelmiştir.

Bizim yönetim anlayışımız, bir ülkenin huzur, güvenlik ve asayiş içinde bulunmasının, ancak millet fertleri arasında refah, adalet, ahlak ve eğitimin yükselmesi ile mümkün olacağını ön görmektedir.

Bir başka anlatımla, bir ülkede suç ve suçlular artıyor ise yoksulluk, adaletsizlik, çaresizlik ve yolsuzluk da artış göstermeye başlamış, ahlak zayıflamış ve sosyal doku yara almış demektir.

Son olarak, ülkemizde otostop yaparak seyahat eden bir İtalyan kızının hunharca katledilmesi elbette ki, can güvenliği Türk milletine emanet edilmiş olması nedeniyle, hepimizi derinden üzen ve utandıran ve bir hadise olmuştur.

Ülkemizdeki yürütme erkinin sorumlusu olan Sayın Başbakan'ın bu cinayet karşısındaki mesajları ve hassasiyeti bu bakımdan yerinde ve zamanındadır.

Ancak, hemen her gün ülkenin bir yerinde işlenen cinayetler, kapkaçlar, hırsızlıklar, saldırılar, tecavüzler ve töre katliam-

ların da Sayın Başbakan'ın sorumluluğundaki gelişmeler olduğunu buradan hatırlatmak istiyorum.

Hükümetinin kayıtsız kaldığı asayişsizlik çocuklarımıza kadar uzanmış, ihmal ve tedbirsizlik neticesinde suç işleme ve suça maruz kalma yaşı giderek düşmüştür.

Bu konuda istatistiklere bile bakmaya gerek yoktur. Gazete sayfalarını incelemek tehlikenin büyüklüğü ve iğrençliği hakkında herkese fikir verecektir.

Ulaştığımız bu tablo geçmişte yaşanan olaylar karşısında “Herkesin başına polis dikemeyeceklerini” söyleyerek sorumluluk almaktan kaçan ve “ayda bir iki olay, büyütmemek lazım” diyerek küçümseyen zihniyetin getirdiği kaçınılmaz neticedir.

Varılan bu noktada asayişsizlik, ülkemizin milli güvenliğini ve devletin bekasını bile etkileyecek kadar öncelikli ve asla ihmal edilemeyecek milli bir konu haline gelmiştir.

Aziz milletimiz, bugün, adaletsizlik ve yolsuzluğun kısılcacında, açıklıkla yoksulluk arasındaki çok ince çizgide gidip gelerek, zor ve sıkıntılı bir hayat sürdürmekte ve bu vahim süreçte ahlakı ve erdemi bir sadakat sınavından geçmektedir.

Ülkemizin huzur ve güvenliğinin, emniyet ve asayişinin tarihte görülmediği kadar bozulduğu bu dönemde, hükümetin aratan suçları başka ülkelerle mukayese ederek sorun yokmuş gibi davranmaya devam etmesi, maalesef en isabetsiz yaklaşım ve en büyük aymazlıktır.

Suçun kaynağını ve gerekçelerini başka yerlerde sanal gündemlerde aramaya gerek ve mahal yoktur. Hadise bütün gerçeği ile ortadadır.

Bugün AKP'nin yönettiği Türkiye'de;

√ Yoklukla boğuşan yüz binlerce aile içinde şiddetli geçimsizlik had safhaya ulaşmıştır. Güçlü bir ülkenin kaynağı olması gereken aile kurumu huzursuzluklarla boğuşmaktadır.

√ Derin uçurumların bir arada yaşandığı bu ekonomik yapıda, adaletsiz ve hakkaniyetsiz bir gelir ve servet dağılımı vicdanları tahrik etmeye başlamıştır.

√ Milyonlarca vatandaşımız yılladır vaat edilen iş ve aşı bir türlü ulaşamamanın hayal kırıklığı ve öfkesini yaşamakta, gelecek ümidini giderek kaybetmektedir.

√ Yaşanan yaygın yolsuzluk, istismar ve adam kayırma, kitleleri güvensizliğe sevk etmekte, yasa ve ahlak dışı yöntemlerin bir norm halinde kabulüne neden olmaktadır.

√ Bütün bu olumsuz gelişmelere ilave olarak zayıflayan ahlak ve inanç değerlerimiz, kuralsızlığın neden olduğu kargaşa, kente göçün sonucunda yaşanan intibaksızlıklar ve çaresizlik, suçu besleyen suçluyu artıran bataklık haline gelmiştir.

Bu arada artan suça neden olan olayların medyada yer alışı şekli, süresi ve tekrarları en az hadisenin vuku bulması kadar derin tahribat yapacak boyutlara ulaşmıştır.

Toplumun tamamına hitap eden ve etkileyen yönüyle önemli bir iletişim kaynağı olan medya kanallarının olayları verişi şekli insanlarda bir yanda infiale ve karamsarlığa diğer yandan ise suçların sıradanlaşmasına neden olmaktadır.

Bu konuda mesleki kaygıların ötesinde bir sorumluluk ahlakı ile hareket edilerek, suçların ve suçluların topluma aktarıl-

masında ölçülü olunmasının toplumun psikolojisinde ve suçla mücadelede mutlaka olumlu tesirler yaratacağını düşünüyorum.

Huzurunuzda, çok daha geç olmadan, suçlar bir ur gibi toplumsal bünyeyi daha fazla sarmadan hükümeti acilen sosyal, siyasal ve kültürel tedbirleri almaya çağırıyorum.

Milletimizin huzur ve esenliğini yakından etkileyecek olan bu konuda ihtiyaç duyulacak ve mutabık kalınacak her tedbir için, Milliyetçi Hareket Partisi Grubu'nun destek vermeye hazır olduğunu buradan açıklıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Hem ülkemizin hem de dünyanın birçok ekonomisinin derin bir bunalımın eşliğinde olduğuna, eğer önlem alınmazsa ortaya çıkacak sonuçların siyasal ve sosyal açıdan ciddi sonuçlar doğuracağına yönelik öngörülerimizi önceki konuşmalarımızda vurgulamıştık.

Bugün itibariyle bir çok ülkede bunun ilk işaretleri ortaya çıkmış, gerilim ve kaos hakim olmaya başlamıştır.

Gıda fiyatlarındaki artışlara tepki olarak Mısır, Haiti, Filipinler, Bolivya gibi ülkelerde açlık ve yoklukla boğuşan halk yönetimlerine karşı ayaklanma halindedir.

Ülkemizde de başta buğday olmak üzere bulgur, pirinç fiyatlarında son dönemlerdeki önlenemeyen artış; vatandaşımızın sofradan aç kalkmasını ortaya çıkarabilecek bir tehlikeli noktaya ulaşmıştır.

Son günlerde gıda fiyatlarındaki artışların ortaya çıkaracağı infial haliyle ilgili içten ve dıştan yapılan uyarılarda bir yoğunlaşma olduğu anlaşılmaktadır.

Fiyatlar bu şekilde artmaya devam ettiği takdirde, dünyada yüz binlerce insanın açlık çekeceği, açlıktan ölümlerin olabileceği dillendirilirken, siyasi iktidarın meseleyi basit sözlerle geçiştirmesi, temelsiz gerekçelerle sorunun ciddiyetini görmezden gelmesi yeni bir aymazlığın işareti olarak yorumlanmalıdır.

Özellikle buğday ve pirinç fiyatındaki artışa mazeret bulmaya çalıştığı görülen AKP Hükümeti; daha şimdiden fiyat artışının müsebbibi olarak “enerji tarımını” göstermiştir. Ayrıca buğday ve pirinç stokundaki alarm zillerini hafife alan hükümetin ilgili bakanı; bu konuda bir sorunun olmadığını belirtmiştir.

Eğer stoktan kast edilen açık denizlerde, ülkemizdeki durumu kollayan, içeri mal sokmak için uygun zamanı bekleyen vurguncuların ve sinsi fırsatçıların sahip olduğu hububat yüklü gemiler ise elbette söylenecek bir şey yoktur.

Buradan başta Başbakan Erdoğan ve ilgili Bakan’a sormak lazımdır:

√ Madem buğday ve pirinçte yeterince stok vardır; bu fiyat artışlarının ve piyasadaki telaşın asıl sebebi nedir?

√ Yaşanılan fiyat artışlarından dolayı elini ovuşturan ve spekülasyon yaparak anormal kazanç elde etmenin peşinde olan fırsatçılarla ve böylesi zamanların değişmez simaları olan vurguncularla ilgili bir tedbir alınmış mıdır?

√ Piyasayı düzenlemekle görevli kuruluşların etkisi şimdiye kadar neden hissedilmemiştir?

√ Böylesine bir durumun ortaya çıkma haline karşılık daha önceden herhangi bir önlem alınmış mıdır? Alındıysa, bunlar hangileridir?

Ve daha da önemlisi, bu karaborsa ortamından yararlanarak servetine servet katmayı planlayan AKP'li yandaşlar ve aile fertleri var mıdır?

Altı yıla yakındır, simit-çay hesabıyla milletimizle alay eden Başbakan Erdoğan'ın sürekli tekrarlayıp durduğu istikrar ve gelişme masalının sonu gelmiştir. Bu sanal maceranın sonunda açlık vardır, yoksulluk vardır, yolsuzluk vardır.

Bu bunalımın en ağır yaşandığı yer olan mutfaklar ne hazzindir ki tam anlamıyla yangın yerine dönmüş, bulgurdan kuru fasulyeye kadar ortaya çıkan fiyat artışları, orta halli vatandaşımızı gerçek anlamda krize sokmuştur.

Sabahın erken saatlerinde, sadece ucuz ekmeğe alabilmek için saatlerce kuyrukta bekleyen aziz vatandaşlarımızın manzarası iflas eden ekonomik politikaların, ucuz siyasi polemiklerin, belagat yüklü hamasi sözlerin artık bir anlamının kalmadığını çok net bir şekilde resmetmektedir.

Ekmeği büyüüttüğünü iddia eden Başbakan Erdoğan, görünen odur ki yakında sofralardaki ekmeği tamamen küçültecek, hatta vatandaşımızı ekmeğe muhtaç bir hale getirecektir.

Mazot fiyatlarında ortaya çıkan artışlar neticesinde de, zorlukla geçinen, borçla yaşayan, ürettiği gıdasına bile yetmeyen çiftçimizin üretimdeki girdi maliyetlerini daha da yükseltecektir.

Gözünü toprak doyursun, diyerek azarlanan ve yanlış tarım politikaları sonucunda çok zor şartlar altına giren Türk çiftçisinin artık dayanılacak durumu kalmamıştır.

2001 yılında 19 milyon ton olan buğday üretiminin 2007’de 17 milyon 234 bin tona düştüğüne dikkatte alındığında, bir süre sonra ekmeği bile ithal etmeye başlanılacağını söylemek yanlış olmayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

İktidar partisinin kapatılması için Anayasa Mahkemesinde başlatılan hukuki sürecin birinci ayı geride kalmış bulunmaktadır.

Siyasette kısa sayılmayacak bu süre içinde siyaset kurumu anlaşılması güç bir atalet sergilemiş ve her yönüyle bir akıl, idrak ve basiret tutulması içine girmiştir.

Senaryo savaşları, darbe iddia ve suçlamaları, demokrasi ve vesayet tartışmaları, dış müdahale çağrıları ve yargıyı taciz ve tehdit kampanyalarıyla geçirilen bu süre heba edilmiş, siyaset kurumu, krizi demokrasi ve hukuk içinde aşacak bir çözüm üretememiştir.

Yapılan kamuoyu araştırmaları Türkiye’nin böylesine ağır bir kriz ortamına sürüklenmesinin sorumluluğunun AKP ve CHP’ye ait olduğunu, yüzde seksene yaklaşan büyük bir çoğunlukla kamuoyu vicdanında tescil etmiştir.

Laiklik, din ve vicdan özgürlüğü ve demokratik rejim konularında bu iki siyaset kutbunun çatışmasının ve karşılıklı istismar

anlayışlarının bugünkü çıkmaza sürüklenilmesinde büyük payı bulunduğu bir gerçektir.

Bu iki gerilim kaynağının kayıkçı kavgasına benzeyen siyasi çekişmesi; rüşvet, melanet ve şeriatın kestiği parmak ekseninde gelişmekte ve Yunan filozoflarının yargılanması ve Büyük Atatürk üzerinden yapılan ucuz bir polemige dönüşerek sürmektedir.

İktidar ve ana muhalefet partisinin Türkiye'nin ortak milli ve manevi değerlerini böyle bir çatışma ve cepheleşmenin aracı haline getirmesi, temsil ettikleri siyaset anlayışında bu marazi hastalığın tedavi kabul etmez boyutlara ulaştığını ortaya koymuştur.

Sayın Başbakan, krizin geliştiğini ve kemikleşmekte olduğunu görememekte, akıl ve hafızaya sığmayan bir aymazlıkla kriz ortamın derinleşerek sürmesini geçerli bir strateji olarak benimsemektedir.

İçinde bulunduğumuz bunalımı sağduyu ile Türkiye'nin çıkarına olacak şekilde yönetmek yerine, bu belirsizlik ortamını siyasi çıkar sağlayacağını vehmettiği mecralara yönlendirme arayışına girmiştir.

Son dönemde yaşanan gelişmeler geçtiğimiz hafta Meclis grup toplantımızda AKP'nin tutumu hakkında yaptığımız değerlendirmeyi doğrulamış ve bu konudaki tespitlerimizin haklılığını ortaya koymuştur.

Mahkeme sürecinin yol açacağı çok ağır sonuçlara siyaset kurumunun kayıtsız kalamayacağını, demokratik siyaset içinde

çözüm arayışlarının süreceğini ifade eden Sayın Başbakan, bu sözlerinin gereğini yerine getirmekten çok uzak bir noktada çıkmaz sokak stratejisini hayata geçirmek gibi tehlikeli bir oyun planı uygulama hesabı içindedir.

Bu oyun planı ve yol haritasının kilometre taşları giderek açıklık kazanmıştır.

Buna göre;

√ Önümüzdeki süreçte kontrollü ve bilinçli bir gerginlik siyaseti izlenmesi,

√ Yargının içerden ve dışardan baskı ve abluka altına alınmasına çalışılması,

√ Bu amaçla Avrupa Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri'nin müdahalelerinin bir tehdit aracı olarak kullanılması ve,

√ Bu puslu ortamda AKP'ye verilecek desteğin bir bedeli olarak reform adı altında Avrupa Birliği'nin dayatmalarının sırayla hayata geçirilmesi öngörülmektedir.

Sayın Başbakan'ın “siyasetin sorun çözme kapasitesi”nden anladığının bu olduğu ortaya çıkmıştır.

Bir taraftan zorlama bir gayretle sahte demokrasi kahramanlığı yapmaya çalışan AKP, öte yandan siyasi geleceğini kurtarmak hesabıyla Avrupa Birliği'ne sığınmış, siyasi ömrünü uzatmak için etnik bölücülerden medet umar duruma düşmüştür.

AKP'nin bu amaçla ödemeye hazırlandığı ilk diyetin Türk- lük değerlerine hakareti serbest bırakmak olduğu anlaşılmıştır.

Sayın Erdoğan'ın Türkiye'nin onurunu ve haysiyetini, AKP'nin siyasi ikbali için bir finansman aracı olarak kullanması, bir siyasi parti liderinin düşebileceği en olumsuz durumdur.

Bir Başbakan'ın ülkesinin, milletinin ve tarihinin onuru ve haysiyetini böyle bir pazarlık denkleminde ucuz bir meta haline getirmesi karşısında, bizim söyleyeceğimiz tek husus; bu durumun, başlı başına Türklük değerlerine ve Türk milletine en büyük hakaret olduğudur.

Değerli Milletvekilleri,

Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı Sayın Barosso'nun geçtiğimiz hafta Türkiye'ye yaptığı ziyaret kamuoyunda geniş akis bulmuş ve ciddi tartışmaları davet etmiştir.

Komisyon Başkanı bu ziyaret ve öncesinde; laiklikten başörtüsüne, demokrasi'den parti kapatmaya, yargı reformundan 301. maddeye ve Güneydoğu sorununun siyasi çözümünden Kıbrıs'ta Türkiye'nin atması gereken adımlara kadar uzanan birçok konuda, bir müfettiş tavrıyla Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye önyargılı bakış açısını ortaya koyan beyanlarda bulunmuştur.

- Kapatma davasına karşı Avrupa Birliği'nin kayıtsız kalmayacağını ifade eden Komisyon Başkanı, bunu Türkiye'nin içişlerine karışma hakları olduğuyula açıklamış ve Anayasa Mahkemesi'nin vereceği kararın AB ilkeleri temelinde nasıl olması gerektiğini de tarif etmiştir.

√ AB temsilcisi, bu yolla Türk yargısına gözdağı niteliğinde örtülü ikazda bulunmuş ve bu şekilde hukukun üstünlüğünden ne anladığını kendince bir kere daha ortaya koymuştur.

√ Türkiye’de demokrasinin yargı vesayeti altına sokulduğundan şikayet eden bazı çevrelerin, Avrupa Birliği’nin vesayeti altına girmeyi bir kurtuluş yolu olarak görmeleri de, bunların demokrasi inancını ve anlayışını gösteren hazin bir tecelli olmuştur.

• Avrupa Birliği’nin Türkiye’de etnik temelde zorla milli azınlık yaratma saplantısının sürmekte olduğu, Komisyon Başkanı’nın Ankara’daki beyanlarıyla bir kere daha teyid edilmiştir.

√ Güneydoğu sorununun kapsamlı bir stratejiyle çözülebileceğini belirten Sayın Barosso “Kürt kökenli Türk vatandaşlarına kültürel ve siyasi hakların” verilmesi gerektiğini ifade etmiştir.

√ AB temsilcisi, bu vesileyle AKP hükümetinin siyasi boyutu olan bir plan üzerinde çalıştığını da açıklamıştır.

√ Sayın Başbakan’ın sürekli inkar ettiği siyasi paket hazırlığı, ABD yetkililerinden sonra bu kez de AB Komisyon Başkanı tarafından Türk kamuoyuna bir müjde (!) olarak duyurulmuştur.

• AB temsilcisi Kıbrıs konusunda da Rum tarafının taleplerinin sözcülüğünü yapmış ve bayatlamış “Berlin Duvarı” benzetmesiyle Türkiye’nin sorunun Rumların istediği şekilde çözümü için çalışmayı sürdürmesinin ve limanlarını Rum uçak ve gemilerine açmasının şart olduğu konusunda uyarıda bulunmuştur.

√ Barosso’nun bu çerçevede Lokmacı sınır kapısının açılmasına, sanki çok önemli bir gelişmeymiş gibi özel atıf yapması ve Türkiye’nin Kıbrıs sorununu AB’nin çizdiği şablona uygun

olarak çözmek hususunda attığı somut adımlara teşekkür etmesi dikkat çekmiştir.

√ Avrupa Birliği'nin AKP hükümetinin izlediği Kıbrıs politikasından memnun olması, adada son olarak başlatılan çözüm arayışları sürecinin çürük bir zemine oturduğunu göstermiş ve bu sürecin Türkiye'nin önüne çok tehlikeli gelişmeleri çıkaracağı konusundaki endişeleri arttırmıştır.

• Bu gerçekler ışığında, AB Komisyonu Başkanı'nın bu kritik dönemde Ankara'ya yaptığı ziyaretin amacı ve sonuçları;

√ AKP hükümetinin Avrupa Birliği'nin dayatmalarını yerine getirme sicilini denetlemek,

√ Sayın Başbakan'ın bu konularda verdiği sözlerin tahsilat döneminin geldiğini hatırlatmak,

√ Bu konularda somut adımlar atmayı sürdürmesi durumunda, kapatma davasında AKP'ye aradığı desteği vereceğini göstermek olarak özetlenebilecektir.

• Avrupa Birliği temsilcileri Ankara'daki temasları kapsamında partimizi de ziyaret etmişlerdir.

√ Kısa süren bu görüşmede, Avrupa Birliği'nin 49 yıl boyunca Türkiye'ye karşı sergilediği ön yargılar, önşart, dayatma ve çifte standartlardan oluşan samimiyetsiz tutumu hakkındaki görüşlerimiz bütün açıklığıyla muhataplarına iletilmiştir.

√ Bu çerçevede, yargıya içerden ve dışardan müdahalenin hiçbir şart altında kabul edilemeyeceği hatırlatılmış ve Milliyetçi Hareket'in parti kapatma yerine yöneticilerinin bireysel so-

rumluluğunu esas alan ilke tutumu ile terörle organik bağı ve eylem birliği olan ve terörü bölücü amaçlar için bir vasıta olarak gören siyasi partilerin bu uygulamadan ayrı tutulmasına yönelik teklifi bir kere daha ortaya konulmuştur.

Muhterem Milletvekilleri,

Milletimizden aldığı siyasal desteği yetersiz bulan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin meşruiyetini ve dayanağını artırmak için Avrupa Birliği'nin dayatmalarından medet umduğu, altı yıllık icraatıyla bilinen bir gerçektir.

Siyasi maksatlarını ve emellerini Avrupa Birliği hedeflerine oturtmak için büyük bir gayret içinde olan hükümet, kendisini iktidarda tutacak, sanal başarılarına katkıda bulunacak her türlü tavizi bugüne kadar vermiştir.

Ancak tam bir teslimiyetle geçen bu ilişkilerin sonunda aradığını bulamamış, Avrupa Birliği Türkiye'yi dışlayan bir anlayışı benimseyerek AKP'ye kapıları kapatmıştır.

Bu açıdan müzakerelerden dışlanan Türkiye'nin bu aşamadan sonra "biz açar biz kapatırız" denilerek sanal bir müzakerelere sürecini kendi başına sürdürmeye çalışması emsali görülmemiş bir traji-komik siyaset örneği ve siyasi pişkinlik olarak yorumlanmalıdır.

Ancak son aylarda, özellikle partisi hakkında kapatma davasının açılmasından sonra Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Avrupa Birliği defterini yeniden aralamaya çalıştığı, düştüğü yalnızlığın tesellisini tekrar Avrupa'da aradığı görülmektedir.

Özellikle uzunca bir süredir derin bir hayal kırıklığı yaşayan Avrupa sevdalılarından oluşan koronun, kapatma davasının panzehirinin sözde demokratik reformlarda olduğunu söylemesi, hükümetin yüzünü Avrupa'ya çevirmesinde en önemli etken olmuştur.

Açılmış olan bir dava sürerken siyasetin müdahalesinin uygun ve ahlaki olmayacağını sonunda anlayan Adalet ve Kalkınma Partisi, bu niyetini meşrulaştıracak bir talebin Avrupa'dan yapılmasını dört gözle bekler hale gelmiştir.

Aylardır dile getirip bir türlü cesaret edemediği Anayasa değişikliklerini apar topar gündeme getirmesini de bu kapsamda, dava sonuçlanmadan kendisini kurtaracak bir çare arayışının ürünü olarak görmek doğru olacaktır.

Ancak Avrupa treninden dışlandığı son bir yıl boyunca yaşadığı kırıngınlıkla ilişkileri soğutmuş olan AKP'nin, süreci yeniden ısıtacak, Avrupalı dostlarını mutlu edecek bir jest yapmaya hazırlandığı anlaşılmaktadır.

Bu hafta Meclis gündemine gelecek olan 301. madde değişiklik teklifi, böylesi bir basit hesabın ve muhtemel bir desteğin diyeti olarak karışımıza çıkarılmak istenmektedir.

Bu ilkesiz tavır ve gelişme ne üzücüdür ki Sayın Başbakan'ın ifadesi ile "Türk demokrasisini daha da ileri taşıyacak bir adım" olarak yorumlanmıştır.

Buradan sormak isteriz ki, Türk demokrasinin gelişmesindeki en büyük engel Türklüğe hakareti önleyen bir yasa maddesinin varlığı mıdır?

Bu yasanın değişmesi halinde Türk milletinin mukaddesatına yapılacak saldırıların önünün açılması, Türk demokrasisine nasıl bir katkı sağlayacaktır?

Sayın Başbakan yaptığı bir konuşmada, değişiklik önerisine atıf yaparak ‐Türklük” ile ‐Türk milleti” arasındaki ince farkı nasıl anladığımızı sormuşur.

Biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak, Türklük ile Türk milleti arasında kavram olarak ayırt edilemeyecek kadar ince bir çizgi var ise, o halde Sayın Başbakan’a yasanın mevcut halini korumasını öneririz.

Ancak, değişiklikte ısrarını sürdürecekse Türklük ve Türk milleti arasındaki anlam farkını bizden öğrenmesini istiyoruz.

Birinci husus: Türklük kavramı, bir insan ırkını değil, kucaklayıcı bir genel yaklaşımla bütün Türk milletini kapsayan, ‐Türk olma halini” içeren geniş ve zengin bir tanımdır.

İkinci husus; Türklük, Türk milletinin yalnızca Türkiye Cumhuriyeti sınırları içindeki varlık ve değerlerini değil, dünyanın her yöresindeki Türkleri ve ortak eserlerini içine alan kolektif bir kavramdır.

Üçüncü husus ise, Türklükle anlaşılması gereken, yalnızca bugünü değil, coğrafyaları ve zamanı aşan bir derinlik ve perspektifle, bu tanıma uyan, maddi, manevi, beşeri, kültürel, sosyal, ekonomik, antropolojik ve arkeolojik vb. bütün Türk varlığını, eserlerini ve geleceğini ihtiva etmektedir.

Türk milletini yirminci yüzyılın başlarında tesadüfen bir araya gelmiş 36 etnik gruptan oluşan bir melez topluluk zanneden

Sayın Başbakan'ın ilgi ve tefekkür sahasına hiç girmeyen bu alandaki derinliği bilmemesi elbette ki Türk milliyetçileri için şaşırtıcı değildir.

Ancak ilginç olan, Türklük ve Türk milleti arasındaki ilişki ve farkı bilmeden bir yasa değişikliğine soyunması ve “kabile” düzeni zannettiği millet mefhumu ile iptidai bir asabiyet zannettiği milliyetçilik konusundaki cehaletini bir kez daha ortaya koymuş olmasıdır.

Son gelişmelerden, Başbakan Erdoğan'ın tereddütlerle geçirilen ayların ardından, bir yasa değişikliği ile “Türklüğe” hakareti meşru sayarak, Avrupa'dan umduğu “icazetin ve desteğin kaporasını” ödemeyi göze aldığı anlaşılmaktadır.

Nitekim AB Komisyon Başkanı ve Genişlemeden Sorumlu Üyesinin ülkemize geliş tarihi ile hükümetin uluslar arasında tutunacak bir dal aradığı dönem ve yasa teklifinin görüşülmesinin planlandığı gün arasındaki şaşırtıcı tesadüf kuşularımızı haklı çıkaracak bir gelişme olarak dikkatlerimizden kaçmamıştır.

Sayın Başbakan'ın şimdilik “Türklük” kavramından vazgeçmeyi göze aldığı bu yolculukta son durak neresi olacak ve önümüzdeki mola yerinde başka hangi kutlu kavram istismara ve ihanete uğrayacaktır?

Onun vazgeçeceği değerler, terk edeceği mukaddesat elbette ki bizleri hiç ilgilendirmemektedir. Ancak kendisi ile birlikte elindeki siyasi gücü kullanarak Türkiye'ye yapacağı kötülüğün kabul edilmesi mümkün değildir.

Buradan şunu yüksek sesle söylüyoruz ki, biz, hiçbir şey uğruna ne Türklükten vazgeçeriz, ne de Müslümanlıktan cayarız. Bunlar bizim için iç içe geçmiş mukaddes hayat pınarları olup, yeryüzünde değiştirilmesi mümkün olmayan mana yüklü değerlerdir.

Değerli Arkadaşlarım,

Yüzyıllarca çok sayıda milleti, büyük bir coğrafyada barış, huzur ve kardeşlik içinde yaşatmış bir imparatorluğun manevi mirasını taşıdığımızın bilincindeyiz.

İrkçılıktan, ayrımcılıktan ve aşağılamadan uzak durarak her milletin ve her insanın saygın ve hürmete değer olduğuna yürekten inanıyoruz.

Ancak başkalarının da bizim ecdadımıza, tarihimize, eserlerimize, inancımıza ve değerlerimize saygı göstermelerini beklemek hem medeni bir hak talebi, hem de aziz millet varlığının bize yüklediği tarihi bir sorumluluktur.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, İstiklal Savaşımızın verildiği şartlar altında aziz millet varlığının korunması, yaşatılması ve yüceltilmesi için oluşturulmuş bir kurum olarak bugün tarih ve millet karşısında bir vebal ile karşı karşıyadır.

Bilinmelidir ki, kısır ve ucuz hesaplar ve dayatmalarla kendi milletine saygı göstermekten ve onun şerefini savunmaktan imtina edecek olan bir parlamentonun, başka milletler nazarındaki saygınlığını korumak ve onlardan kendisine hürmet edilmesini beklemek nafîle bir çaba olacaktır.

Bu nedenle, Milliyetçi Hareket aziz milletimize yönelik böyle bir suikastın içinde asla ve asla yer almayacak, bu teklifle sonuna kadar mücadele edecektir. Buradan yanlış bir hesap için olanlar bunu asla gözden uzak tutmamalıdır.

Bilinmelidir ki, Türk milliyetçileri bu gafleti ve işbirlikçi tavrı hiç bir zaman unutmayacaklar, milletimizin partimize tek başına iktidar nasip ettiği bir dönemde Türklüğün hak ettiği iltifatı yeniden yasa maddesi haline getirecek, bu dönemin sorumlularından büyük Türk milleti adına mutlaka hesap sorulacaktır.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

22 NİSAN 2008

boş

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi, yarın Türkiye Büyük Millet Meclisimizin açılışının 88. yıldönümünü, “Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı” olarak gururla kutlayacağız.

Bu itibarla, bu hafta yapacağım Grup konuşmamda, her gün ayrı bir yoğunluk kazanan güncel gelişmelerden daha önemli olduğuna inandığım, içinde bulunduğumuz haftanın anlamına da uygun biçimde, 1920 yılında Yüce Meclisimizi ortaya çıkaran stratejik şartlar ile bugün karşı karşıya olduğumuz bunalım tehlikesinin analizini yapmaya çalışacağım.

Milletimize yönelik olarak öngördüğüm riskler ile devletimize karşı giderek tırmandığını hissettiğim tehditleri, bu kutlu çatı altından sizlerle ve milletimizle paylaşmak düşüncesindeyim.

Bu maksatla Türk milletinin bekası, huzuru ve refahının geleceği için Milliyetçi Hareket Partisi'nin duyduğu kaygılar ile

muhtemel gelişmeler hakkındaki görüş ve düşüncelerimi, vekillerinin huzurunda emanetin sahibi olan aziz milletimize açıklamak istiyorum.

Büyük Türk Milleti, Milletimizin Muhterem Vekilleri,

2008 yılı, milliyetçiler için içerdiği başka anlamlara ilave olarak, milletimizin iradesinin tecelli ettiği Meclisimizin açılışının üzerinden 88 yılın geçmiş olduğunu ve iftihar ettiğimiz Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ise 85. yıldönümünü yaşamaya başladığımızı ifade eder.

Meclisimizin kuruluşu ve Cumhuriyetimizin ilanı gibi Türk tarihinin birbirini tamamlayan bu iki muhteşem eseri, özellikle 1900'lü yılların başından itibaren milletimizin yaşadığı kan, gözyaşı ve göçlerle dolu acı ve ıstıraplı bir dönemin artık sona erdiğinin vatanseverlerce ilanı ve tarihi bir tescilidir.

Bundan tam seksen sekiz yıl önce, 23 Nisan 1920 tarihinde bir Cuma günü, Ankara'ya ulaşabilmiş vekillerin katılımıyla Ulus'taki eski taş binada başlayan ilk toplantı, milletimizin makûs talihinin mutlaka döneceğini müjdeleyen bir iradenin eseridir.

En yaşlı üye olması sıfatı ile Başkanlık Kürsüsü'ne çıkan Sinop Milletvekili Şerif Bey'in yaptığı açılış konuşması, yabancı kuvvetler tarafından işgal olunan İstanbul'un, devletin bağımsızlığını ve milletin hürriyetini korumaktan düştüğü aczi ve teslimiyeti vurgulaması açısından önemli ve tarihidir.

25 Nisan 1920 tarihine geldiğimizde ise yalnızca yasama değil, aynı zamanda yürütme gücüne de sahip Büyük Millet Meclisimiz, başkan seçilen Atatürk'ün imzası ile bir bildiri yayınlarak, Türk milletinin birlik ve beraberliğini öne çıkarmış, dönemin işgalcilerine karşı mücadeleye çağırmıştır.

Ne mutlu ki, bu çağrı, yılların tahribatı ile atıl ve hareketsiz duran aziz millet vicdanında cevap bulmuştur. Başta Atatürk olmak üzere kurucu kahramanların, Büyük Millet Meclisi çatısı altındaki sevk ve idaresi ile ülkemiz, Cumhuriyetle sonuçlanacak ihtişamlı başarıyı yakalamıştır.

Büyük Millet Meclisimizin açılışı ile başlayan sürecin son noktası olan aziz Cumhuriyetimiz,

- Özellikle Çanakkale'den itibaren kararlılıkla savunulan ve misak-ı milli ile anlam bulan milli coğrafyanın tescili,
- Türk milleti kimliği etrafında oluşan toplumsal kucaklaşma ve kaynaşmanın zirveye ulaşması,
- Millet egemenliğine dayalı demokratik bir yönetim tarzının vazgeçilmez hale gelmesi,
- Din ve vicdan hürriyetinin, laikliğin koruyuculuğu altında zemin, değer ve serbestlik bulması,
- Ve nihayet, dayatma ve tehditleri reddeden bir milli devletin, onurlu, bağımsız ve kararlı duruşunun tüm dünyaya duyurulmasıdır.

Ancak, ne üzücüdür ki, Türkiye’imizde geride kalan inişli çıkışlı bir asra yakın zamandan sonra, ihmal ve gafletle geçen senelerin birikmiş sorunları yeniden baş göstermiştir.

Milletimiz bugün, beka düzeyindeki tehditlerle dolu bir süreci ve devletimiz ise kurucu hassasiyetlerin sarsıntısını bütün şiddetiyle yaşamaktadır.

Türkiye’imiz bu çalkantılar neticesinde, kudretli, kaynaşmış, huzurlu, gelişmiş ve geleceğinden emin bir lider ülke olma hedefinden giderek uzaklaşmaktadır.

Küresel güçlerce yazılan senaryoların acımasızca sahnelendiği yakın coğrafyamızda yıkıcı etkiler altına giren ülkemiz ağır sorunlarla karşı karşıyadır.

Dışa bağımlılığın giderek arttığı, halkının çaresizlik içinde yoksullukla, yolsuzlukla boğuştuğu, milli kardeşlik duygularının sarsıldığı bir dönemin bütün tahribatı, hayatın her alanında hissedilmektedir.

Gecikilmesi halinde, kapanması mümkün olmayan derin yaraların açılacağı, milli birlik ve bütünlüğümüzün onarılamayacak kadar zedeleneceği bu çok tehlikeli süreç, Türkiye’nin önüne adım adım ve sinsice konulmuştur.

Karşımızdaki gerçek, basit, kısır ve günlük siyasi çekişmelerle geçiştirilemeyecek kadar ciddi, devlet ve millet hayatımızın devamını etkileyecek kadar önemli boyutlara ulaşmıştır.

Türkiye’nin bölünmesi, Türk milletinin kardeş kavgalarına sürüklenmesi gibi çok ağır bir yıkımla sonuçlanabilecek geliş-

meler, maalesef Milli Mücadele dönemimizin kaygı ve tehditleri ile stratejik benzerlikler göstermeye başlamıştır.

- Türkiye’imiz dört bir yandan yabancı sermaye çevreleri ve onların yerli acente ve işbirlikçileri ile kuşatılmak istenmektedir.

- Türk milletini ayakta tutan yapı taşı olan birlik ve beraberliğimiz tahrip edilmekte, kardeşlik duygularımız zedelenmektedir.

- Tarihi şerefle dolu milletimiz, kanlı önyargılardan beslenen “soykırım” yalanları ile mahkûm edilmek istenmektedir.

- Milletimizi binlerce yıldır ayakta tutan temel manevi yapı, gelenek, aile, ahlak ve inanç gibi değerlerimiz, eğitimsizlik ve istismarın yanı sıra ağır yoksulluğun vicdanlardaki tahribatı ile giderek yozlaşmaktadır.

- Can ve mal güvenliğimizi yakından etkileyen, emniyet ve asayiş sorunları milli varlığımızı tehdit edecek boyutlara ulaşmıştır.

- Milli kültürümüz ve güzel Türkçemiz, küresel ilişki ve etkileşimin neden olduğu tahribata ilave olarak, bu kavramlara gösterilmeyen özen ile milli bağlarımız kopma noktasına gelmiştir.

- Annelerimizin gözleri yaşlı, gençlerimiz umutsuz, yetişkinlerimiz işsiz, çocuklarımız eğitimsiz, toplum karamsar ve pusulasızdır.

Türkiye Cumhuriyeti’ne dayatılan dönüşümün sosyal, ekonomik, psikolojik ve siyasal şartları, bu talepleri bir talimat gibi

algılayan sadık hizmetkârları ve ilkesiz siyaset tüccarları tarafından kayıp yıllar içerisinde adım adım olgunlaşmıştır.

Milletçe yaşamaya başladığımız buhranın kaçınılmaz sonucu;

- Mali yapımızda ve milli sermayemizde güçsüzlük ve yabancılaşma;
- Ekonomik yapımızda taviz ve teslimiyet,
- Sosyal yapımızda güvensizlik ve kargaşa,
- Siyasi yapımızda ilkesizlik ve istismar,
- Milli kimlikte çözülme ve ayrışma,
- Ahlâki bünyemizde çürüme ve yozlaşma,
- Uluslararası ilişkilerde ise şantaj ve dayatma olarak bütün şiddetiyle karşımızdadır.

Bu gelişme Sevr'e boyun eğen, Mondros'u imzalayan son Osmanlı hükümetlerinin girdiği sarmalla benzerlikler göstermektedir.

Türkiye yaklaşık bir asır sonra, yine uluslararası iktisadi mahkûmiyetin neden olduğu bir stratejik denklemin içine hapsedilmiştir.

Gelinen nokta, Cumhuriyetin kuruluşu ile elde edilen kazanımlarla, devlet ve millet hayatımızın temelini oluşturan kurucu ilkelerin bir yol ayrımına sürüklendiğini ortaya koymaktadır.

Bu karanlık gidişe dur denilemez ve bir son verilemez ise, ülkemiz önce iki dilli ve iki ortaklı, gelişmelere göre çok dilli ve çok ortaklı bir federal devlet yapılanmasına doğru hızla sürüklenmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin yıkımı anlamına gelecek bu sözde formüller, maalesef artık bazı çevrelerce makul bulunmaya, girilen çıkmaz sokaktan bir kurtuluşun reçetesi olarak dillendirilmeye başlanmıştır.

İşin üzücü ve hayret uyandırıcı yanı, bir türlü durdurulamayan terörün vesayetinde bulunan yıkıcı ve bölücü taleplerin, kendilerini aydın ilan eden çevrelerce, çağdaşlaşmanın ve Avrupalı olmanın bir gereği olarak algılanması ve bu dayatmaların bilimsel ve akademik gelişme şeklinde sunulmaya çalışılmasıdır.

Bu mihraklar, çağımızın, vazgeçilmez bir gerçeği olan “demokrasi, özgürlükler, insan hakları” gibi sihirli sözcükleri basamak yaparak, sözde gelişmiş toplum projelerinin kılıfını hazırlamakta mahir hale gelmişlerdir.

Yerli ve yabancı mekanizmaların yardım ve kontrolünde, topluma ustaca dayatılan “demokratikleşme, çok kültürlülük, alt kimliklerin siyasallaşması, ana dilde eğitim, bölücülüğe ve teröre af ve yerel yönetimlere özerklik” gibi yıkım projelerinin ilerleme kaydetmesi durumunda, bu badireden ne cumhuriyetimizin ve ne de milletimizin bütünlük içinde ve salimen çıkması mümkün görülmemektedir.

Süreci okuyamayan veya okumak istemeyen odakların, hadiselerin akışına olumsuz etkileri ve tahribatları bütün hızıyla ve artarak devam etmektedir.

Türkiye’yi Osmanlı Devletinin yıkılış şartlarına ve şablonuna kadar götürmesi kaçınılmaz olan bu sürecin, herkes tarafından mutlaka iyi analiz edilmesi, devletimizin ve milletimizin geleceği açısından hayati derecede önemli olacaktır.

“Türk milleti” tanımını kapsayıcı ve yeterli bulmayıp iç ve dış etki ve baskılarla, başka kimlik arayışlarının artış göstermesi ve bunun da önümüzdeki dönemde özellikle anayasa hazırlığındaki siyasal iktidar tarafından hukuki ve siyasi bir karşılığa oturtulması, Türkiye’nin yıkım sürecinin başlaması demektir.

Bilinmelidir ki, “Türk Milleti”nin alt kimliklere doğru dönüş göstereceği bu vahim süreçte, Cumhuriyetimizin üzerinde yükseldiği ulus-devleti ve üniter yapıyı korumak ve yönetmek, bu şartlar altında tamamen imkânsız hale gelecektir.

Buradan, önce bir Türk milliyetçisi, sonra Milliyetçi Hareket Partisi’nin bir mensubu ve nihayet Genel Başkanı olarak aziz milletimizi aydınlatmayı bir milli sorumluluk ve vatan görevi telakki ediyorum.

Biliniz ki, göz ardı edilemeyecek, basit tedbirlerle geçiştirilemeyecek, masum talepler olarak küçümsenmeyecek derecede önemli olan, **karşımızdaki bu ağır tehdit;**

- Türkiye Cumhuriyeti’nin varlığını, geleceğini ve sınırlarını hayati derecede yakından etkileyecek düzeyde bir **beka sorunudur.**

- Aziz milletimizin bin yıllık kardeşliğini ve milli kimliğini aşındırarak, milletleşmeyi alt kimliklere; ulus-devleti ise çok

kimlikli ve çok dilli bir yapıya dönüştürecek olan **sosyolojik parçalanma sorunudur.**

• Türkiye'nin kendi coğrafyası ve insanlarını kendi başkentinden yönetemez hale geleceği ve hükümranlılık gücünü kaybedeceği, devlet yapısına yönelik bir tehdit olarak **stratejik çözümlme ve siyasal dağılma sorunudur.**

• Türkiye'nin ayrışma dinamiklerinin etkisini tırmandırması ve etnik bölücülüğün siyasallaşması halinde yaşanabilecek çatışma ortamı nedeniyle, birliğimize de tehdit teşkil eden bir **milli güvenlik ve asayiş sorunudur.**

Türkiye'nin karşısındaki tehlikenin ana hatları özetle budur.

Bu itibarla, Türkiye, 1910'lu yıllara eşdeğer bir ateş çemberinden geçerken, yüreğinde vatan sevgisi, millete mensubiyet ve Cumhuriyet kaygısı olan hiç kimsenin bu gelişmelere kayıtsız kalması düşünülemez ve asla kabul edilemez.

Aziz vatandaşlarım, Muhterem Milletvekilleri,

Teslimiyetçi bir yönetimin elinde adım adım ülkemizi içine çekmeye başlayan bu anaforun tesir alanında, maalesef bir yanda idareci elitler, bir yanda akli ve tercihi karıştırılmaya çalışılan muhterem millet varlığı, diğer taraftan ise bu çekime kapılmaktan kurtulamamış kurum ve kuruluşlar vardır.

Özellikle milletin varlığı ve devamında vazgeçilemez güç unsurları olan sanayi, ticaret ve finans aktörleri, yanlış kurgulanan

bağımlı ekonomik sürecin yörüngesine yerleşmişler ve milli konuları göz ardı edecek kadar menfaat bağı ile kilitlenmişlerdir.

Gündelik hayat kavgasının ve yaşanan yokluğun sonucu oluşan bu çaresizlik ortamı, geçim derdindeki vatandaşımızın ne üzücüdür ki seçeneksiz ve sessiz kalmasına neden olmaktadır.

Ülkemizi bekleyen bu tehlikeleri, gündelik hayatını kazanmaya çabalayan aziz milletimizin gözünden ve gönlünden kaçırmak için ise sinsice kurgulanan örtme, gizleme ve yönlendirme mekanizmaları devreye girmektedir.

Her eve kadar giren etkili medya gücünün kullanıldığı bu oyalama kampanyası, bütün yönleri ile ortaya konmakta, kamuoyunun dikkati yapay gündemlerin neden olduğu sanal tartışmalarla alabildiğine meşgul edilmektedir.

Karşımızdaki oyun belli olmuştur. Küresel güçler, kurguladıkları gelecek projelerinin önündeki milli devlet engellerini zayıflatmak, kontrol altında tutmak veya ortadan kaldırmak peşindedirler.

Buna ulaşmanın sözde çağdaş yorumu ise milli devletlerin;

- Ya alt kimliklere ve kültürlere ayrılarak sosyal ve siyasal yapısının çözülmesidir;
- Ya da milli direncin kırılması için küresel üst birliklerle yakınlaşarak egemenliğin paylaşılmasıdır.

Bugün Türkiye, iki sürecin de aynı anda karşımıza çıkardığı sorunlarla uğraşmaktadır.

Bir yandan, teslim psikolojisi içinde sürüklendiği AB müzakeresi süreciyle bu tür bir üst bağılığa gönüllü olarak zaten talip olmuştur.

Diğer yandan yine aynı sürecin dayatmaları ile etnik ayrışma ve milli kimliğini kaybetme tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Bu durum ülkemizi, iki ağır tehlikeyle ve aynı anda mücadele etmek mecburiyeti ile yüz yüze bırakmıştır.

Bu itibarla, düşe kalka gelinen bu aşamadan sonra, Türkiye, Avrupa Birliği ile ilişkilerini daha fazla tahribata neden olmadan, sonu karanlık bir maceraya dönüşmeden derhal yeniden sorgulamalıdır.

Bugünkü şartlar ve müzakere zihniyetinin ortaya koyduğu gerçek, mevcut millet ve devlet yapımızla Avrupa ile birlikte müşterek bir geleceği paylaşamayacağımızı işaret etmektedir.

Ancak, Avrupalı olma adına göz yumulan kimlik tahriklerine, iç ve dış etki ve baskılarla tavizlere devam edilmesi ve bu taleplere önümüzdeki dönemde anayasal kılıf ve zemin hazırlanması, beklediğimiz vahim gelişmelerdir.

Bunun gerçekleşmesi halinde, “Türk Milleti’ne olan mensubiyet bağlarını kopartmadan korumak ve ortak bir geleceği, ortak bir coğrafyada, ortak devlet çatısı altında paylaşma arzusunun canlı ve diri tutmak imkânsız hale gelecektir.

Son zamanlarda dikkatleri bölücülüğün silahlı boyutu olan terör örgütünün imhasına yoğunlaştırarak, silahsız bölücülüğe

toplumu razı edecek ve isteklerini masum hale getirecek ince bir siyasetin izlendiği dikkatleri çekmektedir.

Bugün, terörden beslenerek masumane istekler olarak meşrulaşma eğilimi gösteren bölücü talepler olan “federasyon, ayrı bayrak, ayrı eğitim dili, ortak kurucu halk, çokluklar devleti ve hatta ayrılma tehditleri” gibi ihanet kavramları, karşımızdaki tehlikenin boyutlarını algılamak açısından yeterlidir.

Türkiye'nin ve büyük Türk milletinin kaderi üzerinde kumar oynayanların maksadının, Türkiye'yi ayırma, ayrıştırma ve çatışma ortamına yönlendirmek olduğu artık bütün gerçeği ile ortadadır.

Asıl üzücü olan ise, Türkiye'nin karşısına çıkartılan bu zorlu süreci yönetebilecek ve bu çok yönlü tehditleri bertaraf edecek vizyona, inanca, stratejiye, yönetime ve bağımsız karar mekanizmaları ve iktidar gücüne ülkemizin sahip bulunmuyor olmasıdır.

Bu olumsuzluklara ilave olarak, üzerinde bulunduğumuz bölge coğrafyasında yaşanan küresel gelişmeler de, Türkiye'nin içine sürüklendiği süreci hızlandırmakta, çözüm adı altındaki önerilerin bölgesel senaryolarla ortak payda oluşturmamasını kaçınılmaz hale getirmektedir.

Bölgemizde etkisi hissedilen küresel güç, işbaşındaki ilkesiz iktidarı, tehdit, telkin, şantaj, dayatma, işbirliği veya sözde iyi ilişkiler gibi elastiki ve değişken mekanizmaları ardı ardına deneyerek kontrolüne alabilmiştir.

Bu süre içinde ülkemizi denetim altında tutacak ekonomik ve siyasi tuzaklar döşenmiş, Türkiye komşusu Irak'taki gelişmelere müdahale sürecinden tamamen dışlanarak, başka Türkmen nüfusun hakları olmak üzere sözde kırmızı çizgileri defalarca ihlal edilmiştir.

Büyük Türk Milleti, Aziz Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye'nin başka devletlerin izni ve müsamahası ile kurulmuş bir lütuf cumhuriyeti ve sömürge artığı olmadığı tarihi bir gerçektir.

Tıpkı 88 yıl önce Meclisimizin açılışında anlam bulduğu gibi, vatanın her köşesinden mücadeleye katılan evlatlarının te-riyle, kanıyla ve emeği ile doğmuş; aklın, cesaretin ve kahra-manlığın milliyetçilikle yoğrulduğu milli, üniter ve laik bir devlettir.

Bin yıla yakın bir süredir beraber yaşayan ve ortak bir kaderi paylaşan bütün Türk vatandaşları, bu yapı içinde Türk Milletinin eşit ve onurlu evlatlarıdır.

Bu sarsılmaz milli bağ, Türk milli kimliğinin ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin temel harcıdır.

Türk milletinin en büyük zenginliği ve güç kaynağı ise bu temel harca ruh ve anlam katarak tarihin her döneminde koruduğu ve yücelttiği milli birliği ve kardeşliğidir.

Biz herkesi, büyük Türk milletinin saygıdeğer bir evladı olarak görmeye sonuna kadar devam edeceğiz.

Bize göre, bu topraklara vatanım, bu insanlara milletim, bu bayrak ve bu ülke benim diyen herkesle kucaklaşmak, üç kıt'ayı asırlarca yönetmiş aziz ceddimizin manevi mirası ve kutlu bir emanetidir.

Milliyetçi Hareket Partisi büyük Türk milletini;

- Ortak bir tarihîin sunduğu zemin üzerinde,
- Birlikte yaşama arzu ve iradesini ortaya koyan,
- Tarihî süreçte ortak bir kaderi paylaşma duygusunu ve gelecek ülküsünü taşıyan,
- Milletler camiasında kendine has vasıf ve kimliğe sahip olduğuna inanan sosyal **bir bütün olarak mütalâa etmektedir.**

Bu itibarla, büyük Atatürk'ün “**Ne mutlu Türküm diyene**” sözünde anlamını bulan millet gerçeği, Türkiye'mizin bağımsız, güçlü ve demokratik bir ülke olarak ilelebet var olmasının da sosyal ve kültürel temeli ve olmazsa olmaz ön şartıdır.

Önümüzdeki dönem, önemli siyasi ve sosyal gelişmelere açık gerilimlerle dolu bir yeni çatışma alanının yaklaştığını işaret etmektedir. Geren ve gerilen arasındaki ince çizgi kopma noktasına gelmeden gösterilecek hassasiyete büyük ihtiyaç vardır.

Toplumun her kesimini derinden etkilemesi kaçınılmaz olan bu dönemde her kurum ve kuruluş, her vatan evladı bilinçle ve sağduyu ile davranmalı, ayrışmayı derinleştirecek muhtemel tuzaklara dikkat etmelidir.

Türk milliyetçileri, alçakça tezgâhlanan oyunların içine çekilmemek ve Türkiye üzerinde yapılan ihanet hesaplarının amaçlarına hizmet etmemek için sükûnetlerini korumaya sonuna kadar devam edeceklerdir.

Ancak, Türkiye'nin geleceği hakkında kumar oynamak ve bölücü emelleri için Türkiye'yi karanlık bir tünele zorla sürüklemek isteyenlerin hesaplarını boşa çıkarmak da hepimizin ortak sorumluluğu olmalıdır.

İnanıyorum ki, Türk milleti böylesi bir ülkü birliğiyle, sağduyu, irfan ve basireti gösterecek ve ne derece vahim olursa olsun her felaketi aşacak güce sahip olduğunu, dosta ve düşmana bir kez daha mutlaka ispat edecektir.

Yakın milli tarihimiz, çok daha umutsuz ve karanlık günlerde büyük Türk milletinin dirilişinin ve yükselişinin muhteşem örnekleri ile doludur. Türk milleti, karşısına çıkan bütün güçlükleri, tek vücut olarak ve ortak çabalarla aşma kudretini göstermiştir.

Bütün ümidim ve temennim, bugün de vatan ve millet sevdalılarının devletimize ve milletimize ruh veren ortak paydalar da bir araya gelerek Türkiye'yi hak ettiği mutlu yarınlara taşıyacak buluşmayı göstermesidir.

Elbette, her yaşayan millet gibi, her varlığını sürdüren devlet gibi demokratikleşme, insan hakları, bireysel hak ve özgürlükler, sosyal adalet ve hakkaniyet konularında alacağımız daha çok mesafe vardır.

Ancak, bizim kavramları putlaştırarak “milletsiz demokrasi” peşinde koşmak gibi bir lüksümüzün olmadığı da açıktır.

Parçalanmış, birliği bozulmuş, çözülmeye yüz tutmuş bir millet varlığının, yalnızca demokrasi ile yaşatılmaya çalışılması, yoğun bakım şartlarında solunum cihazına bağlı bir hayatı bilinçsizce sürdürmek gibi anlamsız ve yetersiz bir çaba olacaktır.

Aziz Vatandaşlarım, Değerli Milletvekilleri,

Her şeye rağmen, yaşanan siyasi, sosyal ve ekonomik sorun ve sıkıntılar bir vesile ile aşılabacak ve zaman içinde mutlaka geride kalacaktır. Bu kayıpların telafisi her zaman mümkündür. İnancımız da, mücadelemiz de bu yöndedir.

Ancak, yaralanmış milli birliğimizin ve tahrip edilmiş kardeşliğimizin bin yılda oluştuğu düşünülürse, bu kaybın telafisi mümkün değildir, kısa sürede geri getirilmesinin de imkânı yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin milli bütünlüğümüzün bozulmasına yönelik tehlikelere karşı gösterdiği bu yüksek hassasiyet ve ısrarlı ikazların da öncelikli nedeni budur.

Bu samimi endişelerimiz, aşırı bir korkunun ve gereksiz vehmin ürünü değildir.

Bütün dikkati ve duyarlılığı Türklüğün yaşaması üzerine şekillenmiş olan köklü bir siyasi hareketin, mutlaka dikkate alınması gereken uyarıları ve öngörüleridir.

Bu hayati konunun hafife alınmaya, kısır tartışmalarla oylanmaya asla tahammülü yoktur.

Toplumsal çatışma fitilini ateşleme riski bulunan önümüzdeki gelişmeler hepimiz için hayati önem taşımaktadır.

Bu bakımdan kimse tahrik ve tertip peşinde koşmamalı ve Türk milletinin gücü ve kararlılığı üzerinde yanlış hesap yapmamalıdır.

Yarın açılışını kutlayacağımız Türkiye Büyük Millet Meclisimizin şanlı mücadelesi, bundan 88 yıl önce de yanlış hesap peşinde koşanların acı akıbetlerini göstermesi bakımından, ibret alınması gereken bir tarihi vakiadır.

Ve bu gerçekten yola çıkarak, tarihin hiçbir döneminde, Türk milletine yapılan ihanetlerin karşılıksız ve başkaldırılıların cezasız kalmamış olduğu hatırlardan çıkarılmamalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi ve ona gönül vermiş Türk milliyetçilerinin asırlık fikriyatını ve sarsılmaz karallığını buradan bir kez daha, bu vesile ile aziz milletimizle paylaşmak istiyorum:

• Devletimizin adı Türkiye Cumhuriyeti, dayandığımız milletin adı Türk milletidir.

• Büyük Türk milleti asla ayrılık kabul etmeyen ve etmeyecek olan bölünmez bir bütündür.

• Türkiye Cumhuriyeti Devleti, büyük Türk milletinin kalpgâhı, hayat ve varlık alanıdır.

• Başkentimiz Ankara, Cumhuriyetimizin yönetim merkezi ve Milli Mücadele kahramanlarının Türklüğe bir emanetidir.

• Bayrağımız, hiçbir renk ve işaretle değişmesi ve ortak koşulması mümkün olmayan, rengini ecdat kanından almış **ay yıldızlı albayraktır.**

• Yüksek kahramanlığı abideleştiren, milli mücadeleyi destanlaştıran manzum şaheserimiz, asla yenisi yazılmayacak olan **İstiklal Marşı'dır.**

• Türk milletine binlerce yıldır ihtişamlı eserler kazandıran, varlığımıza mana katan kültür ve gönül pınarımız ise lisanımız **Türkçemizdir.**

Her milliyetçinin bütün benliği ile savunduğu bu mukaddebat, gerek bizimle uzlaşma arayanlar için asgari düzeyde kabul edebileceğimiz yegâne ortak zemin, hem de yanlış hesaplar içinde olanlar açısından dikkat edilmesi gereken hususlardır.

Bu zemin ve ilkeler 1919'da Amasya'dan başlayarak, Erzurum ve Sivas'ta vücut bulmuş kırılmaz bir çizginin, günümüzdeki bir devamı ve ders almasını bilenler için ise ilk Meclis'te ruh ve anlam bulan milli kararlılığın güncellenmiş bir ifadesidir.

Bu itibarla, aziz vatanın kahraman evlatlarının devam eden şahadetleriyle birlikte, kritik bir yol ayrımına yaklaştığımız önümüzdeki dönemde, hiçbir mezhep, köken veya düşünce ayrımı yapmadan, herkesle kucaklaşıp harekete geçmek zamanı çoktan gelmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi, iş işten geçmeden, ayrılma ve kırılma yaşanmadan, herkesi, vatan ve millet sevgisi etrafında, siyasi kaygıların üstünde, bir gönül birliğine ve kucaklaşmaya davet etmektedir.

Bunu gerçekleştirdiğimiz takdirde; 1920 yılının yoklukları ile isli gaz lambalarının aydınlattığı, teneke sobaların ısıttığı, mekteplerden sıraların getirildiği ilk meclisin Ulus semtindeki aziz hatıraları, işte o anda gerçek değerini ve yerini bulacaktır.

Ve ne zaman ki milletimizin kardeşliği üzerinden kara bulutlar kalkar ise, işte o zaman da Meclisimizin ilk dönem temsilcilerinin fedakârlıkları, gayretleri ve mücadeleleri daha da anlam kazanacak ve ruhları şad olacaktır.

Hepinizi en iyi dileklerim ve saygılarımla selamlıyorum.

Ne Mutlu Türküm Diyene!

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

29 NİSAN 2008

boş

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın Mümtaz Temsilcileri,**

Hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından yürütülmekte olan terörle mücadele bütün şiddetiyle sürmekte ve elde edilen başarılı sonuçların yanı sıra maalesef milletimiz şehit vermeye devam etmektedir.

Son bir hafta içerisindeki operasyonlar esnasında, Hakkari Şemdinli’de üç, Şırnak Uludere ve Silopi’de dört, Bingöl’ün Genç ilçesinde ise iki olmak üzere toplam dokuz vatan evladımız şehitlik mertebesine ulaşmıştır.

Aziz milletimiz, büyük bir olgunluk ve metanetle şehitlerine sahip çıkmış, son yolculuklarına bu evlatlarımızı kucaklayarak uğurlamıştır.

Şehitlerimize Cenab-ı Allah’tan rahmet, ailelerine ve milletimize başsağlığı ve yaralılara acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, Perşembe gününe denk gelen 1 Mayıs tarihi, **‘Emek ve Dayanışma Günü’** olarak kutlanmaya başlanacaktır.

Ancak, milyonlarca çalışımızın bu günü kutlama talebinin polemik konusu yapıldığı ve günün gerçek anlamının görmezden gelindiği anlaşılmaktadır.

AKP Hükümetinin dayatmacı siyasi anlayışı burada da karşımıza çıkmış, yükselen toplumsal gerilim, beraberinde 1 Mayıs kutlamaları ile ilgili olumsuz beklentileri de artırmıştır.

Hükümet yalnızca Avrupa’dan gelen tekliflere açık olduğu için olsa gerek, işçilerin Taksim Meydanında toplanma taleplerine şiddetle karşı çıkmış tartışmalar, “Taksim’e gireriz ve giremezsiniz” ekseninde yoğunlaşmıştır.

Karşılıklı sert açıklamalar tahriklere uygun bir ortamın doğmasına yol açmıştır.

Beklentimiz bir çatışmaya neden olmadan, Taksim meydanında toplantı ısrarının, günümüzün hassasiyeti de dikkate alınarak önümüzdeki yıllara ertelemesidir.

Dileğimiz kutlamaların barış ve huzur içinde gerçekleşmesi, gerilime neden olacak inat ve dayatmaların son bulmasıdır.

Hükümeti muhtemel kışkırtmalara karşı tedbir almaya, milyonlarca işçimizin bu günün anlamına uygun olarak bir bayram ortamında kutlamalarını sağlamaya davet ediyorum.

Bu vesile ile “1 Mayıs Emek ve Dayanışma” gününü kutluyor, zor ekonomik koşullar altında alın terleriyle, göz nurlarıyla ekmeklerini kazanmaya çalışan vatandaşlarımıza huzur, refah ve esenlikler diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

AKP zihniyetinin, dayatmacı tavrı hayatın her alanında kendisini hissettirmekte, hükümetin uzlaşmaz tutumu beraberinde toplumsal huzursuzluğun nedeni de olmaktadır.

Son olarak, işçi temsilcileri ile yaşanan gerilimin de nedeni, çatışmadan beslenmeyi bir alışkanlık haline getirmiş olan AKP zihniyetinin doğal sonucu olarak görülmelidir.

Bir toplumun her bireyinin saygıdeğer ve her mesleğinin saygın olduğu gerçeğinden habersiz bir başbakan'ın, işçilerimize yönelik “ayak” tanımlaması bizler için kabul edilebilir bir durum asla değildir.

Geçmişte de çiftçisine hakaret eden, işsizini aşağılayan bu siyasi yaklaşımın, millettten aldığı vekâleti “baş” olmak zannetmesi, onun yönetim ve ahlak anlayışını göstermesi bakımından anlamlıdır.

Buradan Sayın Başbakan'a, “ayak” diye tanımladığı kahramanların bu ülkemizin kalkınması için gösterdikleri fedakârlıkları, emeklerinin karşılığına bakmaksızın, nasırlı elleriyle milli ekonomiye verdikleri destekleri ve her hafta bir işçinin kaybıyla sonuçlanan ağır iş koşullarını hatırlatmak istiyorum.

İşçiyi küçümseyen, çiftçiyi haşlayan, memuru dışlayan, esnafı kendi kaderine terk eden bir Başbakan'ın hangi sınıfa hizmeti gaye edindiği, kimin refahını düşündüğü ayrıca sorgulanmalı ve hesabı tutulmalıdır.

Yaşanan ekonomik sıkıntıların toplumumuzu derin bunalımlara düşürdüğü bu dönemde, artık vatandaşımızın yalanlara inanacak aklı ve yoksulluğa dayanacak vicdanı kalmamıştır.

En son Denizli'de olduğu gibi, mazot fiyatının artışından duyduğu rahatsızlığı söyleyen bir çiftçinin ağzının kapatılıp, karga tulumba polis marifetiyle uzaklaştırılması bile Başbakan'ı ve partisini kurtaramayacaktır.

Türklük hasımlarının 301. madde düzenlemesini özgürlükle eşdeğer görerek her şeyi söylemelerine imkân tanıyan Başbakan'ın çiftçinin, köylünün, işçinin, memurun, emeklinin ağzını zorla kapatma çabaları nereye kadar sürecektir?

İhaneti, özgürlük ve Avrupalı olma adına hoş gören AKP zihniyetinin, açlığını dile getiren milletimizin fertlerini susturmaya çalışan anlayışı, demokrasinin ve ifade özgürlüğünün neresine oturtulacaktır?

Gelişmeler, AKP için artık yolun sonuna geldiğini göstermektedir. Vatandaşımız sonunda uyanmış ve düştüğü açmazın sorumlusunun AKP olduğunu görmeye başlamıştır.

Bu itibarla, emeklerinden başka sermayeleri olmadan çalışan ve “ayak” olmakla aşağılanan milyonlarca vatan evladı, zamanı geldiğinde gereken cevabı sandık başında mutlaka verecektir. İncamız bu yöndedir.

Değerli Milletvekilleri,

Son bir yıl içerisinde dünyada çok sayıdaki temel gıda maddelerinde yüzde yüze varan bir fiyat artışı gerçekleşmiştir.

Bu artışların arkasında genel olarak;

- √ Küresel ısınmaya bağlı arz daralması,
- √ Tarımsal ürünlerin yeni kullanım alanlarının yaygınlaşması,
- √ Gelişmekte olan ülkelerin son yıllardaki büyümelerine bağlı tüketim alışkanlıklarındaki değişimler bulunmaktadır.

Ancak, bu fiyat artışları aniden ortaya çıkmış değildir. Aylardan beri görülen işaretler, sektör temsilcilerinin feryatları, uluslararası camianın uyarıları beklenen tehlikeyi açıkça haber vermiş, alarm zillerini çalmıştır.

Yaklaşan tehlikeyi umursamayan, hiçbir tedbir almayan, artan fiyatların bahanesini stokçularda arayan AKP hükümeti bugünkü gıda darboğazının birinci sorumlusudur.

İçinde bulunduğumuz olumsuzluğun temelinde, geçtiğimiz hasat döneminde yanlış ürün planlaması, düzenleyici kurum olan Toprak Mahsulleri Ofisi'nin piyasaya zamanında müdahale edememesi yatmaktadır.

AKP Hükümetinin ekonomideki politikasızlığı sonucunda kavrulmaya başlayan Türkiye'de görülen serabın sonuna gelinmiştir.

Vatandaşlarımız, hükümetin ekonomideki politika tercihlerine karşı güvenini kaybetmiş ve gelecekte endişe etmeye başlamışlardır.

Gelir artışını sağlayacak yatırımlar gerilemiştir. Reel sektörde siparişler zayıflamıştır. Sarfiyat olmadığından stoklar artmıştır.

Çarşılar, pazarlar siftah yapmadan kapanan, bir süre sonra iflas eden işyerleriyle doludur.

Borçlarını ödeyemeyen, haciz kısı kacına yakalanan esnafımızın hali perişandır.

Borç batağına saplanan vatandaşlarımız en temel ihtiyacı bile karşılamaktan uzaktır.

Okuyan çocuğuna para gönderemeyen, ev kirasını ödeyemeyen, pazarda filesini dolduramayanların sayısı her geçen gün çığ gibi artmaktadır.

Enflasyonu düşürdüğü iddiasını sürdüren Başbakan Erdoğan, bakliyatındaki fiyat artışlarının faturasını başkalarına kesmeye çalışmaktadır.

Pirinçteki artış sürerken bu kez de vatandaşımızın temel gıda maddesi olan peynirin fiyatları %90 atmıştır.

Bu kapsamda, 2008 yılının ilk 3 ayında beyaz peynirde kâr marjı yüzde 67'nin üzerine, tereyağında da ise yüzde 50 seviyesine ulaşmıştır.

Düşük bir maliyetle üretilen çığ sütün fiyatı yüzde 15 oranında azalmışken, peynir ve tereyağındaki artışın izahı siyasi iktidardan beklenmektedir.

Vatandaşlarımız, en temel gıda ürünlerini bile alamaz durumdadır. Gelirleriyle ailelerinin karınlarını doyurmaz hale gelmişlerdir.

Fiyatı artınca pirinç yemeyin diyen başbakan, bulgur fiyatları da artığına göre bundan sonra neyi yemeyi vatandaşımıza önermektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Son günlerde bir medya grubunun 1,1 milyar dolarlık finansman ihtiyacının nasıl karşılandığıyla ilgili çarpıcı ve düşündürücü tartışmalar gündemi meşgul etmektedir.

Likidite sıkıntısının alabildiğine yaşandığı ekonomik konjunktürde; sağlanan kredinin 750 milyon dolarlık bölümünün iki kamu bankasından, 125 milyon dolarının da, Katar menşeli bir şirketin, bu medya kuruluşuna ortak olmasından elde edildiği medyadan anlaşılmaktadır.

Bir kamu bankasından bu kadar yüksek krediyi alan bir şirketin; bu büyüklükte bir krediyi alabilecek mali gücü var ise, bu şirkete verilecek kredinin geriye dönüşü ile birlikte kârlılığı da istenilen düzeyde ise elbette bir sorun teşkil etmeyecektir.

Ancak açıklamalardan, şirkete ortak arayışında AKP hükümetinin müdahil olduğu, sıkıntıya düşülen kredi temininde ise hükümetin kontrolündeki kamu bankalarına telkinlerin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Söz konusu şirketin, kredi bulmak amacıyla dünyadaki finans kuruluşlarından destek bulamadığı ve ülkemizdeki özel bankalardan kredi alamadığı düşünülürse, kredi sağlayan kamu bankalarının hangi sağlam ekonomik gerekçeye ve teminata dayandığı ayrıca sorgulanmalıdır.

Şayet düşündüğümüz tehlike gerçekleşirse, kredilerin geri ödenememesi halinde, ortaya çıkacak zarar, kamu bankaları aracılığıyla maalesef vatandaşımızın sırtına yüklenecektir.

AKP İktidarıyla birlikte ortaya çıkan kara tablo şudur:

√ Rakamların efsunuyla Türkiye sözde zenginleşirken, milletimiz fakirleşmiş, bir dilim ekmek kaygısına düşmüştür.

√ Yolsuzluklar hortlamış, türedi zenginlikler çoğalmış, vur-guncu ve bozgunculara gün doğmuştur.

√ Mağduriyetler artmış, bir evde en az bir işsiz, toplumun kahir ekseriyeti geleceğinden umutsuz bir hale gelmiştir.

√ Yerli-yabancı holdingler, beş yılı aşkındır büyük kârlar elde etmiş; buna karşılık üreticimiz, esnafımız, çiftçimiz günlük geçimini dahi sağlayamaz bir hale gelmiştir.

Buradan siyasi sorumluluk sahibi iktidar partisine ve emrindeki bürokrasiye tarihi bir uyarıda bulunmak istiyorum:

Hayatın gelip geçiciliği ne kadar tartışılmaz bir gerçekse, iktidarların da gelip geçiciliği bir o kadar gerçektir.

Hiç kimse yanlış bir hespla bu garabet hükümet etme döneminin bitmeyeceği aymazlığına kendini kaptırmamalıdır.

AKP iktidarının bitişi yakındır. Bu dönemin tüm sorumluları, devleti zarara uğratan uygulamalarından dolayı mutlaka yargı önünde hesap verecektir.

Bu itibarla kamu bankalarının yöneticileri başta olmak üzere, tüm devlet bürokrasisi dikkatli ve özenli olmak durumundadır.

Milliyetçi Hareket devletimizin her türlü iş ve işlemini yakından takip etmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin iktidarında, yetim hakkını gasp edenlerden, devlet imkânlarını yandaşlarına peşkeş çekenlerden hesap sorulacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Sözde Ermeni soykırımı olarak tanımlanan dayatmaların giderek arttığı bir dönemin, son altı yıllık AKP yönetimine rast gelmiş olması bir tesadüf olarak değerlendirilmemelidir.

Avrupa Birliği'ne girmek adına her türlü tavize hazır bir görüntü vermesi, AKP hükümeti nezdinde Avrupa başkentlerinin ardı ardına sözde Ermeni Soykırım iddialarını kabul etmelerine neden olmuştur.

Hükümetin “geliştirdik, saygınlığımız arttı” iddialarının aksine bugün tüm dünyada toplam 47 ülke Parlamentosunda sözde Ermeni soykırım iddiaları kabul görmüş ve Türk tarihini yargılayan bir anlayış benimsenmiştir.

Elbette ki sorun AKP'den önceki yıllarda başlayan ve süre gelen bir sorundur. Ancak, bu konuda ülkeleri aleyhimize karar çıkartmaları için cesaretlendiren, yanlış yürüttüğü diplomasisi ile AKP hükümeti olmuştur.

Özellikle sözde Ermeni soykırımının olduğunu iddia ettikleri 24 Nisan tarihi yaklaştıkça, bu meseleyi Türkiye'ye yönelik politik sıkıştırma aracı olarak gören ülkeler, baskılarını uygulamayı sürdürmektedir.

Söz konusu tarihte dünyaya yayılmış Ermeni lobilerinin yaygarası ile harekete geçen yabancı kamuoyu, Türkiye ve Türk tarihi karşısı gösteriler düzenlemekte, şerefli tarihimiz yalan ve iftiralarla aşağılanmaya çalışılmaktadır.

Bilindiği gibi, 1914–1915 yıllarında Ermeni komitacıların, Rusların desteğiyle Türklere uyguladığı katliam, bu çerçevede Türklerin Ermenilere karşılık vermeleri tarihi bir gerçektir.

Ancak imparatorluğun bu durumda Ermenilere karşısı aldığı cebri önlemler, asla bir soykırım değildir.

Böyle bir savunma refleksini soykırım olarak nitelendirmek olsa olsa tarihi çarpıtmak anlamına gelecektir.

Türk milleti, içinde barındırdığı unsurlara her zaman sevgi ve şefkatle yaklaşmış olmasına rağmen, o unsurlardan bazıları Türk milletine kinlerini her fırsatta göstermişlerdir.

Bu bitmeyen nefret ve kin maalesef 1973 yılında tekrarlanmış, bu tarihten itibaren özellikle yurt dışındaki diplomatlarımızı za yönelik Ermeni terör örgütü olan Asala'nın saldırıları ile toplam 34 diplomatımız şehit düşmüştür.

Yine yakın tarihte Ermeniler acımasız yüzlerini göstermişler, 1992 yılında Azerbaycan topraklarını işgal ederek yüzlerce Azerbaycan Türkü'nü katletmişler ve bu hadise ile bir milyona yakın Azerbaycan'lı soydaşımızı kendi topraklarında göçmen durumuna düşürmüşlerdir.

Son olarak bu yıl 24 Nisan günü Ermenistan'ın başkenti Erivan'da yapılan Türkiye ve Türk milleti aleyhtarı gösterilerde,

tahrikler alabildiğine artmış ve gözü dönmüş göstericiler, Türkiye Cumhuriyeti ile Azerbaycan Cumhuriyeti'nin bayraklarını çiğneyerek yakma küstahlığını göstermişlerdir.

Gelişmeleri sadece seyreden Dışişleri Bakanı'nın, ikili ilişkilerin normalleşmesi için Türkiye'nin Ermenistan ile diyaloga hazır olduğunu belirttiği bu dönemde, ilişkilerin bu şekilde normalleşeceğini beklemek fazlaca saflık olacaktır.

Bilinmelidir ki, şanlı bayrağımız aziz milletimizin geçmişten bugüne varlığının somutlaştığı; kutsal bir milli değerdir.

Al Bayrağımız milletimizin doğuşunun ve büyük felaketlerden milletçe silkinip ayağa kalkışımızın ifade edildiği, rengini şehit kanlarından alarak milli ruhu nesillerden nesillere aktaran bağımsızlık sembolümüzdür.

Kendi bayrağımız için duyduğumuz hayranlık ve saygıyı başka milletlerin de kendi bayraklarına duyduğunu kabul eden bir anlayışın temsilcisiyiz.

Bu itibarla, hiçbir milletin bayrağının ayaklar altında çiğnenmesini hoş görmek bir Türk evladı için söz konusu olamaz.

Şanlı Bayrağımızın bu şekilde sıradan bir bez parçasıymış gibi saygısızca çiğnenmesine de sessiz ve tepkisiz kalmamız mümkün değildir.

Yeni Ermenistan yönetiminin barış ve komşuluktan anladığı şey; kutsal kabul ettiğimiz değerlerimize saldırmak ise, Türk milleti bu alçakça girişime dün olduğu gibi bugün de cevap verecek ve def edecek kudrete fazlasıyla sahiptir.

Buradan hükümeti, bayrağımızı yakmaya kadar vardırıran tahrik ve saygısızlığa karşı daha kararlı durmaya, konuyu basit diplomatik mesajlarla geçiştirmemeye davet ediyorum.

Türk milletiyle tarihsel husumeti bulunan mihrakların saldırılarına her platformda mutlaka engel olunmalı, Türk milletine mensubiyet onuru duyanlarla birlikte bu alçakça saldırılara müştereken karşı durulmalıdır.

Milliyetçi Hareket bu konuda üstüne düşen her görevi yapmaya hazır ve karardır.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği gibi, Türk Ceza Kanununun 301. maddesinde yapılması öngörülen değişiklik teklifleri, partimizin muhalefetine rağmen, sayısal çoğunluğa sahip Adalet ve Kalkınma Partisi tarafından bu hafta Meclis Genel Kurulunda görüşmeye açılacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki düşüncesi ve duruşu bellidir.

Meclisten çıkacak olumsuz neticenin vebali ve sorumlusu, elbette ki bu tarihi yanılsa imza atanlar ve destek verenler olacaktır.

Ve bu mihraklar, eminim ki o talihsiz günden sonra, telafi için yapacakları nafîle hamlelerle bile Türk milletinin vicdanında asla aklanamayacaklardır.

Bu kapsamda olmak üzere, aylardır dile getirdiğimiz görüşlerimizi, henüz çok geç olmadan iktidar partisi milletvekillerinin-

de bir uyanışa ve kıpırdanmaya vesile olacağı umuduyla kez daha tekrarlamak istiyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Elbette ki, Türklüğün ve Türk devletinin şeref ve haysiyetini koruyacak ve kollayacak olanlar, o ülkenin yasalarından önce bu değerlere derinden mensubiyet ve sorumluluk duyan millet fertleri ve onların temsilcisi olan milletvekilleridir.

Tavır, tutum ve duruşlarıyla Türklüğe zarar verecek olan bütün gelişmeleri önlemek, caydırmak, bu büyük millete aidiyet duyan herkesin hem görevi, hem de ödevidir.

Bunun yanı sıra, Türklüğün mukaddesatına ve Cumhuriyetimizin değerlerine ve kurumlarına yönelecek hakaretlerin, cürümlerin ve saldırıların önünü açacak, bunu bir fırsat olarak görece mihrakları cesaretlendirecek adımların atılmasına engel olmak da her Türkün vazgeçilmez namus borcudur.

Varlığını dayandırdığı milletin haysiyetini korumaktan imtina gösteren bir Meclisin ise, milletin adına vereceği kararlarının şaibeli olması ve meşruiyetinin tartışılması kaçınılmaz hale gelecektir.

Bugün ne yazık ki, bu olumsuz netice gerçekleşmiş, millet adına vekâlet alan Adalet ve Kalkınma Partisi, dayandığı aziz millet varlığını savunacak milli anlayış ve refleksten tamamen uzaklaşmıştır.

Özellikle Avrupa Birliği dayatmaları çerçevesinde Türklüğe hakareti cezai müeyyideye bağlayan yasa maddesinin değişmesine yönelik talepler, hükümet ve Türkiye üzerinde demokratik görünmenin bir ön şartı haline gelmiştir.

Avrupa Birliği sürecinde, Türkiye'nin önüne konan raporlarda da TCK'nın 301. maddesinin uygulanması ağır biçimde eleştirilmiş, bu konu yıllar içinde, hükümetin tam teslimiyeti için bir kırılma ve başlangıç noktası olarak görülmüştür.

Türklükten alerji duyan, Türk milleti, Türk devleti ve Türk vatani kavramlarından rahatsız olan, Türkiyelilik gibi sakat bir kavramı gündemde tutan bir yönetimin altı yıldır işbaşında olduğu bütün milletimizin bildiği ve yaşadığı gerçeklerdir.

Sayın Başbakan'ın coğrafi birliği yeterli gören "Türkiyelilik zihniyeti" de bu dayatmalara sıcak bakmasını sağlayan ve düşüncelerine yurt dışından meşruiyet kazandıran en önemli etken ve dayanak olmuştur.

Bu açıdan, Türk milletini tarihin inşa ettiği bir sosyol-kültürel değer olarak değil, kabile kalıntısı olduğunu zanneden bir zihniyetin, alt kimlik tartışmalarını alenen başlatması 301. madde değişikliğine giden yoldaki önemli talihsizliğimizin ilk aşamasıdır.

Değiştirilmeye çalışılan 301. maddenin koruduğu kavramların da AKP'nin değerler sistemi içinde bir önem ve ağırlık taşımadığı yaşanan gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, bugün, 301.madde değişikliği olarak karşımıza çıkan sorunun öncelikli kaynağı olarak yabancı dayatmaların yanı sıra, Başbakan Erdoğan'ın sakat ve çürük millet algısı ve bu zihniyetin düştüğü kimlik kargaşası yer almaktadır.

Başbakan Erdoğan ve AKP yönetimi Türk milletine yönelik bu özürlü yaklaşımlarıyla; Türkiye üzerinde emelleri olan bütün çevrelerin, en büyük cesaret kaynağı ve dayatma paketlerini sunacakları vazgeçilmez odak haline gelmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Bugün AKP zihniyetinin yanlış kurguladığı uluslararası ilişkilerin her faturası, demokratikleşme maskesi ile taviz listeleri halinde Türkiye'nin önüne birer birer konulmaya başlanmıştır.

Özellikle hakkında kapatılma davası açılan AKP'nin, yurtdışından kurtarıcı aradığı bir sırada, bu taleplerin gündeme gelmesi ile hükümetin çaresizliği arasında bir bağ ve paralellik bulmak kaçınılmazdır.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin altı yıldır sürdürdüğü kimlik-siz siyaset anlayışı ile Türkiye'nin şerefli tarihinin karalanması, Türk milletini ve Türklük değerlerinin aşağılanması bir alışkanlık haline gelmiştir.

Teslimiyetçi uygulamaları ve sessiz duruşu ile Türklük değerlerine karşı başlatılan inkâr ve aşağılama kampanyalarına geçtiğimiz yıllardan beri öncülük eden Adalet ve Kalkınma Partisi yönetimidir.

“Tarihle yüzleşmek” adı altında Ermeni iddialarının sözcülüğünü yapanları himaye eden, bu yöndeki faaliyetlerin önünü açan da AKP hükümeti olmuştur.

Bu maksatla, önceki yıllarda, 301.maddedeki değişiklikler için AKP’nin Avrupa destekli sivil toplum örgütleri ile toplumsal bir taban oluşturma ve “bakınız zaten talep var” diyerek konuyu gündemde tutma çabaları dikkatlerden kaçmamıştır.

Türk Ceza Kanunu’nun Türklüğü, Cumhuriyeti ve kurumlarımızı koruyan 301. maddesi; AKP’nin başı çektiği bu mihraklara göre;

- Ödül alan ünlü yazarların, haksızca suçlanma gerekçesi,
- Öldürülen gazetecilerin suça azmettiricisi,
- Avrupalı olmamızın önündeki tek engel,
- Milletimizi demokrasiden uzaklaştıran her kötülüğün kaynağı,
- Düşünce özgürlüğünün önündeki en büyük tehdit,
- Türklerin tarihle yüzleşmesini önleyen bahane, olarak ilan edilmiştir.

Anlaşılan odur ki, Başbakan Erdoğan için Türk Ceza kanununun 301. maddesinde “ayar” yapmak için kolladığı uygun zaman bugün gelmiştir.

Bu konuda kimlerin yasağın kalkmasını istedikleri, Türklüğe takibat görmeden serbestçe hakaret etmek için gün saydıkları anlaşılmaktadır.

Gelişmelerden bu yasadaki kimlerin rahatsız da olduğu ortaya çıkmış, taraflar belirginleşmiştir.

Bir tarafta aziz milletimizin mukaddesatına saygı duyulmasını isteyen milliyetçiler vardır.

Diğer tarafta ise, bu yasadaki ve Türklük değerlerinden rahatsızlık duyanlar bulunmaktadır.

Kimler mi rahatsızdır?

- Türkleri soykırımcı ilan etmek isteyen lobiler rahatsızdır.
- Bin yıllık kardeşliğimizi bozmaya çalışan işbirlikçiler rahatsızdır.
- Türklüğe hakarete görevli sözde aydınlar rahatsızdır.
- İlkesiz ve teslimiyetçi iktidar zihniyeti rahatsızdır.

Dikkatimizi çeken husus, Türkiye'nin tarihini yargılamaya, Türklüğe hakarete hazırlanan çevrelerle, Türk Milliyetçiliğini suçlayarak mahkûm etmeye yeltenen çevrelerin aynı oluşlarıdır.

Bu yasanın değişmesini müteakiben, AKP milletvekillerinin önüne Avrupa'dan yeni değişiklik listeleri konulacak ve destek vermeleri istenecektir. Bunun ilk işaretleri geçtiğimiz günlerde İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün Londra'dan hükümete yaptığı açıklama ile görülmüştür.

Bu talebe göre, 301'in değişmesi ile başlanacak olan bu inişte, AKP'nin "Durmak Yok" sloganı eşliğinde; Terörle Mücadele Yasası ile Türk Ceza Kanunu'nun;

- Atatürk'e hakareti düzenleyen,
- Halkı askerlikten soğutma suçunu tanımlayan,
- Adil yargılamayı etkilemeye yönelik olan,
- Ve halkı sosyal sınıf, ırk, din, mezhep, dil ve bölgesel farklılıklara dayanarak kin ve düşmanlığa tahrik etme suçunu tanımlayan maddeleri sıradadır.

Bu kanunun yasalaşması halinde, Türkiye Büyük Millet Meclisindeki AKP çoğunluğu AB'nin dayatmalarını karşılamak için sipariş kanun hazırlayan bir mekanizma haline gelecektir.

Bilinmelidir ki, Türklük değerlerine hakareti suç olmaktan çıkartmak için Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesini değiştirmeye hazırlananların bundan sonra, vatan sevgisinden ve milli değerlere saygıdan bahsetmeye hakları olmayacak ve buna inanan da kalmayacaktır.

Buradan Sayın Başbakan'a seslenmek ve bir öneride bulunmak istiyorum:

Sayın Başbakan, eğer cesaret sahibi iseniz ve milletin iradesine gerçek anlamda inanıyorsanız,

- Halk oylamasına ilişkin bir yasal düzenlemeyi Meclis olarak yapalım,

- Türklük değerlerine ve şerefli Türk tarihine hakaret edilmesini isteyip istemediğini ve 301. maddede yapmaya çalıştığınız değişikliği içine sindirip sindirmediğini büyük Türk milletine soralım.

Eğer buna yanaşmayacaksanız, son bir kere daha çağrıda bulunuyorum ki yaptığımız yanlıştan dönünüz.

- Türklüğün değerlerine hakaretin önünü açmayınız.
- Değişiklikte fazla bir anlam farkı yok, diyenlere aldırmayınız.
- Soyunu sopunu bu madde görüşülürken hatırlayanlara kanmayınız.
- Atacağınız yanlış adımın büyük bir kırılma noktası olduğunu anlayınız.
- Şayet bu çağrımıza kulak vermeyip milletimize ihaneti tercih ederseniz, biliniz ki, Adalet ve Kalkınma Partisi bir gün siyasetten silinip gidecektir.

Ancak aziz milletimize reva gördüğünüz bu zillet, alnınıza çalınmış bir kara leke olarak nesillerinizden bile çıkmayacaktır.

Ve Türk milliyetçileri yapılanları asla unutmayacaktır.

Her zaman ve her yerde bu alçaklık, yapanların yüzlerine çarpılacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

6 MAYIS 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.

Bu Grup toplantımızın yapıldığı gün, aynı zamanda büyük Türk düşünürü Yunus Emre'nin anıldığı “Uluslararası Yunus Emre Kültür ve Sanat Haftası”na rastlamış bulunmaktadır.

Bildiğiniz gibi, Yunus Emre, Anadolu’da Türk birliğinin ve kardeşliğinin sağlanmasında rol almış manevi önderlerin başında gelmektedir.

O'nun insan sevgisi ile yoğrulmuş şiirleri yüzlerce yıl dilden dile gönülden gönüle ulaşarak, vatan yaptığımız bu topraklarda barışın, huzurun kökleşmesine vesile olmuştur.

Allah sevgisi ve beşeri sevgiyi tasavvuf ile kaynaştırmış, her şeyden önce insan olmanın doğasını, kardeşlik duygusunun erdemini ve ilahi aşkın terbiyesini, muhteşem bir manzum terkip ile ortaya koymuştur.

Bugün de içinde bulunduğumuz, gerilimler ve çatışmalarla yoğunlaşmış ortamda, en çok ihtiyacımız olan “sevgi” ve “hoş-

görü”yü rehber edinen Yunus’un mesajlarının daha iyi anlaşılması ve nüfuz edilmiş olması hepimizin dileğidir.

Yaratılanı yaratandan ötürü hoş gören bir yüksek vicdanın Türkçe seslenişinin, aziz milletimizde bugün de cevap ve yankı bulmasını temenni ediyor, büyük Türk ozanı ve tasavvuf ehli Yunus Emre’yi hayranlık, sevgi ve rahmet ile anıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye’nin sancılı siyasi gündemi her geçen gün yeni sorunlarla ağırlaşmakta ve çok ciddi bir güven bunalımı ve iktidar çözülmesi yaşanmaktadır.

Bunun sonucu içinden geçtiğimiz kriz dönemi kontrol edilemez ve yönetilemez bir hale gelmektedir.

Her gün bir yenisi yaşanan bunalımların yıkıcı tahribatı altında ezilen Türkiye, her alanda ağırlaşan kronik sorunlar, tehdit ve tehlikeler karşısında savunmasız ve çaresiz bırakılmıştır.

Etnik bölücülük gündeminin zemin kazanması; etnik tahriklerin iç çatışma riskini arttırmış olması; üniversitelerde yaşanan gerginlikler; sosyal yaraların kangrene dönüşmesi; makro ekonomik dengelerdeki yapısal bozuklukların su üstüne çıkması sonucu ekonomide çizilen hayali pembe tabloların kumdan kaleler gibi teker teker yıkılması, bunun göstergeleri ve işaretleridir.

Bu durum, son dönemde pusulasını iyice şaşırان ve çok ağır bir yönetim aczi ve zaafı içine düşen Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetinin eseridir.

• **Bugün Türkiye;**

- √ Varlığını şeklen sürdüren,
- √ Ülkeyi yönetme iradesi ve kapasitesine sahip olmayan,
- √ Çok derin bir kavrama, anlama ve muhakeme bunalımı ve inandırıcılık ve itibar sorunu yaşayan,
- √ Sağduyu yerine inatlaşmayı, demokratik uzlaşma yerine dayatmayı rehber edinen,
- √ Siyasi geleceğini ne pahasına olursa olsun kurtarmak için meşruiyeti tartışmalı her yolu ve yöntemi meşru sayan,
- √ Panik psikolojisi içinde dengesini ve kontrolü tamamen kaybeden ve,
- √ Siyasi anlamda felç olmuş bir hükümetle karanlık bir tünelde sonu meçhul bir yolculuğa mahkûm edilmiştir.

• Bu hazin durumun tevil götürecektir, inkar edilecek, saptırılacak ve gizlenecek bir tarafı artık kalmamıştır.

• Bir taraftan ucuz bir milli irade edebiyatı yaparken, diğer taraftan fiil ve icraatıyla Türkiye'yi bu duruma sokarak milletin emanetine ihanet eden AKP'nin macera yolculuğunda geline bu son durakta, araba yoldan çıkmak üzeredir.

Türkiye şimdi bunun sancılarını, sıkıntılarını ve çalkantılarını yaşamaktadır. Bu noktadan sonra, tel tel dökülen Adalet ve Kalkınma Partisi'nin dikiş tutması artık mümkün değildir.

Sayın Milletvekilleri,

Türkiye'yi yönetmenin asgari icaplarını bile yerine getiremeyecek bir duruma düşen AKP hükümetinin bütün rasyonel ölçülerden uzaklaştığının son tezahürleri, 1 Mayıs kutlamalarında görülmüştür.

- 1 Mayıs'ta İstanbul'da yaşanan esef verici olaylar ve bir savaş ortamını andıran görüntüleri milletimiz hak etmemiştir.

√ Kuru bir inat ve anlamsız bir tahrikçilik bayraktarlığı yapan AKP hükümeti, toplum psikolojisini ve gerilim dinamiklerini doğru okuyamamış ve bu tutumuyla bu utanç tablosunun başlıca mimarı olmuştur.

√ Hedef ayrımı yapılmaksızın kontrolsüz ve topyekün güç kullanılması olayları çığırından çıkarmıştır. Bu puslu ortam, yasadışı bazı bölücü örgütlerin kışkırtıcı militanlarının sahneye çıkmasını da kolaylaştırmıştır.

- Etnik bölücülerin terör örgütü ve İmralı canisi lehine kanunsuz sokak eylemleri karşısında “Kopenhag siyasi kriterleri” bahanesiyle sessiz ve tepkisiz kalan ve bu başkaldırlara “Batı standartlarını” uyguladığını söyleyerek bundan iftihar payesi çıkaran hükümet, 1 Mayıs'ta işçilere karşı ise “**ceberut AKP kriterlerini**” uygulamıştır.

√ Avrupa Birliği'nin siyasi himaye altına aldığı etnik bölücülere karşı Brüksel'e diyet borcu nedeniyle müsamahalı davranan Sayın Başbakan'ın Brüksel'in ilgi alanına girmeyen Türk işçisine karşı sergilediği sert tavır dikkatlerden kaçmamıştır.

√ Bu vesileyle sahte demokratlık maskesi düşmüş ve herkesin hangi irtifada durduğu, gerçekte kimin ayak, kimin de baş olduğu milli vicdanda tescil edilmiştir.

√ Kendisinin de işçi kökenli olduğunu şimdi mahcup bir şekilde hatırlayarak vicdanını temizlemek için boşuna bir gayret içine giren Sayın Başbakan, bu ayıbın yükünden asla ve asla kurtulamayacaktır.

• 1 Mayıs'ta İstanbul'da şahit olunan çirkin manzaralardan başta AKP hükümeti olmak üzere herkes gereken dersleri çıkarmalıdır.

√ Burada, bazı münferit aşırılıklar dışında, talimatları uygulayan emniyet güçlerimizi topyekün suçlamak ve töhmet altında bırakmak da doğru bir yaklaşım değildir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

• Adalet ve Kalkınma Partisi aleyhine açılan kapatma davasında 52. güne girilmiştir.

Bu süreçte yaşanan gelişmeler, ilginç ve ibret verici bir seyir izlemeyi sürdürmektedir.

√ Sayın Başbakan ve AKP, önümüzdeki soruna hukuk ve meşruiyet çerçevesinde ve Meclis çatısı altında makul bir çözüm bulunması için henüz bir görüş oluşturamamıştır.

Aradan iki aya yakın bir süre geçmiş olmasına rağmen kafa karışıklığını ve ataleti üzerinden atamamıştır.

√ AKP yöneticileri bu süreyi erken seçim, B-planı ve Siirt modeli gibi çeşitli senaryoları basın yoluyla kamuoyuna aktarmak ve tartışmakla geçirmiştir.

√ Bu arada AKP'nin kapatma sonrası dönem için yedek parti kurma hazırlığına başladığı da basına yansımış, muhtemel parti kurucuları listeleri yayınlanmıştır.

• Bugün geldiğimiz aşamada, AKP ön savunmasını Yüce Mahkemeye vermiş ve böylece dava süreci fiilen başlamıştır.

√ Sayın Başbakan ve AKP'nin önümüzdeki süreçte izlemeyi doğru buldukları yaklaşım, tabiiyle kendi takdir ve değerlendirmelerine kalmış bir husustur.

√ AKP'nin bu konudaki siyasi hesaplarını ve yalpalamasının sebeplerini bilmemiz beklenemeyeceği gibi bunlar hakkında değerlendirme yapmak da bizim işimiz değildir.

• Bununla birlikte, son günlerde basın üzerinden kamuoyuna yansıtılan bazı görüş ve senaryolara ilişkin olarak şu hususları bütün açıklığıyla herkesin dikkatine getirmek isterim.

√ Bazı AKP yöneticilerinin muhalefete göz dağı vererek bu sorunun kendi istedikleri yönde çözümünde Meclis çatısı altında kendileriyle işbirliği yapılmaması halinde, birkaç ay içinde erken seçime gidileceğini söylemeleri, AKP'ye hakim olan telaş ve şaşkınlığın son bir örneğini oluşturmaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

√ Anayasa Mahkemesinde başlatılan hukuki sürecin, erken seçim dahil, harici gelişmelerden etkilenmeyeceği ve kendi mecrası ve takvimi içinde sonuçlanacağı bilinen bir gerçektir.

√ Öte yandan AKP'nin erken seçim kararı almak için yeterli Meclis çoğunluğu da esasen mevcuttur.

Erken seçimin, son seçimde halkın çoğunluğunun verdiği yetkiye rağmen muktedir olmayı becerememesi ve demokrasiyi tehlikeye atması karşısında, yine Türk milletini ikna edebileceğini, daha doğrusu bir kere daha aldatabileceğini düşünüyorsa, bu yola başvurmasının önünde hiçbir engel bulunmamaktadır.

√ Bu bakımdan AKP yöneticilerinin bunu muhalefete karşı tehdit aracı olarak kullanmaya çalışmalarının, fiiliyatta bizim açımızdan anlamsız, sonuçsuz ve nafil bir çaba olacağının herkes tarafından çok iyi bilinmesinde yarar vardır.

√ Karar kendilerininidir, istediklerini yapmalarına mani olan da bundan çekinen de yoktur.

• Kapatma davası sonrası yaşananlar bağlamında kısaca üzerinde durmak istediğim ikinci nokta, Avrupa Birliği'nin yarıya müdahaleyi amaçlayan çabalarının sürüyor olmasıdır.

√ Çözümün adresini Meclis yerine Brüksel'de gören AKP, bu amaçla dış mihraklardan yardım ve destek aramayı maalesef sürdürmektedir.

• Bu konuda son dönemde ön plana çıkan Avrupalı yetkililer, Türkiye-Avrupa Birliği Karma Parlamento Eş Başkanı ve genişlemeden sorumlu AB Komiseri olmuştur.

√ Daha önce Türkiye ziyaretinde de kapatma davası konusunda AKP'yi destekleyen AB Komiseri, son olarak Oxford

Üniversitesinde verdiği bir konferansta, Türkiye'nin sosyal ve siyasi bünyesi hakkında yadırgadığımız bazı tahliller yapmıştır.

- Bu kapsamda AB konusunda Türk Milliyetçileri ile Sırp radikalcilerini ve Ukrayna'daki gericileri aynı cephenin içine koyan Komiser, Türkiye'nin gerçeklerini hiç anlamadığını bu sözleriyle bir kere daha göstermiştir.

- Aynı konuşmasında AKP'ye yeni bir kimlik bularak “çoğu değişime uğramış eski İslamcı olan Müslüman Demokrat” sıfatını kullanan Genişlemeden Sorumlu AB Komiseri Rehn, Türkiye'deki çatışma ve kırılma hatları hakkında, derinliği olmayan ve gerçeklerden kopuk sosyolojik ve siyasi değerlendirmeler yaparak Türkiye'deki tartışmalara katkıda bulunmaya çalışmıştır.

√ Geçtiğimiz günlerde kapatma davasını “yargısal darbe” olarak nitelendiren Türkiye-Avrupa Birliği Karma Parlamento Eş Başkanı ise geçtiğimiz hafta İzmir'de verdiği bir konferansta, AKP'nin kapatılacağı kehanetinde bulunmuş ve bu durumun AB'de tepkiyle karşılanacağını söyleyerek yüce mahkemeye gözdağı vermeye çalışmıştır.

- Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yükseköğretim kurumlarında başörtüsünün serbest bırakılmasında hata yaptığını değerlendiren AB müfettişinin bu konuda kendilerini “sessiz ve yavaş yapın diye uyardıklarını, ancak AKP'nin MHP'nin tuzağına düşerek kendilerini dinlemediğini” söylemesi, üzerinde çok ciddi olarak düşünülmesi gereken bir durumdur.

- Bu itiraf, ilk önce AKP'nin başörtüsü konusunda Avrupa Birliği çevrelerinden danışmanlık hizmeti aldığını ortaya çıkarmıştır.

- Türkiye'nin toplumsal bir yara halini alan bu sorununun çözümünde AB'nin kılavuzluğundan medet umması AKP için utanılacak bir durumdur.

- Bu şahsın MHP hakkındaki değerlendirmeleri ise, kendisini muhatap alarak cevap vermeyi gerektirmeyecek ölçüde seviyeden ve ciddiyetten yoksundur.

- Türkiye'ye tepeden bakan ve bir müfettiş edasıyla ahkam kesen şahsın bu sözleri karşısında, başörtüsü konusunda hata yapıp yapılmadığına ilişkin olarak ne düşündüğünü açıklaması gereken Sayın Başbakan'dır.

Kendilerine danışmanlık hizmeti verdiklerini söyleyen bu şahsın bu konudaki beyanları cevapsız kalmamalı, Sayın Başbakan bu konudaki görüşlerini Türk milletleriyle paylaşmalıdır.

• Türkiye'yi yabancı ülke ve kurumlara şikayet etmenin AKP'nin siyaset geleneğinde önemli bir fonksiyonu bulunduğu bilinen bir gerçektir.

√ Türk milletinin çok yakından bildiği bu AKP klasiği, şimdi de kapatma davası vesilesiyle bir kere daha sergilenmektedir.

√ Ancak, bizim Sayın Başbakan'a tavsiyemiz, Türkiye'nin haysiyetinin dış destek karşılığı piyasaya sürülmesinin kendisine şeref ve itibar kazandıramayacağını, aksine ters tepeceğini biran önce anlamaya çalışmasıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin bir cankurtaran gibi sarıldığı Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye önyargılı bakış açısı ve dayatma anlayışı, son dönemdeki beyanları ve kabul ettikleri bazı raporlarla bir kere daha ortaya konulmuştur.

• AKP'nin Türklüğü ve milli değerlerini aşağılamanın cezasız kalmasını sağlamak için Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne gece mesaisi yaptırarak 301. maddeyi anlamsız ve işlevsiz hale getirmesi, AB çevrelerini yine de tam memnun etmemiştir.

√ Bu konuda yapılan açıklamalardan Avrupa Birliği'nin uygulamayı izleyerek hüküm vermeyi öngören ihtiyatlı bir yaklaşım benimsediği anlaşılmaktadır. Bu kapsamda 301'in değiştirilmesini de yeterli görmeyerek ifade özgürlüğünü tam olarak sağlamak için Türkiye'den yeni adımlar atmasını beklediği görülmektedir.

√ Nitekim Avrupa Parlamentosu'nun Dış İlişkiler Komisyonu'nda geçtiğimiz günlerde kabul edilen 2008 Türkiye Raporu'nda, 301. madde değişikliği teklifi küçümsenerek, bunun "301. maddede ve Türk Ceza Kanununun diğer maddelerinde köklü şekilde reform yapılması için sadece bir ilk adım olarak görüldüğü" kayda geçirilmiştir.

√ Avrupa Birliği'ne yaranmak için her dayatmayı gönüllü olarak kabullenen ve Yüce Meclis'i Brüksel'in taleplerini otomatik olarak onaylayan bir noter konumuna düşüren Sayın Başbakan, hiç şüphe yok ki AB'nin bundan sonraki talimatla-

rını da kayıtsız şartsız yerine getirecek ve siyasi tarihimizde bu ezik ve teslimiyetçi hüviyetiyle uzun yıllar hatırlanacaktır.

√ Türklüğe hakareti serbest bırakmak için sabaha kadar Avrupa Birliği nöbeti tutarak bu zilletin yasallaşmasına parmak kaldıran AKP milletvekilleri de, bunun manevi vebalinden ebediyen kurtulamayacaklardır.

Bu vesile ile kanun teklifinin dile getirilmeye başladığı ilk günlerden, Mecliste AKP çoğunluğu ile kabulüne kadar geçen uzun süre içinde, başta siz değerli milletvekillerimiz olmak üzere, parti mensuplarımızın konuya ilişkin kararlı duruşu, kamuoyunu aydınlatmak için gösterdikleri çabalar, yürütülen kampanyalar her türlü takdirin üzerindedir.

Buradan, değerli milletvekili arkadaşlarıma, geçtiğimiz hafta Meclis Genel Kurulunda geç saatlere kadar görüşülen 301.madde değişiklik teklifine karşı gösterdikleri milli muhalefet nedeniyle teşekkür ediyorum. Bu vesileyle, Meclis Grubumuzun kıymetli milletvekillerini ayrı ayrı kutluyorum.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

• Avrupa Parlamentosu'nun 2008 Türkiye Raporunda Türkiye'nin milli birliğini, güvenliğini ve dış politikadaki hayati çıkarlarını ilgilendiren konularda etnik bölücülerin ve terör örgütünün siyasi talepleri ile Kıbrıs Rumları ve Ermenistan'ın savunuculuğunun yapılması bizim açımızdan şaşırtıcı olmamıştır.

• Kendi tanımlamalarına göre “Kürt sorununun kalıcı çözümlü için siyasi inisiyatif alması” yönünde Türkiye’ye çağrıda bulunan, Kürtçenin resmi eğitim sistemi içine alınmasını ve kamu hizmetlerinde geçerli dil olarak sayılmasını isteyen Avrupa Parlamentosu’nun bu tutumu, Brüksel’in etnik bölücülük gündemi konusunda PKK ile aynı çizgide bulunduğunu göstermektedir.

√ Bu gerçekler ortadayken hala AB’nin dümen suyunda sürüklenmeyi kendisine ve ülkesine yakıştırabilen AKP hükümeti;

- Demokrasi, insan hakları, temel hak ve özgürlükler ve hukuk devleti gibi evrensel değerlerin, Türkiye üzerindeki hain hesapları hayata geçirmek için bir araç haline getirildiğini,

- Avrupa Birliği sürecinin bu amaçla sinsi bir biçimde istismar edildiğini maalesef hala görememekte ve,

- PKK’nın siyasi taleplerini zamana yayarak karşılamak amacıyla gerekli Anayasa ve yasa düzenlemeleri için uygun zaman ve zemin kollamaktadır.

• Avrupa Birliği’nin Türkiye’nin maruz kaldığı terör tehdidi konusundaki yaklaşımı ve bunda belirleyici olan düşüncelerin de çok yönlü olarak değerlendirilmesi yerinde ve gerekli olacaktır.

√ PKK’nın siyasi dayatmalarının Türkiye nezdinde sözcülüğünü ve takipçiliğini yapan AB’nin terör örgütü konusundaki tutumu en hafif tabiriyle şaibelidir.

- AB'nin PKK'ya terör örgütleri listesine almış olması, büyük ölçüde kağıt üstünde kalmıştır.

- Bu husus son olarak ABD Dışişleri Bakanlığı'nın hazırladığı 2007 yılı Küresel Terörizm Raporu'nda da açıkça belirtilmiş ve Avrupa Birliği ülkeleri arasındaki koordinasyon sorunları nedeniyle PKK yöneticileri ve militanlarının tutuklanmalarının önlendiğinin altı çizilmiştir.

- Bunun yanı sıra; PKK'nın haraç toplama, propaganda ağı kurma, finansman kaynakları sağlama, yayın kuruluşu yönetme gibi yan faaliyetlerini Avrupa Birliği ülkelerinde serbestçe yürüttüğü Rapor'da belirtilmiş ve bu kapsamda beş AB üyesi ülkenin bunlara izin verdiği, ülke ismi zikredilerek ortaya konulmuştur.

- Bunların yanı sıra, Avrupa Parlamentosu Raporu'nda;

- √ Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'tan çekilmesi ve Türkiye'nin limanlarını tek taraflı olarak Rum gemilerine açması istenmiş,

- √ Ermenistan'a ambargonun sona erdirilerek sınır kapısının açılması talep edilmiş ve,

- √ Ermeni Soykırımı yalanı konusunda Ankara ve Erivan arasında, geçmiş olayların açıkça tartışılabileceği bir uzlaşma sürecinin başlatılması bir dayatma olarak karşımıza çıkarılmıştır.

Türkiye ile alay edercesine bu dayatmaların bu vesileyle bir kere daha gündeme getirilmesi, Türkiye'nin AB boyunduruğu altında hangi noktalara sürüklenmek istendiğinin son bir göstergesi olmuştur.

• Ancak, burada asıl düşündürücü olan husus, AKP hükümetinin Kıbrıs'ı AB şemsiyesi altında Rum tarafına teslim etmek amacıyla Rumların peşinden koşması ve Ermenistan'la ilişkileri normalleştirmek yolunda Erivan ile yeni bir süreç başlatmak için girişimde bulunmasıdır.

√ Ermenistan'ın Türkiye'den toprak talep ettiği ve soykırım yalanını kabul ederek tazminat ödemesini istediği herkesin malumudur.

Bu hususlar Ermenistan Bağımsızlık Bildirgesinde ve Anayasasında açıkça yer almaktadır.

√ Öte yandan Ermenistan'ın dost ve kardeş Azerbaycan'ın topraklarının hala dörtte birini işgal altında tuttuğu da bilinen bir gerçektir.

√ Türkiye ile Ermenistan arasındaki sınırın bugüne kadar kapalı kalmasının ve diplomatik ilişki kurulmamasının bu haklı nedenlerinde herhangi bir değişiklik olmamasına rağmen, AKP hükümetinin Erivan'la ilişkileri normalleştirmek için siyasi girişimde bulunarak adeta ricacı olmasının anlaşılabilir ve kabul edilebilir bir yönü bulunmamaktadır.

Sayın Milletvekili Arkadaşlarım,

• AKP hükümetinin Irak'ın kuzeyindeki Barzani yönetimi ile resmi temas kurması ve bu bölgeye yönelik yeni bir açılım paketini hayata geçirmeye hazırlanması, geçtiğimiz hafta içinde yaşanan diğer bir önemli gelişme olmuştur.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu konudaki görüşlerini çeşitli vesilelerle somut biçimde ortaya koymuş ve bundan duyduğu endişelerin haklı gerekçelerini kamuoyumuzla paylaşmıştır.

√ ABD'nin, Irak'taki tek müttefiki olan Kürt grupların Türkiye tarafından resmi muhatap olarak alınmasını ve ilişkilerin normalleştirilmesi için adımlar atılmasını Irak politikasının önemli bir unsuru haline getirdiği bilinen bir gerçektir.

√ Sayın Başbakan'ın 5 Kasım 2007 tarihinde Başkan Bush'la Beyaz Saray'da yaptığı görüşme sonrası dönemde bu stratejinin adım adım hayata geçirilmesi için gerekli siyasi alt-yapı hazırlanmıştır.

- Talabani'nin Türkiye'ye davet edilmesiyle ilk adım atılmış ve Barzani'yle ön temaslar Talabani üzerinden başlatılmıştır.

- Bunu takiben Barzani yönetimiyle geçtiğimiz hafta Bağdat'ta ilk resmi görüşme yapılmıştır.

√ ABD'nin bu konudaki hesap ve düşüncelerine ışık tutan Amerika kaynaklı bazı raporlardan, Türkiye'nin kendisini resmi muhatap alması karşılığında Barzani'ye PKK terör unsurlarının kontrol altında tutulması için bazı misyonlar yüklenmek istendiği anlaşılmaktadır.

- Buna göre; Barzani'nin PKK üzerindeki etki ve nüfuzunu kullanarak bir ateşkes sağlanması, bu soğutma süresinin Türkiye'ye etnik bölücülerin taleplerinin bazılarını hayata geçirmek için zaman kazandırması, bu süre içinde Türkiye'nin PKK'yı silahsızlandırmak için neler yapabileceğini düşünmesi öngörülmektedir.

- Bunların yanı sıra, Türkiye ile Bölgesel Kürt Yönetimi arasında yakınlaşma sağlanması ve Barzani'nin PKK'yı kontrol altında tutması karşılığında, Türkiye'nin Kerkük'ün Kürt bölgesine bağlanmasına karşı çıkmaması da ABD çevrelerinin savunduğu diğer bir görüş olmuştur.

√ Bu konularda Beyaz Saray görüşmesinde ABD'ye söz verdiği anlaşılan Sayın Başbakan şimdi böyle bir süreç başlatmıştır.

- Kuzey Irak yönetiminin PKK'yı himaye etmekten ve Türkiye'ye karşı bir tehdit unsuru olarak kullanmaktan vazgeçirilmesi için caydırıcı ve zorlayıcı önlemler ve yaptırımlar uygulama imkanı varken, AKP hükümeti bunun yerine Barzani'yi daha da cesaretlendirecek bir gaflet politikasını izlemeyi seçmiştir.

- Barzani'nin resmi muhatap olarak alınması ve ilişkilerin resmi planda normalleştirilmesi için adımlar atılması, ilk planda Kerkük'ün Kürt gruplarca zorla gaspedilmesi ve Türkmenler üzerindeki baskı ve zulmün ağırlaştırılması için Barzani'ye açık çek verilmesi anlamına gelecektir.

- Böyle bir kaygan zeminde başlatılan bu süreç, ileri bir aşamada da bölgesel Kürt yapılanmasının devlete dönüşmesine Türkiye'nin yeşil ışık yaktığı şeklinde anlaşılacak ve Barzani tarafından bu amaçla kullanılacaktır.

√ 5 Kasım 2007 Erdoğan-Bush görüşmesi sonrası dönemde yaşanan gelişmeler, Sayın Başbakan'ın PKK'nın etkisiz hale getirilmesi karşılığında Türkiye içinde siyasi çözüm süreci

başlatılması ve Barzani'yle ilişkilerin resmi düzeyde normalleştirilmesi için bir açılım yapılmasından oluşan denklemi kabul ettiğini, bu konuda yükümlülük altına girdiğini göstermiştir.

Önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmeler de, bu stratejinin uygulama aşamalarına ışık tutacak ve Türkiye'nin içine çekildiği çok tehlikeli sürecin sonuçlarının Türk milleti tarafından daha iyi anlaşılmasına hizmet edecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Bilindiği gibi, AKP hükümetlerince 2003'ten bu yana ekonomide öncelikli hedeflerden birisi ülkemizdeki yüksek enflasyonun düşürülmesi konusu olmuştur.

Aslında bu meselede hiçbir sorumluluğu olmayan vatandaşımız, yıllardır enflasyonun düşürülmesi uğruna kemerleri alabildiğine sıkmış, gelirlerindeki gerilemeye, ücretlerindeki aşınmaya bu yüzden katlanmıştır.

Alım gücünün düşmesini enflasyonla mücadele uğruna siyene çeken aziz milletimiz için maalesef son aylardaki gelişmeler istenildiği gibi gitmemiş, enflasyon oranında ciddiye alınması gereken bir artış trendine girilmiştir.

Bu itibarla, konuşmamın bu bölümünde yükselmeye başlayan enflasyon sorunuyla ilgili düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz yıl sonbaharda, iki yıllık bir perspektif içinde enflasyonun hedeflenen yüzde 4'ün altında

kalabileceği tahminleri bile yapılmış, bunun sonucunda kısa vadeli faiz oranları değişik aralıklarla düşürülmeye başlanmıştı.

Ancak enflasyonun aşağı yönlü direnç göstermesi ve son aylarda yükselme eğilimine girmesi yapılan tahminlerin ekonomik dayanaktan ve rasyonel öngörüden yoksun olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Geçtiğimiz nisan ayında üretici fiyat endeksi yüzde 4,5; tüketici fiyat endeksi ise yüzde 1,68 artmıştır. Böylece 12 aylık tüketici fiyat endeksi yüzde 9,66'ya; üretici fiyat endeksindeki artış ise yüzde 14,56'ya ulaşmıştır.

Talebin ve büyümenin azaldığı bu ortamda, maliyet enflasyonunun yükseliyor olması, ülkemizin üreten kesimlerinin yaşadıkları sıkıntıların daha da artacağını göstermektedir.

Geçtiğimiz günler içinde yılın ikinci enflasyon raporunu açıklayan Merkez Bankası, enflasyon tahminlerini yükselterek fiyatlardaki kronik artışı tescillemiştir.

Ocak ayında, 2008 yılsonu itibarıyla enflasyonu yüzde 5,5 olarak bekleyen Merkez Bankası, bu miktarı yüzde 9,3'e yükseltmiştir.

Enflasyonun 2009 yılı için yüzde 4 yerine yüzde 6,7; 2010 yılı için yüzde 4 yerine yüzde 4,9 çıkmasını bekleyen Merkez Bankası, yüzde 4'lük hedefe "kademeli faiz artırımını" ile ancak 2011 yılı sonunda gelineceğini tahmin etmiştir.

2008 yıl sonunda beklenen yüzde 4'lük hedefe şayet işler de yolunda giderse, üç yıl gecikmeyle ulaşılabilecektir.

Bu durum, bütün ekonomik reformların omurgasını oluşturan enflasyonla mücadelenin başarısızlığı ve hedeften çok yüksek oranda bir sapma ile tekrar çift haneli rakamlara ulaşan enflasyon karşısında hükümetin çaresizliği olarak kabul edilmelidir.

Vatandaşımız da durumun farkına varmıştır. AKP hükümetinin ekonomik sorunlara çare olmayacağına inananların sayısında hızlı bir artış görülmektedir. Tüketici güven endeksindeki düşüşler de bunun işaretidir.

Bu kadar güven kaybına uğrayan enflasyon hedeflemesi sisteminin, artık sağlıklı ve doğru bir şekilde işlemesi mümkün görülmemektedir.

Karşımızdaki gerçekler şu şekildedir:

- Hükümetin enflasyon politikası iflas etmiştir.
- Merkez Bankası ciddi bir itibar kaybına uğramıştır.
- Banka bundan sonra faizi yükseltme baskısı altında kalacaktır.
- Faizin yükselmesi ise büyüme hızını daha da yavaşlatacaktır.

Bu kritik sonucun, ekonominin karar mekanizmalarını felç etmesi, beklentileri olumsuz etkilemesi kaçınılmazdır.

Gelişmeler üzerine, bir sorumlu Bakanın enflasyonda artık hızlı düşüşün ve yüzde dört seviyesinin beklenmemesi gerektiğini söylemesi, enflasyonla mücadele politikalarının tükendiğini ortaya koymaktadır.

Ekonomideki kötüleşmeyi, enflasyondaki artışı siyasal istikrarsızlığa bağlama çabası bile AKP'yi ve maalesef Türkiye' ekonomisini beklenen akıbetten kurtaramayacaktır.

Geçtiğimiz hafta sonu Türkiye'nin her bölgesinde ziyaretler gerçekleştiren arkadaşlarımız, vatandaşımızın yaşadığı ağır sıkıntılara yerinde şahit olmuşlardır.

Çiftçi ve köylünün hali perişandır. Özellikle Karadeniz bölgesinden çayla ilgili gelen şikayet ve talepler dikkatleri çekecek boyuttadır. Buradan Karadenizli çay üreticisinin hükümetten talebini dile getirmek istiyorum.

Hükümet belirsizliği ortadan kaldırmak için çay alım fiyatlarını bir an önce açıklamalıdır. Çay üreticisinin öncelikli beklentisi budur.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta sonu hükümetin iki bakanının yaptığı basını bilgilendirme toplantısında;

- 2008 yılı için yüzde 4,2 olarak öngörülen kamu kesimi faiz dışı fazla hedefinin yüzde 3,5;
- Yüzde 1,9 olan merkezi yönetim bütçe açığının Gayri Safi Yurtiçi Hasılaya oranının yüzde 1,4;
- Ve yüzde 3,4 olan merkezi yönetim bütçesi faiz dışı fazla hedefinin de yüzde 2,7 olarak revize edildiği açıklanmıştır.

Faiz dışı fazla hedefinin aşağı yönlü revize edilmesiyle, buradan sağlanacak kaynağın GAP, mahalli idareler ve ulaştırma gibi sektörlere kaydırılacağı duyurulmuştur.

Hükümetin bu siyasi tercihi, enflasyonun yükseldiği bu dönemde, mali disiplinden verdiği tavizin başlangıcı olarak yorumlanmalıdır.

Bu açıdan ekonomiden sorumlu bakanın *“Biz hiçbir şekilde yüksek enflasyona razı değiliz, olmayacağız. Hiçbir koşulda düşük tek haneli enflasyondan vazgeçmemiz mümkün değil”* sözleri bir anlam taşımamakta, yeni bir aldatma döneminin başlayacağına işaret etmektedir.

İşsiz vatandaşlarımıza ödenmesi için işsizlik fonunda biriken paraya dahi göz diken hükümetin, bu nafile ve inandırıcılıktan uzak uygulamaları enflasyonu artırmaktan başka bir sonuç ortaya çıkarmayacaktır.

Buradan ekonominin işleyişle ilgili bir hususun altını çizmek istiyorum.

AKP hükümeti, enflasyonla mücadelede samimiyse, uygulanan para politikasının, tek başına bir sonuç vermeyeceğini biliyor olması lazımdır.

Para politikasının da ancak sıkı bir maliye politikasıyla desteklendiği hallerde enflasyonu düşürmede sonuç getireceği ekonominin bir gerçeğidir.

Aksi halde, para ile maliye politikaları arasındaki uyumsuzluklar, faizlerin artışına neden olacak ve bir aşamadan sonra ise zaten sorunlu olan büyümeyi önce yavaşlatacak ve sonra durduracaktır.

Eğer hükümetin gayesi, büyümeyi artırmak için yıllardır en önemli hedef olan enflasyonla mücadeleden taviz vermek ise

bunun sonuçlarının vaat edilmiş düşük enflasyona geleceklerini bağlamış milyonlarca vatandaşımızı çok olumsuz etkileyeceğini şimdiden duyurmak istiyorum.

İçten ve dıştan tesirlerle ekonomik ve mali dengelerin bozulduğu göz önüne alındığında, AKP hükümetinin yöneldiği bu yeni ekonomik projenin en büyük zararını da, ne yazık ki çiftçimiz, işçimiz, esnafımız, memurumuz, dul ve yetimimiz ile emeklimiz görecektir.

Paramızdan sıfır atmakla övünen hükümet, milletimizi, bu gidişle paralarımıza yeni sıfırlar ekleyecek bir darboğaza hızla sürükleyecektir.

Bu ekonomik başarısızlığın tek siyasi sorumlusu vardır: O da Başbakan ve hükümetidir.

İktidar başarısızlığını itiraf etmeli, ekonomideki hastalıklı halin ve hedeften sapmaların hesabını ilgili bakanlar gecikmeden ve acilen vermelidir.

Ekonomideki bozgun hali, artık hiçbir masalla saklanamayacak seviyeye yükselmiş ve evlerin mutfaklarına, öğrencilerin harçlıklarına, çalışanların aylıklarına ve emeklilerin umutlarına kadar yansımıştır.

AKP hükümetinin ekonomideki bu başarısızlığını,

- Ne Avrupa Birliği'nin iflah olmaz sevdalıları,
- Ne küresel ekonomik dalgalanmalar,
- Ne yandaşlarına ısmarladığı düzmece haberler,
- Ne kaynaklarımızı peşkeş çektiği uluslararası sermaye,

• Ne de, sözde siyasi istikrarsızlık bahanesi asla gizleyemeyecek, her şey çok yakında bir bir gün ışığına çıkacaktır.

Ve o gün geldiğinde tüyü bitmemiş yetimin hakkını yiyenler, yoksul vatandaşın nasibini talan edenler, kaçacak delik arayacaklardır.

Milliyetçi Hareket ise, milletimize reva görülen bu muameleyi reddedecek ve elleri faillerin ensesinde olacaktır.

Konuşmama burada son verirken hepinizi bir kez daha saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 MAYIS 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Değerli Mensupları,**

Hepinizi en iyi dileklerle ve saygılarımla selamlıyorum.

Bilindiği üzere 10 Mayıs-16 Mayıs arası ‘Engelliler Haftası’ olarak kutlanmaktadır.

Hepinizin takdir edeceği üzere, engelli vatandaşlarımızın maddi ve manevi varlıklarının iyileştirilmesi; üreten, kendi kendine yetebilen ve toplumla barışık fertler olabilmeleri için öncelikle devlete büyük görevler düşmektedir.

Engelli vatandaşlarımızın, karşı karşıya oldukları sorunlarının çözümü hakkında yapılması gereken mücadelenin kamuoyu tarafından tam olarak benimsenmesi ve bu konuda toplumsal bilincin yükseltilmesi aciliyeti olan çok önemli bir husustur.

Elbette bu sorumluluk da en başta siyasi iktidardadır.

Bilinmelidir ki, engelli vatandaşlarımıza sunulan hizmetler asla bir ikram değil, toplumsal ve insani mesuliyetten kaynaklanan insan olmanın getirdiği doğal bir sonuçtur. Onları bir ek-

siklik içinde görmemek ve bu eksikliklerini de hissettirmemek herkesin dikkat etmesi gereken bir davranış olmalıdır.

Ayrıca engelli vatandaşlarımızla ilgili yaklaşım ve değerlendirmelerde önceliğin, engelliğe neden olan faktörleri ortadan kaldırmaya veya en aza indirmeye ayrılması bir zorunluluktur.

Bireysel yardıma dayanan ve geçici çözümler üreten değil, engelli vatandaşlarımızın tercihlerini ön plana çıkararak, her türlü ayrımcılıkla mücadele eden bir politika izlenmesi şüphesiz doğru sonuçlar ortaya çıkaracaktır.

Engelin derecesi ne olursa olsun, bu vatandaşlarımızın insan onuruna yakışır bir hayat sürmesi ve onurlu bir üye olarak toplumda yer alması hepimize düşen müşterek bir görevdir.

Bu hafta vesilesiyle, engelli olmanın anlamı üzerine düşünülmesini, engelli vatandaşlarımızın toplumla bütünleşmesini ve yaşamaktan zevk almaları için gereken azami çabanın yerine getirilmesini diliyor, gönüllerimizin ve dikkatlerimizin engelli vatandaşlarımızla birlikte olduğunu belirtiyor hepsinin bu anlamlı haftasını kutluyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz hafta içinde terör örgütünün Mardin, Bingöl, Siirt ve Batman'da araziye yerleştiği patlayıcılar ve mayınlı saldırılar sonucu dört vatandaşımız hayatlarını kaybetmiş, altı güvenlik görevlimiz ve vatandaşımız yaralanmıştır.

Son olarak kanlı teröristlerin 9 Mayıs 2008 günü Hakkâri'deki Aktütün sınır karakolumuza yaptığı silahlı saldırıda 6 güvenlik görevlimiz şehit olmuş ve 2 askerimiz yaralanmıştır.

Şehit olan kahraman evlatlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı ve yaralılarımıza acil şifalar diliyorum.

- Bahar dönemine girilmesiyle birlikte alçak eylemleri için Irak'ın kuzeyinden Türkiye'ye sızma girişimlerine hız veren teröristlere, Irak topraklarında ve ülke içinde güvenlik güçlerimizce ağır zayıat verilmesi Türk milletinin yüreğini ferahlatmıştır.

√ Bu etkili ve başarılı askeri harekâtlar nedeniyle güvenlik güçlerimizi kalpten kutluyor ve takdir duygularımızı iletiyorum.

Sayın Milletvekilleri,

Türkiye'nin milli ve manevi değerleri etrafında süregelen tartışma ve polemiklerin son günlerde yeni boyutlar ve yoğunluk kazanmasını aziz milletimiz ibretle izlemektedir.

Bu tartışmalara Avrupa Birliği'nin de fiilen müdahil olması ve Brüksel müfettişlerinin Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri hakkında uluorta küstahça beyanlarda bulunmaları, gerilim yüklü ortamı daha da ağırlaştırmıştır.

- Türkiye'nin milli kimliğinin kapsayıcı olmadığı gerekçeyle yeniden tanımlanmasını isteyen, milli devlet niteliğini ve üniter siyasi yapısını çağın gerçeklerine uygun olmadığı bahanesiyle sorgulayan Avrupa Birliği, şimdi de AKP'nin kapatılması sürecine müdahale kapsamında Cumhuriyetin değerlerini ve Türk demokrasisini tartışmaya açmıştır.

• Türk toplumunu “liberal demokratik güçler”, “Müslüman demokratlar”, “aşırı laikler” ve “otoriter milliyetçiler” gibi karşıt gruplara bölen AB’nin sözde karşılaştırmalı siyaset bilimcileri;

√ Türkiye’de yaşanan krizleri bunlar arasındaki güç çatışmasına dayandırmakta,

√ Bu duruma gelinmesinin en büyük sorumlusu olan AKP’yi hala demokrasinin tek teminatı olarak gösterebilmekte ve,

√ Bu garabeti de Türkiye’ye, Venedik kriterleri, çağdaş demokrasi standartları, Avrupa hoşgörü vizyonu gibi süslü ambalajlarla pazarlamaya çalışmaktadır.

• Kapatma davasını, Müslüman bir ülkede demokrasi ve laikliğin yürüyüp yürümeyeceğinin bir göstergesi haline getirerek adalet mekanizmasına baskı yapmayı amaçlayan Avrupa Birliği, bu amaçla laiklik ilkesine de el atmıştır.

• Avrupa Birliği yetkilileri, son olarak, laiklik ilkesinin anlamından tanımına, korunmasından uygulanmasına kadar uzanan her alanda uzman bilirkişi edasıyla beyanat vermeye başlamıştır.

√ Türkiye’de laikliğin zorla dayatıldığını söyleyen Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı, kapatma davasını nüfusun çoğunluğu Müslüman bir ülkede gerçek demokrasinin bulunup bulunmayacağıнын ölçüsü olacağını söyleyerek AKP’ye koltuk değneği olmaya çalışmıştır.

√ Farklı tarihsel süreçler ve tecrübeler yaşayan Avrupa ülkelerine mensup AB yetkilileri, laiklik konusunda ahkam keserken, Türkiye’de bugün yaşanan tartışma ve gerginliklerin kaynağının Türk milletinin manevi değerleri ve laiklik ilkesinin tanımını olmadığını anlamaya çalışmamışlar, bu konuda hiçbir çaba sarfetmeden afaki değerlendirmelerde bulunmuşlardır.

√ Buradaki temel sorunun, Türk milletinin bu ortak değerlerinin siyasi istismar vasıtası ve iç siyaset malzemesi yapılması olduğunu sağır sultan bile duymuşken, Brüksel müfettişleri bu gerçeklere kulaklarını tıkamışlardır.

√ Avrupa Birliği, Anayasa’da ifadesini bulan devlet düzeninin temel taşlarından birisi olan laiklik ilkesini, içi doldurulmamış ve anlamı belirsiz “klasik laiklik” – “demokratik laiklik” gibi kavramlar arasına sıkıştırılan sığ bir denklem içinde değerlendirme kolaycılığını ve fırsatçılığını seçmiştir.

- Bunun sonucu, laikliğin günlük yaşamda korunması amacıyla “kamu denetçiliği” kurumu kurulması gibi garip önerileri, her derde deva bir çözüm reçetesi olarak Türkiye’nin önüne koymuştur.

- Türkiye’deki din ve laiklik temelindeki cepheleşmeye bu çözümü öneren AB’nin, kendisinin de çok büyük sorumluluğu olduğu etnik temelde ayrışmaya karşı da benzer bir yapılanmayı savunması hiç de şaşırtıcı sayılmayacaktır.

√ Avrupa Birliği’nin bu süreçte bütün çabası, her dayatmasını karşılamaya amade Adalet ve Kalkınma Partisi’ne siyasi paratonerlik yapmak olmuştur.

• Avrupa Birliği yetkililerinin geçtiğimiz hafta içinde devletin temel ilkelerini, Türk demokrasisini, yargı kurumlarını ve Türkiye'nin siyasi ve sosyal yapısını hedef alan beyanları, Brüksel'in AKP'nin kapatma davasına müdahil olarak fiilen katıldığını göstermiştir.

√ Türkiye'de siyasi iktidarın yargı ve bürokrasinin vesayeti altına sokulduğundan şikayet ederek ucuz ve sahte bir demokratlık rolünü oynamaya çalışan AKP ve yandaşlarının, Türkiye'nin bu hakaretlere mazur kalmasından büyük bir mutluluk duyması, aslında temsil ettikleri sakat siyaset anlayışının iflasının tescili olmuştur.

√ Avrupa Birliği'nin, Türkiye'yi demokrasi ve siyasi kültürü gelişmemiş özürlü bir ülke olarak gören, Türk milletini Batı medeniyetinin çok gerisinde kalmış ve ancak dış müdahale ve zorlamalarla bir forma sokulabilecek bir topluluk saydığı ortadadır.

√ Bu itibarla Avrupa'nın vesayetini son sığınma limanı olarak görmek ve siyasi geleceğini kurtarmak için kapı kapı dolaşarak merhamet ve lütuf dilenciliği yapmak, bir siyasi partinin düşebileceği en utanç verici durumdur.

• Altmış iki yıllık geçmişı olan çok partili siyasi hayatımızda fırtınalı ve gerilimli dönemler, demokrasinin askıya alındığı askeri müdahaleler yaşanmıştır.

√ Ancak, bu dönemlerden hiçbirinde, haksızlığa uğradığını düşünen, mağdur ve mahkûm olan siyasi partiler ve siyasetçiler, dış baskı ve müdahalelerden medet ummamış, ülkesinin

onurunu ve milletin haysiyetini böyle bir terazinin bir kefesine koymayı aklından bile geçirmemiştir.

√ Türkiye böylesine yüz kızartıcı bir durumu, AKP'nin kapatma davası vesilesiyle ilk defa yaşamak talihsizliğine düşmüştür.

• İktidar partisinin Türkiye'nin itibarının ayaklar altına alınması pahasına Avrupa Birliği'ne sığınması ve Brüksel'in Türkiye'yi aşağılayan beyanları Türk milletini derinden üzmüş ve rencide etmiştir.

• Türkiye'ye iflah olmaz önyargıların penceresinden at gözlüğüyle bakan Avrupa Birliği;

√ Türkiye'yi, kendilerine mutlak anlamda biat eden AKP'den ibaret zannetmek ve,

√ Yabancı fonlardan beslenerek sahte aydın hüviyetiyle sözde demokrasi havariliği yapan bir avuç lobinin Türk milletinin hissiyatını temsil ettiğini varsaymak gibi bir yanılığa düşmemelidir.

• Türkiye'nin içişlerine karışmayı, milli değerlerine dil uzatmayı ve Türk milletini aşağılamayı sadece bir hak olarak değil, bir görev olarak gördüklerini söyleyecek kadar küstahlaşan Brüksel temsilcileri;

√ Türkiye'nin Avrupa Birliği'nin sömürgesi ve uydusu olmadığını asla unutmamalı ve,

√ Potansiyel suçlu olarak göstermeye yeltendikleri Türk milliyetçilerinin, yüksek perdeden dile getirdikleri hezeyanları ve tehditleri ciddiye alacaklarını ve bundan çekineceklerini düşünmek gibi bir hesap hatası yapmamalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin önümüzdeki zor ve nazik süreci, üç ayakta oluşmuş bir strateji ile yürütmeyi amaçladığı anlaşılmaktadır.

√ Birinci ayağın, Avrupa Birliği'nin desteğini yanında tutacak ve içeride demokrat olduğu izlenimini verecek makyaj niteliğinde bazı adımlar atmak olarak belirlendiği ortadadır.

√ Kapatma davasını; geçmişin üzerine sünger çekecek, AKP'nin son beş buçuk yılda yaptığı tahribat ve kötülükleri unutturacak ve yaşanan ekonomik sıkıntılar için günah keçisi olarak gösterilecek bir bahane ve imkan olarak kullanmak bu stratejinin ikinci ayağını oluşturmaktadır.

√ Üçüncü ayağın da milli irade edebiyatıyla ve dış destekle yargının taciz edilerek baskı altına alınması için her yolun denenmesi olduğu görülmektedir.

• Bu stratejinin genel çerçevesi ve ana istikametleri büyük ölçüde ortaya çıkmıştır.

√ Ancak, birinci ayak kapsamında reform adı altında gündeme getirilecek AB dayatmalarının hangileri olacağı ve bunların uygulama takvimi henüz belirsizliğini korumaktadır.

√ Yargı reformu hazırlıklarının, kamuoyunda tartışmaya açılmadan ve çalışmaların Yargıtay'ın bilgisi dışında ve görüşü alınmadan sonuçlandırılması ve Avrupa Birliği'ne bizzat Adalet Bakanı tarafından sunulması, AKP hükümetinin tam ve mutlak teslimiyet politikasını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

√ Geçtiğimiz hafta Ankara’da yapılan Türkiye-AB Troyka toplantısında, Türklüğe hakaretin önünü açan 301. maddede yapılan değişiklik AKP’nin “batılma ve çağdaşlaşma sertifikası” olarak AB temsilcilerine sunulmuş ve bu vesileyle Yargı Reformu Strateji taslağı görücüye çıkarılmıştır.

- Avrupa Birliği reform sürecinde;

√ AKP’nin gündeminde olan ve etnik bölücülerin siyasi taleplerinin hayata geçirilmesi amacıyla, üniter devlet yapısını tartışmaya açacak girişimlerin başlatılması için uygun bir ortam ve zemin bulunup bulunmayacağı,

√ Teröristlere örtülü siyasi affın gündeme getirilip getirilemeyeceği ve,

√ Siyasi unsurlar taşıyan çözüm paketinin açılıp açılmayacağı da zaman içinde görülecektir.

- AKP hükümetinin, önümüzdeki dönemde Türkiye’nin hayati milli çıkarlarını zedeleyecek ve ipotek altına alacak politikalar izlemesi ihtimali de çok ciddi bir risk teşkil etmektedir.

√ Kıbrıs’ta başlayan yeni görüşme süreci, AB’nin baskı ve yönlendirmesiyle Rum yönetimine ilişkin devlet politikalarından sapma anlamına gelecek örtülü adımlar atılıp atılmayacağı, bu kapsamda yakından izlenmesi gereken hususlardır.

√ Kuzey Irak’taki Bölgesel Yönetim ile başlatılan resmi ilişki süreci ile Barzani’ye açılım politikalarının, hem Irak’ta hem de Türkiye’de karşımıza çıkaracağı tehlikeli sonuçlar da aynı şekilde bu çerçevede büyük önem taşımaktadır.

Sayın Milletvekilleri,

• Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarda olduğu beşbuçuk yıl içinde, Türkiye'ye her alanda çok ağır bir bedel ödetmiş, istismar etmediği manevi değer, el uzatmadığı, tahrip etmediği milli değer kalmamış, ülke bir yangın yerine dönmüştür.

- Yanlış ve beceriksiz politikalar sonucu ekonomi büyük bir felaketin eşiğine gelmiş, tarım çökmüş ve ekonomik ve sosyal hayatın her alanında büyük bir yıkım yaşanmıştır.

- Dış politikada ve güvenlik alanında Türkiye'nin milli çıkarları, ucuz bir iç siyaset malzemesi olarak kullanılarak ateşe atılmıştır.

- İktidar döneminde görülmemiş ölçüde bir vurgun ve yolsuzluk bataklığına saplanan AKP, Türkiye'nin milli kaynaklarını talan etmiş ve yandaşlarına peşkeş çekmiştir.

• Bu yıkım döneminin sorumluları bunun hesabını önce Türk milletine sonra da Türk adaletine mutlaka ama mutlaka vereceklerdir.

Zamanı ve vadesi ne olursa olsun bu hesaplaşmadan kaçmak ve kurtulmak mümkün değildir.

• Ancak, Sayın Başbakan ve AKP'nin çıkmadık candan ümit kesilmez hesabıyla, Yüce Mahkemede açılan kapatma davasını;

- √ Bütün bu kötülükleri unutturacak,
- √ Hırsızlık, vurgun ve yolsuzlukların üzerini örtecek,
- √ Ekonomik ve sosyal çöküntünün sorumluluğundan ken-

dilerini kurtaracak bir aklanma imkanı olarak kullanabilir miyim hesabı içine girdiği anlaşılmaktadır.

• **Bu hesaba göre;**

√ Anayasa Mahkemesindeki dava kapatmayla sonuçlanmazsa, AKP son beşbuçuk yılın sorumluluğunu bu davaya yükleyecek ve kaldığı yerden yola devam edecektir.

√ Hukuki sürecin sonunda parti kapatılırsa, Sayın Başbakan ve arkadaşları mağdur ve mazlum oldukları iddiasıyla Türk milletinin merhamet ve acıma duygularına sığınarak geçmişin bütün günahlarından bu yolla temizlenecek ve dokunulmazlık zırhını bir şekilde koruyacakları bir geçiş dönemi sonrası yeniden siyaset sahnesinde boy göstereceklerdir.

• Bütün bunlara bakıldığında Sayın Başbakan'ın kapatma davasını geçmişin üzerine sünger çekecek bir imkan olarak gördüğü ve aslında içinden AKP'nin kapatılmasını istediği sonucu da çıkarılabilecektir.

√ Ancak, evdeki hesabın her zaman çarşıya uymadığı tecrübelerle sabittir.

√ “Herkesin bir hesabı varsa Allah'ın ve bizim de bir hesabımız vardır” diyen Sayın Başbakan'ın hesabının ne olduğu bizi ilgilendirmemektedir.

- Ancak, unutmasın ki, Türk milletinin;
- Temiz duygularla verdiği emanete ihanet edenlerle,
- Vurgun ve soygun düzeni kuranlarla,
- Kul ve yetim hakkına el uzatanlarla ve,

- Geniş halk kitlelerini açlığa ve yoksulluğa mahkum ederek, bunların sırtından kendi siyasi saltanatını sürenlerle olan hesabı, mutlaka bu dünyada görülecektir.

√ Sayın Başbakan'ın siyasi manevraları ve oyunları, bu milli hesaplşmayı engelleyemeyecek, erteleyemeyecek ve bunun sorumlularını hesap vermekten kurtaramayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Önümüzdeki fırtınalı dönemde Türkiye'yi çok zor ve sıcak günler beklemektedir.

Belirsizliğin giderek yoğunlaştığı bu puslu ortamda, hükümetin Türkiye'yi yönetmede ve kendisini kontrol etmede büyük bir acz içine düşmesi ve gayri meşru ve gayri ahlaki yol ve yöntemlere başvurmayı çıkış ve kurtuluş yolu olarak görmesi çok vahim bir durum olacaktır.

• Yargıyı kuşatma altına alarak tehdit ve hakaret boyutlarına ulaşan bir taciz, baskı ve etkileme kampanyası yürütülmesi, AKP'nin stratejisinin en tehlikeli yönünü oluşturmaktadır.

√ Kapatma davası sürecinde izlenen ve milli iradeyi temsil etme iddiasıyla yargıyı tanımama, muhatap almama, savunma yerine cevap verme ve tarihe ve yaşanan çağa not düşme gibi tezahürleri olan bu tutum, bir yönüyle suçluluk psikolojisinin yansımaları olarak da görülebilecektir.

√ Herkesin AKP'ye karşı komplo kurmak ve tuzağa düşürmek için seferber olduğu paranoyası, bir şuur altı takıntı ve sa-

vunma mekanizması olmanın ötesinde, bu psikolojinin dışa vurulması sayılabilecektir.

√ Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, iç ve dış destekçileriyle birlikte yargıyı baskı altına almak ve korku salmak için topyekün bir psikolojik savaş başlatması da, bu ruh halinden bağımsız olarak ele alınamayacaktır.

- Bu amaçla tedavüle çıkarılan;

√ AKP'nin alternatifi yoktur,

√ Türkiye'nin bütünlüğünü temsil eden AKP kapatılırsa Türkiye bölünür,

√ Avrupa Birliği süreci biter,

√ Türkiye dünyadan kopar ve,

√ Ekonomi çöker gibi iddialarla Türk adaletini baskı altına alarak yönlendirmek için AKP'nin başvurduğu tehdit ve yıldırma araçları olmuştur.

Ancak, AKP yöneticileri çok iyi bilmelidir ki, bu yöndeki çabalar, sonuç vermeyecek beyhude gayretler olarak kalmaya mahkûmdur.

- Siyasetçilerin her şart altında hesaplarını verebilmeleri, demokrasinin vazgeçilmez bir ön şartıdır.

√ Yargı süreci sonunda AKP'nin kapatılmaması yönünde bir karar çıkarsa, Milliyetçi Hareket Partisi demokrasi ve rejimin geleceği açısından bundan sadece memnuniyet duyacaktır.

√ Ancak, unutulmamalıdır ki, hiçbir siyasetçi ve siyasi parti vazgeçilmez ve alternatifsiz değildir.

• Hiç temenni etmemekle birlikte, AKP'nin kapatılması halinde bu durum dünyanın sonu olmayacaktır.

√ Türk demokrasisi, bazı eksiklik ve sorunlarına rağmen, siyasi krizleri aşma olgunluğuna, iradesine ve kapasitesine sahiptir.

√ Türkiye Büyük Millet Meclisi görevinin başındadır.

• Bu bakımdan Türk milleti bu konuda müsterih olmalıdır.

√ Burada tek sorun, bu krizden çıkış sürecinin tahribat derecesinin ne olacağı, bunun derinleşmesinin önlenerek katlanılabilir bir düzeyde tutulup tutulamayacağı noktasında düşünülmektedir.

√ Bu konuda en büyük sorumluluk da Sayın Başbakan'ın omuzlarındadır.

√ Ancak, Sayın Başbakan'ın ruh hali, üslubu ve tavırlarının, bu sorumluluğun gereklerini yerine getirmesinin önündeki en büyük engel olduğu görülmektedir.

• Sayın Başbakan;

√ Herkesi suçlamaktan, herkesle kavga etmekten ve bağımsız yargıyı hedef almaktan vazgeçmelidir.

√ Milli iradenin, kendisine istediği her şeyi yapma ruhsatı anlamına gelmediğini idrak etmelidir.

√ Türkiye'yi germeyi bırakması ve tutunacağı ipi, Avrupa başkentlerinde ve yeminli Türkiye karşıtlarında değil, siyasi sağduyuda, sorumluluk ahlakında ve demokratik meşruiyette aramalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde; AKP hükümetinin, bir çığ gibi büyüyen işsizliği sözde azaltmak için açıkladığı istihdam paketi üzerinde değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

Bugün ülkemiz, altıncı yılını yaşayan AKP iktidarının; siyasi, sosyal, ekonomik hayatta neden olduğu ağır tahribatın acı sonuçları ile yüz yüzedir.

İktidarın bu uzun süre içerisinde halkımızın iş, aş, üretim gibi temel ve insanca hayat için gereken taleplerine çözüm getiremediği ortaya çıkmıştır.

Artık söyleyecek yalanı, uyduracak mazereti kalmayan bu zihniyet için yolun sonuna gelinmiştir.

Beş yıldır bir türlü ulaşılamayan ekonomik hedeflerin baha-nesini küresel ekonomide, merkez bankasının kararlarında, petrol fiyatlarının artışında aramaya çalışan hükümetin başarısızlığı saklanamayacak boyutlara ulaşmıştır.

Özellikle son haftalarda hükümet üyelerinin birbiri ardına yaptıkları açıklamalar, iktidar zihniyetinde bir panik havasının esmeye başladığının da göstergesi olmuştur.

İstihdamın artırılması, AKP iktidarlarının bir türlü yakalayamadığı hedeflerin başında gelmektedir.

Bize göre gerçek bir büyüme beraberinde iş kollarının artmasını ve iş yerlerinin çoğalmasını getirmelidir. Bu ise üretimin artması, artan üretimin de istihdamı artırması demektir.

Oysa AKP iktidarında bu böyle olmamış, düşük kur- yük-

sek faiz ve sıcak paraya dayanan ithalat artışıyla istihdama yansımayan sanal büyüme gerçekleştirilmek istenmiştir.

AKP'nin bu temelsiz politikası ile istihdamın kaynağı olan üretici firmalarımız; destekten mahrum, korumasız, çaresiz bırakılmış ve bugün tükenme noktasına getirilmiştir.

Bu nedenle, dışarıdan almak zorunda kaldığımız her ürünün bizim için öncelikli anlamı; emeğinden, fikrinden, eğitiminden istifade edilemeyen aziz vatan evladı anlamına gelmektedir.

Devlet denen organizasyonların çağımızdaki en önemli görevi de zaten, vatandaşlarına iş alanı açarak temel yaşam ihtiyaçlarını başkalarına muhtaç olmadan temin etmelerini sağlamaktır.

İş ve istihdam, hem fikrin, hem emeğin hem beşeri potansiyelin azami kullanılmasının bir yolu, aynı zamanda huzurun, güvenliğin, erdemli bir yaşantının, ahlaklı bir toplumun ve geleceğe güvenin en önemli etkenidir.

Oysaki bugün ülkemizin her tarafında, sürekli bir iş ve hellel kazançtan umudunu kaybetmiş, geleceğinden endişe eden, evine ekmek götüremeyen yüz binlerce vatandaşımızın feryatları işitilmektedir.

Türkiye'nin karşısındaki istihdam sorunu, maalesef ülkemizde yıllardır süregelen yanlış ve çarpık ekonomi politikalarının doğal sonucu ve kaçınılmaz akıbeti olarak kritik bir aşamaya gelmiştir.

Resmi rakamlarla Türkiye genelinde işsizlik oranı yüzde 11,3'e; kentlerde ise bu oran yüzde 13'e ulaşmıştır.

Gerçekte işsizlik oranı; iş bulma ümidini kaybeden ve çalışmaya hazır oldukları halde umutsuzluktan iş aramaktan vazgeçerek kahve köşelerine çekilen çaresiz vatandaşlarımızla birlikte yüzde 20'yi aşmış bulunmaktadır.

Bu rakamların doğal sonucu olarak, işgücüne katılma oranı da giderek düşmüş, yüzde 45,7 seviyesine gerilemiştir.

Dikkatimizi çeken ve AKP hükümetleri tarafından görmezden gelinen bir olgu da genç nüfustaki yüksek işsizlik oranıdır. Geleceğimizin teminatı olan 15–24 yaş grubundaki işsiz evlatlarımızın oranı yüzde 21 seviyesine ulaşmıştır.

Ne hazindir ki bu genç işsizler ordusu, çaresiz ve umutsuz bir arayışla, iş bulma sırasının siyasi iktidar mensuplarının yakınlarından kendilerine gelmesini beklemektedir.

AKP hükümetinin aile fertleri ise şirket üstüne şirket kurup, lüks yaşamlarını hızla arttırırken, yüz binlerce vatandaşımız, insani bir hayatın asgari şartlarından çok uzakta yaşama-ya çalışmaktadır. Bir paket makarna, bir kilo peynir, bir teneke yağ, bir torba un, bir kutu şekerle hayatını sürdürmeye zorlanmaktadır.

İşin düşündürücü yanı, Sayın Başbakan'ın bu adaletsiz düzeni "istikrar" adına hala savunması ve istismarını sürdürmeye çalışmasıdır.

Milletimiz adına, buradan başta Başbakan Erdoğan olmak üzere istikrar sözünü dilinden düşürmeyenlere şunları sormak istiyorum:

√ Açlık ve işsizlik artarken varlığı iddia edilen istikrar nerededir?

√ Fiyatlar artarken, gelirler düşerken, yakıt ve gıda fiyatları büyürken sözde istikrar bunun neresinde aranmalıdır?

√ Gündelik kazanca, sigortasız işlere, işporta tezgâhlarına olan talebin bile çığ gibi arttığı bu ortamın neresinde istikrar vardır?

√ Pazar tezgâhlarını seyretmekle yetinen, kendi yemeyip çocuğuna yediren ve kaderine terk edilen vatandaşlarımızın yoğunlaştığı bu sistemin istikrar neresindedir?

Bu sorulara Sayın Başbakan'ın ve partisinin vereceği namuslu ve vicdani bir cevap elbette olmayacaktır.

“Sokaklarda simit, su ve limon satarak buralara geldiğini” söyleyerek duygu sömürüsü yapan Başbakan vatandaşı unutmuş, kul ve yetim hakkına el uzatan yerli ve yabancı menfaat çetelerinin ümidi ve kurtarıcısı haline gelmiştir.

Ve ne üzücüdür ki, istikrar masalları, büyüdük yalanları, geliştik safsatalarıyla geçen AKP'li iktidar yılları her anlamda kayıp ve heba edilmiş dönemler olarak hatırlanacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Herkese iş sağlamak, tıpkı askere almak gibi, vergi toplamak gibi, eğitmek gibi devletin temel yükümlülüğüdür.

Bu itibarla, vatandaşına iş imkânı sunamamak iş ortamı oluşturamamak, bir ekonomik düzen için son derece ciddi bir kusurdur.

Bu durumun, bir yanda işsiz fertlerin ve ailelerinin maddi ve manevi mahrumiyetine neden olması kaçınılmazdır. Bunun yanı sıra böylesi bir durum milli kalkınma için eksik kalmış bir fikir ve emek katılımının da işaretidir.

Bir başka ifade ile bir milletin sosyo kültürel ve ekonomik bütün varlığı ve mevcudiyeti, bu varlığın oluşması için emek ve düşünce katmış bütün vatandaşlarının kolektif birlikteliğinden oluşur.

Bu nedenle işsiz her insanımız, atıl duran bir potansiyelin ifadesi ve başkalarının ürettiği emeğin ve katılımının tüketicisidir.

Hükümetin istihdam konusundaki bitmek tükenmek bilmeyen başarısız arayışları bu açıdan bakıldığında tam acze düşmüş olduğunun açık bir göstergesidir.

Hukuk karşısında tehlikeye düşen siyasi varlığını korumayı önceliğe alan AKP hükümeti, partisinde bir kaos ve dağınıklık yaşanırken “İş Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” adı altında bir istihdam paketini kamuoyunun gündemine taşımıştır.

Bu girişim Sayın Başbakan tarafından “yıllardır yapılamayan, cesaret edilemeyen” bir konu olarak takdim edilmiş, ne kadar cesur bir karar almış oldukları, fukaralığın üzerine nasıl gitmeye başladıkları altıncı yılın içindeki hükümet tarafından dile getirilmiştir.

Buradan sormak lazımdır?

√ Şayet ortada bir sorun var idiyse, altı yıllık iktidarınızda bu tedbirleri neden almadınız?

√ Sizden öncekileri korkak olmakla itham ettiğinize göre, bu cesareti geçmiş altı yılda neden göstermediniz?

√ Yoksa milyonlarca vatandaşımızın işsizlikten kıvrınması AKP'nin siyasi ikbali ve oy toplaması için bir şantaj vasıtası mıydı?

√ Kapı kapı kömür dağıtarak yardıma muhtaç aile sayısının azalmasını bu maksatla mı önlediniz?

Her açıdan; ülkemizi yoran, çalışmamızı üzen, mağduru-muzu bıktıran, çiftçiyi dışlayan, emekliyi unutan, işsizi yok sa-yan, milletimizi kendi kaderine terk eden bu siyasi zihniyetin ül-kemize vereceği de yapacağı da bir şey kalmamıştır.

Yılların ağır sorunları karşısında yorgun ve yoksul düşen aziz milletimiz artık gerçekleri görmektedir.

Dayanılmayacak noktaya gelmiş olan ekonomik faturanın zam ve vergi olarak kendisine kesileceğinin farkındadır.

Temennimiz, bir sosyal çalkantiya neden olmadan Türkiye'nin demokrasi içinde bu meselelere bir an önce ve kalıcı olarak çözüm bulmasıdır.

Milliyetçi Hareket milletimize reva görülen bu süreci kararlılıkla reddetmektedir.

Milletimizin hak ettiği, huzur, refah ve kalkınmanın bir an önce gerçekleşmesini arzulamaktadır.

Bu konuda Partimiz, aziz milletimizin sonuna kadar yanında ve destekçisidir.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 MAYIS 2008

boş

**Değerli Milletvekilleri,
Basınımızın muhterem temsilcileri,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Dün büyük Atatürk'ün doğumunun 127 ve milletimiz için bir dönüm noktası olan Samsun'a atılan ilk adımın 89. yıl dönümünü Gençlik ve Spor Bayramı olarak bütün yurttta kutladık.

Bu vesile konuşmama bu günün anlam ve önemini bir kez daha vurgulayarak başlamak istiyorum.

Bilindiği gibi, 1910'lu yıllar, toprak ve insan kayıplarının milletimizde yılgınlığa neden olduğu, ataletin bütün vatan sahına yayıldığı bir dönemin acı tarihidir.

Bu tablo,

- Vatanımızı paylaşmak için haritalar üzerinde pazarlıkların yapıldığı,
- Topraklarımızın sömürgeci güçlerce birbirine ikram edildiği,

- Tersanelerimizin, ordumuzun dağıtıldığı,
- Aydınlarımızın dağınık ve bulanık kurtuluş reçeteleri peşinde koştuğu karanlık bir devrin gerçekleridir.

Bu itibarla bu zillete tahammülü kalmamış olanların uyandırılması, onlarla güç ve eylem birliği içine girilmesi, yüreği millet sevgisi ile dolu milliyetçiler için artık kaçınılmaz hale gelmişti.

İşte, 19 Mayıs 1919'da Atatürk'le başlayan süreç, umutsuzluk, yoksulluk, yığınlık içinde ve hareketsiz kalmış millet varlığına olan inancın ifadesi ve başlangıç noktası olmuştur.

Samsun'dan başlayan bu mücadele süreci, Erzurum ve Sivas Kongreleriyle anlam ve güç kazanacak, önce Ankara'da Meclis'in açılması ile sonra kurtuluş savaşının kazanılmasıyla ve nihayet Cumhuriyetimizin ilanı ile taçlanacaktır.

Bu itibarla, 19 Mayıs tarihi ile gelişen olaylar zinciri, atıl duran ve bir ilk hareket bekleyen millet varlığından, nasıl bir mücadele yöntemi çıkabileceğinin de eşi bulunmaz bir örneği olmuştur.

Adım adım ilerlenen bu yöntemin ayrıntıları ve esası,

- Milli güçlere ve kanaat önderlerine dayalı bir meşruiyet,
- Ortak duygu ve aklın bir araya getirildiği toplantı kültürü,
- Milliyetçi fikriyatın ortaya çıkardığı tam bağımsızlık kararı,
- Dönemin küresel güçlerini defetmek için lazım olan kahramanlık ve
- Kimliği zayıflamış toplumda Türklüğü yeniden yükseltmek için duyulan heyecanda aranmalıdır.

Ne üzücüdür ki, aradan geçen 89 yıl sonra, yöneticilerin gafletinin, devletimizin kazanımlarını sekteyle uğratacak, milletimizin kaynaşmasını geriye döndürecek önemli gelişmelere kapı araladığı bu günlerde, 19 Mayıs 1919 ruhunun manası hepimiz için daha da önem kazanmıştır.

Bundan 89 yıl önce, 15 Mayıs 1919'da, Atatürk'ün ertesi gün, gemi ile Samsun'a gitmek için son hazırlıkları yaptığı bir günün tam 89 yıl sonrasında ve aynı gün yaşananları dikkatinize sunmak istiyorum.

İngiltere'nin İstanbul'da davet verebileceği başkonsolosluk mekanı bulunmasına rağmen, bağımsız bir ülke olan Türkiye'nin kendi karasuları içinde, Devletimizin Cumhurbaşkanlığı makamının bir İngiliz Savaş Gemisinde kraliçe tarafından kabulü, hepimizi derinden düşündürmelidir.

Yabancı devlet adamlarının milli meselelerimize "görüş" adı altında küstahça müdahale ettikleri, sözde tavsiye maskesi ile direktifler yağdırdıkları, Türk hukuk sistemini, siyaset geleneğini ve milli haysiyetini aşağılamaya çalıştıkları günümüzdeki gelişmeler iyi yorumlanmalıdır.

Bunun için, bu tarih doğru okunmalı ve doğru anlamlandırılmalıdır.

- 19 Mayıs, zedelenen, aşağılanan, hor görülen milli onurun dirilişidir.
- 19 Mayıs, Türk milletinin tarih sahnesinde yeniden doğruluşudur.

• 19 Mayıs, teslimiyetçi, tavizkâr ve kişiliksiz yönetimlere karşı milli devletin doğuşunun müjdesidir.

Bu düşüncelerle, kurtuluş mücadelesini başlattığı bu çok anlamlı günün yıldönümünde, Mustafa Kemal Atatürk'ü, kuruca kahramanları ve aziz şehitlerimizi şükranla, minnetle ve rahmetle bir kez daha anıyorum.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi 19 Mayıs gününü, anlamına uygun törenlerle kutlarken, ne üzücüdür ki, bu bayramı kendilerine armağan ettiğimiz gençliğimizin durumunun yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir.

Ne üzücüdür ki, geleceğimizi emanet ettiğimiz gençliğimiz için bugün hak ettikleri güzellikleri onlara sunduğumuzu ifadeden maalesef çok uzaklardayız.

Gençlik, en genel anlamıyla yeni fikirler, aydınlık düşünceler, taze güç ve dinamik bir kuvvetin, yaşlanması mukadder olan bir toplum yapısına giren zindeliği, heyecanı, enerjiyi ifade etmektedir.

Gençlik aynı zamanda ekonomisini toplum yapısına göre planlanmış, kaynaklarını kullanma becerisini gösteren, beşeri potansiyelinin farkında olan, gelişmenin nesiller üzerindeki sürekliliğini sağlamış milletler için bulunmaz bir kıymet, muhteşem bir dahili kudretin tanımıdır.

Bu itibarla hiçbir yeraltı zenginliği olmayan günümüzün gelişmiş ülkelerinin en önemli serveti yetişmiş insan ve gençlik gücüdür. Dünya hızla yaşlanırken, Türkiye elindeki büyük genç nüfusun sağladığı stratejik üstünlüğü ne yazık ki kullanamamaktadır.

Ülkemizin verim alınamayan insani ve iktisadi kaynakları, hakkaniyetle paylaşılmayan milli geliri, bir türlü oluşturulamayan toplumsal işbirliği ve dayanışmadan uzak iş ve üretim ortamı, elbette ve öncelikle gençlerimizi etkilemektedir.

Bugün ülkemizde 15 ile 24 yaş arasındaki genç nüfus 13 milyona yaklaşmıştır. Bir beşeri potansiyel demek olan bu fikir ve emek ordusunun sayısı, birçok ülkenin toplam nüfusundan daha fazladır.

Ancak, bu yaş grubuna sağlanan eğitimin, iş imkânlarının ve hayat standardının, geleceğimizin teminatı olduğunu sürekli tekrarladığınız gençlerimiz açısından yeterli olduğu söylemek mümkün değildir.

Milyonlarca ailenin yoksullukla boğuştuğu Türkiye’de, o aileler içinde yaşayan yüz binlerce gencimizin de bu darboğaza dahil olması zaten kaçınılmaz bir gerçek olarak karşımızdadır.

Bugün ülkemizde işi olmayan her yüz kişiden 35’i gençtir. Bir buçuk milyona yakın gencimiz iş aramaktadır.

Genç nüfusumuzun %30 kadarı öğrencidir. % 30’u çalışmaktadır. %40 kadarı ise hem okumamakta, hem de çalışma-

maktadır. Bu durum yaklaşık beş milyon gencin tamamen atıl olarak beklediğini göstermektedir.

Bizim anlayışımıza göre bu tablo, kullanamadığımız, hatta maddi ve manevi anlamda etrafına bir yük olan servetin israfı demektir.

Üniversite kapılarında her yıl bekleyen genç sayısı, iki milyona dayanmıştır. Mezuniyet sonrası bitmek tükenmek bilmeyen iş arama sorunlarına rağmen, bunların ise ancak üçte biri yüksek öğretim imkânı bulabilecektir.

Çalışabilme gücüne fiziksel olarak ulaşmış olmasına rağmen, eksik eğitim, yetersiz istihdam, azalan iş imkânı gibi faktörlerle gençliğin hayata tutunma umudu giderek zayıflamaktadır.

Geleceğini ses ve müzik yarışmalarına, piyangelara, bahislere, şans oyunlarına bağlayanların sayısı çığ gibi büyümektedir. Kısa yoldan para kazandıracığı düşüncesiyle televizyonlardaki yarışmalarına başvuranların sayısı birkaç milyona ulaşmıştır.

Genç nüfusun işsizliği beraberinde sosyal ve kriminal sorunlar da getirmektedir. Şiddete eğilim artmakta, sorunların yalnızca kaba kuvvetle çözüleceğine dair kanaatler güçlenmektedir.

Geçtiğimiz günlerde yapılan bir ankette, gençliğin önem verdiği, örnek aldığı şahısların arasında, dizi film kahramanlarının olması bu açıdan hepimizi derinden düşündürmelidir.

Feodal kalıntı, töre, mafya türündeki dizi filmlerin özellikle gençler arasında rağbet görmesi, okul önlerinde giderek artan şiddet olayları, ilkokullara kadar inen suçlu yaşı, başta hükümet olmak üzere hepimiz için uyarıcı olması gereken bir konudur.

Rol model aldıkları bu aykırı insanlar gibi giyinen, takınan ve davranan gençlerin sayısındaki artış gözle görünür seviyelere yükselmiştir.

Bugün, hukuka uymayan, kural tanımayan, kendi kuralını dayatan, sorunları tahakküm ederek çözmeye çalışan gençlerin neden olduğu vahim olaylar her gün medyada yer almaktadır.

Bunları görmezden gelmemiz mümkün değildir. Bunlar bizim gençlerimizdir. Bu gençler ise, bizlere, bizim kuşaklarımızın sevgi ve ilgisi ve himayesine emanettir.

Milleti milli kültür değerlerini taşıyan bir kutlu varlık olarak gören Türk milliyetçileri için, bu kültür mirasının nesillere taşınmasındaki kopuk ve hasarlı zincir halkalarını yok farz etmek mümkün değildir.

Takdir edersiniz ki, bu kadar ağır sorunlar altındaki bir gençliğin ne kendisi ile, ne ailesi ile, ne toplumu ile ne de ülkesiyle barışık olması, huzur içinde bir hayatı işbirliği ve uyumla geçirmesi söz konusu olmayacaktır.

Gençlerin yaşamak zorunda kalacakları işsizlik sorununun bir başka mahsurlu yönü ise, aile kurmada gecikme veya bir aile sorumluluğu duymaktan uzaklaşma tehlikesidir. Bu, özellikle

Türk milletinin en küçük birimi olan ailenin sarsılmasına neden olabilecek, önemli bir travma noktasıdır.

Yine gençliğin ekonomik hayata geçişindeki gecikmeler veya engeller aynı zamanda toplumsal işbölümüne geçişini de önlemektedir. Bu ise toplum hayatına ve demokratik süreçlere yabancılaşmanın bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır.

İçinden çıkılmaz hale getirilen eğitim sistemimizle gençlerimiz de, zor ve çağdışı koşullarda, yetersiz kural ve disiplinden uzak bir eğitim ile geleceğin mimarı olamayacaklarının farkındadırlar.

Kendilerinden önceki nesillerin de işsizlikle, yoksullukla boğuştuklarına şahit olarak, gelecekte umutları azalmıştır. Sağlıklı olmayan konutlarda ve şartlarda, dar geliri aileleri ile birlikte hayat mücadelesi vermektedirler.

Sigara, alkol ve hatta uyuşturucu kullanan genç nüfusun sayısında yaşanan artış, evlatlarımızın ne kadar sahipsiz olduklarını gözler önüne sermektedir.

Bugünün gençleri, yarının yetişkinleri olacaktır. Bu itibarla, gençlerimize bugün sahip çıkamamanın faturası, önümüzdeki yirmibeş yıllık süreçte karşımıza çıkacak, yaşlanacak olan bugünkü gençler ülkemizin önüne o tarihlerde başka ilave sorunları da beraberinde getireceklerdir.

Bu nedenle sorun büyük ve çözümü acildir. Günübürlük tedbirlerle geçiştirilemeyecek kadar ciddidir.

Partimiz, gençliğe yapılacak yatırımı, aziz Cumhuriyetimizi emanet etmenin anlamına da uygun olarak, Türkiye'nin geleceğine yapılacak en önemli yatırım olarak görmektedir.

Bu itibarla hükümeti, Türkiye'nin acil çözüm bekleyen birikmiş ağır sorunlarının yanı sıra ve onlardan da önce olmak üzere, gençliğin sorunlarına eğilmesini bekliyoruz.

Bu konuda,

- Tam bir fırsat eşitliği sağlayarak eğitimin kalite ve standartlarının yükseltilmesi,
- Eğitim sistemi içerisindeki süreçlerle kişisel yeteneklerinin tam olarak ortaya çıkartılması ve buna göre hayata hazırlanması,
- Boş zamanlarını değerlendirebilecekleri, yeteneklerini keşfedebilecekleri, sosyal ve kültürel ortamların acilen sağlanması,
- Bu maksatla, Milliyetçi Hareket'in önerdiği “gençlik merkezlerinin” kurulması,
- Engelli gençlerimizin eğitimindeki özelliğin de dikkate alınarak gerekli eğitim alt yapısı ve teknolojik imkânların artırılması,
- Bir nedenle toplum dışı kalmış, hatta suça eğilim göstermiş gençlerin topluma kazandırılması için tedbirler alınması,

• Ve hiç değilse kısa vadede bir çözüm olması düşüncesiyle, acilen üretimi artıracak makro tedbirler ile istihdamda gençlere öncelik tanınması, bizim hükümete önereceğimiz düşüncelerdir.

Değerli Milletvekilleri,

Gençlik hem fertlerin yetişkinliğe hazırlanması için doğal bir yaş dönemi, hem de milli hayatımız için toplumla uyumlu ve ona yeni şeyler katmak için yetiştiği sosyal sürecin adıdır.

Bu nedenle, genç yalnızca kendisine karşı değil yaşadığı topluma karşı da bir sorumluluk taşımaktadır.

Ancak, geleneksel bağların hızla koptuğu, yerine yeni değerlerin ikame edilemediği, dilini, tarihini, kültürünü yeterince benimsemiş bir gençliğin de milletimizin geleceğinde katkı sağlayacağını beklemek elbette ki fazla iyimserlik olacaktır.

Bu itibarla, bizim anlayışımıza göre, Cumhuriyetimizi emanet ettiğimiz geçliğin bizden daha iyi ve daha sorumlu yetişmesi, hepimiz için vaz geçilmez bir milli görev, aynı zamanda vatan ve insanlık borcudur.

Aksi halde, görevini yerine getirmeyen yetişkinlerin ihmal ettiği gençlerin, ekonomiye, eğitime ailelerine, topluma ve ülkemize bir katkılarının olmasını istemek de, beklemek de insafli ve adil bir yaklaşım olmayacaktır.

Bugün bu konuda bir sorun varsa, bunun yegâne sorumluları, ülkemizi yıllardır kısır ve günübirlik tedbirlerle avutmaya

çalışan, yeterli yatırım, istihdam ve üretim yaratamayan, vatandaşımızın çaresizliğini politik istismarla oya dönüştürmeye çalışan siyasetçiler ve siyasal iktidarlardır.

Eğitimsizlik ve işsizlik vatandaşlar için bir kusur ve suç değil, ama iktidarlar için bir görev ihmali, sorumluluk ayıbı ve yönetimdeki başarısızlık demektir.

Bugünün gençleri de bir zaman sonra ülkemizin yetişkinleri ve yaşlıları olacaklar ve onlara da yeni nesil gençliğin sorumluluğu teslim edilecektir. Bundan kaçış yoktur.

Bugün 15- 24 yaş kuşağında bulunan gençlerimiz, Cumhuriyetimizin 100. yılı ve Atatürk'ün Samsun'a çıkışının 104. yılı olan 2023 senesinde 30 ile 49 yaş aralığını yaşayacaklardır.

O tarihi dönem geldiğinde, siyaseti, bilimi, sanatı, ekonomiyi bugünkü genç kuşak yürütecek, Türkiye'nin 21. yüzyılının kapısını aralayarak Lider Ülke Türkiye'nin mimarları olacaktır. Hedefimiz de, ümidimiz de budur.

Bunun için Türkiye şimdiden;

- Gençlerine milli kültürden beslenen çağdaş ve yüksek bir eğitim veremezse,
- Küresel rekabete Türkçe bakabilen ve cevap verebilen gençlik yetiştiremezse,
- En kısa sürede, istihdam alanları oluşturarak, gençliğe iş ve aş imkânlarını sunamazsa,

- Sevgi, saygı, işbirliği ve yüksek ahlak ile kutlu değerler ekseninde bir buluşma sağlayamazsa,
- Kendisi, ailesi, milleti için heyecan duyduğu milli bir ülkü ile donatamazsa,
- Dilini, tarihini, kültürünü özümseterek, bunu gelişmenin dinamiği, huzurun ve refahın itici gücü olarak benimsetemezse, İsraf edilmiş gençlerin, yakın gelecekte ülkemizde yaşanması muhtemel gerilimlerin kaynağı haline gelmeleri de kaçınılmaz olacaktır.

Böylesi bir gelişmenin bütün vebali ve sorumluluğu ise öncelikle gençlerimizi ihmal eden siyasal iktidarın ve sonra hepimizin omuzlarındadır.

Değerli Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi, bir gelenek haline gelmiş olan “14 Mayıs ‘Dünya Çiftçiler Günü’ meslek kuruluşları ile ekmeğini topraktan kazanan çiftçilerimiz tarafından geçtiğimiz günlerde kutlanmıştır.

Muhatap oldukları sorunlardan dolayı tahammüllerinin sonuna geldiğini bildiğim ve bunları yakından takip ettiğim bütün çiftçi kardeşlerimin bu mana yüklü özel günlerini ben de kutluyorum.

Elbette çiftçilikle uğraşan aziz vatan evlatlarının meseleleri yalnızca bu günlerde hatırlanılmamalı, sadece sandık görününce akıllara düşmemelidir.

AKP iktidarı süresince tamamen görmezden gelinen, umursanmayan ve hatta dışlanan tarım kesiminde çalışan milyonlarca vatandaşımızın feryatları artık dalga dalga yükselmektedir.

İçinde bulunduğumuz günler hasat mevsiminin geldiğini müjdelemektedir. Ancak bu süreç, alın terlerini toprakla yoğuracak olan aziz çiftçi kardeşlerimiz için sorunların büyüyeceği, yeni problemlerin ortaya çıkacağı bir zaman olarak görülmektedir.

Bin bir emekle, kavurucu sıcağın altında, geçim kaygısıyla onurlu bir mücadele veren, zor şartların içinde çare arayan çiftçi vatandaşlarımızın ne yazık ki hali, tam anlamıyla perişandır.

İnsanca yaşamanın dahi çok görüldüğü çiftçilerimiz için tarlalarında maalesef bereket bulunmadığından ürettikleri ürünlerin bir değeri de kalmamıştır. Ürünlerinden elde ettikleri gelir, borçlarını bile karşılayamaz bir durumdadır.

Tarım kesiminde çalışan vatandaşlarımız en temel ihtiyacını teminden uzak olup, AKP iktidarına olan bütün güvenlerini ve ümitlerini yitirmiş bir halde hayat kavgası vermektedirler.

Gözünü toprak doyursun denilerek hor ve hakir görülen çiftçi kardeşlerimiz, hasat dönemini gelir elde etmek için değil, mahkûm oldukları borçlarını ödeyebilecekleri bir zaman olarak görmektedirler.

Ortalama 50 günlük bir hasat süresiyle, 315 gün boyunca Türkiye'yi doyuran bu fedakâr ve çalışkan insanların, maalesef kendileri doymamaktadır.

Yıllardan beri aracıya, vurguncuya, tefeciye, komisyoncuya ezdirilen çiftçi kardeşlerimizin yapabildiği ise sadece borcunu borçla çevirmek olmuştur.

Sıcak para tacirini palazlandıran, tefeciye heyecanlandıran, sermayeyi sevindiren, ancak sıra dar gelirli vatandaşımıza gelince ekmeğini elinden alan AKP hükümeti; çiftçiyi unutmuş, mağduru kaderine terk etmiş, fırsatçılara ve vurgunculara kucak açmıştır.

Zor şartlar içinde, sabahın erken saatlerinden akşamın geç saatlerine kadar karnını doyurabilmek amacıyla çalışan vatandaşlarımızdan hükümetin haberi bile yoktur.

Toprağında çift süren, umutla biçerdöverin tarlasına gelmesini bekleyen, sabırla her türlü çaresizliklere direnenler, ne hazindir ki hükümetin ilgi alanında değildir.

Rantiyecilerle, vurguncularla, komisyoncularla, yağmacılar ve fırsatçılarla işbirliği yapan iktidar partisinin, çiftçilerimizi tarlalarında, bahçelerinde, bostanlarında, evlerinde, köy meydanlarında kaderlerine terk etmiş olması hiç de şaşırtıcı sayılmamalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Tarımsal üretimdeki girdi fiyatlarının yüksekliğine bağlı sorunların gün geçtikçe büyümesi köylülerin, çiftçilerin unutulduğunun açık göstergesidir.

Her geçen gün zamlanan üretimdeki maliyetlerin aziz çiftçi kardeşlerimizi, dayanamayacakları, katlanamayacakları bir darboğaza getirmiş olduğu anlaşılmaktadır.

Bilindiği üzere, Başbakan Erdoğan, her fırsatta 2002 yılıyla bugünü karşılaştırmakta, kendisine göre, yıllar içinde “nereden nereye” geldiği konusunda beyanda bulunmaktadır.

Bizce “nereden nereye” geldiği malumdur. Bunu en iyi bilenler de şüphesiz çiftçimizdir, esnafımızdır, memurumuzdur, işçimiz ve emeklimizdir.

Aynı yöntemle, çiftçi kardeşlerimizin üretimlerinde girdi olarak kullandığı faktör fiyatlarındaki, bize göre çok düşündürücü ve tehlike sinyalleri veren yüksek artışların, hangi aşamaya geldiğini huzurlarınızda ifade etmek istiyorum.

Öncelikle çiftçilerimizin yükselen fiyatlar nedeniyle kullanmaktan vazgeçmeye başladığı, gübredeki durumu dikkatlerinize sunmak isterim.

Amonyum nitrat gübresinin fiyatı 2002 yılına göre yüzde 213, üre gübrenin fiyatı yüzde 284 oranında yükselmiştir.

DAP gübresindeki fiyat artışı ise daha ürkütücü olup yine 2002’ye kıyasla yüzde 380 olarak ortaya çıkmıştır.

Amonyum sülfat gübresinin fiyatı da 2002 yılından bugüne, yaklaşık olarak yüzde 242 oranında artmıştır.

Buradan Başbakan Erdoğan'a sormak lazımdır: Siz olsaydınız, bu şartlar altında gübreyi üretimde kullanır mıydınız?

Önemli sorunlardan birisi de; çiftçilerimizin üretimlerini yapabilmeleri, tarlalarını ekebilmeleri için vazgeçilmez öneme sahip olan tohumluk fiyatlarındaki artıştır.

Makarnalık buğdayı yetiştirebilmek için gerekli olan tohumun kilogramı 2002 yılına göre bugün yüzde 67,4 oranında artmış, birinci grup ekmeçlik buğdayın tohumluk fiyatı ise yüzde 73,4 oranında yükselmiştir.

Yem olarak da kullanılan arpanın tohumluk fiyatı ise 2002 yılına kıyasla yüzde 90 oranında artarak, üreticilerimizi ve hayvancılıkla uğraşanları zor duruma düşürmüştür.

Oysa ki tarım kesiminde çalışan vatandaşlarımız için çok önemli bir yeri olan ve üreticilerin bu fiyatlar üzerinden ürünlerini sattığı taban fiyatları bile, tohumluk fiyatlarındaki artışın gerisinde kalmıştır.

Tarımsal üretimin vazgeçilmezi haline gelen traktördeki fiyatlarda ise, geçtiğimiz Şubat ayında tarım makinelerinden alınan KDV'nin düşürülmesine rağmen, 2002'ye göre yaklaşık yüzde 58 oranında artış görülmektedir.

Çok yaygın bir hale gelen ve maalesef bir sonu ve sonucu olamayacağı açık olan bir husus da, borçla yeni traktör alanla-

rın, bir süre sonra aldığı satıp elde ettiği gelirle borcunu ödeyip, borçla tekrar eski bir model traktöre dönüş yapmış olmasındır..

Bu durumun, traktör üretimiyle övünen AKP hükümetinin gündeminde ve umurunda olmadığı artık ortaya çıkmıştır.

Tarımsal üretimin yapılabilmesi için vazgeçilmez öneme sahip olan mazot zammı ise, çiftçi kardeşlerimizi üretimden caydırma noktasına getirmiştir.

Bu kapsamda 2002 yılına göre bugün mazot fiyatındaki artış yüzde 140 düzeyine ulaşmıştır. Bu endişe verici artışın, traktörün yürümemesi, su motorunun çalışmaması demek olacağını, sağduyulu insan bilebilecektir.

Daha fazla ürün elde edebilmek için arazilerini sulamak durumunda olanların karşı karşıya olduğu maliyet ise çok ciddi bir düzeye ulaşmıştır.

Dekar başına hububat üretiminde sulama maliyetinde 2002'ye göre yüzde 154'lük bir artış, artık üretimin verimliliğini ve miktarını çok olumsuz etkilemektedir.

Bahçesinde sebze ve meyve yetiştirerek geçimini sağlayan aziz vatandaşlarımızın yanı sıra, suya bağımlı olan üretilen şekerpancarının, pamuğun ve çeltiğin sulama maliyetlerindeki artış da 2002'ye oranla yüzde 160'a yükselmiştir.

Geldiğimiz aşamada; toprak çoraklaşma, ağaçlar kuruma ve dallar boş kalma tehlikesiyle yüz yüzedir. Bu dayanılmaz fi-

yat artışları, çiftçi kardeşlerimizi üretim yapamaz, karınlarını doyuramaz bir noktaya getirmiştir.

Böylesine ağır şartlar altında bile üretim yapmaya çalışan vatandaşlarımızın ise ürünleri para etmemekte, ürettiklerini satmaları karşılığında elde edilen gelirden geriye kalanla pazar sepeti dahi dolmamaktadır.

“Nereden nereye” geldiğini bütün vahametiyle gösteren bu manzaranın neresinde gelişme, büyüme, zenginleşme olduğunu Başbakan Erdoğan izah etmelidir?

Bu utanılacak tablonun neresinde istikrar bulunduğunu mutlaka açıklamak durumundadır?

Bilinmelidir ki; terk edilen köylerin, bırakılan toprakların, dökülen gözyaşlarının, tükenen umutların ve haciz kısılcacında olanların tek ve yegane sorumlusu Başbakan Erdoğan ve hükümetidir.

Helal kazancının peşinde olan, sofrasına bir tas sıcak çorba koyabilmenin peşinde olan milyonlarca vatandaşımıza; para baronlarına, Ortadoğu şeyhlerine, holding patronlarına gösterilen ilginin küçük bir bölümünün dahi çok görüldüğü, artık gün gibi ortadır.

Ancak, kimse yanlış bir hesabın içinde olmamalı, mağdurluğunda dolayı eziyet çeken vatan evlatlarını görmezden gelecek dışlamaya yeltenmemelidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım

AKP hakkında açılan kapatma davası hükümetin zaten kusurlu olan yönetim zafiyetini tamamen zayıflatmış ve gün ışığına çıkarmıştır.

Başbakan Erdoğan, partisinin kapatılması ve kendisinin yargılanması yolunun açılmasına yönelik kaygılarla itidal ve soğukkanlılığını giderek kaybetmektedir.

Bugün Türkiye, hür bir siyasi irade tarafından değil, AKP'nin korkularının neden olduğu saiklerce yönetilmektedir. Bu anormal ruh halinin olumsuz sinyalleri toplum hayatının her alanında kendisini göstermeye başlamıştır.

AKP politikalarını benimsemediği veya destek olmadığından kuşkulanan herkes ve her kurum, AKP'nin bekası için tehdit eden oluşumlar olarak takdim edilmeye başlanmıştır.

Muhalefet partileri ve devlet kurumları darbeci, hükümeti eleştiren herkes darbe işbirlikçisi, ekonomik sıkıntılarını dile getirenler ise bozguncu ve istikrar düşmanı olarak ilan edilmektedir.

Başbakan'ın ve siyaset tarzının yarattığı komplo teorileri ile gerilim ortamı, toplumumuzu her geçen gün yeni bir çatışmaya sürüklemektedir. Her karar ve icraata korku ve vehimler hakim olmaya başlamıştır.

Yargıtay Başsavcısının başlattığı hukuki süreç bile “yargı darbesi” olarak adlandırılmakta, hukuka, kurumlara, devlete ve birbirimize olan güven ve saygı ortamı zedelenmektedir.

Sürekli olarak “demokrasi alanını genişletmekten söz eden AKP, oluşturmaya çalıştıkları **korku diktatörlüğü** ile anayasal ve demokratik hakları bile kontrol atına almaya çalışmaktadır.

Özel hayatın gizliliği, aile hayatına saygı, haberleşme hürriyeti gibi temel hak ve özgürlüklerin ihlaline yönelik kuşku artmaktadır.

Bu uygulamaları ile hükümet, Türkiye’yi özel hayatların bile denetlendiği ve dinlendiği totaliter bir yapıya doğru sürüklemektedir.

Demokrasimiz, bu şekliyle artık halkını koruyan ve kollayan değil, halkını gözleyen, kuşku duyan ve izleyen bir yönetim haline gelmek üzeredir.

Suçla mücadele için hizmet vermesi gereken “yasal” dinleme ve takip mekanizmaları kullanılarak vatandaşımız üzerinde yasa dışı tahakküm, bastırma çabaları ile bir nüfuz imkânı yaratılmak istendiğine yönelik kuşku artmıştır.

Bu konuda acilen tedbir alınamaz ve kontrol sağlanamazsa milletin birbirine olan güveni tamamen sarsılacak, içine sürüklenen kuşku ve kaygı hali vahim gelişmelere kapı aralayacaktır.

Şeffaf devlet iddiasıyla iktidara gelen AKP zihniyeti, hükümetini sürdürebilmek için anlaşıldığı kadarıyla milletimizi şeffaflaştırmakta, buna karşılık kendi iktidar alanını giderek daha gizli, örtülü ve şüpheli hale getirmektedir.

Küresel dayatmalar karşısında savrulan AKP yönetimi, kendisi ile birlikte Türkiye'nin savrulmasına da göz yummaktadır.

Bu gelişmeler karşısında Milliyetçi Hareketin bu dayatma ve tehditlere sessiz ve seyirci kalması asla düşünülemez.

Kendi vatandaşlarını tehdit gören, bir siyaset anlayışı ile Türkiye'nin yönetilmesi ve devamı mümkün değildir.

Ancak her şeye rağmen bu hayati dönemde kardeşliğimizin pekiştirilmesine, devlet ve kurumlarımıza olan güvenin artırılmasına, milletimizin endişe ve tereddütlerinin acilen giderilmesine olan ihtiyaç her zamankinden fazladır.

Milliyetçi Hareket ülkemizdeki taşların yerine oturması için üzerine düşeni yapmaya hazır ve kararlıdır.

Hepinize bir kez daha sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

3 HAZİRAN 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle, sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Son Meclis Grubu toplantımızdan bu yana geçen süre içinde, çalkantılı siyasi gündemi ağırlaştıran gelişmeler yaşanmış, içine girdiğimiz bunalım ortamı daha da derinleşmiştir.

AKP'nin kapatılması için başlatılan hukuki süreç sonrası siyasi meşruiyetini tamamen kaybeden, çok ağır bir yönetim zaafı içine düşen ve tehlikeli yollara sapan Başbakan Erdoğan ve hükümeti, gerginlikten beslenen, korku salmayı, baskı ve tehdidi mubah gören bir çatışma stratejisi benimsemiştir.

Bugün yaşananlar bu stratejinin tezahürleridir.

Senaryolardan, skandallardan, kavgalardan ve ince hesaplardan bunalan Türkiye kilitlenmiş ve çok ağır tahribatı olan bir cenderenin içine hapsedilmiştir.

Adalet ve Kalkınma Partisi iktidar döneminin en belirgin özelliklerinin birisi, Türk milletinin ortak değerleri üzerinden si-

yaset yapılması, Türkiye'nin temel harcı olan bu değerlerin siyaset malzemesi ve istismar aracı olarak kullanılması olmuştur.

AKP, bugüne kadar ortak milli ve manevi değerlerimizi içerde çatıştırarak, bu nifak siyasetiyle siyasi kazanç sağlamayı amaçlamıştır.

Türk milletini birleştiren bu değerler dışarıda da tartışmaya açılmış ve şikâyet konusu yapılmıştır.

Türk yargısını başta AB olmak üzere dış mihraklara şikâyet ve ihbar eden AKP yetkilileri, dış baskı ve müdahaleyi meşru hale getirmek için Türkiye'nin onuru ve haysiyetini ayaklar altına almakta bir beis görmemektedir.

Anayasal düzenin temel taşları ve bu kapsamda laiklik ilkesi de AKP tarafından dışarıya şikâyet edilmiş ve AB müfettişlerine Türkiye için yeni laiklik reçeteleri hazırlanması için açık davet yapılmıştır.

Son dönemde, AKP'nin bu iflah etmez siyaset anlayışının yeni ve ibret verici tezahürlerine şahit olunmuştur.

Dışişleri Bakanı'nın Avrupa Birliği komiserleri önünde hesap verirken, Türkiye'de Müslüman çoğunluğun da dini özgürlük bakımından sorunlar yaşadığını iddia etmesi, manevi değerlerimizin AKP tarafından siyaset piyasasına yeniden sürüldüğünü gösteren çok hazin bir gelişme olmuştur.

Dışişleri Bakanı'nın bu hezeyanına Başbakan Erdoğan'ın hemen destek vererek sahip çıkması ve bu sorunlar hakkında Diyanet İşleri Başkanlığı'nı adres göstermesi, AKP'nin inançlar üzerinden siyaset yapma alışkanlığının tedavi kabul etmez bir marazi hastalık halini aldığıının ikrarı ve delilidir.

Dini duyguları kullanarak manevi değer ticareti yapan **“inanç hortumcusu”** AKP, bu çirkin hüviyetini bir kere daha göstermiş ve din istismarcılığıyla yeniden sahneye çıkmıştır.

Bugüne kadar bu konuyu iç siyaset malzemesi ve rant aracı olarak kullanan AKP, şimdi bu istismar siyasetini Avrupa'nın gündemine taşınmış ve bu konuda yeni bir dış cephe açma arayışına girmiştir.

Laiklik ilkesine aykırı fiillerin odağı olmaktan aleyhine kapatma davası açılan AKP'nin, manevi değerler üzerinden istismar ticaretine bu şekilde yeniden sarılması, kendileri açısından çok vahim bir siyasi basiretsizliktir.

Bu aymazlığın bizi ilgilendiren yönü bulunmamaktadır. Söyledikleri sözlerin ne anlama geldiğini ve nereye gideceğini düşünmek AKP yöneticilerini ilgilendiren bir meseledir.

Ancak, bu sözleri söyleyen Bakan ve bunlara sahip çıkan Başbakan, şimdi Türk milletinin karşısına çıkıp Müslüman çoğunluğun dini özgürlük alanındaki sorunlarının neler olduğunu, altı yıla yaklaşan iktidarları döneminde bu konuların çözümü için ne yaptıklarını dürüst ve namuslu bir şekilde açıklamak durumundadır.

Bu kapsam da, Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı şu konulara da açıklık getirmek zorunluluğuyla karşı karşıyadır:

- Avrupa Birliği'nin Türkiye'deki dini azınlıklara ilişkin dayatmalarının başında İstanbul Fener Rum Patrikhanesi'nin papaz ihtiyacı için Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması, Patri-

ğın “Ekümenik” statüsünün kabul edilmesi ve azınlık cemaatlerine tüzel kişilik tanınması gelmektedir.

• Dış İşleri Bakanı, “Türkiye’de sadece gayrimüslim azınlıkların sorunları değil Müslüman çoğunluğun da sorunları bulunmaktadır” diyerek, Avrupa Birliği’nin bu taleplerinin haklı ve meşru olduğunu kabul etmiştir.

• Bu gerçekler doğrultusunda, AKP Hükümeti’nin yakın bir zamanda, Avrupa Birliği’nin bu konulardaki dayatmalarını da Meclis’teki çoğunluğuna güvenerek yerine getirmeyi planladığını söylemek yerinde olacaktır.

Sayın Başbakan, bizce malum olan bu konudaki gerçek düşünce ve niyetini Türk milletine açıkça itiraf etmek dürüstlüğü ve cesaretini göstermekten artık kaçmamalıdır.

Aziz Milletvekili Arkadaşlarım,

Örneklere, ancak Mondros Mütarekesi döneminde rastlayabileceğimiz yönetim aciziyeti ve devlet adamlığı sefaleti, ne üzücüdür ki, yalnızca iktidar zihniyetini değil, beraberinde aziz milletimizi de felakete sürüklemekte, ülkemiz bir kaosa doğru ilerlemektedir.

Artık Türkiye’yi taşımaya kabiliyeti olmadığı ortaya çıkan AKP zihniyetinin “yola devam” diyerek hızlandırdığı fren tutmayan siyasetinin nerede devrileceği, hangi duvara toslayacağı ve kimleri de altına alacağı belli değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu kaos ve kargaşa ile Türkiye’nin iyi yönetilemeyeceğini daha ilk günden itibaren söylemiş

ve özellikle kapatılma davasının açılmasından sonra hükümetin her siyasi faaliyetinde meşruiyetinin sorgulanacağını önemle vurgulamıştır.

Temennimiz, bu zihniyetin, kendisiyle birlikte, sarsıntı yaşayan Türkiye'mize, bunalan milletimize ve zedelenen siyasetimize daha fazla zarar vermeden bu maceranın bir an önce sona ermesidir.

Demokrasilerde hiç kimse ve hiçbir siyasi parti vazgeçilmez değildir. Siyaset kendi kulvarında mutlaka çözümü bulacak, seçmen sağduyusu demokrasinin taşlarını yerine oturtacaktır. Ümidimiz bu yöndedir.

Bu bulanık ortamda, Türkiye mutlaka demokrasi içinde ve sandıkta bir çözüme ulaşacak, yıllardır süren aldatmaya bir son verecektir.

Türkiye sahipsiz değildir. Milliyetçi Hareket her hal ve şartta, milletimizin ağır sorunlarına vakıftır. Çözmeye hazırdır.

Bu kararımızı, kararlılığımızı ve milletimize olan inancımızı huzurunuzda bir kez daha vurguluyorum.

Bugün Türkiye,

• Hükümetin ve temel kurumlarının bildirilerle birbiriyle tartıştığı,

• Vatandaşların can ve mal emniyetinin kaybolduğu,

• Siyaset kurumuna olan güvenin giderek sarsıldığı,

• İnsanların özel hayatlarının izlendiğine dair kaygıların arttığı,

- Toplum kesimlerinin yaşanan buhranın yarattığı ortamda birbirine olan güvenini kaybettiği,
- Bölücülüğün bu karanlık içinde kendisine yeni yaşama alanları bulduğu ve sinsice ilerlediği,
- Avrupa'nın iç işlerimize karışmak için her gün iktidar eliyle yeni fırsatlar yakaladığı,
- Halkımızın ekonomik bunalımın tahribatını daha derinden hissetmeye başladığı bir süreci yaşamaktadır.

Sayın Başbakan'ın “Davanın Türkiye'ye bu yıl 25 milyar dolar getirecek yabancı yatırımcıları tereddüde soktuğunu” söylemesi de mukadder olan ekonomik bunalımı ertelemeyecek ve başarısızlığın bahanesi olamayacaktır.

Yılların ihmalinin kapımıza yığıldığı sorunların kaçınılmaz neticesi olarak ekonomik kriz bugün önümüzde durmaktadır.

“Biz sloganlarla konuşmuyoruz. Biz gerilimlerin tarafı olarak konuşmuyoruz. Biz eserlerimizle ve yaptıklarımızla konuşuyoruz” diyen Başbakan Erdoğan'ın eseri de yaptıkları da bunlardır ve ortadadır.

Geçtiğimiz hafta Güneydoğu Anadolu Bölgemizdeki vatandaşlarımız için çözüm adı altında hükümetin hazırladığını iddia ettiği “**GAP Eylem Planı**” Sayın Başbakan tarafından açıklanmıştır.

Bize göre, devlette ve hizmette devamlılık, yönetimin vaz geçilmez bir kuralı ve aynı zamanda millete hizmet etmenin doğal bir yansımasıdır.

Başbakanın sahiplenmeye çalıştığı bu projenin ana eksenini 30 yıl öncesinden ve başka hükümetler tarafından oluşturulmuştur.

Başbakanın ilan ettiği GAP Eylem Planı ise partimizin de içinde bulunduğu 57. Hükümet tarafından 26 ilimizi kapsayacak şekilde, **“Doğu ve Güneydoğu Anadolu Eylem Planı”** adı ile 9 Mayıs 2000 tarihinde uygulamaya konulmuştur.

Bu kapsamda, daha o tarihlerde ilgili bakanlar, illerin milletvekilleri, bürokratlar ve yerel yöneticilerle toplantı ve istişareler yapılmış, hazırlıklar o dönemde başlatılmıştır.

Şayet durum Başbakan’ın iddia ettiği gibi partisinin başlatmış olduğu bir uygulama ise, bugüne kadar toplam projenin % 59’unun tamamlanmış olmasının izahı nasıl yapılacaktır?

Bizler hükümetin bu bölgemizi beş buçuk yıl sonra hatırlamış olmasına rağmen, başlattığımız ekonomik yatırımları sürdürmesinden memnuniyet duyacağımızı, vatandaşımıza ulaşması halinde sağlanacak refahı ve huzuru can-ı gönülden temenni ettiğimizi belirtmek istiyorum.

Dileğimiz, terörle mücadele kapsamında gündeme gelen bu ekonomik tedbir ve yatırımların, yıllardır hizmet, iş ve aş arayan başka bölgelerimize de bir an önce ulaşması, Karadeniz, Akdeniz, Ege, Marmara, İç Anadolu ve Doğu Anadolu bölgelerimizin ve insanların de bir an önce hatırlanmasıdır.

Beklentimiz adı bile AKP’nin siyasi tarihinden çok önce konmuş ve başlatılmış GAP projesinin kalkınmaya ve refaha vesile olmasıdır.

Bunlar Milliyetçi Hareket'in her mensubunu memnun edecek gelişmeler olacaktır. Bundan hiç kimse kuşku duymamalıdır.

Ancak, Sayın Başbakan'ın bu projeyi, ülkemizi terör belasından kurtaracak bir sihirli formül olarak sunması ve sözde vatan-daşı "terörün dil ve kültür tabanından kurtaracağını söyleyerek Türkiye Radyo ve Televizyonları'nda ana dillerde tam gün yayına geçeceğini açıklaması Milliyetçi Hareket Partisi için asla kabul edilemez bir durumdur.

Başbakan Erdoğan, hiçbir yasal düzenlemeye ihtiyaç duymadan TRT bünyesinde 24 saat ana dilde yayın yapılacağını Diyarbakır'da ilan etmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi ise bir dayatma ile karşı karşıya bırakılarak Başbakan'ın taahhüdü, emrindeki siyaset kadrosu tarafından derhal yerine getirilmiştir.

Meclis komisyonlarında tartışılmadan, Anayasa ve diğer kanunlar karşısındaki durum gözetilmeden, adeta yangından mal kaçırırçasına Türkçe dışındaki bir dil resmileştirilmeye çalışılmıştır.

Bu tavır "önce devlet adım atsın" diyen PKK'nın dağ kadrolarına Başbakan tarafından yapılmış siyasi bir jesttir.

Üstelik bu sözde tedbirin, terörü önleyeceğini düşünmek ise, yıllardan beri ülkeyi yöneten zihniyetin, hala PKK ve uzantılarının neyi istediklerini, ne için teröre başvurduklarını anlamamış olduğunu da ortaya çıkarmıştır.

Sözde "barışı sağlama ve şiddeti durdurma" adına yürütülen kirli kampanyalarla milletimizi etnik çatışma ve bölünmeye

götürecek yolun, siyasi basamakları bu şekilde birer birer döşenmektedir.

Buradan hükümete sormak lazımdır:

• Geçtiğimiz yıllarda Avrupa taleplerinin önünü açmak için verilen tavizlerle, sınırlı sürelerde ana dillerde yapılan yayınların terörle mücadelede bir katkısı ve etkisi görülmüş müdür?

• Ana dilde yayın ve eğitim talep eden siyasal bölücülüğün önü bu adımlarla kesilmiş, terörist saldırılarda bir azalma olmuş mudur?

• Şayet bunlardan bugüne kadar bir sonuç alınamamış ise, şimdi tam güne çıkarılacak ana dillerdeki yayın anlayışı ile bölücülük nasıl sona erdirilecektir?

Bu sorulara iktidar zihniyetinin ne verebileceği bir cevap, ne de açıklayabileceği bir izah yoktur.

Türkçeden başka dillerde, TRT'den yapılacak tam gün yayın anlayışı, PKK terör örgütünün dağ kadrosunun silahlı baskısına ve şehirdeki uzantılarının ise siyasal taleplerine karşı tam bir teslimiyetin ifadesidir.

• Bölücülüğü bilinen siyasi parti kongrelerinin Barzani Marşları ile açıldığı,

• İmralı canisinin her platformda bir sfenks haline getirilerek kutsandığı,

• Bölgedeki kuraklığın bile Mehmetçiğin harekâtına bağlandığı,

• Bölücü taleplerle sözde demokratik çözüm önerilerinin birlikte anıldığı bir ortamda, hükümetin sözde tedbirlerinin ka-

nayan yarayı daha da azdirmasından başka bir sonuç vermesi beklenmemelidir.

Verilen tavizler burada da son bulmayacak, önümüzdeki dönemde ana dilde eğitime ve oradan da ayrı dil konuşanların, ayrı devlet kurmak için ayrılma taleplerine kadar gidecektir.

AKP'nin ardına kadar açtığı kapıdan çıkacak sonuç, maalesef böylesi bir bölünme ve ayrışmadan başka bir şey değildir.

Hükümetin son GAP çıkışı ile ABD ile 5 Kasım Beyaz Saray görüşmesinin perde arkası da aydınlanmaya başlamıştır.

Sözde ekonomik yatırım ve yardım ile maskelenmiş bir siyasal açılım projesi, bir türlü bitirilemeyen PKK terör örgütünün Kandil kadroları ile onun siyasal temsilcilerinin önüne konulmuştur.

Onların yeterli görmesi ile uygulanması mümkün olacak, şayet bu aşamada yetersiz bulurlarsa terör destekli bölücü talepler artarak hız kazanacaktır.

İmralı canisine affa kadar varan bölücü emellerin bu girişimle de tatmin olmayacağı düşünülürse, önümüzdeki dönemde de terör örgütü kanlı eylemlerini sürdürecektir, bölücülük giderek suç olmaktan çıkacağı bir siyasallaşma sürecine girecektir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin ortaya koyduğu sözde açılımın sonucunda Türkçemiz anadil ve resmi dil olmaktan giderek uzaklaşıp yerel dil sayılmaya başlanacak, çok kimlikli, çok dilli, çok etnikli bir parçalanma alt yapısı, ne zaman patlayacağı, kimin basacağı belli olmayan bir mayın gibi milletimizin kucağına bırakılacaktır.

Milliyetçi Hareket, aziz milletimize reva görülen bu zilletin farkındadır ve milliyetçilerin eli bu felaketi hazırlayanların mutlaka yakasında olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin iş, aş ve üretimden uzak ekonomi anlayışının neden olduğu sancılar, toplumun her kesimince yakından hissedilmeye başlanmış, partimizin bu konuda yıllardır yaptığı uyarılar yerini bulmuştur.

Büyük sermaye ve sanayi çevrelerinin bile hükümeti eleştirmeye başladığı bu süreçte, giderek artan enflasyon, büyüyen cari açık, dış borçlar ve ithalat-ihracat dengesizliğinin sarsıntıları artık evlere ve mutfaklara kadar girmiştir.

Yaşanan yokluk ve yoksulluk artık yamama tedbirlerle ve evlere dağıtılan kömürlerle örtülemeyecek boyutlara yükselmiş, dar gelirlimiz, emeklimiz, işçimiz, memurumuz, köylümüz ve çiftçimiz açlık ve çaresizlikle yüz yüze gelmiştir.

Konuşmamın bu bölümünde; ülkemizin toplumsal ve ekonomik sistemi içinde yeri doldurulamayacak bir fedakâr zümrenin, esnaf ve sanatkârlarımızın durumuyla ilgili düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bildiğiniz gibi esnaflık, tarım sektörü ile birlikte en yoğun işgücüne sahip alanlardan biri olarak milletimize sağladığı sosyo-ekonomik katkıları nedeniyle vazgeçilemez bir meslek grubudur.

Özellikle sanayinin işgücü yaratma kabiliyetinin giderek zayıflamasıyla birlikte, esnaflığın bu yönü daha belirginleşmeye başlamıştır.

Bu değişime rağmen, esnafın sorunları azalacağı yerde her geçen gün çoğalmaktadır.

- Enflasyonla birlikte faizlerde yaşanan artışlar,
- Yapılaşma, ulaştırma ve enerji maliyetlerinin yüksekliği,
- Devletin başka yerlerdeki açıklarını kapatmak için sürekli arttırdığı vergi yükü,
- Gelir dağılımındaki adaletsizliğin neden olduğu sorunlar,
- Köyden kente göçle ortaya çıkan intibaksızlık,
- Şirketleşerek yüzlerce esnafın yaptığı işi ve hizmeti bir arada yürüten süper market kültürü,
- Kent merkezlerinde her ay yenilerinin açıldığı büyük alışveriş merkezleri,
- Yurt dışından ithal edilen ucuz ve kalitesiz ürünler, esnaf ve sanatkârlarımızın yaşadığı sorunların temelini teşkil etmektedir.

Elbette ki, ekonomik sistemdeki tıkanıklar, yanlış politika uygulamalarından kaynaklanan problemler, yalnızca esnafı değil, her meslek grubunu çok olumsuz etkilemektedir.

Beş yılı aşkın zamandır, tarımdan kopan işgücü ve buna bağlı köyden kente gerçekleşen yoğun göç, işsizliği önemli oranda tetiklemiş, sahte büyüme rakamları bile işsizliği düşürmemiştir.

Bu süreçte, toplum kesimleri arasındaki gelir dağılımı daha da bozulmuş, milli gelirin bölüşülmesinde adaletsizlikler ve kuralsızlıklar ala bildiğine artmıştır. Nitekim AKP iktidarında, türedi ve yandaş zengin sayısındaki artış, var olan toplumsal düzeni tam anlamıyla alt üst etmiştir.

Bozulan bu ekonomik dengenin en çok etkilediği kesim olan esnafımız çoğu zaman siftah etmeden kepenk indirmeye başlamıştır.

Genellikle çalıştıkları yerlerde ikamet ettikleri için, bölgedeki nüfusu büyük ölçüde temsil özelliği de taşıyan esnafımızın sorunları karşısında hükümet hiçbir tedbir almamış, yalnızca bir imtiyazlı zümreyi zenginleştirmeyi amaçlayan iktidar partisinin esnaf umurunda bile olmamıştır.

Aynı zamanda küreselleşmenin göz ardı edilen sosyo-ekonomik tesirleri en çok esnafımızı etkilemiş, maalesef bu sıkıntılı sürecin tahribatına sessiz kalınmıştır.

Küreselleşme ile esnafın gelir kaynağı ve veli nimeti olan müşterilerin, yaşama biçimleri, gelirler seviyeleri, harcama alışkanlıkları ve tüketim yelpazesi değişmiş, bu dönüşümün en büyük etki ve zararı ise esnafımız üzerinde oluşmuştur.

Bugün içinde olduğumuz şartlarda, esnafın muhatap oldukları sorunların, ülkemizin genel sorunlarından ayrı tutulması da mümkün değildir. Yaşanılan buhranlar, çalkantılar, moral değerlerin aşınması, milli konulardaki teslimiyet elbette esnaflarımızın problemlerinin artmasına ortam hazırlamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

AKP iktidarının çarpık ve sakat ekonomi politika uygulamalarıyla ülkemizin ucuz ithal mallarının cenneti haline geldiği, üreticimizin rekabet gücünü kaybetmiş olduğu, semtindeki alışveriş merkezini gezen herkesin vitrin ve raflara bakarak kolaylıkla tespit edebileceği gerçeklerdir.

Bütün uyarılara rağmen;

- Önlenemeyen ve artan kayıt dışı ekonomi ile
- Perakende ticaret piyasasında yabancı sermayeli büyük kuruluşların giderek büyüyen ağırlığı, esnaf ve sanatkârlarımızın zayıflamalarında, hatta iş yerlerini kapatmalarında en önemli etkidir.

Bir tarafta, AKP döneminde ticarete atılıp hızla zenginleşen eş-dost, hısım-akraba ihtişamı vardır.

Diğer tarafta ise ömrünü dükkânında, tezgâhında çürütmesine rağmen yoksullaşan ve işini bırakarak çıkış yolu arayan yüz binlerce vatan evladının acıklı durumu vardır.

AKP iktidarı, emeği ile çalışan meslek ve sanat erbabı iki milyona yaklaşan vatandaşımız için hayal kırıklığı olmuş, beklenenin aksine işlerinde bereket, dükkânlarında müşteri kalmamıştır.

İşyeri kirasını dahi ödemekte zorluk çeken; eşinden, dostundan gördüğü destekle hayatın güçlüklerine direnen; üretimden pazarlamaya, ticaretten, turizme birçok alanda faaliyette bulunan esnafımızın gerçek durumu tam anlamıyla içler açıstır.

Yüksek faiz nedeniyle kredi kullanamayan, kullandığı krediyi ise ödeyemeyen esnafımızın içinde bulunduğu sorunlar, aynı zamanda toplumsal birliğimizi ve bütünlüğümüzü de tehdit eden bir faktör olarak karşımızdadır.

Sattığı malın yerine mal koyamayan, sabahları dükkânını umutla açamayan, akşamları gönül rahatlığıyla evine gidemeyenlerin sayısındaki artış vahim boyutlara ulaşmıştır.

Kapanan işyerleri, tükenen umutlar, kaybolan beklentiler, haciz kısılcacında kıvranan esnafımızın durumunun hazin bir özetidir.

Başta esnaflarımız olmak üzere; yaşanan değişim sürecinden etkilenen kesimlerin sorunlarını çözeceği iddiasıyla milletimizden yetki isteyen AKP'nin, bu zamana kadar kimlere nasıl sahiplendiği, kimlerle kol kola girdiği hepimizin malumlarıdır.

AKP iktidarı; yandaş holdinglerden, sıcak para tacirlerinden, küresel ölçekte faaliyet gösteren şirketlerden fırsat bulup esnafa, çiftçiye, emekliye, memura gereken özeni ve alakayı göstermemiştir.

Artan rekabet şartlarında ayakta kalmak için mücadele veren esnaf ulaşılabilir ve ucuz finansman imkânları olmadığından, gerek ürün ve hizmetlerini yenilemek, gerekse büyümek için yeni yatırımlar yapmaktan tamamen uzaktır.

AKP hükümeti, finansman problemlerinin çözümü için kabul edilebilir bir hamle yapmamış, esnaf yüksek faiz ve kısa vadelere mahkûm edilmiştir.

Esnafın, esnaf ve kefalet kooperatifleri vasıtasıyla Halk Bankası'ndan aldığı kredinin faizlerinin bugünkü durumu, faaliyette bulunan vatandaşlarımızı endişeye sevk etmektedir.

Kendi makûs kaderine terk edilen esnafımız, sadece yüzyılları aşan geleneğinden güç ve kuvvet alarak varlığını sürdürmeye çalışmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın da “beraber yürüdüğü yollarda” kimlerle birlikte olmak istediği, kimi yol arkadaşı görmeye çalıştığı artık belli olmuştur.

Başbakan'ın siyasi gündeminde, yolculuğunda;

- Esnafımız yoktur,
- Sanatkârımız bulunmamaktadır,
- Çiftçimiz kenardadır,
- Emeklimiz uzaktadır,
- Memurumuz, işçimiz unutulmuştur.

Buradan Başbakan Erdoğan'a diyorum ki; Ferhat gibi dağları delmekle uğraşacağınıza; vatandaşımızın dayanılmaz hale gelen feryadını işitin.

Çığ gibi biriken ağır sorunlarına kulak verin ve hükümet olarak gereken tedbirleri bir an önce alın.

Bu konuda partimize düşecek bir destek ve görev olduğu takdirde 70 milletvekilimizle destek vermeye hazır olduğumuzu bilin.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi esnafımızın meşguliyeti ve kazancı, yaptığı-
nın yerine yenisini yapmakla, sattığının yerine yenisini koy-
makla sağlanmaktadır.

Ancak bugün, artan maliyetler, hammadde fiyatları ve enf-
lasyondaki yükseliş ile esnaf mal ve üretim ile sermaye dönüşü-
münü sağlayamaz hale gelmiştir.

Bunun sonucu olarak, kepenklerini indiren esnaf sayısı ile
yeni işyeri açan esnaf sayısı arasında kaygı verici uçurum her
geçen gün büyümektedir.

√ 2004 yılında işyeri açmış esnaf ve sanatkârimizin yüzde
63,4'ü işini terk etmiş ve dükkânlarını kapamıştır.

√ 2005 yılında esnaf ve sanatkâr olarak çalışma hayatına
196 494 kişi başlarken, daha önceleri iş yeri açmış 282 600
esnaf ve sanatkâr işlerini terk etmişlerdir.

√ 2006 yılında 284 516 olan tescil işlemine karşılık, 304
267 esnaf işini bırakmıştır.

√ 2007 yılında zorluklarla dolu çalışma hayatına umutla
adım atan esnaf ve sanatkârlarımızın yüzde 69,5'i bugün bu iş-
lerini yapmamak üzere dükkânlarını ve tezgâhlarını kapatmış-
lardır.

√ 2008 yılının ilk dört ayında ise; 69 640 esnaf işe başla-
mış, 43 432 esnaf umduğunu bulamayarak ve büyük borçlar
içinde yaptığı işi bırakmak zorunda kalmıştır.

√ 2002 yılında protesto edilen senet sayısı 498 748 adet
iken, 2008 yılının ilk dört ayında 493 336 adet senet protes-

to edilmiş, ilk dört ayda 2002 yılının tüm yıl toplamına şimdiden ulaşılmıştır.

√ Protesto edilen senet tutarında ise 2002'ye oranla yüzde 143 oranında bir artış gerçekleşmiştir.

Karşımızdaki gerçek, maalesef budur.

Bu tablo Başbakan Erdoğan'ın "geliştik, refah bulduk, zenginleştik" masalının sona erdiğini gösteren, kötü sonla biten filmin neticesidir.

Her konuda bir mazeret üreten, her alanda bir gerekçe bulan Sayın Başbakan'a ekonomik darboğazın bahanelerini de sormak lazımdır.

√ Bu yokluk ve yoksulluğun sebebi de demokrasi karşıtı olduğunu iddia ettiğiniz güçler midir?

√ Artık çaresi kalmadığı için işini terk eden esnaf ve sanatkarlarımızın zenginleştiğini söylemek mümkün müdür?

√ Karamsarlığın ve geçim sıkıntısının neden olduğu bu fotoğraf karesinde mutluluk ve istikrar var mıdır? Varsa neresindedir?

√ Binlerce kişinin işsiz ve umutsuz kahveleri ve sokakları doldurduğu bu Türkiye gerçeği, sözde büyüyen ülkemizin neresine yakışmaktadır?

Başbakan Erdoğan'ın bu sorulara vereceği cevabı da yoktur, söyleyeceği sözü de tükenmiştir.

Yıllardan beri bir türlü yüzü gülmeyen, işyerlerinin günlük giderini dahi karşılayamayan milyonlarca vatandaşımızın artık boş sözle, sahte vaatle geçirecek zamanı kalmamıştır.

Kendi derdine düşen Başbakan Erdoğan ve partisi; ne yazık ki, vatandaşlarımızı dayanılmaz sorunlarıyla kaderine terk etmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, milletimizin her sorununun olduğu gibi, esnafımızın sorunlarının daha da derinleşmeden ve başka sosyo-ekonomik sorunlara fırsat vermeden mutlaka çözümlenmesi gerektiğine inanmaktayız.

Meslek grubu olarak milletimizin omurgasını oluşturan, toplumsal ahengin, düzenin, işbirliğinin sosyolojik mekanizmalarından olan esnafımızın sorunlarını biliyoruz.

Çözülmesi için bu sorunlarının takipçisi olacağımızı da buradan bu vesileyle ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri

Bildiğiniz gibi 7-29 Haziran tarihleri arasında yapılacak olan Avrupa Futbol Şampiyonası Cumartesi günü başlayacaktır.

Şampiyonaya katılacak olan milli futbol takımımıza üstün başarılar diliyor, hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 HAZİRAN 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın değerli temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle, sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Anayasa Mahkemesi'nin başörtüsü konusunda geçtiğimiz hafta açıklanan iptal kararı, çok ciddi sonuçları olacak ve etkileri uzun süre hissedilecek bir süreci harekete geçirmiştir.

Bugünkü Meclis Grup toplantımızda, içinden geçmekte olduğumuz kriz sürecini ve Anayasa Mahkemesi kararıyla ortaya çıkan durumu değerlendirmek ve önümüzdeki tehlike ve risklere ilişkin görüş ve endişelerimizi aziz milletimizle paylaşmak istiyorum.

Yakın siyasi tarihinin en karanlık ve bunalım yüklü döneminden geçmekte olan Türkiye, birbiri ardına yaşanan şok dalgalarının girdabı içine sürüklenmiştir.

- AKP aleyhine açılan kapatma davası sonrası;

√ Hükümetin Türk adaletini dışarıya ihbar ve şikâyet ederek hedef tahtası haline getirdiği,

√ Yüksek yargı organları ile yürütmenin kamuoyu önünde sürdürülen bir kavganın tarafı haline geldiği ve,

√ Anayasal yargının yasama organının yetki alanına müdahale ettiği bir süreç yaşanmaktadır.

Siyasi gerginliğin kontrolsüz bir biçimde tırmandığı, Cumhuriyetin temel organları arasında yetki çatışması yaşandığı, Anayasal kurumların meşruiyet tartışmalarının içine çekilerek yara aldığı bu kargaşa ortamı, Türkiye'yi çok ağır risklerle karşı karşıya bırakmıştır.

• Çok geniş bir yelpazeye yayılan bu risklerin özellikle ikisi, doğuracağı vahim sonuçlar bakımından hayati önem taşımaktadır.

√ Birinci risk: Yönetilemeyen siyasi krizin ağırlaşarak Anayasa krizine dönüşmesi ve bunun sonucu demokrasinin geleceğini tehdit eden bir rejim bunalımının yaşanması ihtimaldir.

- Bu, yersiz bir endişe ve temelsiz bir kuruntu olarak görülmemelidir. Türkiye çok ciddi bir sorunla karşı karşıyadır.

- Siyaset kurumunun en önemli ve en acil görevi, demokrasiyi içine girdiği darboğazdan çıkarmak ve gelişmelerin bir rejim bunalımına yol açmasını önlemektir.

- Hiçbir siyasi düşünce ve hesap, demokratik rejimin geleceğini kurtarmaktan daha önemli ve öncelikli değildir.

- Bu konuda en büyük özen ve sorumluluğu göstermesi gereken de, kapatma davasının muhatabı Başbakan Erdoğan ve partisidir.

√ İkinci risk ise; Toplumsal cepheleşmelerin derinleşmesi ve bunun milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temelleri üzerinde yaratacağı ağır tahribattır.

Değerli Milletvekilleri,

Gerilim, çatışma ve cepheleşme yorgunu olan Türkiye, ağır sorunların yükü altında ezilmiş ve bir yol ayrımına gelmiştir.

• Bugün topyekün bir millet olarak geleceğimizi tehdit eden en büyük tehlike, Türk toplumunun içine sürüklendiği kamplaşma, bölünme ve çatışma sürecidir.

√ Türkiye'nin bütün ortak değerleri, acımasızca tahrik edilen bu sürecin malzemesi olmuş, Türkiye'nin milli ve manevi değerleri, Cumhuriyetin kuruluş felsefesi, kimliği ve devletin temel yapısı, siyasi ve sosyal gerilim hattına dönüştürülmüştür.

√ Türk milletini birleştiren ve bir arada tutan, milli birliğimizin siyasi, sosyal ve kültürel temelini oluşturan bütün bu yapı taşları bugün maalesef ayrışma ve çatışma dinamiği haline getirilmiştir.

√ Bu konuda izlenen nifak politikaları sonucu, bu değerler ekseninde çatışma mevzileri oluşturulmuş, bunlar üzerinden taciz ve yıpratma kampanyaları ve cephe savaşları yürütülmüştür.

• Türkiye’yi karşıt kutupların çatıştığı yaralı ve sorunlu bir ülke haline getirmeyi ve düşman kamplara bölerek çatıştırmayı ve çökertmeyi amaçlayan bu süreçte;

√ Etnik temelde bölünme,

√ İnanç temelinde cepheleşme,

√ Mezhep temelinde dışlama, ayrışma ve,

√ Devletin ana ilkeleri temelinde kavga ve zıtlama dinamikleri, bütün yıkıcı etkileriyle harekete geçirilmiştir.

• Başörtüsü sorunu etrafında bugün yaşananlar, Türk milletinin inanç temelinde bölünmesinin ve manevi değerlerin istismar ve çatışma aracı olarak kullanılmasının sancuları ve sonuçlarıdır.

Türk milletinin inançlarını ve Cumhuriyetin temel değerlerini sürekli kavga, gerginlik ve çekişme konusu yapan ve bunun üzerinden kendisine siyasi yaşam alanı açmayı amaçlayan zihniyetler, bugün içine saplandığımız kör çıkmazın mimarları olmuştur.

• Türkiye’ye bir gerilim ve çatışma denklemini dayatmak isteyen bu siyasi kutuplardan birisi, manevi değerler üzerinden siyaset yapan “inanç hortumcuları”, diğeri ise laiklik istismarını rant kapısı olarak gören siyaset misyonerleridir.

• Ortak değerlerimizin istismarını varlık nedeni haline getiren ve başlıca sermayesi bu değerler üzerinden siyaset yapmak olan bu karşıt kutupların ayrıştırıcı istismar politikaları sonucu;

√ Laiklik ilkesi ile din ve vicdan özgürlüğü birbirlerinin alternatifi ve karşıtı olarak gösterilmiş,

√ Laiklik-Müslümanlık ayrışması ve kavgası çıkarılmış ve,

√ Türk milleti; laiklik savunucusu ve karşıtı, laik ve dindar, inançlı ve inançsız gibi ayrımlarla kamplara bölünmüş ve çok tehlikeli bir husumet cepheleşmesinin tohumları atılmıştır.

Bugün geldiğimiz noktada bu nifak tohumlarının meyveleri toplanmaktadır.

• Türkiye’de kronik gerginlik kaynağı haline gelen toplumsal huzursuzluk ve sıkıntıların, Türk toplumunu kucaklayacak bir hoşgörü ve sağduyu ortamı yaratılması yoluyla çözüme kavuşturulması mutlak bir zorunluluktur.

√ Ancak, kavgadan beslenen bu iki zıt siyasi gelenek ile bunların siyasi temsilcileri ve müttefikleri bunun önündeki en büyük engeldir.

√ Bunların siyasi kimlikleri, geçmişleri ve bugünkü adları ve adresleri Türk milleti tarafından çok iyi bilinmektedir.

√ Başörtüsü konusunda bugün gelineen üzücü nokta, bu iflah olmaz siyasi zihniyetlerin ortak eseridir.

√ Cumhuriyet Halk Partisi de, işlerin bu noktaya gelmesindeki sorumluluğu üzerinde şimdi samimi ve dürüst bir vicdan muhasebesi yapmalı ve Türkiye’yi germinin kendisine de hayır getirmeyeceğini anlamalıdır.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Milliyetçi Hareket Partisi, şimdiye kadar siyasi kazanç hesabıyla istismar edilen ve çözümsüzlüğe terk edilen üniversitelerde başörtüsü sorununun çözümü sürecini, iyi niyetle ve samimiyetle harekete geçirmiştir.

AKP'nin bu sürecin çeşitli aşamalarında ortaya koyduğu tutum ise, samimiyet ve güvenilirlik bakımından birçok soru işaretini bünyesinde barındırmıştır.

- Bu konuda bir hüküm verilmesi için yeterli olacak soru işaretleri üç ana başlık altında toplanabilecektir.

√ AKP, başörtüsü düzenlenmesinin ilerde ilk ve orta öğretime yaygınlaşacağı ve kamu hizmetlerinde çalışanların da bu haktan yararlanacağı yolundaki endişeler karşısında, Türk toplumuna inandırıcı güvenceler verememiştir.

Bu konuda MHP'nin her vesileyle ortaya koyduğu açık ve kararlı tutuma karşılık, AKP yetkilileri çeşitli beyanlarıyla toplumda oluşan endişeleri adeta körüklemiştir.

√ AKP'nin ikinci yanlışı ve yanlıgısı, başörtüsü konusunda iki parti arasında varılan mutabakatın yasal düzenlemeler kısmını uygulamaya koymaktan cayması olmuştur.

Bu kapsamda şu hususları kayda geçirmek, toplumsal hafızanın tazelenmesi bakımından yararlı olabilecektir:

- AKP ile MHP'nin mutabakatının ikinci ayağını, Yükseköğretim kanununun Ek-17. maddesine eklenecek bir sınırlan-

dırma hükmüyle Üniversitelerde hangi kıyafetlerin serbest hangi sakıncalı kıyafetlerin yasak olacağına ilişkin düzenleme teşkil etmiştir.

- Anayasa değişikliklerini tamamlayıcı nitelikteki bu zaruri düzenleme hakkındaki kanun teklifi TBMM Başkanlığına ortaklaşa sunulmuş ve ilgili komisyona havale edilmiştir.

- Ancak, bu anlaşmaya rağmen AKP yöneticileri bundan cayarak süreci total bırakmışlardır.

Bunun da ötesinde, Ek-17. madde değişikliği üzerinde anlaşmaya varılmış bir mutabakat metni yokmuş gibi davranan AKP, konuyu kamuoyunda tartışmaya açmış ve ciddi bir kafa karışıklığının yaratılmasına sebebiyet vermiştir.

√ AKP'nin bu konudaki samimiyet derecesini gösteren diğer bir gelişme de, süreç başladıktan sonra parti içindeki bazı mihrakların bundan pişman olduklarını gösteren beyanları ve Başbakan Erdoğan'ın bunu akla getiren bazı sözleri olmuştur.

AKP'nin adı açıklanmayan bazı ileri gelenlerinin basına yansıyan “tuzağa düştükleri”, “oyuna geldikleri” yönündeki sözleri ve yandaş basında bu konuda MHP'yi hedef alan çirkin ve siyasi ahlak dışı karalama kampanyaları, AKP'nin samimiyetine gölge düşürmüş, başörtüsü sürecine mecbur kaldıkları için kerhen katıldıkları izlenimini güçlendirmiştir.

Bu durumun bizim için şaşırtıcı bir yönü bulunmamaktadır.

Burada asıl önemli olan, temiz duygularını istismar ederek aldattığı milyonların şimdi bu siyasi zihniyet hakkında ne düşündüğüdür.

• Bu gerçeşler karşısında, Şimdi herkes Şu soruları sormalı ve cevabını vicdanında aramalıdır:

√ Başörtüsü serbestisi sonrası bir baskı ortamı oluşacağı, bu serbestinin zaman içinde kamuya ve orta öğretime yaygınlaşacağı yönündeki endişeleri giderecek sağlam güvenceler verilerek, Ek-17 deđiŐikliđiyle bu süreç sonuēlandırılabilseydi, işler bugünkü noktaya gelir miydi?

√ Türk toplumuna güven vermeyen, rejimle sorunlu ve kavgalı olduğu kanaati yaygın olan AKP'nin dışında kalacağı bir Parlamento çoğunluğu aynı değişiklikleri kabul etmiş olsaydı, Anayasal yargı sürecinin sonucu bugünkünden farklı bir Şekilde tecelli eder miydi?

Bu sorulara verilecek cevaplar “işler belki de bu noktaya gelmezdi” ve “yargı süreci muhtemelen aynı Şekilde tecelli etmezdi” ise, bu durumda herkes başörtüsü konusunun hangi siyasi zihniyetin kurbanı olduğu hakkında vicdanında bir hüküm verebilecektir.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Yaşanan bu gergin süreç sonunda, anamuhalefet partisi bu konudaki Anayasa değişikliklerini iptal istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne götürmüŐ ve mahkemenin tartiŐmalı kararı 5 Haziran 2008 günü açıklanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, bu karar karşısında tutumunu, dolambaçlı yollara sapmadan, sözü eğip bükmeden, en somut ve açık biçimde ortaya koyan siyasi parti olmuştur.

Kararın açıklanması üzerine aynı gün yaptığımız yazılı basın açıklamasında dile getirdiğimiz görüş ve endişeleri, şimdi açarak bir kere daha ifade etmek istiyorum.

- Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararının;
 - √ Hukuki sonuçları,
 - √ Siyasi yansımaları ve,
 - √ Toplumsal etkileri olması doğal ve kaçınılmazdır.
- Bu kararla;
 - √ Milli vicdan,
 - √ Demokratik parlamenter sistem ve,
 - √ Toplumsal dayanışma yara almış,
 - √ Yetkisini aşarak yasama organının görev alanına giren anayasal yargı, siyasi tartışmaların içine çekilerek yıpranmış ve,
 - √ Marjinal bir azınlık grubu dışında, cumhuriyetin temel değerlerini yürekten benimseyen, hem cumhuriyeti ve demokrasiyi, hem de dini inançlarını birlikte yaşama ve yaşatma iradesine sahip olan kitleler rencide olmuştur.

Anayasa Mahkemesi kararlarının nihai ve bağlayıcı olduğu, herkesin buna saygı duyması gerektiği bir vakıadır.

Ancak, bu durum toplumsal vicdanda yankı bulan bu gerçekleri dile getirmemize mani değildir.

• Bu konudaki anayasal düzenlemelerin iptal edilmesi sonucu, Türk toplumunun sosyolojik bir gerçeği olan başörtüsü sorunu ortadan kalkmamıştır.

Sadece kanayan yara daha da deşilerek kangren haline getirilmiştir.

• Türkiye'nin sorunlarına çözüm aranacak yegâne yer Yüce Meclis'tir.

Sorunların çözümünde rehber olacak ilke de;

√ Çözumsuzlüğü “**malumun ilanı**” mantığıyla kabullenmek değil,

√ Toplum vicdanının kabul edeceği çözümleri “**makulün ilanı**” haline getirebilmek basiretidir.

Gelinen bu çıkmaz karşısında şimdi herkes, Parlamento'nun toplumsal bir sorunu çözme iradesinin hiçe sayılmasının Türkiye'ye ne kazandırdığını çok iyi düşünmelidir.

• Bunların yanı sıra, Anayasa Mahkemesi'nin son kararı;

√ Türk toplumunun inanç temelinde cephelere bölünmesini ve,

√ Devletle milletin karşı karşıya geldiği ve kavgalı duruma düştüğü görüntüsünün ortaya çıkmasını amaçlayan odaklara yeni bir istismar ve tahrik malzemesi vermiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin gelinen noktadan endişe ve üzüntü duymasının haklı nedenleri bunlardır.

• Milliyetçi Hareket Partisi bu sorunu, değerlerin çatışması yerine kucaklaşması yoluyla ve toplumsal bir hoşgörü ve anla-

yış ortamında vicdanları rahatsız etmeyecek makul bir çözüme kavuşturulması için samimi bir çaba göstermiştir.

√ Üniversitelerde başörtüsü serbestisinin laiklik ilkesini zedeleyen bir düzenleme olarak görülmesinin ve bu konudaki yasağın sürmesinin devletin varlığını koruma vasıtası haline getirilmesinin anlaşılır ve kabul edilir bir yönü bulunmadığını buradan açıkça ve bütün samimiyetimle belirtmek isterim.

√ Bu bakımdan, bu amaçla yapılan anayasa değişikliklerinin, devletin temel taşlarından birisi olan laiklik ilkesini yıkmayı amaçlayan bir girişim olarak görülmesi, bizim bakımımızdan asla kabul edilemez bir durumdur.

√ Milliyetçi Hareket Partisi'nin laiklik ve din ve vicdan özgürlüğü konularındaki tutumu ve bu ilkelere bağlılığı her türlü şüphenin ve şaibenin dışındadır.

√ Konumu ne olursa olsun bu konuları hiç kimseyle tartışmayacağımızı, hiç kimsenin Milliyetçi Hareketi bu alanda töhmet altında bırakamayacağını ve bunun kabul edilemez bir hata olacağını buradan bütün açıklığıyla ifade ve ilan etmek isterim.

• Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararıyla başörtüsü konusunda bir içtihat tesis edilmiştir.

√ Bu içtihatın değişeceği ortam ve şartların oluşacağı yeni bir döneme kadar, konu bu suretle Türkiye'nin gündeminden çıkarılmıştır.

• Bugün geldiğimiz noktada Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin geleceği, huzuru ve toplumsal dayanışma açısından üzüntülü ve endişelidir.

√ Bu sürece değişmeyen ilkelerimiz doğrultusunda samimi ve iyi niyetli katkıda bulunmuş olmaktan dolayı ise, tam bir gönül rahatlığı ve vicdan huzuru içinde olduğumuzu herkesin bilmesini isterim.

Değerli Milletvekilleri, Sayın Basın Mensupları,

Anayasa Mahkemesi'nin hukuki olmaktan ziyade siyasi düşünce ve saiklere dayanan iptal kararı, yetki aşımı ve gaspı tartışmalarına yol açmış ve yasama organının görev alanına müdahale eden Yüce Mahkemenin meşruiyeti sorunu gündeme gelmiştir.

• Demokratik hukuk devleti, hukukun üstünlüğü, kuvvetler ayrılığı ve yargı bağımsızlığı, birbirlerinden güç alan ve anlam kazanan değerler bütünüdür.

√ Kuvvetler ayrılığı ilkesi, bu çerçevede Parlamenter demokratik sistemin vazgeçilmez ön şartı ve hayatiyet kaynağıdır.

√ Yasama, yürütme ve yargının görev ve yetkilerinin birbirinden ayrılması ve sınırlandırılması, devletin temel organları arasında işbölümü ve işbirliğine dayalı uyumlu bir çalışma ortamı için mutlak gerekliliktir.

√ Devletin bu üç temel fonksiyonunun birbirinden kopuk şekilde görev icra etmelerinin ve birbirlerinin yetki alanına girmelerinin, toplumsal ve siyasi tikanıklara yol açması mukadderdir.

• Türkiye’de siyaset kurumu ile yargı arasındaki ilişkiler her dönemde sorunlu olmuştur.

√ 1961 yılından bu yana süregelen yasama-yargı tartışmalarının odağında Anayasa Mahkemesi yer almış ve anayasal yargının bazı kararları demokratik meşruiyet ve milli iradeye müdahale açılarından tartışılmış ve sorgulanmıştır.

√ Yargının yasamanın yetki alanına müdahale edip edemeyeceği ve Meclisin yerine geçerek yorum yoluyla kanun yapıp yapamayacağı bu tartışmaların temelini oluşturmuştur.

• Anayasa Mahkemesi’nin konumu üzerinde bu temelde yapılan tartışmalar sonucu, Anayasa’nın 148. ve 153. maddeleriyle Yüce Mahkemenin yetkilerine açıklık kazandırılmıştır.

√ 153. madde ile Anayasa Mahkemesi’nin kanunları iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak tarzda hüküm tesis edemeyeceği hükme bağlanmıştır.

√ 148. madde ile de Anayasa Mahkemesi’nin anayasa değişikliklerini şekil yönünden denetim yetkisinin sınırları açıkça çizilmiştir.

• Anayasa Mahkemesi’nin kanun önünde eşitlik ve eğitim hakkı konularındaki anayasa değişikliklerini iptal kararı, bu açıdan Yüce Mahkeme’nin yetkisini aşarak yasama organının görev alanına müdahale olarak görülmüştür.

Anayasa değişikliklerini sadece Şekil yönünden denetleyebileceği açık bir anayasa hükmüne bağlanmışken, bunun dışına çıkarak esasa girmesi, Anayasa Mahkemesi'nin kararına siyasi nitelik kazandırmıştır.

√ Bu tespiti herkes doğru yapmalı, konuyu hamasi sloganlarla başka alanlara saptırmaktan vazgeçmeli ve çok uç örneklerden hareketle bu karara haklılık temeli kazandırma çabalarından medet ummayı bırakmalıdır.

√ Anayasa herkes ve her kurum için bağlayıcı ve emredicidir.

Demokratik hukuk devletinde, kaynağını Anayasa'dan almayan bir yetkiyi kullanmaya yer yoktur.

Anayasal denetim, **parlamento kayyumu** değildir.

√ Anayasa Mahkemesinin yıpratılmaması, iç politikada tartışma malzemesi yapılmaması ve siyasi çekişmelerin aracı ve tarafı haline getirilmemesi, demokratik rejimin geleceği bakımından hayati önemi haizdir.

Burada hiçbir tereddüt yoktur.

√ Ancak, anayasal yargının da milli iradenin tecelli ettiği yegane yer olan Meclis'in iradesini hiçe sayarak yasamanın yetki alanına müdahale etmemesi ve bu yolla kuvvetler ayrılığı ilkesini fiiliyatta "kuvvetler hiyerarşisi"ne dönüştürmekten sakınması da aynı derece de önemlidir.

√ Bu yol açıldığı ve sistematik bir uygulamaya dönüştürüldüğü takdirde, kuvvetler ayrılığı ilkesine dayalı parlamenter rejim çok ağır bir yara alacak ve bundan sonra demokrasi ve milli iradeden söz etmek imkanı kalmayacaktır.

• Bu konunun AKP'ye yakın bazı çevrelerin savunduğu gibi anayasal yargıya “savaş açma”, yargıyı “vesayet altına alma” veya “siyasi iradeye ram etme” mantığı ve anlayışıyla ele alınmayacağı açıktır.

√ Burada herkes görev ve yetkilerinin anayasal sınırları içinde kalmanın, kendi meşruiyetlerinin sigortası olduğunu anlamak durumundadır.

√ Yaşanan tecrübelerden alınan dersler ışığında yapılacak sağlıklı bir değerlendirme sonucu, uygulamadan kaynaklanan bu sorunun yine aynı yolla çözüme kavuşturulması en uygun ve makul hareket tarzı olacaktır.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Konuşmamın son bölümünde Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı sonrası AKP'nin izlediği tutum ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'nın başlattığı girişim hakkındaki görüş ve değerlendirmemizi dile getirmek istiyorum.

Başbakan Erdoğan ve AKP'nin başörtüsü kararına tepkisi, kamuoyunda yaratılan beklentilerin aksine, cılız ve ürkek bir tepki olmuş ve AKP konuyu Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne havale ederek kendi sorumluluğundan kurtulmayı amaçlayan ezik bir tutum sergilemiştir.

√ Basında AKP'li milletvekillerinin Ankara dışına çıkmamaları talimatı “kırmızı alarm” ve “olağanüstü hal” benzetmelerine konu olmuş ve AKP yetkili organlarının sine-i millete dö-

nüş, erken seçim ve Anayasa değişikliği süreci başlatılması dahil tüm alternatifleri değerlendireceği haberleriyle kamuoyunda yüksek beklentiler yaratılmıştır.

√ Ancak, sonuçta dağ fare doğurmuştur.

AKP, Anayasa Mahkemesi'nin kararının muhatabının Yüce Meclis olduğunu, ortaya çıkan durumun Meclis tarafından değerlendirilmesi gerektiğini, siyasi partilere bu bağlamda görev ve sorumluluklar düştüğünü ve herkesin buna uygun hareket edeceğini ümit ettiğini söyleyerek, kendi görüş ve düşünceleri konusunda kamuoyunu karanlıkta bırakmıştır.

• Her vesileyle her konuda konuşma alışkanlığı ve tutkusu çok iyi bilinen Başbakan Erdoğan, her nedense şimdi derin bir sessizliğe gömülmüş ve bugüne kadar kamuoyunun karşısına çıkmamıştır.

√ Bu konuda büyük bir Meclis çoğunluğuna sahip iktidar partisi olarak ilk önce kendilerinin ne düşündüğünü Türk milletine açıklamaktan kaçınan Başbakan, basın üzerinden tedavüle çıkardığı senaryoları diğer siyasi partilere tartışırma fırsatçılığını seçmiştir.

• Parlamento'nun kendi hukukuna sahip çıkması gerektiğini söyleyen ve bu yönde Meclis'e çağrı yapmaya hazırlandığı basına yansıyan Başbakan'a hatırlatmak isteriz ki, siyasi sorumluluğunun icabı olarak ilk önce yapması gereken şey; gölge oyununu bırakıp şu soruların cevabını vermektir:

√ Parlamento'nun kendi hukukuna sahip çıkmasından neyi kastediyorsunuz?

√ Parlamento'dan anayasada belirlenen görev ve yetkilerine sahip çıkmak için ne yapmasını bekliyorsunuz?

√ AKP tek başına referandumlu anayasa değişikliği yapmak için yeterli Meclis çoğunluğuna sahiptir.

- Bu durumda, parlamento hukukuna sahip çıkılması için bazı yasal ve anayasal düzenlemeler yapılmasını öngörüyorsanız, bu konuda belirleyici olacak sizin iradenizdir.

- Bu konunun Meclis'te tartışılmasını istiyorsanız, ilk önce somut düşüncelerinizi ve bunun haklı ve meşru gerekçelerini kamuoyuna açıklamak durumunda olan siz değil misiniz?

- Bunu yapmadığınız sürece, Meclis neyi değerlendirecek, neyi tartışacaktır?

Başbakan Erdoğan bu konularda ne düşündüğünü Türk milletine açıklamak sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, demokratik rejimin krizden çıkarılması ve normalleşme süreci başlatılmasına katkıda bulunmak mülahazasıyla, bu konuda Başbakan Erdoğan'ın getireceği makul ve meşruiyet sınırları içinde kalacak her öneriyi iyi niyet ve samimiyetle değerlendirmeye hazırdır.

Sayın Milletvekilleri, Değerli Basın Mensupları,

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'nın 7 Haziran 2008 günü yaptığı basın toplantısında siyasi gündeme getirdiği düşünce ve öneriler, yaşanan bu süreçten soyutlanarak değerlendirilemeyecektir.

Sayın Meclis Başkanı yeni bir anayasa yapılmasını ve senato sistemini tartışmaya açmış ve önümüzdeki süreçte Meclis'te temsil edilen siyasi parti liderlerini açık gündemli bir toplantıya davet edeceğini belirtmiştir.

Çok genel bir çerçevede ortaya konulan bu düşüncelerin açıklığa kavuşturulması gereken yönleri bulunmaktadır.

Bu konuda nihai bir değerlendirme yapılmasının, bu hususların somut biçimde ortaya çıkmasına bağlı olacağı takdir edilecektir.

Bu bakımdan bugünkü konuşmamda dile getireceğimiz düşünce ve tespitler, bu konuda ön bir değerlendirme olarak kabul edilmelidir.

• Yeni anayasa yapılması konusu 22 Temmuz 2007 seçimleri sonrasında AKP tarafından yadırganacak bir yöntemle gündeme taşınmış ve nabız yoklanmıştır.

√ Yeni bir anayasa hazırlanması veya mevcut anayasada köklü değişiklikler yapılması, ancak siyasi istikrarın bütün unsurlarıyla hüküm sürdüğü bir ortamda düşünülebilecek bir husustur.

√ Bugünkü şartlarda böyle bir istikrar ortamından söz etmek mümkün değildir.

- AKP'nin kapatılması davası sonrası dönemde Türkiye ağır bir kriz sürecinden geçmektedir.

- AKP'nin siyasi ve hukuki meşruiyet sorunu giderek derinleşmekte ve kapatma davası sürecinde bütün tasarruflarının

meşruiyet temelinin sorgulanacağı bir geçiş dönemi yaşanmaktadır.

√ Bu bakımdan siyasi normalleşme süreci başlatılmadan ve Türkiye'yi yönetme kabiliyetini kaybetmiş bugünkü hükümete dayalı siyasi tablo değişmeden, yeni anayasa hazırlanması doğru ve mümkün değildir.

• AKP Hükümeti'nin geçen yıl kamuoyunda tartıştığı sipariş anayasa taslağının, Türkiye Cumhuriyeti devletinin milli devlet niteliğini, üniter siyasi yapısını ve kimliğini tartışmalı hale getirecek ve bu temelleri sarsacak kabul edilemez hükümler içerdiği bilinmektedir.

Siyasi kriz ortamından bağımsız olarak bu gerçekler de, TBMM'nin geniş tabanlı bir uzlaşma zemininde yeni bir Anayasa yapmasını imkânsız kılan, bunun asgari şartlarını ortadan kaldıran bir husustur.

• Bu mülahazalar, büyük ölçüde, iki Meclis'li sistem önerisi bakımından da geçerlidir.

√ Bunlara ilaveten, Senato sistemi Türkiye'de geçmişte denenmiş ve her yönüyle tartışılmış bir konudur.

Geçmiş tecrübeler, Senato'nun bir denge ve denetim mekanizması olarak kendisinden beklenen fonksiyonu yerine getiremediğini, yasama ve yürütmenin işleyişini hantallaştırıcı sonuçlar doğurduğunu göstermiştir.

√ Öte yandan, Sayın Meclis Başkanı'nın ifade ettikleri gibi Senato'nun Anayasa Mahkemesi'nin yükünü nasıl azaltacağını anlamak da kolay değildir.

- Senato ile Meclis'in yapısını genel seçimlerde siyasi partilerin aldığı oy oranları belirleyecektir.

- Seçimlerde tek başına çoğunluğu kazanacak parti, her iki organda da bu oranda temsil edilecektir.

- Aynı siyasi partiye mensup bu çoğunlukların yasama tasarruflarında farklı hareket edeceklerini düşünmek eşyanın tabiatına aykırıdır.

- Yasama tasarruflarını, kanun ve anayasa değişikliklerini anayasaya uygunluk açısından denetlemek, ancak bir yargı organının görev ve yetkisidir.

- Yasama organının bir parçası olan senatonun böyle bir yetkiyle donatılması herhalde düşünülemeyecektir.

- Bu bakımdan senatonun Anayasa Mahkemesi'nin yükünü azaltacağı düşüncesi, halisane bir beklentiden öteye geçemeyecektir.

• Sayın Meclis Başkanı'nın, içinden geçilen kriz sürecine ilişkin endişe ve düşüncelerin açıkça ifade edileceği ve çıkış yollarının konuşulacağı serbest gündemli bir toplantı düşüncesi iyi niyetli bir yaklaşım olarak görülebilecektir.

Ancak, burada da şu husus üzerinde çok iyi düşünülmesi gerekli olacaktır.

√ Parlatmentonun ortak görüş ve hissiyatını yansıtan bildirilerin Genel Kurul'da kabul edilerek kamuoyuna duyurulması, ancak dış politikaya ilişkin milli meselelerde zaman zaman başvuru olan bir yöntem olmuştur.

- Ancak, iç meselelerde böyle bir yönteme başvurmanın parlamento geleneğimizde yeri bulunmamaktadır.
 - Bu hususun layıkıyla göz önünde tutulması gerekli olacaktır.
- Milliyetçi Hareket Partisi, Meclis Başkanı'ndan böyle bir davet alındığı takdirde konuyu her yönüyle değerlendirecek ve varacağı sonuca göre hareket edecektir.

Değerli Milletvekilleri, Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Ağır bir siyasi kriz ortamına sürüklenen Türkiye'nin bugün en büyük ihtiyacı, sağduyunun rehberliğinde krizin tahribatını imkânlar ölçüsünde sınırlandırmak ve bir normalleşme sürecinin başlatılmasının ortamını ve şartlarını hazırlamaktır.

Bu kritik geçiş döneminde herkes sükûnetini korumalı, tahriklere kapılmayarak demokratik bir olgunluk ve kararlılık sergilemelidir.

Türkiye çok keskin bir virajdan geçmektedir. Burada önemli olan AKP'nin bu virajı nasıl döneceği değil, demokrasi arabasının bu virajda devrilmemesidir.

- Siyasi krizin rejim bunalımına dönüşmesinden ve demokrasinin dış müdahaleye maruz kalmasından siyasi çıkar sağlamayı hesaplayan çevrelerin ara rejim heveslerine set çekilmesi, siyaset kurumunun önündeki en önemli misyondur.

Bunun için Türkiye Büyük Millet Meclisi krizden çıkış ve normalleşme yolunda üzerine düşeni yapmalı ve soruna demokrasi içinde çözüm üretebilmelidir.

Bu noktada hiçbir siyasi parti ve siyasetçinin geleceğinin, demokratik parlamenter rejimin geleceğinden daha önemli olmadığı unutulmamalıdır.

Esas olan demokratik rejimi korumaktır.

• Milliyetçi Hareket Partisi bugünkü krizin demokrasi korunarak aşılacağına inanmaktadır ve bunun için üzerine düşeni yapmaya hazır ve kararlıdır.

√ Kapatma davasının sonucu ne olursa olsun, Türkiye Büyük Millet Meclisi açıktır ve görevinin başındadır.

√ Türkiye'nin hükümsüz kalması düşünülemeyecektir. Parlamento çözümü üretmeye ve içinden bir hükümet çıkarmaya muktedirdir.

√ Bunun kapatma davası sürecinin sonucu beklenmeden gerçekleşmesi imkânlarının araştırılması, normalleşme süreci bakımından kilit öneme sahiptir.

√ Son tahlilde Türk milletinin hakemliğine başvurma yolu da her zaman açıktır.

• Bu bakımdan, ateşin üzerine benzinle giderek krizi derinleştirecek ve rejim bunalımına davetiye çıkaracak hareketlerden kaçınmak herkes için milli bir görevdir.

√ Başta ana muhalefet partisi olmak üzere bütün siyasi partiler, demokratik Parlamenter rejim çökerse bunun altında kendilerinin de kalacağını, Türk milletinin ve tarihin siyasi ihtirasları uğruna demokrasiyi ateşe atanları affetmeyeceğini unutmamalıdır.

√ Bugüne kadar tahterevallı siyasetinin iki ucunda oturan AKP ve CHP, hiç olmazsa şimdi rejimin dengeye oturması için siyasi sorumluluk noktasında buluşmalıdır.

• Türkiye'nin normalleşme sürecine girmesinde en büyük sorumluluğu taşıyan AKP;

√ Milli irade ile hukuku karşı karşıya getirmekten ve,

√ Gerilim stratejisiyle sonuç alınabileceği beklentilerinden artık vazgeçmelidir.

• Sayın Başbakan ve AKP yöneticileri;

√ Kapatma davasının 340 milletvekilinin tümünü ve hükümeti rehin alması yerine,

√ Davaya konu olan milletvekillerinin bu sürecin sonucunu beklemeleri ve,

√ Geride kalan 301 milletvekili ile siyasi istikrarın tesisi için yeni bir siyasi ve yönetim yapısı oluşturulmasını, krizden makul bir çıkış yolu olarak iyi niyetle değerlendirmek basiretini gösterebilmelidir.

• Bu konuda ortaya attığımız görüş ve düşüncelerin, siyasi çalkantı ortamının durulması ve istikrar hakim kılınarak normalleşme sürecinin önünün açılması dışında herhangi bir amacı bulunmamaktadır.

Bazı AKP yöneticilerinin buna gösterdikleri tepkiler bu bakımdan yersiz ve anlamsızdır.

√ AKP'nin parçalanması ve Başbakan Erdoğan'ın tasfiye edilmesi gibi niyetleri bize atfedenler, klonlamanın genetik

özelliklerin korunarak bir organizmanın kopyalanması olduğunu unutmuş görünmektedirler.

AKP'nin parçalanmasını isteyenlerin, bu siyasi partinin genetik özelliklerinin yeni bir siyasi yapıya aynen aktarılmasını düşünmeleri mümkün müdür?

AKP'nin bu düşüncemize itibar edip etmemesi kendilerinin bileceği bir şeydir.

39 AKP milletvekilinin kapatma davasının sonuçlanmasına kadar kenarda beklemelerini kabul edilemez bir düşünce olarak görenlerin, hukuki sürecin kapatma ile sonuçlanması halinde kapatılan bir siyasi partinin devamı niteliğinde yeni bir parti kurulmasında karşılaşılabilecekleri sorunları düşünmeleri asgari basiretin icabıdır.

AKP yöneticilerinin her şeyi yakarak ve yıkararak, demokrasiyi tehlikeye atarak topluca tasfiye olma yolunu seçmeleri kendi tercihleri olacaktır.

Bizim endişe ve telaşımız, AKP'nin parçalanması ve Başbakan Erdoğan'ın kurban edilmesi değil, demokratik rejimin geleceğinin kurtarılmasıdır.

• Anayasa Mahkemesi'ndeki kapatma davasının hiçbir dış müdahaleye maruz bırakılmadan kendi mecrasında biran önce sonuçlanması, Türkiye'nin önünü görebilmesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

√ Yargı sürecinde hukuk kuralları içinde nasıl hareket edeceğine karar verecek olan AKP'dir.

√ AKP'nin bu süreçle paranoyaların esiri olmaması ve ci-hat psikolojisi ve anlayışıyla hareket etmemesi kendisi açısından yararlı olabilecektir.

• Kapatma davası ne şekilde sonuçlanırsa sonuçlansın, AKP kapatılsın veya kapatılmasın, Türkiye'de yeni bir dönem açılacaktır.

√ Herkes bu yeni dönemi iyi okumalı ve anlamalı ve kendisini buna şimdiden hazırlamalıdır.

√ Milliyetçi Hareket, demokratik meşruiyet ve siyasi sorumluluk anlayışla, gerginliklerin tarafı olmadan Türkiye'nin temel sorunlarını makul ve meşru çözümlere kavuşturma iradesiyle buna hazırdır.

Hepinizi en iyi dileklerle selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 HAZİRAN 2008

boş

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Basın Mensupları,**

Türkiye ve Türk Dünyası son zamanlarda yaşadığı sosyal, siyasal ve ekonomik buhranların yanı sıra, geçtiğimiz haftalar içinde üç değerli insanı kaybetmenin üzüntüsünü yaşamaktadır.

Türk Sanat Müziğimizin unutulmaz bestekârı **Avni Anıl**, hepimizin şarkısını yürekten duyarak söylediği “Türkiyem” şiirinin şairi, yazar ve düşünür, Türkiye sevdalısı dava arkadaşımız ve mümtaz insan **Dilaver Cebeci** ile Türk Dünyasının büyük yazarı, Kırgız kardeşlerimizin övünç kaynağı **Cengiz Aytmatov** vefat etmiştir.

Bu vesile ile Türk kültür ve düşünce hayatına yaptıkları büyük katkılar nedeniyle merhum yazar ve sanatkârlarımıza Cenab-ı Allah’tan rahmet, aziz milletimize baş sağlığı diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Yüksek öğrenim görecek adayları belirleyecek olan Öğrenci Seçme Sınavı geçtiğimiz Pazar günü yapılmıştır. Bu sınava birbuçuk milyonu aşkın evladımız katılmıştır.

Uzun ve masraflı bir özel derslane sıkıntısından sonra üniversite giriş sınavına katılan gençlerimiz, bu maratonun ilk aşamasını tamamlamışlardır.

2008-2009 öğretim yılında üniversite kontenjanları 42 bin düzeyinde arttırılmış olmasına rağmen bu yıl da bir milyona yakın gencimiz Üniversiteye girme imkanından mahrum kalacaktır.

Bu durum, Türkiye'nin kanayan bir yarasıdır.

Bildiğiniz gibi, bir ülkenin beyin gücünü oluşturacak nesillerin eşit ve adil şartlarda yetiştirilmesi ve bilimsel rekabet ortamında en iyilerinin seçilmesi doğru ve makul olan bir yaklaşımdır. Buna kimsenin itirazının olması elbette düşünülemez.

Ancak bugünkü şekliyle yüksek öğretim kurumlarına seçim için yapılan sınavın yakın gelecekte devamının en azından fiziksel imkânlarla mümkün olmayacağı bir noktaya dayanmış bulunuyoruz.

Yalnızca bu yıl, eğitimde süre değişikliği nedeniyle sayıları azalmış olan adaylara rağmen, katılımın bir buçuk milyonu aşmış olduğu, sınavın 5 bin 200 binada, 81 bin 138 salonda ve binlerce gözlemcinin huzurunda yapıldığı düşünülürse, bu yükü ülkemizin daha fazla kaldırması söz konusu olmayacaktır.

Yıllarca süren bir eğitimin sonucunu yalnızca üç saat süren sınava bağlamak ise eğitimin anlamına da hedefine de uygun bir yaklaşım değildir.

Türkiye bu soruna mutlaka el atmak ve bir çözüm bulmak mecburiyetindedir.

Sayın Başbakan'ın bir konuşmasında, bu sınav sistemine ve bu sistemin yarattığı dershane kültürüne olan eleştirilerini ilk bakışta haklı bulmak mümkündür.

Bu konuda, taşları tamamen devirmeden ve sistemi bir kaosa sürüklemeyen yapılacak kapsamlı ve planlı bir değişim ve dönüşüm sürecine Milliyetçi Hareket Partisi, muhalefet olarak destek vermeye hazırdır.

Ancak burada tuhaf olan durum, Sayın Başbakan'ın iktidarı ile geçen yıllarda, tam altı sınavın yapılmış olması ve kendisinin bu gerçeği altıncısında hatırlamış bulunmasıdır.

Altı yıldır tek başına iktidar olan AKP, kapsamlı bir eğitim reformunu gündemine almamış, bu mağduriyeti giderecek hiçbir somut adım atmamıştır.

Başbakan Erdoğan bunları kamuoyu ile paylaşmadan önce, dershane destekli eğitimden, dershane temelli bir eğitime kayışın nedenlerini, Milli Eğitim Bakanı'ndan sormalı ve sorunun sorumluluğunu öncelikle kendi icraatında aramalıdır.

Altı yıla yakın bir süredir Başbakanlık koltuğunda oturan bir siyasetçinin, bu durumun garabet olduğunu söylemesi, başlı başına bir garabettir.

Başbakan Erdoğan, değiştirmek durumunda olduğu sistemi sadece şikayet etmekte ve hükümet makamını yakınma kapısı haline getirmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, yüksek öğrenime öğrenci kazandırma ve yetiştirme konusunu yalnızca bir sınav ve dersane sorunu olarak değil, başlı başına bir ülkenin kalkınma dinamiği ve insan kazanma sistemi olarak yorumlamaktadır.

Geçtiğimiz on yıllar içerisinde üniversite sınav sisteminin yanlışlarından beslenen ve büyüyen bir “üniversiteye hazırlık sektörünün” varlığı her ailenin yaşadığı ve bildiği bir gerçektir.

Bunları kaldırmakla tehdit etmek veya bir sınav ertesinde veli ve öğrencilerin gönlünü hoş tutmak için kaldırmayı teklif etmek ucuz bir siyasi yaklaşım olacaktır.

Bu konuda sadece dersanelerin kapatılmasıyla sınırlı olmayacak, Üniversite giriş sınavını da kaldıracak köklü ve kapsamlı bir eğitim reformu kaçınılmazdır.

Milliyetçi Hareket Partisi'nin bu konudaki somut projesi, son Seçim Beyannamemizde ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur.

Dersanelerin özel okullara dönüşmesinin teşvik edilmesini, üniversiteleri giriş sınavının kaldırılması ve orta öğretimin, sınavsız üniversite sistemine geçişi sağlayan bir yapıya kavuşturulmasını öngören kapsamlı reform projemizin esaslarını bu vesileyle hatırlatmak isterim.

Milliyetçi Hareket'in iktidarında;

√ Sınav sistemleri örgün eğitim programlarına paralel hale getirilecek, dershanelerin, ilk ve orta öğretim kurumlarının işlevlerini üstlenmesini önlenecek, vatandaşların bu yöndeki mağduriyetleri giderilecektir. Dershanelerin özel okullara dönüşmesi teşvik edilecektir.

√ Orta öğretim, program türünü esas alan, yatay ve dikey geçişlere imkan veren, çağdaş bir rehberlik ve yönlendirme hizmetiyle sınavsız üniversite sistemine etkin geçiş sağlayan yapıya kavuşturulacaktır.

√ Üniversite giriş sınavı kaldırılacak, bunun yerine ilköğretim ve orta öğretimde etkili bir yönlendirmeye bağlı olarak, uygulanacak müfredat ile orta öğretim başarısını ve orta öğretim sonunda yapılacak “Olgunlaşma sınavını” esas alan ve fırsat eşitliğini gözetilen üniversiteye geçiş sistemi uygulamaya konulacaktır.

Bu yolla, hayatlarını bu sektörden kazanan yüzbinlerce eğitim kadrosunun da mağdur olması önlenecek ve birikimlerinden Milli Eğitim Sistemi içerisinde yararlanmak mümkün hale gelecektir.

Bugün, bu tekliflerimizin haklılığı bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bu önerilerimiz doğrultusunda yapılacak girişimlere ve tekliflere hazırlıklı ve açık olduğumuzu duyurmak istiyorum.

Huzurunuzda, sınava giren bütün gelerimize başarılar diliyor, sonuçların kendileri ve aileleri başta olmak üzere, aziz milletimizin geleceğinde hayırlı sonuçlar ortaya çıkarmasını temenni ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugün Türkiye kırılğan siyasal bir fay hattının üzerinde, çok cepheli ve çetin bir iktidar mücadelesinin içinde kıvranmakta ve hırpalanmaktadır.

İktidar partisinin sorumsuz ve seviyesiz uygulamalarıyla siyaset bir kör düğüşü halini almış, bu kaosa ana muhalefetin de katılımıyla keskin bir toplumsal kutuplaşma maalesef uzlaşma ve işbirliğini kilitlemiştir.

Her anlamda husumet ve kinin istikametinde yorulan ülkemizin bugünü ve yarını gerçek anlamda kaygı verici bir hale gelmiştir.

Rakip siyasi fikirlerin, farklı sosyal isteklerin, rekabet eden ihtiyaçların ve çatışan çıkarların karmaşıklığı altında toplum ve devlet hayatı işlevini kaybetmiş, tam anlamıyla bunalım hali hâkim olmuştur.

Bugün siyasetin; kuralların yapılmasına, korunmasına ve değiştirilmesine yönelik yolları tıkanmıştır.

Bu itibarla milletimiz bir çözümsüzlük girdabına mahkûm edilmiş, değerler üzerinden insafsızca ayrıştırılmıştır.

Başbakan Erdoğan ve yandaşları kişisel ihtiraslarını millete hizmet iddiasıyla ve ideolojik önyargılarla örtmenin kurnazlığıyla milletimizi aldatmış ve oyalamıştır.

Kamu görevlilerinin özel hayatlarının ifşa edildiği, özel anlamlar çıkartılarak kuşku yaratan hâkim kılınmak istendiği bir ortamda en çok ihtiyacımız olan karşılıklı güven de yok olmak üzeredir.

İnsanların izlenerek bunlardan komplolar çıkartılmaya çalışılması toplumun her kesimini derin bir güven bunalımının içine itmektir.

Artık Türkiye, tek başına iktidar iddiasındaki Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yönetim ve kontrolünden tamamen çıkmış, karalayıcı kampanya sahipleri ile karanlık odaklar Türkiye gündemini belirlemeye başlamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın "Ankara'daki karanlık senaryolarda biz yokuz" açıklaması, ülke yönetiminden sorumlu bir hükümetin sürüklendiği çaresizliğin ilk ağızdan itirafıdır.

Bu sözler hükümetin sorumluluğunu ortadan kaldırmayacağı gibi, hükümetin gelişmelerden habersiz olacağı anlamına da gelmeyecektir.

Sayın Başbakan; varlığını ikrar ettiği karanlık senaryoların önlenmesi için hükümetinin ne yaptığını ve hangi tedbirleri aldığı açıklaamak zorundadır.

Anlaşılan odur ki, kurumlarla kavgalı, milletle mesafeli, milli değerle tartışmalı olan siyasi otorite, kaybetmeye başladığı iktidar olma niteliğini skandallar ve komplolar üzerinden siyaset yaparak sürdürme çabasıdır.

Bu anlayış, siyaseti çözüm ve değer üretmez bir noktaya sıkıştırmıştır.

Başbakan Erdoğan, karanlık komplo teorileri arasında “taraf değiliz” diyerek sebebi olduğu kaostan sıyrılmaya çalışacağına, girdiği çıkmaz sokağın kılavuzluğunu sabık siyasi anlayışında, kusurlu hükümet etme tavrında aramalıdır.

Ancak gelişmeler bu yönde bir umut olmadığını göstermektedir. Siyasi iktidarın başrolü oynadığı bu itişmenin ve çekişmenin ağır sonuçlarının devletin her kurumunu ve toplumun her kesimini derinden etkileyeceği şimdiden belli olmuştur.

AKP iktidarı, giderek kaybetmeye başladığı meşruiyetinin bedelini, yükselen faiz, artan enflasyon ve kronikleşen yoksulluk olarak, açıklıkla boğuşan vatandaşlarımıza ödetmeye hazırlanmaktadır.

Başka yerlerde ve mecralarda sorumlu aramaya gerek yoktur.

Bu ortamda bile “Türkiye’yi bir kaostan çıkardık, emniyete kavuşturduk, güven ve istikrarı yakaladık.” diyebilecek kadar sağduyusunu kaybeden Başbakan Erdoğan, bugün yaşadığımız

siyasi, ekonomik, toplumsal darboğazın öncelikli sorumlusu ve sebebidir.

Sayın Başbakan da artık bu gerçeğin farkına varmış, partisinde muhtemel bir çözülmeyi durdurmak için işi artık tehdit boyutlarına vardırılmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın **yanlış makas değiştirerek**, yanlış yöne yol verdiği partisini terke hazırlananlara yönelik “Trenden inen bir daha binemez” uyarısı, kendi siyasi çizgisindeki “aktarmalı” yolculuğun dramatik bir tekrarına işaret etmektedir.

Dün, devrilen treni terk ederek siyasete başlayanlar, bugün kendi devirdikleri trenden kaçmak isteyenleri engellemek için yol ve yöntemler aramaya başlamışlardır.

Değerli Arkadaşlarım,

İktidar partisine mensup milletvekillerine kadar yansıyan umutsuzluk hali partilerinin kapatılacağına dair beklentileri arttırmış görünmektedir. Bunun yansıması olarak Adalet ve Kalkınma Partisi kolektif karar alma ve onları uygulayabilme özelliğini kaybetmek üzeredir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kapatılma davası sonuçlanana kadar Meclisi tatile çıkarmama yönündeki girişimi bu panik halinin açık bir işareti olmuştur.

Başbakan Erdoğan, bu yaklaşımı ile milletvekillerine olan güvenini tamamen kaybettiğini ortaya koymakta ve ara istas-

yonlarda ineceklere engel olmak için treni tam hızla sürmeye çalışmaktadır.

Sayın Başbakan'ın yaklaşımına göre ise seyir halindeki AKP treninden atlayacak olanların akıbetlerinden ise kendileri sorumlu olacaktır.

Kapatılma davası sonuçlanana kadar meclisin tatile çıkarılmaması yönündeki AKP girişimi bir seçim hazırlığı olarak da yorumlanmalıdır.

Milliyetçi Hareket olarak, siyasi geçmişimizde millete gitmekten, siyasi rakiplerimizle sandıkta hesaplaşmaktan hiç bir zaman kaçmadığımız bilinen bir gerçektir.

Bundan sonra da aynı tutumumuzu koruyacağımızı ve elbette ki bunu milletimizin önünü açan bir demokratik fırsat olarak göreceğimizi bu vesileyle hatırlatmak isterim.

Ancak, henüz üzerinden bir yıl bile geçmeden tekrarlanması halinde yapılacak bir seçimin siyaseten ülkemize ne kazandıracığını veya neleri kaybettireceğinin tahlili mutlaka iyi yapılmalıdır.

Bununla birlikte, birkaç ay sonrasındaki akıbeti bile belirsiz olan bir hükümetin ülkeyi yönetebilmesi, bürokrasiyi işletebilmesi, uluslararası ilişkileri sürdürmesinin ne kadar mümkün olacağı da ayrıca analiz edilmelidir.

Meşruiyeti mahkeme tarafından, kalıcılığı siyaset açısından sorgulanan bir hükümetin alacağı kararların isabeti ve geçerliliği de başka bir tartışma konusu olacaktır.

Bu derece ağır bir siyasi krizin toplumsal izdüşümünde; yasa işlevinin anlamsız, yürütmenin felç, yargının ise adil ve güvenilir olmaktan çıkacağını bilmek için kâhin olmaya gerek yoktur.

Ve maalesef, bu marazi halin, ağır faturasını, daha çok açlık, daha fazla yoksulluk olarak aziz milletimiz ödemek zorunda kalacaktır.

İçinden sıyrılmaya çalıştığı gerginliklerin bir numaralı aktörü olan Başbakan Erdoğan ise sonu gelmez tartışmaların ve karanlık senaryoların içinde; sanal tehditlerin ortasında öncelikle kendisini kurtarmanın yollarını aramaktadır.

“Bizim, gayemiz her zaman milletimizin gelirini, ülkemizin itibarını artırmak oldu.” diyen Başbakan’ın “velev ki” bu niyeti doğru bile olsa, buna ne kadar ulaşabilmiş, vatandaşımıza ne kazandırmıştır?

“Gölgelerin üstüne geldiği en sıkışık, en zor zamanlarda güneşin doğuşuna binlerce kez şahit olduğu”nu söyleyen Sayın Başbakan, milletimize doğan güneşi sığ ve istismarcı siyaseti ile gölgelediğini ne zaman görecektir?

Muhterem Milletvekilleri,

Bu zincirleme etkilerin ağır tahribatının demokratik rejime tehdit boyutlarına ulaşmasının önlenmesinde iktidar ve muha-

lefiyle herkesin hassasiyet göstermesi, siyaset kurumunun ortak sorumluluğu olarak görülmelidir.

√ Ana muhalefet partisi bu sorumluluktan muaf olmadığı gibi bu konuda imtiyazlı bir konumda da değildir.

√ Ana muhalefetin krizden çıkış sürecine yapıcı bir katkıda bulunması ve bu konuda üzerine düşen görevi, siyasi hesapların yanıltıcı cazibesine kapılmadan yerine getirmesi, demokratik rejime bağlılığının vazgeçilmez bir gereği olarak görülmelidir.

√ Herkesle küs ve kavgalı olmak, bütün diyalog kapılarını kapatmak, bu yöndeki çabaları tartışmadan ve düşünmeden elinin tersiyle itmek, sorumlu muhalefet anlayışı ve demokrasi inancıyla bağdaştırılamayacaktır.

√ Krizi körüklemenin ve bundan siyasi kazanç sağlamak hesaplarının, basiretli ve dürüst siyaset anlayışına sığmayan bir gaflet olacağı da kabul edilmelidir.

• Milliyetçi Hareket Partisi'nin **normalleşme sürecinin** önünü açmak için gündeme getirdiği düşünceler karşısında, bizim önce demokrasi ve rejimi düşünmemiz gerektiğini söyleyen ana muhalefet liderinin mantığını ve tutumunu anlamak bu bakımdan kolay olmamaktadır.

√ MHP'nin rejimi ve demokrasiyi korumak için dile getirdiği görüşleri, bunların muhatabı olan AKP'nin reddetmesi anlaşılır bir durumdur.

√ Ancak, bunlara demokrasi ve rejim adına ana muhalefet tarafından da karşı çıkılmasının ve MHP'ye haksız ithamlarda

bulunulmasının anlaşılabilir ve kabul edilebilir bir durum olmadığı ortadadır.

- Türkiye'yi germek, bunu siyasi ranta dönüştürmek kimseye kalıcı ve muteber bir kazanç sağlamayacak, böyle bir kazancın da kimseye yararı olmayacaktır.

- Bugünkü krizin iki mimarı olan AKP ve CHP'nin çatışma ve kavga üzerine kurulmuş gerginlik stratejilerini gözden geçirmeleri ve rejim ve demokrasi ortak paydası üzerinde buluşacakları bir diyalog sürecini başlatmaları Türkiye'nin hayrınadır.

Böyle bir yumuşama ortamının estireceği “bahar havası” gerilen siyasetin ve ağırlaşan krizin normalleşme sürecine sokulması için büyük önem taşımaktadır.

√ Demokrasinin, bugünkü kriz ortamında rayından çıkması, ara rejim heveslilerinin bu yöndeki çabalarının boşa çıkarılması, rejimin geleceği açısından hepimiz için bir demokrasi sınavı olacaktır.

- Türk milleti ana muhalefet partisinin de bu sınavdan nasıl çıkacağını büyük bir dikkatle izlemektedir.

√ Aziz milletimizin bu konuda bir hayal kırıklığı yaşamaması en büyük temennimizdir.

Demokrasinin enkazı üzerinden siyasi ikbal hesabı yapmak, kimseye şeref ve itibar kazandırmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde özellikle çalışanlarımızın ve emeklilerimizin katlanılamaz hale gelen geçim sorunları hakkındaki görüş ve düşüncelerimi huzurlarınızda sizlerle ve aziz milletimizle paylaşmak istiyorum.

Her alanda olduğu gibi geçim kaygıları derinleşmekte, sorunları her geçen gün büyüyerek gündelik hayatın devamını imkânsız hale getirmektedir.

Gelir dağılımındaki bozukluk ve adaletsizliğin neden olduğu çaresizlik ve gerilim endişe verici seviyelere ulaşmıştır.

Nüfusumuzun, toplam gelirden en az payı alan yüzde 20'lik bölümüyle, en çok payı alan yüzde 20'lik grubu arasındaki gelir uçurumu maalesef sekiz kata çıkmıştır.

AKP hükümetinin beş buçuk yıllık idaresinin getirdiği bugünkü tablonun sonucu, resmi rakamlarla bile 13 milyona yaklaşan yoksul ve 600 bine ulaşan aç insandır.

Bir yanda yabancı sermayedara özel itibar gösteren ve kefil olan, öte yanda dar gelirliyi küçümseyen, hakir gören Başbakan Erdoğan'ın yönetiminde, artık çalışanlar yoksulluk ve açlık sınırında yaşamaya başlamışlardır.

Kamuoyuna yansıyan son verilere göre, asgari ücretin brüt 630 YTL olduğu, memurlarımızın ortalama 850 YTL aldığı ülkemizde, yoksulluk sınırı 1300 YTL'ye yaklaşmıştır.

Açlık sınırının da 1000 YTL'ye yaklaştığı düşünülürse, milyonlarca dar gelirli, memur, işçi, emeklinin açlık tehlikesi ile yüz yüze bir yaşam mücadelesi verdiği görülebilecektir.

Zorunlu tüketim harcamalarındaki artışlar memur maaşlarını aşmış ve yılın ilk 5 aylık döneminde 344 bin memur daha açlık sınırının altına düşmüştür.

Hesaplamalara göre dört kişilik çekirdek bir ailenin asgari geçimini sağlaması için gerekli miktar aylık 2500 YTL'yi geçmiştir.

Bugün etrafımızda bu rakama hiçbir zaman ulaşmadığını ve ulaşamayacağını bildiğimiz milyonlarca ailenin varlığı düşünülürse, vatandaşlarımızın ve özellikle sabit gelirlilerin nasıl bir mağduriyet içinde çırpındığı daha iyi anlaşılabilir.

Dört kişilik bir memur ve işçi ailesinin;

- Asgari bir hayat sürdürmek amacıyla ihtiyacı olan gıda maddelerini karşılamak için ayda yaklaşık 600 YTL'ye,
- Barınma ve iskân için özellikle büyük kentlerde vasat konutlarda 500 YTL'ye,
- Eğitim, giyim ve ulaşım için ise ayda yaklaşık 300 YTL'ye ihtiyaç duyacağına göre, eline geçen para ile insanca bir hayatı sürdürmesini beklemek, ancak AKP zihniyetinin aldatması ile mümkün olabilecektir.

Endişe verici bir durum olarak bugün açlık sınırının altında olan memur sayısı 1 milyon 37 bin 343'e ulaşmıştır.

Daha 2007 yılının Aralık ayında memurların yüzde 28,4'ü açlık sınırının altında maaş alırken, şimdi memurların yüzde 42,5'i açlık sınırında yaşamaya başlamıştır.

Yalnızca gıda için ihtiyaç duyulan harcama bedelinin bile bir memurun veya işçinin maaşının yarısını cebinden götürdüğü dikkate alındığında sabit ve dar gelirlinin vahim durumu bütün berraklığı ile ortaya çıkacaktır.

Bugün memurlarımızın ve işçilerimizin önemli bir bölümü o denli yoksuldur ki aldıkları maaşın yarısı ancak karınlarını doyurmaktadır.

Artan gıda fiyatları ve kira, yoksul çalışanlarımızın harcamalarının neredeyse yüzde 90'ına ulaşmış, son aylarda yükselen enflasyon zorunlu giderleri katmerleştirmiştir.

Kimimizin kardeşi, kimimin akrabası, kimimizin babası olan bu milyonların, iktidar zihniyeti tarafından hala görmezden gelinmesi ise tam anlamıyla siyasi bir gaflet örneğidir.

Bilindiği üzere beklenen enflasyon üzerinden verilen memur maaşlarına yapılan zam oranı, hükümetin bir türlü artışını durduramadığı enflasyon nedeniyle yetersiz kalmış ve çalışanlar aleyhine bir durum doğmuştur.

Artan enflasyon nedeniyle Şubat ayından itibaren, maaşların azalması telafi edilmediği takdirde, reel olarak vatandaşlarımızın zaten düşük olan satın alma güçleri ciddi oranda zayıflayacaktır.

Yılbaşından itibaren yüzde 2 zam yapılan memur maaşlarına yılın ilk altı ayında oluşan enflasyondan kaynaklı farkın, Temmuzda ek zam olarak maaşlara yansıtılacağı ilgili bakan tarafından açıklanmıştır.

Buna rağmen konuşulan ve muhtemel zam oranının bizce tatmin edici olması söz konusu değildir.

Nitekim Mayıs ayı rakamlarının açıklanmasıyla birlikte, iki haneye ulaşan enflasyon ile çalışanlarımızın, emeklilerimizin gelirlerindeki erime had safhaya ulaşmıştır.

Yılın ilk 5 ayında enflasyon %6,38 oranında gerçekleşmiş ve yıllık hedeften şimdiden %60 oranında uzaklaşmıştır.

Yıllık enflasyonun %10,74'e yükseldiği, ayrıca iç ve dış gelişmelerin 2008 yılı enflasyonunu daha da artıracığı tahmin edilmektedir.

Hükümet, Merkez Bankasıyla birlikte; 2009, 2010 ve 2011 yıllarına ait enflasyon hedeflerini yukarı yönlü revize ederken, 2008 yılı enflasyon hedefini değiştirmemiştir. AKP'nin; çalışanlara vereceği enflasyon farkını düşük tutmak için 2008 yılı enflasyon hedefini hala %4 olarak ısrarla sürdürdüğü anlaşılmaktadır.

Bu durum, yetersiz beslenen, giyinen, barınan bütün çalışanlarımızın ve emeklilerimizin, yükselen enflasyon altında bir kez daha ezilmesine ve yoksulluğun her geçen sene artarak kronikleşmesine yol açacaktır.

Etin, sütün unutulduğu sofralarımızda; temel gıda maddeleri olan hububat ve bakliyatındaki artışlarla birlikte artık dayanılmaz bir noktaya gelen feryatlar, şimdi kendilerini işitecek kullak, görececek göz, cevap verecek yetkili ağız aramaktadır.

Kendi siyasi geleceğinin kaygısına düşmüş AKP'nin ise bu çağrıları ve bu çılgınlıkları işitecek durumu da yoktur, niyeti de bulunmamaktadır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Çalışan memur ve işçimizin vahim durumu mutlaka hepimize bir fikir vermiştir. Çalışanından çok daha az maaş alan emeklinin durumunu ise sizlere izah etmenin ne derece utanç verici olduğunu belirtmek istiyorum.

Yıllarca bir yanda geçimini sağlamak, diğer yanda memleket hizmetine katkı vermek için ömür tüketmiş emeklilerimizin durumlarını, medyaya kadar yansıyan maaş sıralarında, ucuz ekmek almak için sabahın erken saatlerinde girilen kuyruklarda, toplu taşıma ücreti vermemek için yürünen uzun yollarda görmek mümkündür.

2002 yılında 5 milyon 888 bin 418 olan emekli sayısı, yüzde 42,8 artışla 2008 yılında 8 milyon 410 bin 766 kişiye ulaşmıştır. Bu durum, her dokuz kişiden birinin emekli olarak hayatını devam ettirdiğini göstermektedir.

Hayat pahalılığının bu denli arttığı bir zamanda; milyonlarca emeklimizin en temel ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağını, ele

güne muhtaç olmadan huzur içinde bir hayatı nasıl tamamlayacağına Başbakan Erdoğan ve hükümeti açıklamak zorundadır.

Zaten çalışırken de yetmeyen kazançlarının yanı sıra bir türlü mal sahibi olamadıkları konut ihtiyaçları da düşünülürse, birçok emeklimiz umutsuz ve mutsuz bir halde; hayatının geri kalanında ek bir iş bulmanın mücadelesini vermektedir.

Kabul edilebilir bir yaşam standardından tamamen uzak olan emekli vatandaşlarımızın mutfaklarındaki tencere kaynamakta, sofralarındaki ekmek her geçen gün azalmaktadır.

Yeri gelmişken bir hususun altını çizmek istiyorum: Bilindiği üzere, 1 milyon 216 bin 350 yaşlı ve engelli vatandaşlarımıza Ziraat Bankası aracılığıyla aylıkları ödenirken, Haziran ayı itibarıyla artık bu ödemeler PTT Bank şubeleri aracılığıyla gerçekleştirilmeye başlamıştır.

Bu bizim açımızdan olumlu bir gelişmedir. Beklentimiz bundan sonra; 70 yaş üzerinde bulunan ve özrü yüzde 70'in üzerinde olan vatandaşlarımızın ikametlerinde maaş almalarının sağlanmasıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konunun takipçisi olduğumuzu bu vesileyle ifade etmek istiyorum.

Muhterem milletvekilleri,

Memurlarımızın mağduriyetine neden olan bir başka konu ise yaşanan AKP kadrolaşmasının bürokrasi üzerindeki tahribatı ile çalışanlarımızın üzerindeki ağır baskısıdır.

Hükümet olmayı devleti ele geçirme olarak görme alışkanlığından bir türlü kurtulamayan AKP zihniyeti, ilk iktidar yıllarından bugüne kadar yoğun bir kadrolaşma ile yandaşlarına devlet imkânlarını peşkeş çekmeyi pişkince sürdürmüştür.

2002 yılından bu tarafa; hiçbir etik kaygı duyulmadan sürdürülen kadrolaşmanın sonucunda, bir yandan niteliksiz şahıslar devlet kadrolarına doldurulmuştur.

Diğer taraftan ise siyasi görüşleri uymadığı zannıyla ve haksız gerekçelerle binlerce memur ve bürokrat yerinden ve görevinden uzaklaştırılmıştır.

Yasal yollara başvuranlar ise yine yasal ve meşru kılıflar arasında istifaya zorlanmış ya da zor şartlara katlanmaya mecbur edilmiştir.

AKP ile geçen beş buçuk yıllık dönem, başka kötü nam ve eserlerinin yanı sıra mutlaka memur kıyımlarının çığ gibi büyüdüğü, haksızlığın siyaset eliyle yapıldığı bir dönem olarak anılacak ve milletimiz tarafından asla affedilmeyecektir.

Özellikle görevinden alınanların, milliyetçi fikirlere sahip kişiler olması; AKP zihniyetinin siyasi DNA'sı hakkındaki yaklaşımları doğrular niteliktedir.

Fütursuzca ve insanlık dışı yürütülen baskı ve dayatmalar sonucunda mağdur edilen binlerce memurun bu dönem kadar haksızlığa uğradığı başka bir zamana rastlanmamıştır.

Bir kez daha ve tekraren, buradan söylemek isterim ki:

- AKP iktidarının bitmeyeceği ve geçmeyeceği yönünde yanlış hesap yapanlar,

- Türk milletine mensubiyetten onur duyan milliyetçileri hafife alanlar,

Aziz milletimizin vermiş olduğu yetkiyi yanlış yorumlayıp gemi azıya alan ve “bizden-sizden” ayrımı yaparak, kendi dışındakilere eziyet eden siyasi ve bürokratlar,

Unutmayınız ki; Milliyetçi Hareket bütün bunları not etmiştir.

Bugünden itibaren yanlıştan dönünüz ve yaptıklarınızın hesabını vermek için hazır olunuz.

AKP’li yandaşların; vatanını ve milletini seven namuslu çalışanlarımıza reva gördükleri uygulamaların bedelini ödeyeceklerini kararlılıkla ifade ediyorum.

Milliyetçi Hareket konunun takipçisi olacak, memur ve bürokrat kıyımı, yapanların yanına asla kâr kalmayacaktır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmama, Türk Milli Futbol Takımımızın hepimizi sevindiren başarısını dile getirerek son vermek istiyorum.

Galibiyete inanmış, birbirine kenetlenmiş millilerimizin bu zaferi, zor günler geçirdiğimiz şu günlerde ihtiyacımız olan mutluluğu bize yaşatmıştır.

Başarılarının devamını diliyor, hepimizi saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 HAZİRAN 2008

boş

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Basınımızın Muhterem Temsilcileri,**

Hepinizi en iyi dileklerle, sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Siyasi gündemle ilgili değerlendirmemizi sizlerle paylaşacağım konuşmama, yüz gününü geride bıraktığımız siyasi kriz süreci hakkında bazı tespitlerde bulunarak başlamak istiyorum.

Yaşanan yüksek ateşli ve gerilimli kriz ortamının tehlikeli bir mecrada giderek ağırlaşmakta olması, Türkiye'ye çok ciddi bir siyasi ve toplumsal fatura çıkaracaktır.

Bu sürecin yönetilememesi ve kontrolden çıkmak üzere olması, gerginlikten yumuşamaya, kargaşadan normalleşmeye geçişin önündeki en büyük engeldir.

Çözüm ve çıkış yolu üretmek durumunda olanların; bunun yerine istikrarsızlık kaynağı haline gelmeleri ve siyasi ihtirasla-

rın ortak aklın önüne geçmesi sonucu siyaset tıkanma noktasına gelmiştir.

Sorumlu ve basiretli siyasetin yerini, küçük hesaplara dayalı bulanık suda balık avlama siyaseti almıştır.

Krizin kontrol altında tutularak yıkıcı etkilerinin sınırlandırılması ve ortak çabalarla normalleşme sürecinin şartlarının hazırlanması yönünde bugüne kadar hiçbir somut adım atılmamıştır.

Gelişmeleri bir seyirci gibi izlemekle yetinen Türkiye Büyük Millet Meclisi, adeta kaderci bir anlayışla bu konuda tam bir atalet içine girmiştir.

Siyasi diyalog kanalları açılmamış, demokratik rejimin geleceği şahsi hesapların ve ihtirasların ipoteği altına sokulmuştur.

Bu zor dönemin en az zararla atlatılması için demokratik rejimin geleceği adına bugüne kadar yaptığımız samimi uyarı ve çağrılar ne yazık ki karşılık bulamamıştır.

Gelinen bugünkü noktada, bu çıkmazın aşılması ve normalleşme dönemine yumuşak geçişin sağlanması çok güç hale gelmiştir.

Bu yönde somut adımlar atmak için gereken siyasi irade ve basireti gösterebilmek bakımından siyaset kurumunun başarılı olduğunu söylemek mümkün değildir.

Sayın Milletvekilleri,

Türkiye bugün çok büyük tehlikelere açık, çok ciddi bir bunalımla karşı karşıyadır.

Siyaset kurumu dışındaki sivil toplum kuruluşlarının krizden çıkış sürecine katkı da bulunmaları, ancak doğru tespit ve teşhislere dayalı bir değerlendirme yapmalarına bağlı olacaktır.

Bu yapılmaksızın, siyaset sahnesinde yaşananların adı doğru konulmaksızın, bunları “kör döğüş” olarak nitelendirmenin ve sorumluluk açısından muhataplarını açıkça belirtmeden birçok siyasetçinin vahim bir “akıl tutulması” yaşadığını söyleyerek anonim ve toptancı suçlamalarda bulunmanın, “fikri namus ve vicdan tutulması” olacağı unutulmamalıdır.

Bugün yaşananların baş sorumlusu olan Başbakan’ı ve hükümetini adres göstermeden, muhatabı belirsiz ortalama suçlamalarla sorumluluğu herkese seyyanen paylaştıran bir yaklaşım, krizden çıkışa hiçbir katkıda bulunamayacağı gibi, bunun ciddiye alınması da herhalde beklenemeyecektir.

Bugüne kadar şahsi ve kurumsal çıkar hesaplarıyla Türkiye’nin her alanda adım adım bir çöküntü ve kriz ortamına sürüklenmesine ses çıkarmayanların şimdi yapmaları gereken, dürüst ve namuslu bir vicdan muhasebesidir.

Anayasa’nın gerçek anlamda bir “Toplum Sözleşmesi Belgesi” niteliğinde olması için mümkün olabilecek en geniş uzlaşma ile yenilenmesine Türkiye’nin ihtiyacı olduğu bir vaktadır.

Ancak, böyle bir sürecin, siyasi istikrarın bütün unsurlarıyla hüküm sürdüğü bir ortamda başlatılabileceği de ayrıca bir gerçektir.

Bugün içinden geçtiğimiz kriz ortamında, kapsamlı Anayasa değişiklikleri için vazgeçilmez ön şart olan siyasi istikrardan bahsedilemeyeceği ortadadır.

Hal böyle iken, siyasal ve toplumsal mutabakatı sağlamak için ilk adım olarak, Anayasa değişikliği önerisiyle ortaya çıkmak ve bunun için ABD ve AB'den alınan ve Türkiye'nin bünyesine yabancı Konvansiyon modellerini tartışmaya açmak, olsa olsa "basiret ve öngörü tutulması" olarak görülecektir.

Türkiye'de Anayasa'nın yenilenmesi sürecinin başlatılması için oluşması gerekli şartlar ve bu süreci yürütmekle görevli ve sorumlu devletin temel organı bellidir.

Bu sürece Parlamento dışında meslek kuruluşları, sivil toplum örgütleri ve akademik çevrelerin katkıda bulunmaları da doğal ve gereklidir.

Ancak, bu konuda kuruluş amaçları ve faaliyet alanları dışında hiçbir kurum ve kuruluşun kendisine özel misyon biçmeye çalışmasının ve kendisini yasama erki yerine koymasının meşru bir temeli olmayacağı unutulmamalıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin bugünkü kriz sarmalından çıkması, bu noktaya sürüklenmesinde sorumluluğu olanların krizi aşma ve normalleşme çabalarına yapıcı katkı sağlamalarına ve bu konuda öncülük yapmalarına bağlıdır.

Bu yöndeki çabaların demokrasinin temel kurallarının çizdiği çerçevenin içinde kalması ve rejimi zorlayacak arayışlara itibar edilmemesi önemlidir.

Bunun için bugünkü çıkmazın en büyük sorumlusu olan Başbakan'ın, vakit çok geç olmadan, ülkesini ve milletini şahsi ve parti hesaplarının önünde tutan bir durum değerlendirmesi yapması acil ihtiyaç haline gelmiştir.

Bu noktada, Başbakan Erdoğan şu temel gerçekleri unutmamalı ve rasyonel düşünme ve muhakeme kabiliyetini köreltecek hesap ve beklentilerin esiri olmamaya çalışmalıdır.

- Milli irade ile yargıyı karşı karşıya getirmek, dış baskı ile yargıyı etki altına almaya çalışmak ve tetikçi basın aracılığıyla yürütülen yalan, karalama ve iftira kampanyalarına dayalı psikolojik savaş stratejisine bel bağlamak, başta kendisi olmak üzere, hiç kimseye bir yarar sağlamayacaktır.

Başbakan'ın bu süreçte sergilediği profil; demokrasi, milli irade ve rejim derdine değil, kendi derdine düşmüş bir siyasetçinin görüntüsüdür.

Başbakan, Türkiye'nin geleceğini değil, kendi siyasi geleceğini kurtarmak ve ne pahasına olursa olsun dokunulmazlık zırhına bir şekilde tutunmak için çırpınmaktadır.

√ Bu uğurda; Türkiye'yi, demokratik rejimi ve partisini feda etmeye hazırdır.

√ Bağımsız aday olma arayışlarına girilmesinin arkasında, kendini kurtarma psikolojisi yatmaktadır.

√ Başbakan'ın hazır olduğunu söylediği alternatif planların tümü, kendisini kurtarmayı amaçlamaktadır.

√ Krizden çıkış arayışlarında kendisini kurtaracak dokunulmazlık kapısı yoksa, Başbakan da bu çabalarda yoktur.

√ Başbakan Erdoğan bunun kendisine hayır getirmeyeceğini, demokrasi dışı zorlamaların Türkiye'ye büyük bir kötülük olacağını artık idrak etmelidir.

√ Bugünkü tehlikeli sürükleniş karşısında, Türkiye'nin ihtiyacı olan, Başbakan'ın oyun planı değil, demokrasinin kurtuluş planıdır.

√ Bu bakımdan bu gerçeklerin bilincine varılmasının krizden çıkışın anahtarı olacağı çok iyi anlaşılmalıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamda dikkat çektiğim bu görüşler, önümüzdeki dönemin çok nazik ve karmaşık bir süreç olabileceğini göstermektedir.

Burada herkes çok dikkatli olmak ve rejimi tehlikeye atmak için büyük bir sorumluluk anlayışıyla hareket etmek durumundadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, sürecin başından itibaren bu anlayışı kendisine rehber edinerek bir dizi iyi niyetli ve samimi önerisini kamuoyu ile ve muhataplarıyla paylaşmıştır.

Parlamento hukukuna sahip çıkılması için 340 milletvekili çoğunluğuyla tek başına belirleyici olan AKP'nin makul ve meşruiyet sınırları içinde kalacak düşüncelerini iyi niyetle değerlendireceğimizi açıklamamızın üzerinden ise iki hafta geçmiştir.

Meclisin hiçbir vesayeti kabul etmeyeceğini, Meclis iradesine ipotek koymanın milli iradeye tavır almak olduğunu, Türkiye'nin sürüklenmek istendiği bu “yetki çatışması” ortamından çıkarılması gerektiğini süslü kelimelerle ifade eden Başbakan, Meclis'in hangi somut adımları atması gerektiği konusunda ise derin sessizliğini sürdürmektedir.

Başbakan Erdoğan esmiş ve gürelemiş, ancak bunun arkasından tek damla yağmur gelmemiştir.

- İçi boş bir milli irade edebiyatı yapan Başbakan;

√ Kendi tanımıyla kabul edilemez olan milli iradeye müdahale karşısında, 340 kişilik Meclis çoğunluğuyla ne yapacağını açıkta bırakmış ve bu konuda somut ve kararlı bir tavır alma ce-

saretini gösteremeyerek milletin emanetinden ve bunun korunmasından ne anladığını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

√ Böylesine ezik, ürkek ve fırsatçı bir tutum sergileyen Başbakan'ın artık bu konuda söyleyebileceği bir söz kalmamıştır.

- Kapatma davası süreci sonuçlanmadan önce, normalleşme ortamına yumuşak geçiş sağlamak amacıyla, siyasi yasak istenen 39 AKP milletvekilinin dışında kalacağı bir modelle yeni bir siyasi yapılanmaya gidilmesi ve yeni bir hükümet kurulması önerimiz de demokrasi içerisinde kısa vadede çözüm bulma düşüncesinden mülhem olmuştur.

Başbakan ve arkadaşlarının buna gösterdikleri asabi tepki, durumun vahametini fark edemediklerini ve şahısları kurtarmak için rejimin geleceğini ipotek almak basiretsizliğinin tesirinde olduklarını ortaya koymuştur.

Türkiye'yi bekleyen çalkantılı süreç hakkında değerlendirmeler yapmak ve kamuoyunun aydınlanmasına katkıda bulunmak bir siyasi partinin asli görev ve sorumluluğunun bir gereğidir.

Bunun için hiç kimseden izin ve icazet almayacağımızı herkes çok iyi bilmelidir.

Akıl almaya ve demokrasi dersine ihtiyacı olmadığını söyleyenler, bu düşüncelerimizi kaale alıp almamakta serbesttir.

Ancak, hezeyan nöbeti içinde çizmeyi aşarak siyasi etik lafını ağızına almaya yeltenenler hiç unutmazın ki, siyasi geçmiş

şaiBELi olan dürüstlük özürLülerinin bu konuda söyleyecekleri hiçbir şey yoktur.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Kapatma davasının üzerinden geçen yüz günü aşkın sürede, hukuki sürecin seyri ve Başbakan Erdoğan ile AKP'nin geleceği konularında birçok senaryo ve planın tartışılması sürmektedir.

Bu alanda ciddi ve yoğun bir karmaşa yaşanmaktadır.

Bunun yanı sıra, bu konudaki değerlendirmelerde yoğun bir kafa karışıklığının hüküm sürdüğü de bir gerçektir.

• Bir bölümü AKP kaynaklı olan bu senaryo ve planların ortak noktası;

√ AKP'nin kapatılacağı ve Başbakan ve bazı arkadaşlarının siyasi yasaklı hale geleceği varsayımına ve,

√ Kapatma davasının erken bir tarihte, önümüzdeki bir-iki ay içinde sonuçlanacağı beklenti ve temennisine dayanmaları olmuştur.

• Dava sürecinin ne zaman ve nasıl sonuçlandığını kestirmek ve bu konuda tahmin ve yorum yapmak doğru ve mümkün değildir.

Bu süreç yaşanarak görülecektir.

√ Bu bakımdan, davanın bir-iki ay içinde sonuçlanacağı hesabı üzerine kurulan model ve senaryolarda ihtiyatın elden bırakılmaması gerekli olabilecektir.

√ Evdeki hesabın her zaman çarşıya uymayabileceği de bu çerçevede hatırdan tutulması gereken bir husustur.

- Siyaset kurumunun en kötü durum senaryosuna şimdiden hazırlıklı olması, siyasi basiretin asgari icabı olarak görülmelidir.

Davanın kapatma ile sonuçlanması durumunda, açık veya örtülü dış müdahale ve yönlendirmelere mahal bırakmadan ve kesinti yaşanmadan yeni döneme en az sarsıntıyla yumuşak geçişin sağlanması bütün siyasi partilerce ortak hedef olarak benimsenmelidir.

- Anayasa Mahkemesi'nin kapatma ve siyasi yasak kararı vermesi halinde çok karmaşık bir tablo ortaya çıkacaktır.

√ Başbakan'ın milletvekilliği düşecek, hükümet istifa edecek, yasak kapsamı dışında kalan AKP milletvekilleri bağımsız olacak ve ilk önce yeni bir hükümet kurulması süreci yaşanacaktır.

√ Bunun yanı sıra ara seçimi gerektirecek sayıda yasaklı olması halinde, ara seçim süreci ve takvimi de işlemeye başlayacaktır.

√ Kapatılan AKP milletvekillerinin erken genel seçim konusunda bir adım atmayı kararlaştırmaları halinde, yeni parti kurma, hükümet oluşturma ve seçim süreçleri bir arada yürütülmek durumunda kalacaktır.

- Bu denklem, çok bilinmeyenli ve karmaşık bir denklemdir.

Sert fırtınaların eseceği böylesine kaygan bir zeminde, bu konularda önceden yapılan planların sorunsuz biçimde uygulamaya konulmasında bazı güçlüklerle karşılaşılması çok muhtemeldir.

Önümüzdeki süreç ve AKP'nin kapatma halinde uygulamaya koyabileceği planların gerçekleşme imkânları konusunda, bu aşamada bilinmeyen ve öngörülemeyen unsurlar şu noktalarda toplanmaktadır:

- Kapatma davasının ne zaman sonuçlanacağı, yeni parti kurma sürecinin fiilen ne zaman başlayabileceği, işlemekte olan mahalli idareler seçimleri takvimi ışığında bu sürenin yeni partileşme için yeterli olup olmayacağı, zaman faktörü başlığı altında toplanabilecek temel hususlardır.

- Anayasa Mahkemesi'nin kapatma ve siyasi yasak kararı vermesi halinde, bunun gerekçeli kararın resmi gazetede yayınlanmasıyla hüküm ifade edeceği ve Yüce Mahkemenin gerekçelerinin hazırlanmasının zaman aldığı, burada unutulmaması gereken bir noktadır.

- Kapatılan bir siyasi partinin devamı niteliğinde yeni parti kurulamayacağını amir Anayasa hükmü de, bu süreçte hesaba katılması gereken bir hukuk süzgecidir.

- AKP'nin kapatılması halinde, bundan sonra başlatılacak yeni bir parti çatısı altında toplanma süreci, bu açıdan hukuki sorunları beraberinde getirebilecektir.

- Yasak kapsamı dışında kalacak milletvekillerinin yeni partiye topluca katılmaları, yapılacak bir erken genel seçimde topluca aday olmaları ve bu yeni parti oluşumunun yasaklı Başbakan tarafından yönlendirilmesi, yeni bir kapatma davası için hukuki karine olabilecektir.

√ Diğer taraftan kapatma kararı sonrası siyasi yasaklı duruma düşecek olan AKP yöneticilerinin mecburi bir ara seçimde, erken bir genel seçimde veya ara formüllerle yapılacak seçimlerde bağımsız aday olup olamayacakları, bu aşamada bilinmeyen ve ancak seçim takvimi başladıktan sonra anlaşılacak bir durumdur:

- Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin erken seçime gidilmesini kararlaştırması durumunda, bu karar siyasi yasaklıların bağımsız adaylıklarının mümkün olup olmayacağını bilinmediği bir aşamada alınacaktır.

- Fiil ve eylemleriyle partisinin kapatılmasına neden olan ve siyasi yasaklı olarak beş yıl süreyle başka bir partinin üyesi ve yöneticisi olamayacak bir kişinin, bağımsız aday olarak yeniden Meclis'e girmesi ve siyasi yasaklıyken parti dışından Başbakan olmasının ortaya çıkaracağı garabet ve demokratik rejim açısından doğuracağı tepki ve sonuçlar da üzerinde çok iyi durulması gereken bir faktör olacaktır.

Sayın Milletvekilleri,

Gözleri ve yürekleri bütün bu gerçeklere kapalı olan Başbakan ve arkadaşları; siyasi ihtiraslarını aşarak Türkiye'yi düzlüğe çıkarmaya çalışmak yerine, inatlaşma, kavgaya ve zorlamalarla demokrasiyi raydan çıkarmaya çalışmaktadır.

AKP yöneticileri ve milletvekilleri Genel Başkanlarına sahip çıkma adına, demokrasiyi elden çıkaracak bir yola girdiklerini göremeyecek kadar gerçeklerden kopmuşlardır.

- AKP yöneticilerinin son dönemde sergiledikleri kışkırtmacı tavırlar, ruhlarının derinliklerinde yatan gündemlerini ve çağdaşlık maskesi arkasında saklamaya çalıştıkları iflah olmaz amaç ve düşüncelerini ortaya çıkarmak bakımından da ibret verici olmuştur.

AKP'nin ikinci adamı olarak takdim edilen şahsın bir Amerikan gazetesinde yayınlanan beyanları ise, kendileri için her yönüyle bir yüz karası ve utanç vesilesi teşkil etmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş esaslarına meydan okuyan bu şahıs;

- Türkiye'de bugün yaşanan kaosu sorumlusu olarak Atatürk dönemini suçlamak cüretini göstermiş ve,

- Ümmetten milli devlete geçiş sürecini bir travma olarak nitelendirerek, Cumhuriyetle sorunlu ve kavgalı geçmişinin hincını bu hezeyanlarla dışarı vurmıştır.

Burada temel sakatlık, bugünkü krizle Cumhuriyetin başlangıç yılları arasında kurulmaya zorlanan sebep-sonuç ilişkisidir.

En büyük özelliği söylediklerini sıkışınca inkâr eden bir siyaset anlayışının temsilcisi olan bu kafanın bu yöndeki çabalarını çirkin yüzlerini artık saklayamayacaktır.

Bu konuda bizim merak ettiğimiz husus, AKP yöneticilerinin bu şahsın sözleri hakkında ne düşündükleri ve nasıl davranacaklarıdır.

- Parlamenter rejime dışardan her türlü müdahaleyi gayri meşru sayan Milliyetçi Hareket Partisi, demokrasiye sahip çıkılması için ortak bir tavır geliştirilmesi konusunda üzerine düşeni sonuna kadar yerine getirmeye hazır ve kararlıdır.

√ Bu konudaki siyasi çizgimizde bugüne kadar hiçbir sapma, kırılma ve kayma yaşanmamıştır.

√ İktidar ve ana muhalefet partilerine ve liderlerine yaptığımız sağduyu, diyalog ve uzlaşma çağrılarımızın dayandığı yegâne temel bu olmuştur.

- Ancak bugün karşımızdaki manzara, varlık nedenleri demokrasi olan siyasi partilerin, bunu katletmek için yarışa girdikleri toplu bir siyasi iflas tablosudur.

√ Dış müdahalelere, kesintilere ve ara rejim heveslerine karşı korumaya çalıştığımız demokrasi içerden katledilmektedir.

√ Bu sorumsuz siyaset anlayışlarının artık Türkiye'ye vereceği bir şey kalmamıştır.

√ Bunların Türk milletine vaat edebilecekleri tek şey kargaşa, kavga ve kaostur.

Milli vicdanda mahkûm olan bu zihniyetler, siyaset sahnesinden tasfiye edilmedikçe Türkiye önünü göremeyecektir.

Türkiye, milleti ve devleti ile hepimizindir.

Alacağımız hasar ve göreceğimiz zarar hepimizi er ya da geç etkileyecektir.

Kutupların küresel güçlerce paylaşıldığı, uzayın bile parselendiği bir yüzyılda yaşıyoruz.

Bizleri meşgul eden bu sorunların aşılmış olması, Türkiye'mizin dünyada saygın yerini çoktan almış olması gerekirdi.

Belki bazı siyaset tacirleri için, son yurdumuz Türkiye ile ilgili bir gelecek ve ikamet planları olmayabilir. Sığınmayı düşündükleri yerlerde yaşamayı içlerine sindirenler çıkabilir.

Ancak unutulmamalıdır ki, biz Türk milleti olarak ne pahasına olursa olsun buradayız.

Ve sonsuza kadar da bu coğrafyada Türkiye Cumhuriyeti adı ile yaşamaya devam edeceğiz.

Bu tarihi irademizin hiçbir şart altında ve hiçbir dayatma karşısında değişmeyeceği herkes tarafından bilinmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Konuşmamın bu bölümünde ülkemizin çok önemli iki meselesi olan ve AKP hükümetleri dönemince sürekli artış gösteren işsizlik ile gelir dağılımındaki adaletsizlik hakkındaki düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Dayanılmaz bir noktaya gelen işsizlik ve artık sosyal bir kangren haline dönüşmek üzere olan adaletsiz gelir dağılımı toplumsal birliğimizi tehdit eder boyutlara ulaşmıştır.

Hepinizin bileceği gibi, bugün her evde en az bir işsiz ve yarından umudunu kaybetmiş bir vatan evladı bulunmaktadır.

2008 yılı büyüme hızının, 2007 yılındaki performansının altında kalacağı gelişmelerden anlaşılmaktadır. Bu durum verimlilik artışıyla beraber, bazı geleneksel sektörlerdeki çözülme ile birleştiğinde işsizliğin daha çok artacağını şimdiden söylemek mümkündür.

15 ve daha yukarı yaşta olup askerlik yapmayan ya da öğrenci olmayanlar dikkate alındığında, kurumsal olmayan çalışma çağındaki nüfus 49,8 milyona ulaşmıştır.

Buna göre, bir yıl öncesine kıyasla işsiz sayısı 746 bin artmıştır. Ayrıca işgücü 230 bin kişi artarak, 23,2 milyon kişiye yükselmiştir.

Nitekim işsizlik oranı da resmi olarak yüzde 10,7'ye çıkmıştır. Bunun yanı sıra işgücüne dâhil olmayanların, dolayısıyla da işsizlik hesaplamalarında dikkate alınmayanların bir kısmı da; iş bulma ümidini kaybettikleri için resmi iş arama kanallarına başvurmayan kişilerden oluşmaktadır.

İş aramayıp, çalışmaya hazır olan bu vatandaşlarımız da dikkate alınırrsa işsizlik sorunumuzun ne kadar büyük ve sarsıcı olduğu ortaya çıkacaktır.

Bu gruba girenlerin sayısı 2,2 milyona ulaşmıştır. Kaldı ki, bu grup da işsizler ordusuna dahil edildiğinde toplam işsizlik oranı yüzde 20 seviyesine ulaşacaktır.

Daha vahimi ise işgücüne katılımın yüzde 46,7 oranıyla çok düşük bir düzeyde olmasıdır. Bu durum, çalışabilir yaştakilerin yarısından fazlasının işgücüne dâhil olmadığını göstermektedir.

AKP iktidarı süresince gözlemlenen başka bir önemli konu ise kadınların işgücü piyasasından hızla çekildikleri gerçeğidir.

Konunun ciddiyetini anlamaktan tamamen uzak olan AKP hükümeti, başka mecralarda kendi yandaşlarını devlet imkânlarıyla zenginleştirmekle meşguldür.

Onlar için işsizlik yoktur.

Onlar için sabah okula giden çocuğuna nasıl simit parası veririm kaygısı bulunmamaktadır.

Onlar için lüks arabalarının içinde, nereden nereye gidildiğinin bir önemi de kalmamıştır.

Başbakan Erdoğan ve aziz milletimizden geçinen sosyal kenelerin yol açtığı adaletsiz yapı içinde, işsiz, mağdurun sesi ne hazindir ki duyulmamaktadır.

Toplumsal bir feryat halini alan işsizlik konusuna AKP Hükümeti'nin duyarsız kalarak kendi kısır ve güdük gündemine yoğunlaştığı görülmektedir.

Sorunlar her geçen gün büyümekte, çözümler sürekli ertelenmektedir.

Ekonomiden sorumlu bazı bakanların açıklamalarından AKP'nin siyasi geleceği netleşmeden gerekli olan ekonomik kararların bile alınmayacağı anlaşılmaktadır.

Umutla iş bekleyen milyonlarca vatandaşımızın hayalleri ve beklentileri ise görünen odur ki yine boşa çıkacaktır.

Diğer taraftan son ekonomik veriler, kısa ve orta vadede işsizliğin çözülemeyeceğinin bir göstergesi olarak değerlendirilmelidir.

İlk dört aylık sonuçlara göre cari işlemler dengesi 16,9 milyar dolar açık vermiştir. Geçen yılın aynı dönemine göre açık yüzde 35 oranında büyümüştür. Bu büyümenin ana nedeni ise, mal ticaretinin aleyhimize işlemesidir.

Sermaye hareketlerinde ortaya çıkan durum tehlikeyi işaret etmiş, uzun zamandır ilk kez sermaye girişi cari işlemler açığının altında kalmıştır. Net sermaye girişi 16,5 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Hatırlanacağı üzere, geçen yılın aynı döneminde net giriş ise 18,1 milyar dolar ile cari işlemler açığının 5,6 milyar dolar üzerinde gerçekleşmişti.

Önemli ölçüde borçlanan kesim, finansal olmayan özel kesim olarak ortaya çıkmıştır.

Tabiri caizse özel sektör borçlanmayı durdurursa ekonomi tam anlamıyla felç olacaktır.

Bu gelişmeler işsizliğin çözümüyle ilgili bir umudun olmadığını gözler önüne sermektedir.

Ne üzücüdür ki, iş kuyruklarında bekleyenlerin, eğitimine uygun olmayan işlere bile talip olanların büyük bir kısmı maalesef yüksek öğrenim görmüş çaresiz gençlerimizdir.

Ancak, her meselede olduğu gibi bu konuda da başarısız olan Başbakan Erdoğan ve Hükümeti'nin işsizlik sorununu çözmek gibi bir arayış içinde olduğunu söylemek mümkün değildir.

Şehir merkezlerindeki otogarlar ve istasyon binaları, metruk meskenler, mevsimine göre park alanları, korunaklı çatı altları işsizlikten dolayı yerinden yurdundan olmuş bimekanlarla dolup taşmaktadır.

Bu gerçek nereye kadar gizlenecektir? Nereye kadar görmezden gelinecektir.

Başbakan Erdoğan ve Hükümeti'nin iddia ettiğinin aksine; sofralarda ekmek artmamış, aksine azalmıştır.

Artan ve çoğalan ise sadece Hükümet'in teşvik ettiği ihale komisyoncuları, tefeciler, devlet imkânlarını talan eden vurguncuların sayısıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi; işsiz, muhtacın, mağdurun, zor şartlar altında çalıştırılan binlerce vatandaşımızın mahkûm olduğu çaresizliği görmektedir.

Bunun önlenmesi için hiçbir gayret göstermediği gibi, ekonomi politikalarıyla bu sorunların azmasına sebep olan AKP

Hükümeti'nin yakasına yapışacak ve bunların hesabını mutlaka soracaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP hükümetleri döneminde, her alanda varlığını ve etkisini hissettiren adaletsizlik, kendisini gelir dağılımında da göstermiş, toplumsal kesimler arasındaki gelir uçurumu her geçen gün tartışmalı hale gelen huzurumuzu bozmaya başlamıştır.

Eşit ve adil olmayan bir gelir dağılımından dolayı yoksulluğun ve muhtaçlığın her geçen gün arttığı, bir vakiadır.

Yaşanılan eşitsizlik hali, gelir dağılımındaki mücadeleyi körüklemiş ve bu da ekonomik büyümeye zarar vermeye başlamıştır.

Nitekim gelir dağılımındaki eşitsizlik, birçok ekonomik faktörün bozulmasına da zemin hazırlamaktadır.

Gelir dağılımı, nüfusun tümüne ait paylaşımı belirlediği için yoksulluktan daha geniş bir kavram olması nedeniyle, yoksullukla arasında doğru orantılı bir ilişki bulunmaktadır.

Gelir dağılımındaki eşitsizlik ne kadar artarsa yoksulluk düzeyi de beraberinde yükselmektedir. Bu itibarla gelir dağılımı adaletsizliğin artmasına paralel olarak yoksulluğun artış göstermiş olması tabidir.

Ülkemizdeki adaletsiz gelir dağılımının giderek yoğunlaştığı zenginlerin daha zengin, yoksulun daha yoksul olduğu bir süreç karşımızdadır.

AKP Hükümetinin, gelir dağılımındaki bu anormal durumu örtmek için, vatandaşlarımızın günü birlik ihtiyaçlarını karşılamaya odaklanması bu sorunun daha da kronikleşmesine yol açmaktadır.

Nihayetinde üretimden çekilen, yardımlarla yaşayan bir sosyolojik kitle ortaya çıkmaya başlamıştır. Ekonominin dengelerinde belirmeye başlayan bozukluk hali sonucunda bu durum iyice fark edilir bir hale gelmiştir.

Bu dönemde rakam oyunlarıyla düzeltilmeye ve arttırılmaya çalışılan kişi başına gelir rakamı bile gelir dağılımındaki muazzam adaletsizliği kapatmaya yetmemiştir.

Bilinmelidir ki, sosyal barışın sağlanması ve korunması, büyük ölçüde gelir dağılımının adil olmasına ve asgari gelir düzeyinin belli bir noktanın altına düşmemesine bağlıdır.

Rahat ve konforlu yaşamlarında ölçü ve sınır tanımayanların varlığındaki artışa karşı, aynı derece de yoksullaşan ve gelir dağılımındaki aldığı pay gün geçtikçe gerileyen milyonlarca vatandaşımızın sorunlarının çözümü bizim en önemli meselelerimiz arasındadır.

Aziz milletimiz fırsat ve imkân verdiğinde, bunların üzerine gideceğimizi buradan kararlılıkla ifade etmek istiyorum.

Konuşmama son verirken hepimizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

boş

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

1 TEMMUZ 2008

boş

**Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,
Değerli Basın Mensupları,**

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, Türk milletini sevindiren Milli Futbol Takımımızın başarısını kutlayarak başlamak istiyorum.

Milli takımımız Avrupa'nın ilk dört takımı arasına girme başarısını göstermiş, ağırlaşan iç ve dış gündemin bunaltıcı ortamında elde ettiği bu sonuçla aziz milletimizin bir nebze olsun rahatlamasına ve mutluluğuna vesile olmuştur.

Milli futbol takımımızın gösterdiği bu başarı, inancın, azmin ve sonuna kadar yapılan mücadelenin bir ödülü ve güzel bir örneği olarak görülmelidir.

Partimiz, Türk milletine yakışır bir vakar, cesaret, fedakârlık ve centilmence mücadele eden Türk milli futbol Takımının Teknik Direktörü Fatih Terim'e, yardımcıları ve futbolcularına TBMM'nin 'Üstün Hizmet Ödülü' verilmesi için TBMM Başkanlığı'na öneride bulunmuştur.

Yüce Meclis'in bu teklifimizi değerlendireceğini umuyor, Milli takımımızın başarılarının devamını diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Tartışmalar, çalkantılar, gerilimler ve komplo teorileri ile geçen günlerin ardından geldiğimiz bugünkü aşamada, Türkiye siyasi, sosyal ve ekonomik anlamda tam bir bunalım yaşamaya başlamıştır.

Siyasi düzenin ve rejim varlığının alenen tartışılmaya başlandığı bu dönem aynı zamanda beka düzeyinde etkileri olacak sorunlar yumağına mahkûmiyeti de beraberinde getirmiş durumdadır.

Artık toplum kamplara bölünmüş, kurumlar ayrıışmış; geçmişte atılan husumet tohumları filizlenmiş, müzmin hale gelen bunalım derinleşerek siyaset aktörleri eliyle maalesef kurumsallaşmıştır.

Toplumsal istikrarı temin eden, rejime yönetim hakkı tanıyan ve böylece siyasal iktidarın vatandaşlarımız üzerindeki otoritesinin temelini oluşturan siyasi meşruiyet; iktidar partisinin yozlaşmış anlayışı neticesinde sorgulanmaya ve tartışılmaya başlanmıştır.

AKP Türkiye'sinde, hissedilen derin buhran ve kargaşa nedeniyle devlete nizam veren bütün ölçü ve ayarlar kaçmış, siyasetin, güvenliğin, ekonominin, yönetimin bütün çivileri yerlerinden çıkmıştır.

Bu noktada, kafası içten ve dıştan telkin ve dayatmalarla karıştırılmak istenen aziz milleti varlığı, derin anlam kargaşasına itilerek, yalnız ve çaresiz olduğu yönünde bir umutsuzluğa sürüklenmek istenmektedir.

Bir yanda küresel güçlerin figüranı olduğu artık iyice ortaya çıkan AKP zihniyeti ile diğer yanda kendilerine Cumhuriyetin bekçiliğini vehmeden ana muhalefetin tavrı karşısında bunalan vatandaşlarımız huzura, esenliğe, güvene tam anlamıyla hasret kalmıştır.

Bütün bunların sonucunda, milletimiz yorulmuş, devletimiz hırpalanmış, kurumlarımız yıpranmış, kardeşliğimiz tartışılmış, inançlarımız istismara uğrayarak siyasete kurban edilmiştir.

Sorunları sağduyu ve akılla aşamayacağı artık anlaşılan iktidar partisinin kısır bir ihtiras ve inat ile hem kendi sonunu hazırladığı, hem de benden sonra tufan anlayışı ile Türk milletinin geleceğini ateşe atmaya niyetlendiği anlaşılmaktadır.

Hükümet'in milli değerlerimize tahammülsüzlüğü sonucu:

- İnsanlarımızın karşılıklı birbirini itham ettiği,
- Toplumun yarısının, diğer yarısını hasım görmeye başladığı,
- Toplumsal güvenin kaybolmaya yüz tuttuğu karanlık bir dönemin işaretleri alınmaya başlanmıştır.

Yaşanan ekonomik sıkıntıların, siyasi belirsizlikle birleştiği ağır bir buhran durumu, milletimizin paylaştığı müştereklerin ve geleceğe yönelik ortak beklentilerin kaybolmasına yol açmakta, üzülerek ifade etmeliyim ki vatandaşlarımızı birbirine yabancılaştırmaktadır.

Gelişmeler, bundan sonra, toplumsal ve siyasal sağduyunun tamamen terk edildiği, geri dönülmez ve telafisi zor olan bir dönemin yaklaştığını işaret etmektedir.

Bu aşamadan sonra, bize düşen görev karşımızdaki bu düğümü çözmek, yaşanan bunalımın toplum ve siyaset hayatımızdaki etkilerini azaltacak tedbirleri almak olmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye'nin sürüklendiği siyasal bunalımın derin krizlere neden olmaması, ülkemizin kaosa sürüklenmemesi için uzunca bir zamandır yol gösterici siyaset çizgisini sürdürmüş ve yapıcı önerilerde bulunmuştur.

Çözüm, demokrasi içinde, siyasetin katılımıyla, gerçekçi ve uygulanabilir önerilerle bulunmak mecburiyetindedir.

Milliyetçi Hareket Partisi, tıkanan her meselede olduğu gibi partisinin kapatılma davasının ardından ortaya çıkabilecek ihtimaller ve ihtiyaç duyacağımız normalleşme süreci hakkındaki düşüncelerini kamuoyuna sunmuştur.

Önerimiz, öncelikle 22 Temmuz seçimlerinden %47 oy desteği ile ve 341 temsilci ile Türkiye Büyük Millet Meclisinde tek başına iktidar sorumluluğu taşıyan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Genel Başkanı'na ve yönetici kadrolarına yöneliktir.

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin medyaya yansıyan görüşlerinde "Erken seçim" ihtimalin önceliğine almadığı düşünüldüğünde, çözümde AKP kadrolarının rol almaları kaçınılmaz olmaktadır.

Bu, bir yanda altı yıla yaklaşan iktidarının ağır sorunlarının çözümünden kaçmasına fırsat vermeden, elini taşı altına sok-

ması lüzumundan doğmaktadır. Diğer yanda ise Meclis aritmetiğinin şu anki manzarasından kaynaklanmaktadır.

Bu itibarla tek başına iktidar çoğunluğuna sahip Adalet ve Kalkınma Partisi'nin, hakkında açılmış kapatılma davası için “ne olacaksa bir an önce olsun” aceleciliğine sığınarak sonucu bekleyeceği yerde, ilk genel seçime kadar, siyaseten hem kendisinin hem de Türkiye'nin önünü açacak girişimlere başlaması elzemdir.

AKP, hakkındaki kapatılma davası bir neticeye varmadan, en kötü ihtimal üzerinden bir çıkış ve çözüm yolu bulmalı, her şeye rağmen demokrasinin işler halde devamını sağlayacak asgari basireti göstermelidir.

Bizim önerimizin esası budur. Bugün itibariyle başka bir kısa vade çözüm şekli ve yolu da görünmemektedir.

Ancak, partimizin yaptığı makul önerilerin Sayın Başbakan'da başka hassasiyetlere neden olduğu, yaşadığı sürecin derin tesirinden henüz kurtulamadığı anlaşılmaktadır.

Türk adaleti önünde hesap vermek korkusu ile rasyonel düşünme kabiliyetini tamamen kaybeden Başbakan; demokrasiyi, parlamenter rejimi ve partisini ateşe atacak ve siyasi ihtiraslarına kurban edecek bir gaflet yolculuğuna çıkmıştır.

Bizim amacımız, kendisi ve partisiyle birlikte demokratik rejimi de peşinden sürüklemesinin önlenmesidir.

Başbakan'ın MHP'ye yönelttiği çirkin suçlamalar, gerçekleri ısrarla ve inatla saptırmak isteyen tehlikeli bir psikolojinin tezahürleri olmuştur.

Sayın Başbakan geçtiğimiz haftaki grup konuşmasında zımnen partimizin girişimini hatırlatarak, önerimizle yargısız infaz yaptığımızı belirtmiş, sözde kendilerine hesap kestiğimizden bahsetmiştir.

Bizim siyasi etikten nasip almamış olduğumuzu söylemiş ve eğer birileri siyasetten çekilecekse bunu milletin söyleyebileceğini belirtmiştir.

Ayrıca, Başbakan Erdoğan önerilerimizi gayri meşru bulmuş, bunların milli ve manevi değerlerimize de demokratik değerlere de sığmayacağından dem vurmıştır.

Bizim meselemiz AKP'nin ve Başbakan'ın siyasi geleceği değil, ülkemizin ve demokratik rejimimizin geleceğidir. Bu konularda görüşlerimizi açıklamak da Başbakan'ın keyfine ve iznine tabi değerdir.

AKP, kendi parti meclis grubuna uyguladığı düşünme ve konuşma yasağı ve sansürüne bizim de uymamızı herhalde beklememektedir.

AKP'nin ve Başbakan'ın bu süreçte nasıl bir yol izleyeceği kendi bilecekleri bir iştir. Buna karışan yoktur.

Burada yargısız infaz yapmak ve Genel Başkanlarının feda edilmesini isteyen de yoktur.

Yapılan sadece, en kötü durum senaryosunu hatırlatmak ve buna şimdiden hazırlıklı olmanın her bakımdan yararlı olacağı konusunda kendilerini uyarmak ve milletimizle paylaşmaktır.

Fakat, bu söyledikleri kendince menkul olan Başbakan Erdoğan'ın bir tespiti vardır ki, yerinde ve doğrudur.

Evet, 2002 seçimleri ile partimiz yaklaşık %18 oydan, %8,3 oya inmiş ve barajı geçemeyerek Meclis dışı kalmıştır. Bu bir yaşanmış vakiadır.

Ancak, bu durumu yalnızca demokratik siyasi mücadelenin bir doğal sonucu olarak görmek saf dillik olacaktır.

Küresel güçlere dur diyen Milliyetçi Hareket'in o seçimde Meclis dışı kalışı ile bu dayatmalara kucak açan AKP'nin yükselişi arasında anlamlı bir bağ mutlaka olmalıdır.

Bilinmelidir ki, Sayın Başbakan'ın örnek verdiği 3 Kasım 2002 seçimlerinin sonucunda oluşan Meclis aritmetiği, kendilerine taşeron arayan küresel güçlerin yönlendirdiği kirli siyasetin eseri olarak ortaya çıkmıştır.

Türk milletinin menfaatleri ve onuru ile bölgemizdeki barış dengelerini gözeten partimizin, seçim sürecinde Meclis'ten uzaklaşması için her türlü oyun içte ve dışta oynanmıştır.

Hatırlanacağı üzere partimiz, bu dönemde kritik karar gerektiren her konuda Türkiye'nin etrafındaki kuşatılmışlık ve teslimiyet anlayışını kırmaya çalışmış, milli meselelerde "onurlu duruş"un temsilcisi olmuştur.

Bu dönemde devlette devamlılık anlayışının bir gereği olarak, bir devlet stratejisi halinde geçmişten kalan uluslararası bazı angajmanları ortaklığın sınırlarını zorlayarak sorgulamıştır.

Ülkemizi, başka başkentlerin çekim ve etki alanından kurtarmaya çalışmış, sorunlara yalnızca Ankara'dan bakan "Türkiye merkezli" bir bakış tarzını siyasete egemen kılmaya çalışmıştır.

Siyasetimizde bir istikrar, denge ve güven unsuru olan MHP'nin gerilemesi ve AKP'nin işbaşına gelmesi ile;

- Küresel gücün Ortadoğu'da kan dökmeye başlaması,
- Bölücülüğün alabildiğine artması,
- Terörü sıfırlamış Türkiye'de şahadetlerin yeniden başlaması ve
- Kaynaklarımızın sınır tanımaksızın yabancılara peşkeş çekilmesi asla bir tesadüf değildir.

MHP'siz siyasetin kurgulandığı bu senaryoda, baş aktörün AKP olduğu artık belli olmuştur. Milliyetçilik %8,3'e inerken, teslimiyetçilik % 34.3.'e yükselmiştir.

Sayın Başbakan yine aynı konuşmasında “Siz kim oluyorsunuz?” diyerek bize kim olduğumuzu da sormuştur?

Bu soru bizim kendimizi ve düşüncemizi bir kez daha Sayın Başbakan'a anlatmamız gereğini doğurmuştur.

Buradan Sayın Başbakan ve AKP yönetimine diyorum ki, biz Milliyetçi Hareket Partisiyiz.

İlhamını, gücünü ve inancını milletinden alan Türk milliyetçileriyiz.

Türkiye sevdamız, Türk milleti sevgimizdir.

Vatan, bayrak, kardeşlik ortak paydamız, bağımsızlık, demokrasi ve hürriyet kavgamızdır.

Biz Çanakkale'de göğsünü siper eden neslin evladıyız.

Türkiye Cumhuriyetini önce kurtaran ve sonra kuran iradenin adıyız.

Biz ne devletimizle didişir yabancılara şikâyet ederiz, ne milletimizi kimliksizleştirerek içi boş bir ahali haline getirmeyi isteriz.

Yabancıların eleştirilerine boyun eğmeyiz.

Avrupa'nın ülkemizi kınayan kararlarına imza atmamız.

Biz ne başkalarının önünde diz çöker, deliğe süpürmeyin diye yalvarırız,

Ne de aziz şehidine hakaret eder, canilere sayın diye hitap ederiz.

Yurdumuzu canımızdan aziz bilir, gereğinde gözümüzü kırpmadan kendimizi feda ederiz.

Mağdur oluruz, ancak mağrur dururuz, istismarını asla yapmayız, aksi bize yakışmaz.

Dik dururuz, eğilmeyiz, sözümüzün eriyiz, başka türlü olmak bize düşmez.

“Önce ülkem, sonra partim ve sonra ben” deriz ve yeri geldiğinde gereğini derhal yaparız.

Düzenlerin, tertiplerin, komploların içinde olmayız, olduğumuz gibi görünür, görüldüğümüz gibi de oluruz.

Biz Milliyetçi Hareketiz. Dün ne isek bugün de oyuuz.

Bu ilkelerle yola çıkarak, tamamen milletimizin ve devletimizin selameti açısından yapıcı önerilerde bulunduk.

Başka bir niyetimiz ve maksadımız yoktur ve olamaz.

Demokrasimizin geleceği için partimiz 70 milletvekili ile üzerine düşen görev ve sorumluluğu bugün de hiçbir karşılık beklemeden yerine getirmeye hazırdır.

Değerli Milletvekilleri,

Özellikle hükümetin başbakan ve bakanlar seviyesinde yabancılarla yaptığı görüşmelerde gösterilen boyun eğmişlik hali ve bunun yarattığı dış dayatmalar elbette ki her vicdan sahibini isyan ettirecek boyutlara ulaşmıştır.

Bilhassa hakkında açılan kapatılma davasının ardındaki gelişmeler bu partinin zafiyetlerini bütün gerçeği ile ortaya çıkarmış, her gün yeni bir hadise, yıllardır ülkemizi yönetmeye çırpınan basiretsiz kadroların gerçek yüzünü kamuoyuna göstermiştir.

Türk hukuk sistemi, yargı mensupları acımasızca eleştirilmiş; Türk tarihi tartışılmış, siyasi sistemimize yönelik telkin, tavsiye ve talimatlarla cüretkâr bir tutum izlenmiştir.

Cumhuriyetimizin temel kurumlarına yönelik eleştirilerden içten içe memnuniyet duyulmuş, hakarete varan suçlamalar karşısında milli kurumlarımızın hakları Hükümet tarafından savunulmaktan ısrarla imtina edilmiştir.

Hükümetin bu alttan alan tutumu ile girdiği siyasal bunalımda tutunacak dal arama çaresizliği karşısında, yabancı güçler daha da cesaret kazanarak siyasal sistemimize, demokratik rejimimize, toplumsal yapımıza, hukuk anlayışımıza kadar hayatın her alanına müdahale eden bağımsızlığımıza hanel getiren tecavüzkâr tutumlar sergilemişlerdir.

Yaşananlar, AKP'nin demokrasi, hukuk devleti, milli irade, vatan sevgisi, ilkel siyaset ve onurlu dış politika gibi temel yö-

netim anlayışlarını nasıl dumura uğrattığını ve Türkiye'nin kimlerin elinde yıllardır nasıl heba edildiğini göstermesi açısından ibret verici olmuştur.

Hakkında açılmış kapatılma davasının hukuki boyutları ile ilgileneceği yerde, gereksiz bir meydan okuma yolunu tercih eden AKP zihniyeti kendi siyasi geleceği açısından da, yükselen tansiyonun düşürülmesi bakımından da bu süreyi yapıcı ve verimli olarak kullanamamıştır.

Türkiye son gelişmelerle, varlığını, siyasetini ve hukuk sistemini yabancı telkinlere sevk ve idare eden, küresel müdahalelere açık, kararlarını dışarıdan gelecek görüşlerle verebilen iradesiz bir ülke durumuna düşürülmüştür.

İktidar partisinin imdat bekleyen bu davetkâr tutumu karşısında yabancı mihrakların, yerlilerle elele vererek Türkiye'ye karşı dayatma ve tavsiye için kuyruğa girdikleri özellikle son haftalardaki açıklamalarından anlaşılmaktadır.

Nitekim,

- ABD Büyükelçisi'nin kapatma davası hakkında endişelerini dile getirmiş olması,
- Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu Eşbaşkanı'nın Türkiye'nin AB üyeliği ile kapatma davası arasında kurmaya çalıştığı ilişki,
- New York Times'in bir köşe yazarının Türkiye'yi ılımlı İslam projesinin laboratuvarı olarak tanımlaması,
- Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin Türkiye Raporörü'nün AKP kapatılırsa, Türkiye'nin AB üyeliği ile ilgili

müzakereleri gözden geçirilecek ve durdurulabilecek, şeklindeki açıklamaları gelinen süreci anlatması bakımından önemlidir.

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi'nin, Türkiye'deki demokratik kurumların işleyişi konusunda geçtiğimiz hafta kabul ettiği rapor ise, AKP'nin dış cephede yürüttüğü haysiyet kırıcı kampanyanın son bir örneğidir.

AKP'nin siparişi üzerine Türk yargısına hakaret derecesine varan ağır suçlamalar içeren ve Anayasa Mahkemesine tehditler yönelten böyle bir raporun kabul edilmesi, her şeyden önce bu amaçla kapı kapı gezerek merhamet dilenciliği yapan AKP için utanılacak bir durumdur.

Milliyetçi Hareketi siyasi rakiplerinden merhamet dilenmekle itham eden Başbakan Erdoğan'ın partisinin milletvekillerinin Avrupalılar nezdinde yaşadıkları rezalete dönüp bakması siyasi ahlak gereği olacaktır.

AKP'nin siyasi bir organ olduğunu unutarak bağımsız bir ülkenin Anayasa Mahkemesine hukuki bir dava hakkında talimat vermeye kalkışması, bu kurumun Türkiye'ye karşı önyargılarının derinliği ve ne derece de ciddiyet ve itibar yoksunu olduğunu göstermiştir.

Raporun bu kurumun toplam üyesinin dörtte birinden daha azının katıldığı bir oylamayla kabul edilmiş olması, bu gerçeği değiştirmeyecektir.

Burada asıl esef verici olan ve üzerinde durulması gereken husus, AKP yöneticilerinin Türkiye'ye hakaret edilmesinden duydukları sevinci saklayamamaları ve ülkesini, yargısını ve ku-

rumlarını dışarıya jurnal etmeyi bir demokrasi onuru ve iftihar vesikası olarak görmeleridir.

Bu girişimi başlatan ve raporun kabul edilmesi için kulis yapan bu şahıslar Türk milletvekili olduklarını unutsalar bile, Türk milleti Türkiye'nin aşağılanması siyasi basamak olarak kullanmak isteyen AKP'nin "kadrolu ihbarcılarının" düştüğü zilleti ibretle hatırlayacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

AKP'nin yalnızca kendisi için kurguladığı demokrasi anlayışı sonucunda, siyaset değer ve çözüm üretme yeteneğinden uzaklaşmış sadece 'kendine demokrat' siyaseti ile bozulma ve kokuşma her tarafa yayılmıştır.

Güçlüye karşı mağdur, güçsüze karşı despot kesilen AKP'nin şaşkın ve yanlış uygulamalarının bedelini ne hazindir ki duygularını sömürdüğü aziz milletimiz ödemeye başlamıştır.

Ekonominin gelişmesi için ihtiyaç duyulan tasarruf eğilimi ve bundan doğacak olan yatırım kararları geçtiğimiz yıllar boyunca; AKP iktidarının güven ve iyi niyetten uzak politikaları sonucunda frenlenmiş, ekonomik beklentilerde bozulma ortaya çıkmıştır.

Bu haftaki konuşmamın bu bölümünde; ekonomide ortaya çıkan son gelişmeler üzerindeki görüş ve düşüncelerimi ifade etmek istiyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Tercih etmiş olduğu ekonomik anlayışla AKP'nin ülkemizi sonu olmayan maceralara götürdüğü yıllardır bilinen ve vurgulanan gerçeklerdir.

AKP iktidarının “yüksek faiz, düşük kur, sıcak para” tezgâhı ile sürdürdüğü ithalata dayalı ekonomik çark ve faiz sarmalının devamında beklenen zorluk ve güçlükler baş göstermeye başlamıştır.

Bu akıbetin ne siyasi gelişmelerle, ne rejim krizi ile, ne de sözde istikrarın tehlikeye düşmesi ile açıklanamayacağı ortadadır.

Milliyetçi Hareket bu olumsuz ekonomik gidişatın uyarılarını geçtiğimiz yıllarda henüz AKP'nin sahte refahıyla göz boyadığı dönemlerde sık sık yapmıştır.

Bu itibarla gelineen ekonomik darboğazın bahaneleri AKP'nin içine düştüğü siyasal açmazda değil, ancak yatırımın olmadığı, tarımın çöktüğü, borcun arttığı, cari açığın büyüdüğü ekonomik yol haritasında aranmalıdır.

Gerçekler bu yönde iken, AKP Hükümeti; siyasi becerisizliklerini, ekonomideki kusurlarını kapatabilmek için bir gerekçe, bir bahane ve bir sorumlu aramaya devam etmektedir.

Yolun sonuna yaklaştığını hisseden Başbakan Erdoğan'ın, sorunların kaynağını sürekli kendi dışına ihale etme çabalarını arttırdığı, yaklaşan ekonomik bozgunun faturasını saklayacak kılıf arayışlarına hız verdiği görülmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın son olarak, enflasyondaki yükselişin tetiklediği faiz artışını, partisiyle ilgili açılan davayla ilişkilendirerek ekonomik krizde ön almaya çalıştığı ve konuyu çarpıtarak yeni bir aldatma sürecini devreye soktuğu anlaşılmaktadır.

Bunu yaparken de, yüksek faizin enflasyonu tahrik ettiğini iddia ederek, ortalama bir ekonomi bilgisinden bile bihaber olduğunu ortaya koymuştur.

Oysa Hükümetle uzun bir süredir çatışma ve gerilim içinde olduğu bilinen Merkez Bankası'nın açıklamalarından; süregelen belirsizlik algılamalarının ve arz yönlü şokların enflasyonu arttırdığı vurgulanmıştır.

Ayrıca Banka, var olan risklerin genel fiyatlandırma davranışlarını olumsuz etkilemesini önlemek amacıyla, gerektiğinde ölçülü bir faiz artışına gidebileceğini de belirtmiştir.

Bundan sonraki olası faiz artışının miktar ve zamanlamasının ise; küresel piyasalardaki gelişmelere, dış talebe, maliye politikası uygulamalarına ve orta vadeli enflasyon görünümünü etkileyen diğer unsurlara bağlı olacağı da ifade edilmiştir.

İçinde bulunduğumuz dönemde ciddiye alınması gereken bir enflasyon tehdidi ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Görünen odur ki; vatandaşlarımızın satın alma gücünü zayıflatan, sabit ve dar gelirliyi zorda bırakan enflasyonla, mücadele konusunda hükümet kaynaklı bir gevşeklik, ciddiyetsizlik söz konusudur.

Sayın Başbakan girdiği yanlış ekonomik yolda karşısındaki çıkmaz sokağı geç de olsa görmüştür. Ancak şoförlüğünde giden

freni tutmayan bu vasitanın sorumluluğunu başkalarına atmak için fırsat aramaktadır. Açıklamaların özeti ve anlamı budur.

Bizce gerçek belli ve ortadadır. Başbakan Erdoğan ve yol arkadaşları şikâyetçisi oldukları huzursuzluğun bizatihi sebebidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Sayın Başbakan'ın rahatsızlığını dile getirdiği faizlerdeki yükseliş, aslında kendi sanal başarısının, sahte istikrarının devamına imkân sağlamakta, sorunların üstünü örterek erkenden görünmesine engel olmaktadır.

Yüksek faiz sonucunda gelen sermaye, bugünkü sorunlu ve gerçekçi olmayan ekonomi çarkının dönmesini sağlarken; sorunları hem sözde tedavi etmekte hem de hastalığı alabildiğine yaymaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Merkez Bankası borçlanma faiz oranını yüzde 15,75'ten yüzde 16,25'e, borç verme faiz oranını ise yüzde 22,75'ten yüzde 23,25'e yükseltmiştir.

Bilindiği üzere, yüksek faizin son yıllarda ülkemize portföy yatırımlarını çekmede, döviz kurunu düşürmede ve bu yolla enflasyonla mücadelede etkili bir araç olarak kullanılması hedeflenmiştir.

İddia edilenin aksine, 2002 yılı sonrası Türkiye'nin ödediği reel faiz düşmemiştir. Bu iktidar dönemi aynı zamanda yüksek bir reel faiz ödeyerek, milli varlıklarımızın yurtdışına transfer edilmesine siyasi ikbali uğruna göz yummuştur.

Nitekim 1989 yılından 2001'e kadar Hazine dolar bazında ortalama yıllık yüzde 16,9 faiz öderken, bu oran 2002–2007 arasında yüzde 48,5 artışla yüzde 25,1'e çıkmıştır.

Türk lirası bazında ise; 1989–2001 arası ödenen reel faizin ortalaması yıllık yüzde 11,6 düzeyindeyken, 2002–2007 arasındaki reel faiz ortalaması da yıllık yüzde 10,9 olmuştur.

Unutulmamalıdır ki, yüksek faizin nedeni bugünkü enflasyon ve gelecekte ortaya çıkması muhtemel enflasyon tehlikesidir. Başbakan Erdoğan'ın bu sözlerinden sonra enflasyonla mücadelede ciddi bir itibar kaybı yaşanacak ve bunun bedelini her zamanki gibi hiçbir günahı olmayan mağdur vatandaşlarımız ödeyecektir.

Burada dikkati çeken en önemli husus; AKP Hükümeti süresince özellikle dolar bazında katlanılan ve milletimizin ödemek zorunda kaldığı yüksek faiz olgusudur.

Ancak nedense Başbakan Erdoğan bu konuya hiç değinmemektedir. Açılan kapatma davasının siyasi basiretini yok ettiği anlaşılan Başbakan Erdoğan'ın altı yıla yakındır ülkemizi nasıl bir anlayışla yönettiği artık ortaya çıkmıştır.

Faizlerin artışından dertlenen siyasi iktidar; gerçekte bunun sonucunda gelen sıcak parayla sürekli övünmüş, meseleyi gelişmenin bir ölçütü olarak gösterebilme aymazlığına kendini kaptırmıştır.

Yüksek faiz bağımlısı olan AKP Hükümeti herhalde; ekonomideki finansman meselesinin bu yolla kapatıldığını unutmışa benzemektedir.

Buradan Başbakan Erdoğan'a samimiyetle sormak isterim: 2002 yılından bu yana faizler yüksek olduğu halde enflasyon yüzde 7'lere nasıl inebilmiştir?

Acaba yüksek faiz sonucunda ülkemize sermaye girişi olmasaydı; her an büyük bir sorun ortaya çıkarma ihtimali olan cari açığın finansmanını nasıl sağlayacaktınız?

Sayın Başbakan; şikâyet ettiğiniz faizin, sizin siyasi devamlılığınızı sağladığını unutmayınız. Faize mahkum olan hükümetinizi aklamak için masum vatandaşlarımızı kandırmayı bir an önce bırakınız.

Değerli Milletvekilleri,

Etkili bir kaynak ve kazanç kaymasına yol açan faizin neden olacağı hasar, elbette aziz milletimizin gelirlerindeki azalmadan anlaşılacaktır.

Artan faizin faturasını karşılayacak olan;

• Kavurucu sığanın ortasında ekmek parasını kazanmaya çalışan çiftçimizdir,

• Tezgâhının başına geçerek alın teriyle çalışan işçimizdir,

• Çaresizce dükkânında bekleyen esnafımızdır,

• En temel ihtiyaçlarını göremez bir hale gelen memurumuzdur.

• Pazar sepetini dolduramayan emeklimizdir.

Diğer tarafta ise sıcak para tüccarlarına ülkemizi peşkeş çeken AKP iktidarı bulunmaktadır.

Milletimizin soyulmasına göz yuman AKP İktidarının yaptıklarının hesabını vereceği günler yakındır.

Unutulmamalıdır ki, yanlış bilerek işlemek, sonra yanlışlığın ortaya çıkaracağı olumsuzluktan korkup gerçeği saklamak bir telaşın tezahürüdür.

Siyasi tarihimiz, böylesine telaşlar içinde çarpınan politikacıların hazin örnekleriyle doludur. Başbakan Erdoğan ve arkadaşlarını da böyle bir akıbetin beklediğini şimdiden söylemek bir kehanet olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Enerji fiyatlarında son zamanlarda yaşanan yüksek fiyat artışları karşısında, vatandaşlarımız bunalmış, ümitleri iyice tükenmiştir.

Özellikle ev ve işyerlerinde kullanılan ve hayatımızda vazgeçilmez bir yeri olan elektrik enerjisindeki zam kaygı verici boyutlara ulaşmıştır.

2008 yılında elektriğe gelen zam toplamda yüzde 44'e ulaşmıştır. Hatırlanacağı üzere, elektriğe en son 1 Ocak'ta ortalama yüzde 19,5 zam yapılmıştı. Buna göre, bugünden itibaren konutlarda kullanılan elektrik yüzde 21, sanayide kullanılan elektrik ise yüzde 22 oranında zamlanmıştır

Alınan bir kararla elektrik zammı otomatiğe bağlanarak, fiyatların 1 Temmuz, 1 Ekim ve 1 Nisan tarihlerinde olmak üzere yılda 3 kez arttırılacağı anlaşılmaktadır.

Elektrik üretimi için yeni yatırımları sadece sözde dile getiren iktidar zihniyeti, vatandaşlarımızın zorunlu olarak kullandığı elektrik enerjisine gözü dikmiş, yıllarca geciktirdiği ve bununla iftihar ettiği zammı birden milletimizin sırtına yüklemiştir.

Milli güvenlik meselesi haline gelen enerjideki sorunlar, sürekli laf üretilerek geçiştirilmeye çalışılmaktadır.

Eğer önlem alınmaz ise önümüzdeki yıllarda büyük bir enerji darboğazıyla karşı karşıya kalınacaktır. Bunun sorumlusu da, suçlusu da altı yıla yakın işbaşında bulunan AKP Hükümeti'dir.

Enerjideki açmazlardan, yalnızca konutlar değil sanayi de büyük ölçüde etkilenmektedir. İstihdam artışı için sonucu olmayan yollar deneyen Hükümet'in, bu kapsamda yükselen girdi maliyetler neticesinde istihdamın azalacağını fark edememiş olması son derece manidardır.

Elektrik kullanımına yapılan fahiş zam konusunda Başbakan Erdoğan kendi dışındaki sebeplere sorumluluk yükleyerek; petrolde son dönemde yaşanan ani artışın elektrik fiyatlarına da zam yapmayı gerektirdiğini belirtmiş ve sorumluluğu yine başka mecralara yüklemiştir.

Başbakan Erdoğan ve Hükümeti'nin utanmandan sistemleştirdiği elektrikteki otomatik zam mekanizması ile 4 kişilik ailenin aylık elektrik faturası ne yazık ki 100 YTL'ye yaklaşacaktır.

Bu meseleyi de kapatma davasına bağlayıp bağlamayacağını merak ettiğimiz Başbakan Erdoğan'ın siyasi feraseti artık tam anlamıyla tükenme noktasına gelmiştir.

Doğumdan ölüme kadar her vatandaşımız için gerekli olan ulaşılabilir ve kullanılabilir enerji; öncelikle en doğal yaşam hakkı olarak görülmelidir.

AKP İktidarı süresince enerji alanında ortaya çıkan sorunlar, artık vatandaşımızın karanlığa mahkûm edileceği bir aşamayı işaret etmektedir. Aziz milletimiz bu zillete layık değildir.

Milliyetçi Hareket olarak; iktidarının son dönemecine giren AKP zihniyetinin talanından sonra bıraktığı yıkımın faturasını aziz milletimizin ödemeyeceğini belirtmek istiyorum.

Mağduriyete ve yoksullaşmaya neden olanların kaçamayacağı ve mutlaka bunların hesabını vermeye hazır olmalarını bu vesileyle bir kez daha ifade etmek istiyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi Meclis İç Tüzüğü gereği yasama dönemi 1 Ekim tarihinde başlayıp 30 Eylül tarihinde sona ermektedir. Meclis için öngörülen tatil ise Genel Kurul Kararı alındığı takdirde 1 Temmuz tarihinde ve üç ayı geçmemek üzere başlamaktadır.

Bu yasama döneminde Meclis'in tatile çıkması konusunda Danışma Kurulu'nda partiler arasında bir ittifak sağlanamamış olmasına rağmen, siyasal arayışlara giren ve kendi milletvekillerini millete göndermek istemeyen Adalet ve Kalkınma Partisi'nin çoğunluğu ile Meclis, tatil için karar almamıştır.

Bugün tamamlayacağım bu konuşma ile Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü gereği Milliyetçi Hareket Partisi Meclis

Grubu'nun 23.dönem 2. yasama yılındaki son toplantısını gerçekleştirmiş olacağız.

Ancak, Meclis'in tatile girmemesi nedeniyle Danışma Kurulu tatil için yeni bir karar alıncaya kadar siz değerli milletvekili arkadaşlarımız Meclis çalışmalarına başarıyla devam edeceklerdir.

Değerli Milletvekilleri,

Tatil kararının alınmasından itibaren vatandaşımız seçim bölgelerinizde sizlerle kucaklaşmayı beklemektedir.

Onlara ulaşınız, onları 11 ay süren Meclis çalışmalarımız, muhalefet stratejimiz, yapıcı siyasetimiz ve uzlaştırıcı tekliflerimiz konusunda aydınlatınız.

Milletimizin Milliyetçi Hareket Partisi'ne gösterdiği teveccühün farkında ve bilincinde olduğunuzu hissettiriniz.

Türkiye'nin ağırlaşan sorunlarını, bu sorunlara neden olan faktörleri, müsebbipleri söyleyiniz, partimizin düşündüğü çözüm yollarını aktarınız.

22 Temmuz seçimlerinden itibaren geçen süre içinde partimizin tıkanan siyasetin önünü açmak üzere yaptığı milli ve tarihi hamleleri ayrıntıları ile izah ediniz.

Giderek ağırlaşan ekonomik gelişmelerin yaşantılarına nasıl yansıtacağını, sorumlularının kimler olduğunu, olumsuz gelişmelerin nelere yol açacağını ve ailelerini nasıl etkileyeceğini önemle vurgulayınız.

Ve bu konulardaki bütün birikimlerinizi ve tecrübelerinizi aynı zamanda teşkilat mensuplarımızla paylaşınız ve sağlam bir işbirliği içine giriniz.

Konuşmama son verirken, bu zamana kadar ki Meclis çalışmalarına büyük katkıları olan siz değerli milletvekili arkadaşlarıma, hizmetleri için takdirlerimi ve şükranlarımı sunuyor, başarılarınızın devamını diliyorum.